

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๗๐ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา
ติดราชการ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขณะนี้มีสมาชิกมาครบ
องค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็น การพิจารณา เรื่องด่วนที่ค้างมาจากวันก่อน คือการ
พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำเสร็จแล้ว การพิจารณาในวันนี้จะเป็นการ
พิจารณาต่อจากเมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเรากำลังพิจารณายู่ใน
หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิของปวงชนชาวไทย เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธาน
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอ
กราบเรียนปรึกษาว่า ในขณะนี้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้ผ่านมาหลาย
หมวดแล้ว ก็ได้มีการอภิปรายกันในหลายประเด็น ที่กำลังไปในรายละเอียด
ค่อนข้างจะมาก ซึ่งผมเห็นว่าการพิจารณารัฐธรรมนูญในคราวนี้ เราไม่ได้
พิจารณาเพื่อที่จะแก้ไข แต่เป็นการพิจารณาเพื่อที่จะลงมติว่าจะรับหรือไม่รับ
เพราะฉะนั้นผมขอเรียนปรึกษาว่า อาจจะขอเสนอญัตติให้มีการพิจารณา
ทบทวนมติที่รัฐสภาได้เคยเสนอ แล้วมีมติให้พิจารณา เป็นรายหมวด ว่าน่าจะ
เป็นการพิจารณาารวมกันไปทั้งฉบับ เพื่อจะได้ดูข้อดีและข้อเสียโดยส่วนรวม
เหมือนกับมองป่าทั้งป่า แทนที่จะไปมองต้นไม้แต่ละต้น เพื่อที่ประชุมรัฐสภา
จะได้สามารถลงมติได้ว่า จะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวาระที่จะต้อง
ลงมติในวาระที่ ๓ ขอกราบเรียนปรึกษาคครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษครับ
เชิญ สสร. เข้าประจำที่ได้แล้ว

(สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณกฤเทพ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในนามของคณะกรรมการประสานงาน
พรรคร่วมรัฐบาล กระผมไม่อยากจะให้มีการเสนอญัตติครั้งนี้ แต่ว่าวันนี้พวกเรา
ได้ตั้งใจกันมาแล้ว และได้ปรึกษากันแล้วว่า เพื่อให้การอภิปรายได้ผ่านพ้น
ไปโดยเร็ว เพราะเรามีภารกิจที่จะต้องแก้ปัญหาบ้านเมืองอีกเยอะ และได้
ทราบว่าจะขณะนี้ทางสภาผู้แทนราษฎรก็จะได้พิจารณาญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาลอยู่ด้วย ซึ่งก็จะต้องรีบบรรจุในวาระแรก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
วันนี้เราไม่น่าจะมีข้อขัดข้องอันใดที่จะให้ท่านประธานได้ช่วยกรุณาใช้ดุลยพินิจ
ของท่านให้มีการอภิปรายรวมหมู่รวมกลุ่ม เพื่อที่จะให้การพิจารณาผ่านพ้นไป
ได้เร็ว ขอกราบขอบคุณท่านประธานว่าทางสมาชิกพวกเราไม่ขัดข้อง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมใช้ดุลยพินิจไม่ได้หรอก

เพราะข้อบังคับกำหนดให้พิจารณาเป็นรายหมวด เว้นแต่สภาจะมีมติเป็นอย่างอื่น
เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ต้องการอย่างนั้น ผมก็พร้อมที่จะปรึกษากับ
ท่านสมาชิกว่าจะมีมติเป็นอย่างอื่นให้พิจารณารวมทั้งฉบับหรือไม่ แต่ก่อนที่ผมจะถาม
ผมขอเป็นเงื่อนไขว่า การรวมพิจารณาในที่นี้จะต้องไม่ย้อนกลับไปหมวด ๑
หมวด ๒ หมวด ๓ ซึ่งใกล้จะเสร็จอยู่แล้ว เว้นแต่มันจะพาดพิงไปถึงเล็กน้อย
น้อยๆ ก็พอทำเนา ไม่ใช่เริ่มต้นถกกันยกตัวอย่าง ๒ วันที่แล้วว ถ้าอย่างนั้นได้
ผมก็พร้อมที่จะถาม เชิญคุณเกาะหลัก

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าการประชุม
ของเรานั้นเป็นการประชุมรัฐธรรมนูญ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องรับทราบในรายละเอียด
ต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพราะในกฎหมายก็เขียนไว้ว่า รัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมาย
สูงสุดของประเทศ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องชัดเจน แม้แต่ในคำปรารภก็บอกว่า
จะต้องมีความชัดเจน เมื่อมีความชัดเจนนั้นการที่จะพิจารณารวม ๆ กันไป

อาจจะตกลงตรงไหนก็ได้ เราได้พิจารณาแยกหมวดกันมา ๒ วัน มันก็แสดงให้เห็นได้ที่เราได้พิจารณาอย่างละเอียด แล้วก็ดำเนินการมาเรื่อย ไม่มีอะไรเป็นที่ขัดข้องแต่ประการใด การที่จะอ้างเหตุผลว่าต้องการความรวดเร็ว ตรงนี้เป็นเรื่องของรัฐสภา ส่วนเรื่องของรัฐบาลเป็นเรื่องของรัฐบาล เมื่อเป็นเรื่องของรัฐสภา รัฐสภาต้องการความละเอียดถี่ถ้วน ต้องการพิจารณาให้รอบคอบ ก็ต้องอยู่ในดุลยพินิจ ต้องการให้มีความรวดเร็ว นั่นเป็นอีกประเด็นหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมยังไม่เห็นความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องไปพิจารณารวม โดยที่อาจจะทำให้เราพิจารณาแล้วข้ามขั้นตอน หรือข้ามจุดที่น่าจะได้รับการพิจารณาอย่างยิงไปเสียก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมยังมีความเห็นว่าน่าจะเป็นไปตามมติที่ในสภานี้ได้มีไว้ คือพิจารณาเป็นรายหมวดตามที่เขียนเอาไว้ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณหญิงสุพัตรา

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช)

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอสนับสนุนข้อปรึกษาของท่านวุฒิสมาชิก และดิฉันคิดว่าตามที่ท่านประธานได้ปรึกษาว่าถ้าจะพูดภาพรวมทั้งฉบับก็ไม่ควร ย้อนไปเรื่องเดิม แต่ว่าอันนี้ไม่ได้ตัดสิทธิท่านที่จะต้องถามถามในรายละเอียด แต่ว่าท่านเห็นที่ประสงค์จะให้ภาพรวม ต้องการจะพูดภาพรวมจะได้มีโอกาสด้วย ไม่เช่นนั้น เมื่อพูดไปที่ละหมวดมันไปลงในรายละเอียด จนกระทั่งคนที่ฟังก็สับสน ว่าจริง ๆ แล้วรัฐธรรมนูญนี้ภาพรวมมันเป็นอย่างไรมาก่อน เพราะฉะนั้นการให้โอกาส กับสมาชิกที่ประสงค์ที่จะพูดภาพรวมทั้งฉบับจะได้มีโอกาสดูด้วย ดิฉันคิดว่าไม่ได้ขัด กับที่ท่านวุฒิสมาชิกเกาะหลัก ขออภัยที่เอ่ยนาม เสนอ เพราะว่าท่านยังมีสิทธิ ที่จะทำอย่างนั้น ดิฉันไม่แน่ใจว่าจำเป็นต้องเสนอเป็นผู้ตีหรือเปล่า ถ้าต้องเสนอ เป็นผู้ตี ดิฉันจะขออนุญาตว่าขอเสนอเป็นผู้ตี ว่าขอให้ที่ประชุมทบทวนมติ ที่มีไว้แต่เดิมว่าพิจารณาที่ละหมวด ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ

คุณเกาะหลักยังคิดอะไรครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุ่งฯ สมาชิกวุฒิสภา :

กราบเรียน ท่านประธาน กระผมตั้งใจ ก็คือว่าการพิจารณาเป็นภาพรวมนั้นไม่ได้มีการห้ามไว้ และไม่เคยมีมติในที่นี้ว่าห้ามพิจารณาพร้อม เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพิจารณาเป็น รายหมวดไปตามมติ แล้วเมื่อสุดท้ายแล้วก็จะไปสรุปพร้อมขอยกอีกทีหนึ่งภายหลัง ให้เห็นภาพรวมทั้งชัดเจนก็ย่อมจะมีมากกว่า มติต่าง ๆ หรือข้อพิจารณาต่าง ๆ พิจารณาเป็นรายหมวดไปมันก็ยังมีคงและแน่ชัด และเมื่อไปพิจารณาพร้อมทีหลัง ก็ย่อมที่จะให้เห็นภาพได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะไปยกเสียว่า ให้เป็นภาพรวมไปเลย ๆ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ตัดสิทธิก็จริงอยู่ แต่ว่าเวลาพูดไปแล้วก็จะมีปัญหา ว่าได้พูดไปแล้ว ภาพรวม คุณมาพูดอะไรอีกมาตราบนั้นมาตราบนี้บางทีอาจจะลืมไปได้ เพราะฉะนั้น อย่างนี้มันจะเป็นการตัดสิทธิโดยปริยาย เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันความคิดเดิมว่า ควรจะเป็นไปตามที่เคยมีมติไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณปภิตครับ

นายปภิต พัฒนกุล สมาชิกวุฒิสภา :

กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ปภิต พัฒนกุล สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ

โดยเหตุที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีความคิดเห็นแตกแยกกันเป็นอันมาก ไม่จำกัดเฉพาะในสภาแห่งนี้ แต่ว่ามีกรแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันนอกสภาด้วย และเป็นกระแสกลุ่ลมาอย่างที่ได้ทราบกันมาแล้ว และผมคิดว่าการทำงานให้ความกระจ่างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาของสภาแห่งนี้ เพื่อที่ว่ามวลสมาชิกที่ดี และพี่น้องประชาชนที่รับฟังการถ่ายทอดอยู่ที่ดี จะได้เข้าใจความกระจ่างถึงสิ่งที่สภาแห่งนี้พิจารณาได้เสียกัน ท่านประธานครับ ๒ วันที่ผ่านมาเราพิจารณากันได้ ๓ หมวด หมวดที่เหลืออีก ๕ หมวดนั้นส่วนแต่เป็นเรื่องสำคัญทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหน้าที่ของชนชาวไทยตามหมวด ๘ รัฐสภาในหมวด ๖ ซึ่งมีถึง ๘ ส่วน และหมวด ๗ ว่าด้วยคณะรัฐมนตรี หมวด ๘ ว่าด้วยศาล ซึ่งมีถึง ๕ ส่วน มีทั้งเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร นอกจากนี้มีสิ่งที่สงสัยกันเป็นอันมากก็คือ ความในหมวด ๘ เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้การตรวจสอบและการใช้อำนาจของรัฐ รวมทั้งการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในส่วนที่ ๑ และในส่วนอื่น ๆ เกี่ยวกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การขอยกถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นอกที่ยังมีบทเฉพาะกาลอีกมากมาย ท่านประธานครับ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นที่รับรู้กันว่ามีข้อความซึ่งเป็นที่สงสัย การยกร่างฯ ก็โยงไปโยงมาอ้างอิงถึงตรงโน้นตรงนี้ยากที่จะเข้าใจ ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกแห่งสภานี้ ท่านก็ตระหนักอยู่ในใจดีอยู่แล้วว่า ร่างรัฐธรรมนูญชุดนี้ยากแก่การที่จะพิจารณาศึกษาเพียงใด ถ้าหากเราถกถามอภิปรายในภาพรวมทั้งหมด กระผมเชื่อว่า จะต้องใช้เวลามากและจะสับสน และผมไม่แน่ใจว่าท่านสมาชิกท่านหนึ่งที่ลุกขึ้นมาอภิปราย ท่านจะสามารถถกอภิปรายตั้งแต่หมวด ๔ ขึ้นหมวดสุดท้าย และบทเฉพาะกาลได้หรือเปล่า

ถ้าหากสามารถอภิปรายได้ เช่นนี้ก็จะใช้เวลาของสมาชิกอื่นมาก ท่านประธานครับ
 กระผมคิดว่า เราดำเนินรายการด้วยดี น่าที่จะได้พิจารณากฎหมายสำคัญสูงสุดของแผ่นดิน
 ที่จะจัดความมั่นคงทั้งสิ่งกันและกันของพี่น้องชาวไทยโดยเฉพาะที่สุดนี้แล้ว แล้วจะไปตาม
 ราวหมวดเหมือนตามที่ยังค้างค้างได้กำหนดไว้ การพิจารณาข้อบังคับและสภาแห่งนี้
 อนุมัติเห็นแปลว่า ได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้แล้ว กระผมเห็นว่าควรจะได้พิจารณา
 ไปเป็นราวหมวดต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุพร

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (รัฐสภารีต) :

ความเวียนทวนประธานที่เคารพ ผม สุพร ดนัยตั้งตระกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ที่จะอภิปรายสนับสนุนข้อหาหรือลงโทษสมาชิกวุฒิสภาท่านวิชัย ไบภูมิก็ได้ฟังประเด็น
 การหาข้อเท็จจริงที่จะใช้มีการอภิปรายทั้งฉบับ เหตุผลของสมมติข้อนี้เนื่องจากเท่าที่ฟัง
 การอภิปรายใน ๗ วันที่ผ่านมาผมจะเห็นว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านที่จะอภิปราย
 ประเด็นที่อยู่ในเนื้อหาโดยหารัดโดยมาตราต่าง ๆ เป็นรายประเด็นไป หมายความว่า
 จะเป็นประเด็นของลักษณะของวงสนทนาไทยก็จะมีกรณีในมาตรา ๓ นั้นเรียงไปถึง
 มาตราต่าง ๆ ในหมวดกันคล้ายต่อเนื่อง กรณีที่เกี่ยวกับศาลก็ สมาชิกก็จะหยิบ
 เปรื่องกรณีของศาลบางศาลในแต่ละประเภท ทั้งที่มีอยู่เดิมแล้วและกำหนด
 ขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญนั้น แล้วก็เกี่ยวกับมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสมาชิกท่าน
 แล้วก็พูดสมบัติของสมาชิกแห่งศาล หรือว่าบรรณศาลเหล่านั้นขึ้นมาพิจารณา ก็เป็นไป
 ตั้งที่ท่านประธานเคยวิเคราะห์ไว้ในกาพิจารณา ๗ วันที่ผ่านมาว่า เป็นเรื่องที่ไม่ปกติ
 ที่คนเสนอให้อภิปรายเป็นรายหมวดนั้นก็อภิปรายทั้งฉบับ ขยะที่คนเสนอให้อภิปราย
 ทั้งฉบับนั้นที่อภิปรายเป็นรายหมวด สิ่งดังนี้เป็นที่จริงข้างหนึ่งว่าที่เร
 อภิปรายกัน ๗ วันมานั้นมีการติดโงงมาตราต่าง ๆ ย่างต่อเนื่องและเป็น
 รายประเด็น ถ้าหากมีการพิจารณาทั้งฉบับแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่า
 แต่ละประเด็นที่นำเสนอ นั้นจะชัดเจนมากขึ้น ส่วนกรณีที่จะมีการชี้ชัดในคำอภิปรายนั้น
 ผมเข้าใจว่าเป็นอำนาจที่ท่านประธานสามารถที่จะวินิจฉัย แต่ที่เห็นก่อนท่านสมาชิกว่า
 ประเด็นใดที่มีสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวอ้าง หรือว่าอภิปรายถึงมากเกินไปสำหรับ
 ความจำเป็นแล้วก็จะขอพักให้ตกลงไปบ้าง เพราะฉะนั้นกรณีการอภิปรายทั้งฉบับนั้น
 คิดว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาจะหยิบเป็นประเด็นแต่ละประเด็นและโงงรายมาตราได้ทุกหมวด
 พร้อม ๆ กัน ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของแต่ละเรื่องได้ค่อนข้างชัดเจน
 มากเพียงพอ และก็สมารถที่จะทำให้การพิจารณาเห็นใช้เวลาลดลงไปได้ เพราะ
 ๗ วันที่ผ่านมาผมเราก็จะเห็นว่ามีความละเอียดมากแล้ว และผมเพียงพอที่จะ

ทำให้เราสามารภพิจารณาทั้งฉบับได้พร้อม ๆ กัน ผมจึงขอสนับสนุนทั้งผู้ต้นและ
สื่อมวลชนของท่านสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชัชพล

นายชัชพล ศิลปอาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระทบ ชัชพล ศิลปอาษา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ท่านประธานครับ ความจริงนั้นในรอบแรกผมก็เห็นตัวก็จะพิจารณากันไปเป็น
รายหมวด แต่พอพิจารณาไป ๆ ก็ปรากฏว่ามีเคลงไปภาพรวมไม่ได้ โดยหลักการ
พิจารณาประการที่ ๑ กฎหมายใด ๆ ก็ตามที่เมื่อเข้าสู่สภาเราต้องพูดในหลักการก่อน
มีมาตรา ๗๑ ๑ โยธสั นี้เท่านั้นกำหนดให้รัฐชรมนญุตั้งเป็นกฎหมายใหญ่ แต่ไม่ให้พูดกับ
ในหลักการเลข ที่กำหนดไว้จะดรับ ในอัสยังคยผมเองก็เคยกังวลไว้ว่า เจตนารมส์
รัฐชรมนญุตั้งการให้ดูทั้งฉบับ ไม่ได้ให้ดูทีละรายมาตรา ทีละรายหมวด เพราะมันจะ
สัมพันธ์กันหมด นี้คือเหตุผลที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๑ ๑ โยธสั ตั้งการให้ดูภาพรวม
ทั้งหมดของรัฐชรมนญุว่ามีดี ไม้ดี ในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ
คนเรามีความเห็นที่หลากหลาย ๖๕๓ คน ในรัฐสภาผู้ตนี้ก็ ๖๕๓ ความคิดเงิน ถ้าเรา
ให้ไปลงในรายละเอียดละละกัน ทุกคนจะมีรายละเอียดที่ไม่เหมือนกันเลยสักท่านหนึ่ง

นี่คือเหตุผลที่มาของนิทรรศน์ที่ต้องกำหนดเอาไว้ว่าต้องพิจารณาองค์รวม พลบใจบ้าง
 ไขปลอกใจบ้าง แต่ถ้ามองแค่รวมมัน โลก.ศ. 7 ก็ได้เป็นประโยชน์เอาไปเถอะ
 ตั้งนั้นในครั้งแรกนี่ที่เราเอาเข้าสู่วิสัยภาพนี้ เราผูกมัดตัวคนเก่งคนชกที่อั้งคืบ
 ซัล ๘๘ สัตต ที่ไปเขียนบอกว่าให้ต้องพิจารณาเป็นภาพรวม ที่ความจริงข้อนี้มัน
 อันนั้นมันเคยเกินไป ความจริงผมก็อยู่ในชุดนี้แล้วที่ประท้วงทำกันไป แต่ความเกิน
 ก็ไม่ได้รับฟังก็ไม่เป็นไร ดังนั้นผมเองยังเห็นด้วยว่าบรรดาภาคส่วนนั้นเห็นเป็น
 บรรดาภาคส่วนที่ เราก็ควรจะพูดองค์รวมไป เสร็จแล้วถ้าองค์กรไหนไปเจาะลึกที่
 รายละเอียดของแต่ละท่าน บางท่านก็สนใจรายละเอียดลึกซึ้ง เสร็จแล้วก็ไปพูดได้
 เสร็จแล้วที่รวมมาตราลี้ก็ได้ อสังขมน์เยี่ยมออกมาจะสักมีตั้งแต่วันแรก วันที่ ๗
 ผมจะพูดโครงการรวมทั้งหมดของรัฐธรรมณูญี่ จะสี่สี่ก็ยกมาทำให้ เห็นว่ารัฐธรรมณูญ
 ทรง สสร. ท่านเป็นอย่างไร ในภาพรวมทั้งหมดท่านได้ไปตระเวนทั่วโลก
 ไปเอาที่ไหน ๆ มาบ้าง อะไรมันจะส่งผลในอบาคดอย่างไร ผมพูดไม่ได้
 ถ้าพูดไปก็หาประโยชน์ต่อสังคมบ้าง ๆ ตั้งนั้นเปิดองค์รวมก่อน เสร็จแล้วเราก็
 ไม่ได้ห้ามว่าองค์รวม องค์รายมาตราที่จะพูดไม่ได้ ค้างพูดระบบสถาบันการ เมือง
 ในหมวด ๘ เป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่ยกมาถกมาถกในหมวดใน เรื่องหน้าที่
 แล้วก็ถกไม่ได้ที่จะไปถกเฉพาะภาคด้วย ซึ่งทาง สสร. ได้เห็นบทบาทเฉพาะกาล
 ที่เป็นเบื้องต้นแล้วที่ขึ้นในหลักการสมควร เพราะฉะนั้นถ้าพูดเป็นภาพรวมจะต้อง
 ลูกขึ้นชุดทั้งหมด ๑๐ หมวด ๑๐ ครั้งด้วยกัน แต่ถ้าขอมให้พูดได้สักครั้งหนึ่ง
 และก็ไปลงรายละเอียด ผมก็พูดครั้งเดียวในกรอบหนึ่งแล้วก็จบไปแล้ว ถ้าใครติดใจ
 อะไรที่พูดกันนั้น แต่ถ้ารายหมวดละก็แต่ละท่าน ๆ จะพูดไม่ต่ำกว่า ๑๐ ครั้ง
 ตั้งนั้นผมว่าน่าจะพิจารณา เป็นองค์รวมไปได้ประโยชน์ภาพรวมทั้งหมด แล้วผมเอง
 ผมก็จะขอพูดในองค์รวมทั้งหมดด้วย ผมจะไม่พูดเจาะ เป็นราย ๆ เพราะมันขึ้นกัน
 ไปหมด อย่างเห็นภาพภาพของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นหลังจากรัฐธรรมณูญี่กันนี้ให้
 จะมีอย่างไร จะตั้งขึ้นหนึ่งตั้งรัฐบาลอย่างไรมันขึ้นกันไปหมด รวมทั้งคณะกรรมการ
 เลือกลงด้วย รวมทั้งในเรื่องหมวดหน้าที่พลเมืองด้วย รวมทั้งบทเฉพาะกาล
 ที่ท่าน สสร. ท่านไปเขียนไว้ด้วย มันขึ้นกันไปหมด ไม่ต่างกันก็จะไม่ได้เลย
 เพราะฉะนั้นผมว่าถ้าเราลองพิจารณาไปสักครั้งหนึ่งวันหนึ่งก็มันก็ได้ เรายังมีหลายวัน
 ที่จะพิจารณา พู่อึ้งมีอีกวันหนึ่ง ถ้าเห็นว่าการรวมมันไม่มีประโยชน์แล้ว
 วันพุงนี้ เราก็ไปลงรายหมวด มันก็ไม่ได้ปิดกันอะไร แต่เปิดกว้างไว้ก่อน
 เสร็จแล้วเราก็มาลงแคบลงไป ผมว่าน่าจะได้ประโยชน์ในการพิจารณา แล้ววันนี้
 ผมเชื่อว่าวันนี้กับพุงนี้ทุกถนัดอารมณ์ที่ระแวงไม่แล้ว กันนี้เป็นที่คิด ฟันฐานที่

ต่อไปนี้ เราจะพูดข้อดีที่เห็นสิ่งทั้งหมดของรัฐธรรมยุติกนิกายนี้ แล้วกันก็ลองไปเห็น
ประวัติศาสนาคริสต์ทรงสภานี้ แล้วเราจะเห็นว่า เป็นพื้นฐานเพื่อที่จะอยู่กันต่อไป จะปรับปรุง
แก้ไขให้เปลี่ยนแปลงต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นผมขอฝากจะสนิทสนมมือ สอน
ให้ศิษย์จาราคองค้รวม ผมว่าน่าจะได้ประโยชน์มากกว่า ถ้าวันมีฉลองสักวันหนึ่งไปได้
บรู้งนี้เราเปลี่ยนใหม่ได้ ที่ประชุมใหญ่ใหญ่ไม่ไหว ขอขอบคุณมาบัดนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสภานิติบัญญัติได้ฟังความเห็น
ไปเห็นด้วยมาพอสมควร ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะให้พิจารณาในที่ประชุม
ตามที่ตั้งต้น หรือจะเห็นเป็นอย่างไรก็โปรดให้พิจารณาต่อไปทั้งนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้พิจารณารวม
รวมไปถึงฉบับ ขาดายกยัดขึ้น

(มีสมาชิกลงมือ ๑๗๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด เห็นควรให้พิจารณา
เป็นรายหมวดตามข้อบังคับ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก่อนที่ผมจะประกาศคะแนน
ผมขอแสดงความรู้สึกท้อน้อยหนึ่งว่าตลอดเวลา ๒ วันที่ผ่านมา ในจำนวนคน
ประมาณ ๕๐ ท่านที่อภิปราย ๘๐ เพอร์เซ็นต์ อภิปรายรวมทั้งสิ้น ๒๐ เพอร์เซ็นต์
คืออภิปรายเป็นรายหมวด มีสมาชิกเห็นควรอภิปรายรวม ๑๓๗ เสียง เป็นรายหมวด
๑๔ เสียง ก็เป็นอันอภิปรายรวม ในการอภิปรายรวมนี้เพื่อไม่ให้เป็นการติดสีทึบ
ของท่านสมาชิกซึ่งประสงค์จะพิจารณาจะไปในรายละเอียด และจะได้ไม่จำเป็น
จะต้องเป็นอภิปรายที่เดี่ยวเป็นชื่อวัน ๆ ผมก็คิดว่าถ้าท่านใดที่ยังติดใจในการ
อภิปราย เป็นรายละเอียดของมาตราและประสงค์จะพูด เป็น ๒ ตอน ๓ ตอน
ก็ขอให้บอกไว้ตอนที่พูดว่าในขณะที่พูดนั้นพูดไปถึงหมวดไหนแล้ว แล้วก็ยังคงจะ
พูดต่อเพื่อว่าจะได้ไม่ต้องพูดยาวไปจนตลอด แต่ส่วนท่านอื่น ๆ ที่ไม่ประสงค์จะ
เจาะลงไป ในรายละเอียด ก็พูดรวมไปทั้งฉบับได้ เหตุที่ท่านสมาชิกอภิปรายได้แล้วครับ
เชิญคุณทวีล

นายบวรวิล ไพรสมณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีล ไพรสมณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมคงขออนุญาต
พูดเพียงครั้งเดียว และก็จะพูดถึงหมวดว่าด้วยแนวนโยบายของรัฐและหมวดว่าด้วย
การปกครองท้องถิ่น ในช่วงที่ สสร. ได้มีการพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันค่อนข้างมากว่า การที่บทบัญญัติบางมาตราของ
สสร. นั้นมีผลกระทบต่อความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของราชอาณาจักรไทย
และมีแนวโน้มว่าในอนาคตนั้นระบอบการปกครองของไทยนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไป
ตามแนวความคิดของหลาย ๆ ท่าน ซึ่งกระผมเองคงไม่กล้าที่จะไปวิพากษ์วิจารณ์
ความคิดเห็นของท่านได้ แต่อยู่ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง และได้ศึกษา
ประวัติความเป็นมาของกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับ รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการ
ปกครองท้องถิ่นหลายฉบับ กระผมเองนั้นมีความเข้าใจอย่างดีว่า ร่างกฎหมาย
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก่อนอื่นต้องขอชมเชย สสร. ที่ได้พิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ที่เห็นถึงความสำคัญของการปกครองตนเองของประชาชน เห็นความสำคัญของ
แนวความคิดในท้องถิ่น เห็นความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่ว่า ประเทศชาติ

จะพัฒนาไปได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกาการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ประเทศทั้งหลายในโลกนี้ที่มีการพัฒนาและมีความเจริญแล้วนั้นก็เนื่องมาจากมีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นแทบทั้งสิ้น กระผมคิดว่าประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศทั้งหลายในโลกนี้มีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น และประเทศเหล่านั้นไม่ว่าจะมีการปกครองในระบอบรัฐสภาซึ่งมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขหรือไม่ ต่างก็ไม่มีปัญหาในเรื่องของความแตกแยก เพราะฉะนั้นการที่ สสร. ได้เขียนร่างฯ อันนี้ขึ้นมา กระผมถือว่าเป็นการเขียนที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคมไทยปัจจุบัน-----

กระผมอยากเรียนท่านประธานที่เคารพว่า เรามาถึงยุคนี้ เรามีความจำเป็นที่จะต้อง
 พูดยืนยันว่าเป็นทศวรรษของการกระจายอำนาจแล้ว เพราะถ้าดูรายใดที่เรา
 ไม่กระจายอำนาจแล้ว ปัญหาจะเกิดขึ้น ปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ
 หรือในบางประเทศก็แล้วแต่เนั้น เป็นเพราะว่าไม่มีการกระจายอำนาจ ถ้าเรา
 กระจายอำนาจเมื่อไร ความมั่นคงก็จะมีความขึ้น กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ
 ความรู้สึกของคนในชนบทเนั้น ถ้าเขาสามารถเลือกผู้นำท้องถิ่นของเขาได้นั้น เขาจะ
 มีความรู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของประเทศ ระบบที่ส่งคนไปปกครองเนั้น อาจจะเป็น
 ได้ว่าเป็นระบบที่ส่งคนจากที่อื่นไปดูแลตัวเอง กระผมเคยเรียนในที่ประชุมแห่งนี้
 ว่า ไม่มีใครรู้ปัญหาของท้องถิ่นได้ดีเท่าคนในท้องถิ่น ไม่มีใครรักท้องถิ่นเท่ากับ
 คนในท้องถิ่น และทำไมเราไม่ให้คนที่เขาารู้ปัญหาแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่น
 บางท่านมองว่าถ้าให้อำนาจอิสระไปสู่อำนาจท้องถิ่นแล้วจะเกิดปัญหานั้น กระผมเรียนว่า
 อำนาจอิสระที่จะให้ไปนั้น รัฐบาลกลางเป็นผู้ออกกฎหมายและมอบอำนาจให้กับ
 ท้องถิ่น ความเป็นอิสระที่กำหนดในหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น และมาตรา ๗๘ นั้น
 ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ความเป็นอิสระในอำนาจหน้าที่ที่ท้องถิ่นได้รับจากกฎหมาย
 ไม่ใช่ว่าท้องถิ่นไปตั้งกำลังทหารได้ ไม่ใช่ว่าท้องถิ่นจะไปตั้งสถานทูตของตัวเองได้
 ไม่ใช่ว่าท้องถิ่นจะไปพิมพ์ธนบัตรของตัวเองได้ ไม่ใช่อย่างนั้น ในความหมาย
 ที่เขียนไว้ในที่ชัดเจนแล้วว่า ความเป็นอิสระในอำนาจหน้าที่ที่ท้องถิ่นได้รับ นั้นก็
 หมายถึงว่า สมมุติมอบอำนาจให้ท้องถิ่นดูแลในเรื่องของ พ.ร.บ. สาธารณสุข
 นั้นก็หมายถึงว่า ควรจะให้ท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในสิ่งเหล่านั้น ไม่ใช่ว่าทุกสิ่ง
 ทุกอย่างที่ท้องถิ่นทำไม่ได้จะต้องขออนุมัตินายอำเภอ จะต้องขออนุมัติผู้ว่าราชการ
 จังหวัด หรือขออนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่อย่างนั้น นี่ก็คือ
 ความหมายในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในส่วนที่เป็นแนวนโยบายของรัฐก็เช่นเดียวกัน
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ มาตรา ๗๐ ก็ที่ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๗ มาตรา ๒๑๔ ก็ที่
 รวมทั้งมาตรา ๒๑๖ หรือแม้แต่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจากกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ ก็ที่ มาตรา ๑๗๖ ก็เขียนคล้าย ๆ กันกับแนวนโยบายของรัฐ
 ที่เขียนไว้ในว่า ๆ ฉบับนี้ กระผมอยากขอให้พิจารณาย้อนหลังไปถึง พ.ร.บ. ลักษณะ
 ปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งยกเลิก พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องถิ่น ปี ๒๕๔๐
 ซึ่งได้มีคำปรารภในกฎหมายฉบับนี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านเปิดเดิยวรับว่า
 ตั้งแต่ได้ตราพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ มา วิธีปกครอง
 พระราชอาณาจักเราได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงมาโดยลำดับหลายอย่าง

ทรงพระราชดำริเห็นว่า ถึงเวลาอันสมควรที่จะแก้ไข พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ให้ตรงกับวิธีการปกครองที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. ๑๑๖ ของเดิมแห่งใดที่ยังใช้ใช้ได้ให้ใช้ต่อไป แต่ใดที่กล่าวเกินกว่าวิธีปกครองทุกวันนี้ก็แก้ไขให้ตรงกับเวลา กระผมนำคำปรารภอันนี้มาเพื่อแสดงให้เห็นว่า ในส่วนของ การปกครองท้องที่นั้นถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อให้อัตนคตล้องกับความเป็นจริงในสังคม ถึงแม้จะมีแนวนโยบายของรัฐได้เขียนเอาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับก็ตาม และถึงแม้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับจะเขียนเอาไว้ในหมวดการปกครองท้องที่นั่นแล้วก็ตาม แต่ในทางความเป็นจริงนั้น ผู้รับผิดชอบต่อการแก้ไขกฎหมายในเรื่องของท้องที่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทยก็ละเลยไม่พยายามที่จะแก้ไขกฎหมายให้มีการกระจายอำนาจให้สอดคล้องกับภาวะสังคม อย่างเช่น พระราชบัญญัติสุขาภิบาลาซึ่งมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ๕๐ กว่าปีแล้วไม่เคยแก้ไขเลย พระราชบัญญัติเทศบาลาซึ่งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จนกระทั่งบัดนี้ มีการแก้ไขเล็กน้อย แต่หลักการไม่แก้ไขอะไรเลยทั้งสิ้น แม้แต่ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด ซึ่งเพิ่งแก้ไขเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ นั้นแสดงให้เห็นว่า ทั้ง ๆ ที่มีการกำหนดไว้ในแนวนโยบายของรัฐ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ว่าในทางปฏิบัติไม่เกิดความเห็นจริงขึ้นมาเลย เพราะฉะนั้นการที่ สสร. ได้เขียนในประเด็นนี้เน้นให้เห็นชัดเจนขึ้น กระผมถือว่าเป็นการเขียนที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในสังคมที่เป็นอย่างยิ่ง

มีผู้กล่าวว่า ถ้ามีกระจายอำนาจแล้วจะทำให้รัฐอิสระขึ้นมาในประเทศไทยนั้น ผมอยากยกตัวอย่าง ขอบเขตตัวอย่าง ๒ ประเทศเท่านั้นเองที่มีระบอบการปกครอง เหมือนกับประเทศไทยก็คือว่า ประเทศอังกฤษมีการปกครองระบอบรัฐสภา แต่ว่าประเทศอังกฤษนั้นมีราชการส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเอง ไม่มีราชการส่วนภูมิภาค มีกระทรวง ทบวง กรม และมีเทศบาลที่เขาเรียก โบโร (Borough) บ้าง แพริช (Parish) บ้างถึง ๑๑,๐๐๐ กว่าเทศบาล แต่เขาก็มีหน่วยงานที่ไปรวมเป็น เขต ๆ ลักษณะเหมือนกับป่าไม้เขต เหมือนสรรพากร เขตในแต่ละท้องที่ เพื่อรวมหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ เดียวกันนั้นไปรับผิดชอบในส่วนนั้น ประเทศญี่ปุ่นเองซึ่งใช้ระบบรัฐสภา เขาก็มีราชการส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น ไม่มีราชการส่วนภูมิภาค ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด ๔๗ จังหวัด ของญี่ปุ่นก็มาจากการเลือกตั้ง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ แล้วเขามีเทศบาลถึง ๓,๒๐๐ เทศบาล โดยไม่มีท่าเรือ โดยไม่มีจังหวัด ที่มาจากการแต่งตั้ง สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นว่าระบบรัฐสภานั้นไม่ขัดข้องกับ การกระจายอำนาจ ไม่ขัดกับการกระจายอำนาจแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นที่มี หลาย ๆ ท่านได้เข้าใจว่า ถ้ามีการกระจายมากไปเท่าไรแล้ว จะเกิดปัญหา เรื่องความไม่ เป็นกันหนึ่งดินเดียวกันภายในรัฐนั้น คงไม่ใช่อย่างนั้น ผมย้ำแต่ต้นแล้วว่า ในความเป็นจริงนั้นอำนาจอิสระของท้องถิ่น คืออำนาจ ที่กฎหมายระบุให้เห็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นเท่านั้นเอง ไม่ใช่อำนาจ ครอบคลุมทั่ว ท้องถิ่นตกกฎหมายเองไม่ได้ คอกได้เฉพาะกฎหมายท้องถิ่น เช่น ฌ็องฌักก๊อต ซ็องบ็งคัมก๊อต หรือเทศบัญญัติก๊อต แต่มาออกกฎหมาย เพื่อให้ตัวเองมีกำลังทหารของตัวเองนั้นเป็นไปไม่ได้ ผมจึงเน้นตรงนี้ว่า ถ้าพี่น้องประชาชนได้รับอำนาจให้ปกครองตนเอง ในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ ของท้องถิ่น แล้วผม ก็ขอเหลือเกินว่าประเทศไทย เราคงจะได้มีการพัฒนาไป มากกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนั้น เป็นส่วนหนึ่ง ของการพัฒนาทางการเมือง พี่น้องประชาชนจะได้ เรียนรู้ว่าการพัฒนา ทางการเมืองนั้นต้อง เริ่มต้นที่ท้องถิ่น เหมือนที่เขาเขียนเอาไว้เป็นปรัชญา ทางรัฐศาสตร์ว่า เวทีสอนวิชาการนั้นอยู่ที่ท้องถิ่น ทำไมเราไม่ให้ประชาชน เขาได้ปกครองตนเอง ให้เขาฝึกว่าการที่เขาเลือกผู้บริหาร เข้ามานดูแล เขาเองนั้นมีประสิทธิภาพแค่ไหน เขาจะได้ เรียนรู้ว่ามีใครก็ตามที่ได้รับเลือกตั้ง เข้าไปแล้วนั้น เขาทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติได้ถูกต้องหรือไม่ แล้วบุคคลเหล่านั้น เขาจะได้ฝึกฝนจากท้องถิ่น เล็ก ๆ เติบโตขึ้นมา เรื่องจนมาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ

ในสถาบันแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท้องถิ่นนี้จะช่วยพัฒนาในหลายทาง ทั้งในแง่ของการพัฒนาความเจริญ ผมเคยพูดในที่ประชุมสภาแห่งนี้เมื่อประมาณ ๑๕ ปีที่แล้ว มีศาสตราจารย์คนหนึ่งมาจากมหาวิทยาลัยโตเกียว มาพูดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีदनถามว่า ทำไมประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเริ่มพัฒนาพร้อม ๆ กับประเทศไทย จึงมีความเจริญมากกว่าประเทศไทย ท่านตอบคำเดียวว่า เพราะญี่ปุ่นนั้นมีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น นี่คือประเด็นสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสเลือกผู้บริหารของท้องถิ่นเองนั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่ามัตถ์ประเทศไทยเราคงจะมีการพัฒนาไปมากกว่านี้ แล้วคงจะไม่มีช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบทเหมือนกับปัจจุบันนี้คือผลดีของการกระจายอำนาจ

ในประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมเองนั้นตลอดนั้นสนใจเป็นอย่างยิ่งต่อแนวความคิดของ สสว. ที่ได้ไปมาความคิดเห็นของประชาชนทั้งประเทศว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องมีการกระจายอำนาจ ผมอยากใช้ปีนี้ เป็นเริ่มต้นของทศวรรษของการกระจายอำนาจ ถ้าเรากระจายอำนาจไปมากเท่าไร ผมเรียนแต่ต้นแล้วว่า พี่น้องประชาชนจะสัมผัสมากขึ้นมากกว่านี้ การเมืองของเราไม่สับสนเหมือนอย่างนี้ พี่น้องประชาชนจะได้เริ่มรู้ระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นมาจากเวทีท้องถิ่นมาก่อน แล้วผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนมีความรู้สึกว่า ตัวเองนั้นมีหน้าที่อยู่ประการหนึ่งก็คือว่า มีหน้าที่ในการตรวจสอบนักการเมือง เราเองนั้น พี่น้องประชาชนขาดการตรวจสอบนักการเมืองค่อนข้างมาก แต่ถ้าดูرابได้ที่เรากระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นแล้วนั้น พี่น้องประชาชนเขาจะมีความรู้สึกว่าการที่เขาเลือกทุกบาททุกสตางค์นั้น สมาชิกสภาท้องถิ่นใช้จ่ายไปเพื่ออะไร ใช้จ่ากไปถูกต้องตามแนวนโยบายที่ได้ประกาศไว้หรือคิดไม่-----

อันนี้คือสิ่งสำคัญ ผมไม่อยากจะเห็นประชาชนมีวุ่นวายแต่รับคำสั่งอย่างเดียว คอยคำสั่งจากส่วนกลางว่าต้องทำอะไรให้มันทำอย่างนี้ เป็นต้น การเสนองบประมาณที่เช่นเดียวกัน ในขณะที่งบประมาณของรัฐเรา เป็นงบประมาณของข้าราชการไม่ใช่ของประชาชน อันนี้คือจุดอ่อน เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกระจายอำนาจกันอย่างจริงจัง เป็นรูปธรรม เราอย่าไปเกรงกลัวว่าเมื่อกระจายอำนาจไปมากเท่าไรแล้วจะมีปัญหานั้น เหม็นไปไม่ได้ครับ ในทางตรงกันข้าม ยิ่งกระจายอำนาจไปมากเท่าไร ประชาชนจะมีความรู้สึกว่าเป็นของเขา ไม่ใช่ของข้าราชการประจำ ข้าราชการประจำนั้น เมื่อย้ายไปอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ชั่วคราว ผมอยากยกตัวอย่างเพียงนิดเดียวครับ ในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดที่ดี ท่านย้ายมาจากที่อื่นไปอยู่ที่จังหวัด สมมุติย้ายไปจากภาคเหนือ ท่านเป็นคนภาคเหนือ ย้ายเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในภาคใต้ เมื่อท่านไปถึงท่านก็มีปัญหาว่าลักษณะคนพื้นที่เป็นอย่างไร ท่านไม่รู้ว่าคุณอำเภอที่อยู่ที่ไหน หมู่บ้านที่อยู่ที่ไหน ตำบลนี้อยู่ที่ไหน และท่านก็ไม่รู้จักคน เมื่อไปท่านก็ไปศึกษาคน ไปศึกษางาน งานอาจจะไม่ต้องศึกษา ศึกษาคน ศึกษาสภาพท้องที่และในท้ายที่สุดอะไร เกิดรู้ไหมครับ พอปีที่ ๒ พอท่านพอเริ่มรู้จัก ท่านก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นอีกแล้ว งานนโยบายท่านไม่สามารถกำหนดได้เลย ไม่เหมือนผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งไปจากการเลือกตั้ง อย่างเช่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ท่านหาเสียง ท่านกำหนดนโยบายได้เลยว่า ถ้าท่านได้เป็นผู้ว่า ท่านต้องการทำถนนสายนี้ ต้องการทำรถราง เปลี่ยนคลองอย่างนี้เป็นต้น แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นไม่สามารถทำได้เลย นี่คือจุดอ่อน ซึ่งจะมีการเลือกตั้งอย่างไรมัน ผมคิดว่าคงไม่ใช่อนาคตอันเร็วนี้ ผมเองอยากจะทำให้มีการกระจายอำนาจและรู้ฐานว่า เมื่อกระจายอำนาจไปแล้วนั้น ประชาชนมีพฤติกรรมต่อการเมืองอย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในมาตรา ๗๘ ในแนวนโยบายของรัฐที่เขียนไว้ชัดเจน กระทบผมจึงขอขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ โดยเฉพาะท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีพรรคการเมืองนะครับ ถ้าจะเพื่อความสะดวกทั้งท่านและทั้งผู้ทำหน้าที่ประธานนะครับ ถ้าท่านจะขอรายชื่อของท่าน จัดลำดับของท่านมาเสียให้พร้อมนะครับ แล้วก็ท่านจะได้รู้ว่าท่านจะพูดตอนไหน แล้วก็เวลาไหน ก็เป็นจะเป็นการสะดวกเป็นอย่างยิ่ง จะได้ไม่เกิดความรู้สึกเลือก

ที่รักมักที่ซึ้งกันขึ้นและครับ สำหรับพรรครัฐบาลผมมีอยู่ในมือแล้วนะครับ
เชิญคุณกฤเทพครับ ผมจะเรียกไปตามรายชื่อที่ส่งมาให้นี้ครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมถือว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นนโยบายสาธารณะ นั่นบ่งชี้ถึง
สิ่งที่เราจะต้องบอกกับประชาชน ถึงสิทธิที่เราจะพึงได้ตามรัฐธรรมนูญ
และสิทธิที่เราอาจจะต้องถูกคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ มีนโยบายสาธารณะ
ประการเดียว ที่สำคัญที่สุด ที่รัฐสภาจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ นั่นก็คือ
รัฐธรรมนูญ ก็นอกเหนือจากรัฐธรรมนูญแล้ว กระผมเข้าใจว่านโยบายสาธารณะ
อันนั้นทางฝ่ายบริหารดูจะเป็นผู้กำหนด เป็นผู้ดำเนินการ เสียเป็นส่วนใหญ่
เพราะฉะนั้น กระผมถือว่า การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนั้น
เป็นภาระหน้าที่ที่สมาชิกวุฒิสภาจะต้องแสดงออกอย่างบริสุทธิ์ใจและจะต้อง
เคารพความคิดเห็นของกันและกันให้มากที่สุด กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
เราได้ใช้เวลาพิจารณารัฐธรรมนูญมา ใช้เวลาไปแล้วหลายสิบชั่วโมง เราได้เห็น
ความคิดเห็นที่หลากหลาย ได้เห็นการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา กระผม
เคารพความคิดเห็นเหล่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นกรณีที่เกิดชู ชมเชย ว่ารัฐธรรมนูญ
ของ สสร. หรือกรณีที่ได้วิพากษ์วิจารณ์เสนอข้อบกพร่อง กระผมคิดว่า
ความคิดเห็นเหล่านี้ทั้ง ๒ ด้าน เป็นเรื่องที่เราจะต้องให้ความสำคัญ
ท่านประธานที่เคารพครับ การอภิปรายของท่านสมาชิกในช่วงท้าย เมื่อวันศุกร์
กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมไม่ค่อยสบายใจที่ยังมีบางท่านเข้าใจว่า
การชี้จุดบกพร่องของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการ เล่นเกมส์ เป็นการยืดถ่วงต่าง

ท่านประธานครับ กระผมเคารพในท่านประธาน กรณีที่เราได้พูดกันในเรื่องคำปรารภ แม้ว่าท่านประธานไม่อยากจะให้ย้อน แต่กระผมอยากจะชี้ให้เห็นเป็นตัวอย่างเท่านั้นเองครับว่า ความสงสัยของสมาชิกคือประเด็นใด ๆ ในรัฐธรรมนูญนั้น เราจะถือเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ได้ เพราะความสงสัยนั้นมิใช่เหตุ มิฐาน ไม่ใช่เราอยู่เฉย ๆ แล้วสงสัยขึ้นมา มันมีมูลเหตุ มีฐาน จากความที่เราคิดว่ามันไม่น่าจะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ ปีฉุบฉิบมันมีความสงสัยในเรื่องว่าเสร็จสิ้นหรือยัง ถ้าเสร็จสิ้นแล้ว เราจะไปเติมข้อความได้หรือไม่ เพราะมีข้อกำหนดห้ามเพิ่มเติมข้อความใด ๆ แก้วใจใด ๆ ไว้ใครจะเรียกว่าเป็นความสงสัยเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตามเถิดครับ ท่านประธานครับ แต่ประเด็นตรงนั้นยิ่งจะเป็นข้อเท็จจริง เป็นข้อกฎหมายที่สมาชิกรัฐสภาไม่ว่าชุดนี้หรือชุดไหนยังสามารถหยิบขึ้นมาให้มีการตีความในอนาคตได้ตรงนั้นผมถือว่าเป็นเรื่องที่เราอธิบายได้ วันนี้ท่านประธานยืนยันว่าท่านได้ยอมรับโดยพฤตินัย นิตินิย ว่าร่างฯ ที่เสนอขึ้นมาเสร็จสิ้นแล้วท่านเสนอมาสู่สภา เราก็ยอมรับคุณติณิจของท่าน ไม่ได้แย้งครับ แต่อย่าถือว่าการที่เราตั้งข้อสังเกตตรงนั้นเป็นการตีรวน อย่าได้คิดอย่างนั้นครับ ที่สำคัญครับ ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญเกี่ยวข้องกับคนทุกคนครับ ทุกอาชีพ ไม่เว้นกระทั่งองค์กรศาสนา ท่านประธานครับ เอกสารที่มีอยู่ในมือผมเป็นกระดักผมคิดว่าถึงท่าน สสร. เป็นตะกั่ว เป็นข้อเสนอขององค์กรพุทธศาสนา ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของสังคมนี้ที่เขาอยากจะทำให้บัญญัติคำว่า พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ ท่านสมาชิกที่เฝ้าท่านหนึ่งลุกขึ้นมาอภิปราย ผมจำได้ว่าอย่างน้อย ๒ ท่าน ที่บอกว่าไม่ถูกต้อง ไม่เคารพ เพราะถือว่าเป็นการขัดแย้ง เหตุผลท่านจะขัดแย้งอย่างไรก็ตามเถิดครับ แต่คนที่เขายืนเข้ามานั้น เขาไม่มีสิทธิมาบอกเหตุผลของเขาตรงนี้ แต่ในฐานะที่ผมเป็นพุทธศาสนิกชนคนหนึ่ง กระผมอยากจะบอกท่านประธานตรงนี้ว่า สำคัญที่สุดของเอกสารที่ส่งมา ไม่ว่าจะเป็นลิขิตของพระคุณเจ้า ตั้งแต่ระดับท่านสมเด็จพระสังฆราชลงมาถึงพระเถระานุเถระทุกระดับชั้น ๒,๐๐๐ กว่ารูป พุทธศาสนิกชนเกือบทั้งประเทศ คนเหล่านี้เขาไม่ต้องมีการความขัดแย้งรุนแรง รู้ว่าหัวใจพระพุทธศาสนา คือสันติ เรามีพระพุทธรศานาอยู่คู่ชาติของเรามา ๒,๐๐๐ กว่าปี ตั้งแต่สมัยไหนเราไม่รู้ แต่เห็นชัดเจนคือสมัยสุโขทัย ๘๐๐ กว่าปีมานี้ พุทธศาสนาอยู่ที่นี้ตลอด

จดหมาย

ร ๔/๒๕๕๐ (ส. ๒)

กมลมาศ ๔/๒

ท่าน สสร. เองอธิบายความก็ยอมรับว่า โดยพฤตินัยเรายอมรับว่าพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ ท่านยอมรับอยู่แล้ว แต่วันนี้ครับ ท่านประธานครับ ชาวพุทธเขาเห็นความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น ความเปลี่ยนแปลงที่มา กับโลกาภิวัตน์ที่เราไม่อาจพยากรณ์ได้ปี ๒๕๕๐ วันนี้อาจจะไม่เหมือนกับปี ๑๙๕๐ อีก ๑๐๐ ปีข้างหน้า ๑,๐๐๐ ปีข้างหน้า บรรพบุรุษของเราสร้างบ้านแปงเมืองมา เราเห็นว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แต่รัฐธรรมนูญของเราไม่ใช่ จารีตประเพณี เราจะต้องจารึกเป็นประวัติศาสตร์ไว้ วันนี้เราเรียกร้อง ให้ทุกคนยอมรับความเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเป็นความเปลี่ยนแปลงที่มันจะเกิดขึ้น ซึ่งเราควบคุมไม่ได้ ก็ให้เขาจารึกไว้หน่อยไม่ได้หรือครับว่า พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือ ๒๕๕๑ ปีแห่งพุทธศาสนยุคกาล ประเทศสยามแห่งนี้มีหลักฐานमंत्रीว่า พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ คำพยากรณ์ของเจ้าแม่ฟ้าตมา ของใคร ต่อใครจะจริงหรือไม่ว่านี่จะท่วมโลก ว่าดินจะดับ ไม่สำคัญครับ แต่ ๒๐๐ ปี ต่อไปนี่ วันที่พวกเราดับขันธไปหมดแล้วนั้น ถ้าคนรุ่นหลัง บ้านนี้เมืองนี้ มันเปลี่ยนแปลงไป เอกสารซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้ มันก็เป็นเอกสาร ที่ชี้ว่าชนเผ่านี้ครั้งหนึ่งเมื่อ ๒๕๕๐ ปี ก่อนนั้นเขามีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนา ประจำชาติ เขาขอเพียงแค่นี้ ท่านไม่ให้ไม่ว่ากันครับ

คนเหล่านี้ไม่เคยมารุก ไม่เคยมาเรียกร้อง ไม่เคยเดินขบวน ๕๐ เพอร์เซ็นต์ เขาเป็นชาวพุทธ จิตใจของเขาสงบ แต่เหตุผลที่ท่านให้ คำอธิบายของท่าน ที่พูด มันแทงใจเขาคับ มันแทงใจเขา ท่านไปโยงใยเรื่องความแตกแยก เรื่องความขัดแย้งเหมือนท่านลิมประวัติศาสตร์ เหมือนท่านลิมว่าศาสนาพุทธนั้น เป็นศาสนาที่ยืดลีนดี วันนี้ถ้าไม่มีพุทธศาสนาประเทศไทยนี้เราจะมีศาสนาอื่น ได้ไหม ท่านไม่เคยถาม วันที่พระพุทธรูปศาสนาไปเผยแพร่ศาสนาที่อื่นนั้น สะดวกไหม ท่านอาจจะไม่ถูกคิด นี้ครับท่านประธานครับ เป็นเหตุผลที่ กระผมคิดว่าความเห็นของทุกคนนั้นเราต้องเคารพ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องรับ ไม่รับรัฐธรรมนูญก็เช่นกัน การรับรัฐธรรมนูญที่ท่านประธานเป็นคนเขียนกรอกรับไว้แล้ว ผมเห็นเลยว่าท่านประธานนี้ละครับ เป็นคนที่มีส่วนสำคัญ ในการร่างมาตรา ๒๑๑ ปีเศษ กระผมไม่ได้อยู่ในสภาวันนี้หรอกครับ ช่วงนั้น ผมอาจจะขี้เกียจไปนิด แต่กระผมเห็นเลยว่าท่านประธานคือคนที่ออกความคิด สำคัญที่เดียว ๕ ประเด็นที่ท่านเขียนในคืนนั้น แล้วทุกคนเห็นด้วยในนามที่ สะโหลสะเทล เพราะทุกคนง่วงเต็มทีนั่น มันมีมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ มาตรา ๒๑๑ ปีเศษ ชัดเจนอยู่ ว่าถ้ารัฐสภาไม่รับรัฐธรรมนูญก็จะไปให้ ประชาชนลงประชามติ กรอกรกฎหมายเขียนไว้อย่างนั้นอยู่ แต่ท่านดูกระแส ที่ผ่านนี้ เรามีสิทธิที่จะบอกกรอกรับรัฐธรรมนูญใหม่ครับ มีไหมครับ บางพรรค บอกว่ารับตั้งแต่ยังไม่ร่าง นั่นคืออะไรครับ นั่นหลักการหรือเปล่าครับ ไม่ใช่ คนที่บอกว่าจะออกร่าง ก่อนแล้วรับ ก็ยื่นมาเรื่อย ๆ ละครับ แต่การที่กรอกร โดยกระแสก็ยื่นมาตลอดเหมือนกัน เมื่อเราได้ฟังคำอธิบายแล้วเราได้รับ ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ จำยอมถึงรับ ท่านประธานครับ ใครครับที่ยึดถือ หลักการ หลักการของเราก็คือว่า เห็นร่าง แล้วพอใจ แม้จะมีข้อคิดว่า มีปัญหาบ้างเราก็จะไปแก้ไขกัน เมื่อเรารับแล้ว ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ กระแสที่เคลื่อนไหวต่อมาคือไปใส่รัฐบาล รับแล้วก็ไม่ทัน รับแล้วก็ต้องออก นี้คืออะไรครับ จุดมุ่งหมายคืออะไร กระผมจะต้องเรียนถามไว้ ณ ตรงนี้ แล้วท่าน สสร. ต้องตอบกระผมด้วย ว่าการที่นี้มีการเมืองที่แสดงถึงความ เห็นของเขา ท่านได้มีบัญญัติคุ้มครองศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ไว้มากมายน ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้กระผมชื่นชม แต่ในหลักปฏิบัตินี้มีการเมืองที่ยึดถือ หลักการที่อยู่ในกรอกร เขาไม่ได้เสนอสิ่งใหม่เลย เขาเพียงแต่บอก ว่า ถ้ารัฐธรรมนูญนี้รับไม่ได้ก็ไปให้ประชาชนลงประชามติ เพียงแค่นี้มันก็เป็น

มันก็เป็นปัญหาสำหรับเขาแล้ว ในยามที่บ้านเมืองเรากำลังจะเข้าสู่ยุคปฏิรูป ๔ - ๕ ปีที่แล้ว ท่านประธานคงจำได้ มีคนคนหนึ่งมาจดชื่อที่หน้าสภา นี้เขาบอกว่าคุณไม่ปฏิรูปการเมือง ไม่ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ เขาขอตาย รัฐบาลตอนนั้นว่าอย่างไรครับ ทำไม่ได้ ผิดหลักการ ยึดหลักการ แม้ว่าหลักการตอนนั้นจะถูกมองว่าเป็นหลักเสื่อมหลักถอยในภายหลัง ผมก็ยังถือว่า ช่วงนั้นกระแสผมชมเชยว่ายึดหลักการ แต่วันนี้หลักการอยู่ตรงไหน คัมภีร์ของความ เป็นคนอยู่ตรงไหน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่า สิทธิที่ท่านให้กับองค์กรต่าง ๆ นั้นไม่ว่าจะเป็นสิทธิต่อต้านการใช้อำนาจ ยึดอำนาจรัฐโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ เป็นสิทธิที่ประชาชนจะต่อต้าน อย่างสันติก็ตาม สิทธิของสื่อมวลชนที่จะเสนอข่าวสารโดยไม่มีการปิดกั้นก็ตาม ผมถือว่า เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติทั้งสิ้น วันนี้เราให้สิทธิประชาชนต่อต้านการยึดอำนาจรัฐโดยวิธีการอื่นไม่ถูกต้อง แต่เรากำล้างไม่มีวิธีการควบคุมการใช้อำนาจในการขับไล่รัฐบาลที่มาโดยวิธีการอันถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญกราบทูลขอประชาธิปไตยบอกว่า คุณจะอยู่ได้ ๔ ปี เป็นอย่างมาก แล้วรัฐบาลนี้เป็นตัวอย่าง บอกว่าจะอยู่แค่ ๒ ปี เพราะว่ามีเวลาที่จะปฏิรูป การเมือง ออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่ยังไม่ถึงกรอบเวลาตรงนี้ เราก็กိုင်กัน เราก็กวาดตามกระแส ตรงนี้กระผมกราบเรียนว่าสิทธิตรงนี้ เมื่อเราต่อต้านการยึดอำนาจโดยวิธีไม่ชอบโดยสันติเราให้ไว้ แต่การขับไล่รัฐบาล ซึ่งมาโดยวิธีอื่นชอบ เราเขียนวิธีการให้ทำได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการให้ เข้าชื่อ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เพื่อที่จะไปขับไล่หรืออะไรก็แล้วแต่ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่เรากังวลว่าอยากจะทำให้มันเกิดขึ้น ถ้าไม่เกิดขึ้นบ้านเราจะไม่สงบ หรือ ไม่เรียบร้อย เราต้องการค่านึงอย่างนั้นทั้งสิ้น สิทธิของสื่อมวลชน ท่านประธานครับ ท่านประธานถ้าจำได้ ใน ๓ ปีที่แล้ว กระผมเคยยื่นอยู่ ตรงนี้ละครับ เป็นคนเดียวในสภา แห่งนี้ด้วยซ้ำที่ปกป้องสิทธิสื่อมวลชน ในตอนที่กรรมการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร ไปนำหญิงไทยที่ไปทำงาน ญี่ปุ่นมาที่คอนเมือง แล้วให้สื่อมวลชนไปเสนอข่าว -----

ปรากฏว่ามีการถ่ายภาพผู้หญิงเหล่านั้นออกทีวี โดยประณามพวกเธอว่าเป็นโสเภณี
 เขาร้องท้วงร้องไห้ แล้วสื่อมวลชนก็บอกว่า สภาผู้แทนราษฎรหาकिनกับหยาดแห่ง
 แรงงานของผู้หญิง สร้างความตึงบนหยาดเพื่อแรงงานของผู้หญิง มีการยื่นผู้
 เต้ามาตราบนี้ ประณามสื่อมวลชนว่า ทำอะไรเสนอข่าวให้ร้ายกับสภาผู้แทนราษฎร
 กระผมเป็นคนเดียวที่ขึ้นขึ้นปกป้อง แล้วกระผมก็ถูกตำหนิที่นั่นมากกว่าเป็นคนไม่รักพวกพ้อง
 กระผมบอกว่าเป็นเรื่องของสื่อมวลชนที่เขาเสนอข่าว เพราะคุณไป วิทยุ เขาเสนอข่าว
 คุณไม่มีวิธีการควบคุมในการแถลงข่าว เป็นเรื่องที่คุณต้องรับผิดชอบ กระผมยืนยัน
 ได้ว่าในเรื่องสิทธิสื่อมวลชนนั้นกระผมไม่ได้ขัดข้องอะไร แต่วันนี้ท่านประธาน
 คิดดูซิครับ วิซีไคครับกระผมถามหน่อย วิซีไคที่จะควบคุมการนำเสนอข่าวของ
 สื่อมวลชนให้อยู่ในกรอบที่พึงมีพึงเป็น สสร. ได้คิดไหมครับ คิดหน่อยได้ไหมครับ
 ว่าวิซีไค วันนี้ท่านรู้ไหมว่าบ้านเมืองเรากำลังไปสู่ปัญหาเห็นชาติอื่น เปรียบเทียบ
 กับในอาเซียด้วยกัน เราเห็นชัดเจนเลยครับว่า ปัญหาของเรามีมากกว่า เขาทั้ง ๆ
 ที่มีน้อยกว่าเขา เพราะการนำเสนอข่าวของเราไม่ได้มีการควบคุมในเรื่องนี้เลย
 ท่านประธานครับ วันนี้เราชื่อใหม่ครับว่าธุรกิจสื่อมวลชน เขาก็เป็นธุรกิจ
 ประเภทหนึ่งที่ต้องจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ต้องดูหุ้นของเขาว่าจะขึ้นหรือลง
 แล้ววันที่เขาทำถอดเขาได้มากที่สุดก็คือธุรกิจกำไรของเขา แล้วท่านประธาน
 เชื่อกันไหมครับว่า วันที่ขึ้นเขาตกเขาก็วันไหน สื่อมวลชนเมื่อเป็นธุรกิจเขาก็ต้อง
 มีสินค้า แล้วสินค้าของเขาเกิดอะไร เขาก็คือข่าว ข่าวดีอะไรครับ ในปรัชญา
 ของเขาคือความขัดแย้ง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นความขัดแย้ง ขาดความขัดแย้ง
 มันก็เป็นปัญหาของชาติ ประเทศอื่น เขาข้ามพันกรอบนี้ไปแล้วครับ เขาขาดความขัดแย้ง
 ระหว่างบุคคล ทอภัยครับ ที่ยกถึงท่านเจ้าหญิงไดอาน่า พระองค์สิ้นพระชนม์นั้น
 เป็นเรื่องที่มีสื่อมวลชนไล่กดไล่ต้อน แต่นั่นเป็นสิทธิส่วนบุคคล ชาติอาจจะไม่
 กระเทือนมาก วันนี้สื่อมวลชนของเรากำลังวนเวียนอยู่กับเรื่องความขัดแย้ง
 ในรัฐบาล ความขัดแย้งในสภา ความขัดแย้งที่มีนโงงไปถึงเศรษฐกิจทั้งสิ้น
 เรายังไม่ได้ข้ามพ้นความบกพร่องตรงนี้ จุดตรงนี้มีสิทธิที่เราให้เราบรรณาดี
 แต่ใครเคยคิดบ้างไหมครับว่า เมื่อสิทธิมีอยู่แล้ว การใช้สิทธิตรงนั้นทำได้ขนาดไหน
 เป็นเรื่องที่เราสงสัยคุณครับ ท่านประธานครับ ท่าน สสร. ได้บอก
 ฝ่าให้ประชาชนต้องมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง กระผมบอกพี่น้องประชาชน
 ของกระผมว่าฉบับที่ท่านประธานมีส่วนอย่างมาก ฉบับปัจจุบันนี้ละครับ ท่านก็
 กำหนดไว้เหมือนกันครับ ประชาชนมีสิทธิ มีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริต
 ท่านเขียนไว้แค่นั้นละครับ แต่ สสร. มาเติมว่า ประชาชนมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

แล้วก็มาบอกว่าถ้าไม่ไป ไม่รายงานตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดจะต้องเสียสิทธิ
 บ้างประการ กระผมต้องบอกไปยังพี่น้องประชาชนของกระผมว่า ต่อไปนี้
 ถึงเวลาเลือกตั้งคุณมีหน้าที่ต้องไป ถ้าไม่ไปคุณก็จะเสียสิทธิตามกฎหมายบัญญัติ
 กระผมสงสัยคุณจนถึงวันนี้ว่าสิทธิที่ทำงานบัญญัติตามกฎหมายนั้นจะหมายถึงสิทธิ
 ที่ทำงานเสียจนไว้ รับรองไว้ให้หมดว่าด้วยสิทธิหน้าที่ของประชาชนหรือไม่ เพราะ
 แม้กระทั่งว่าสิทธิไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็ไม่ได้ เป็นสิทธิที่ทำงานกำหนดไว้ การที่ทำงาน
 บอกว่าจะเสียสิทธิ หมายถึงเสียสิทธิไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือเปล่า หมายถึง
 สิทธิเลือกตั้งหรือเปล่า หรือหมายถึงสิทธิอื่นใด เป็นเรื่องที่เรายังไม่เข้าใจ
 เห็นเรื่องที่ประชาชนเองก็ไม่รู้ ว่าต่อไปนี้จะถ้าเลือกตั้งเขาไม่ไปนี่ เขาเสียสิทธิ
 สิทธินั้นคืออะไร สิทธิอื่นนั้น คือสิทธิในครอบครัวในร่างกาย ในทรัพย์สินอันอะไร
 ของเขาที่ทำงานบัญญัติไว้หรือเปล่า หรือสิทธิอะไร - - - - -

ครั้งนี้เป็นเรื่องที่กระผมเองต้องการเรียนท่านประธานว่าไม่ได้ตอบ แต่กระผมขอถาม สสร. ว่าวันนี้กระแสแห่งการเรียกร้องรัฐธรรมนูญมาถึงจุดจบของมันแล้ววันที่ทุกคนเห็นตรงกันว่าเราต้องการรับร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้ความหวังกับพี่น้องประชาชนที่ต้องการเห็นการปฏิรูปการเมือง นักการเมืองนั้นแม้จะเป็นจำเลย แม้จะเป็นคนถูกมองว่าไม่ต้องการความเปลี่ยนแปลง แต่วันนี้เราจะปิดหลักการรับก่อนแก้ที่หลัง หรือรับโดยที่ยังไม่เห็นร่างฯ ต่างก็มุ่งไปสู่เดียวกันคือการปฏิรูปการเมืองทั้งสิ้น หัวใจสำคัญอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ การแยกหน้าที่กระผมขอถามท่าน สสร. อย่างนี้ครับ ท่านพยายามอธิบายประเด็นนี้มานาน กระผมเองก็ฟัง กระผมเองที่เคยเสนอแนะมา การแยกหน้าที่ ผมเข้าใจว่าการแยกหน้าที่ก็คือว่า การที่ท่านจะให้รัฐมนตรีไม่ต้องควบตำแหน่ง สว.ส. ในขณะที่เดียวกันนั้นท่านต้องการให้มีการแยกหน้าที่ แต่ท่านไม่ต้องการให้มีการแยกอำนาจหรือครับ เพราะถ้าเผื่อว่าท่านไปใช้การแยกอำนาจโดยเด็ดขาดแล้วท่านอธิบายไม่ได้ว่ามันแตกต่างจากระบบประธานาธิบดีอย่างไร ตรงนั้นเป็นสิ่งที่เราเข้าใจกันได้ท่านก็เลยไปใช้ระบบฝรั่งเศส ซึ่งกระผมเองก็พูดในฝรั่งเศส กระผมก็เห็นว่ามันมีเยอะ การมีความมั่นคงทางการเมืองในฝรั่งเศสก็ไม่ได้มากไปกว่าอังกฤษ อังกฤษเป็นระบอบรัฐสภาที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ท่านประธาน คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญท่านกล่าวไว้ที่นี่ครับ ทลกว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนขึ้นมาโดยใช้วิญญาณของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ไม่มีมาตราใดหนึ่งเลยที่ผิดเพี้ยนไปจากแนวความคิดนี้ กระผมขอถามอย่างนี้ ท่านประธานครับ การที่เราแยกหน้าที่ การที่เราพยายามอธิบายว่าแยกหน้าที่ก็เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่การไม่แยกหน้าที่แบบเดิมที่ท่านใช้มาที่พวกเราคุ้นเคยอยู่เป็นการใช้ระบอบอังกฤษซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตรงนี้อธิบายผมได้อย่างไรครับว่า ฝรั่งเศสซึ่งไม่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข กับอังกฤษที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เหมือนกัน เหมือนกันได้อย่างไรครับ ในเมื่อฝรั่งเศสเขาเลือกประธานาธิบดี ฝรั่งเศสได้สิ้นสุดระบอบกษัตริย์ไปหลายร้อยปีแล้ว ตรงนี้อธิบายความกันอย่างใดครับ เป็นความกังขาของคณะนี้ ไม่ใช่เพราะพวกเราต้องการอยากเข้าไปเป็นรัฐมนตรีหรือครับ แต่เป็นหัวใจหลักบางอย่างที่เราไม่เข้าใจ และที่สำคัญก็คือว่าถ้าท่านจะประกาศว่าเป็นระบอบแยกอำนาจเด็ดขาด แล้วที่ร่างให้มันตรงไปแนวอเมริกัน ไปแบบสภาองเกรส (Congress) มีกรรมาธิการที่ทรงอิทธิพล

ประธานกรรมการทำหน้าที่เพื่อหวังจะเป็นบริหาร ประธานกรรมการวันนี้
สร้างผลงาน เพื่อว่าวันหนึ่งเขาจะไปสมัครเป็นประธานาธิบดีมีนั้นก็ตรงไปครับ
เพราะว่าเขามีอิทธิพล มีอำนาจในฐานะนิติบัญญัติ สามารถออกกฎหมายไปชี้
ในพื้นที่เขาได้ สามารถออกกฎหมายทำโครงการสังคม ทำโครงการเศรษฐกิจ
ในพื้นที่เขาได้ แต่วันนี้ท่านแยกอำนาจนิติบัญญัติออกจากบริหารเพียงแยกหน้าที่
แล้วให้สภาผู้แทนราษฎรตรงนี้นั่งอมมืออยู่ครับ เสนอกฎหมายทางการเงินก็ไม่ได้
กรรมการที่เห็นกลไกเบสิ่งย่อยเหมือนเดิม อย่างนี้หมายถึงอย่างไรครับ
หมายถึงท่านจะให้สภานิติบัญญัตินั่งเฉย ๆ แล้วก็เสนอกฎหมายตามรัฐบาลแล้ว
ในที่สุดก็ได้เถียงกันไปมาท่านก็บอกว่า เออละ ปล่อยให้ทบอำนาจทางการเมือง
เฉพาะตำแหน่งรัฐมนตรี ตำแหน่งอื่น ๆ บังคับได้ และเจตนารมณ์พื้นฐาน
ของท่านไม่ต้องการให้ ส.ส. เข้าไปยุ่งในฝ่ายบริหารเลย แต่วันนี้ เขา
มีสิทธิไปนั่งเป็นเลขานุการรัฐมนตรี มีสิทธิไปนั่งเป็นโฆษกรัฐบาล มีสิทธิ
ไปนั่งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีแล้ว มันอะไรครับ และจุดประสงค์มุ่งหมายคืออะไร
วันนี้ท่านทราบไหมครับ ระบอบบริหารบ้านเมืองของเรา รัฐมนตรีนั้นสั่งงาน
ผ่านเลขาฯ บางทีเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจมากกว่ารัฐมนตรีด้วยซ้ำ
ท่านถูกคิดไหมครับ เจตนารมณ์ต้นต้นท่านไปไม่ถึงแล้วท่านก็เปลี่ยนแปลง
ตัดมันออกเพื่อประนีประนอม แต่ท่านทำรู้ไม่ว่าในสิ่งที่ท่านประนีประนอมตรงนี้นั้น
หมายถึงว่าท่านเสียสละจุดประสงค์ดั้งเดิมไปหมด แล้วท่านมาเขียนไว้ใน
มาตรา ๑๑๑ ท้าวม ส.ส. ใช้อำนาจหน้าที่เข้าไปแทรกแซงการโยกย้าย
ข้าราชการ ท่านตัด ส.ส. ไม่ให้ไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว ในตอนแรกก็พอมีเหตุผล
แต่วันนี้ท่านให้เขาไปเป็นเลขานุการรัฐมนตรีได้ด้วย เป็นอะไรในรัฐบาล
ได้ด้วยแล้ว แล้วท้าวมเขาไปแทรกแซง แล้วผมถามเถอะครับ ว่าในประเทศนี้
นี้มีการผิดตัวอย่างอะไรครับ ที่ ส.ส. ธรรมดาที่มีอำนาจไปแทรกการโยกย้าย
ของข้าราชการ เราเคยแต่ได้ยินผู้มีใช้ ใช้อำนาจบริหารทั้งสิ้น-----

เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑๑ ของท่านที่เขียนไว้นี้ กระผมเข้าใจว่าเป็นการเขียนด้วย
อดีตโดยแท้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนท่านคล้ายนี้ครับ
ว่าในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ วันนั้นก็มีการเสนอมาแล้วครับ บดกว่าแก้ไขไม่ได้
การที่เราเรียกร้องรัฐธรรมนูญวันนี้ ทั้ง ๆ ที่ สสร. มาขอรับและครับ หลายท่าน
ยอมรับ กระผมชื่นใจครับ ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ท่านศาสตราจารย์
ดอกเตอร์กระมล ทองธรรมชาติ วันนั้นท่านพูดได้ดีเหลือเกิน กระผมพยายามอยาก
พูดสนับสนุนท่าน แต่กระผมไม่มีโอกาส วันที่ท่านสอนลูกศิษย์ท่านนั้นละครับ ท่านบอกว่า
รัฐธรรมนูญมีมันก็ธรรมดา ถ้ามันมีข้อบกพร่องมันก็แก้ไขได้ กระผมก็คิดว่าเป็นความคิด
ที่ปฏิบัติได้ดีมาก เป็นเรื่องที่ยืดหยุ่น แต่วันนี้ท่านเพื่อให้เกิดครับว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ก็เป็นการตีกรอบประเด็นว่า ไม่มีที่ทางทำได้อีก ทั้ง ๆ ที่ สสร. เองก็ยอมรับว่า
มีข้อบกพร่องบ้าง ท่านประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ท่านก็เขียนบอกว่า
ข้อบกพร่องนั้นเกิดขึ้นในทางเจตนารมณ์ที่ไม่ดีที่วิธเปล่า ไม่มีครับ ข้อบกพร่องทาง
เทคนิคก็เพียงเล็กน้อย ข้อบกพร่องทางถ้อยคำอาจมีเล็กน้อย นั่นก็หมายถึงว่า
มีข้อบกพร่องอยู่ ถ้าเราคิดว่ามีข้อบกพร่องแล้วจะแก้ไขไม่ได้นั่นหมายความว่าอย่างไร
และถ้าแก้ไขไม่ได้ มาตรา ๑๑๑ ที่ท่านเขียนไว้และจะไปให้ตรงไหน สสร. ออก
มายกกับประชาชนหน่อสิครับ บอกอย่างสุภาพบุรุษหน่อสิครับ ว่าวันนี้การเคลื่อนไหว
เพื่อรัฐธรรมนูญนั้นได้สิ้นสุดแล้ว รัฐสภาจะรับแล้ว ถ้าใครไปตั้ง สสร. เห็นรัฐบาล
ด่าว่ามีเอกสารออกมาจนกว่าจะตั้งท่านประธาน สสร. เป็นนายกฯ ท่านรองฯ สสร.
เห็นรองนายกฯ บอกหน่อสิครับว่าไม่เอาแล้ว ไม่เป็น ทบให้เรากลับมาสู่ระบบเดิมที่
แล้วกันแก้ไขรัฐธรรมนูญบอกหน่อสิครับว่าตามกรอบมันแก้ไขได้ รัฐสภาเริ่มไปแล้ว เขาเห็น
ข้อบกพร่องเขาแก้ไขได้ ทั้งไม่ได้บอกว่าจะแก้ไขเมื่อไร แก้เรื่องใด ท่านบอกว่าไม่ได้แล้วนี่
เสียงใหม่เคลื่อนไหวแล้วนี่ จะหมายความว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึก
ในเรื่องนี้ครับ ท่านประธานครับ กระผมสวัสดีรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องที่ดีครับ แต่มันจะตั้ง
อยู่ในกรอบที่ เราถกคุยร่วมกันได้ การกีดกันในบางเรื่องมันจะเป็นบรรทัดฐานต่อไปใน
ภาคภาคหน้า รัฐบาลต่อไปไม่มีที่รัฐบาลไหนหรอกครับ มาจนถึงวันนี้แก้ไขไม่ได้ถึงเดือนก็จะ
ถูกกดดันอย่างหนักครับ วันหนึ่งผมกระพุดในนามรัฐสภาทั้งหมด ชลชคนที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหาร
บ้านเมืองของเราตรงนี้ ไม่ได้พูดถึงใครทั้งสิ้น แต่ถ้าเห็นระบบแบบนี้ครับ สิ่งที่ท่าน
มุ่งหมายอยากให้เกิดเสียรภาพในรัฐบาลอย่างที่ท่านต้องการ ตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา
ชายเสียง เราสงสัยกันเหลือเกินว่าบทบาทนี้ของ ท่านนี้มันจะแก้ไขได้อย่างไร มันจะแก้ไข
อย่างไร มันไม่มีความชัดเจนว่าจะแก้การที่ปรึกษาชายเสียง ท่านอธิบายเพียงว่า
ถ้าไม่ให้รัฐมนตรีเป็น ส.ส. วันนี้ จะไม่มีคนเอาเงินไปทุ่มซื้อเพื่อเป็น ส.ส. แล้วมา

เป็นรัฐมนตรี หมม คิดง่ายนะครับ แต่ว่าในหลักปฏิบัติลงเลือกตั้งทุกครั้งครับ ถ้าอยู่ในพื้นที่อย่างกรณีผมถึงจะรู้ว่ามันหนักหน่วงแค่ไหน อบต. ที่พวกเรากว่าจะจ่ายอำนาจที่ท่านสมาชิกขึ้นมานั้นมากกว่าดี เด่น กระจายอำนาจ ท่านทราบไหมครับ อบต. ต่อหัวกว่าจะได้มาเท่าไร เงินแสกหาได้ยากมากนะครับในชนบท แต่เป็น อบต. คนหนึ่งเงินแสกเขาหาได้ มันมาตั้งแต่ฐานราก วันนี สสร. มาหนึ่งคิดว่าจะแก้กลไกข้างบนเพื่อนำไปสู่การไม่ซื้อเสียง แล้วก็ร่างบทบัญญัติต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด ผมถามว่าท่านซื้อข้อมมาได้ไหมว่าจะอะไรจะไปป้องกันการซื้อขายเสียง ตอนหนึ่งขอครับ ท่านอดีต ส.ส. ที่นั่งอยู่ใน สสร. ท่านอาจจะมีการเสกการในด้านนี้มาก ตลอดหนึ่งว่าบทบัญญัติตรงไหนที่จะไปกำจัดการซื้อขายให้พวกเราได้ขึ้นใจสักหนึ่งหนึ่งนี้ แล้วเพื่อที่จะให้เกิดเสถียรภาพในรัฐบาลนั้นบทบัญญัติอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจึงกราบเรียนท่านว่ามองรัฐธรรมนูญในฐานะนโยบายสาธารณะ ประชาชนจะตั้งรู้ว่าขั้วภทพร้อมอยู่ตรงไหน การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องปกติ แต่รัฐธรรมนูญไม่ใช่คัมภีร์ศาสนาแน่นอน ไม่ใช่คัมภีร์ไบเบิลแน่นอน ไม่ใช่หลักคัมภีร์อัลกุรอานแน่ และไม่ใช่พระไตรปิฎก รัฐธรรมนูญเป็นผลผลิตของมนุษย์ เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัยแก้ไขได้ในเวลาที่เหมาะสม อย่างมาไล่กันเลขครับ วันนี้นบ้านเมืองของเราจำเป็นต้องเอกภาพในการแก้ปัญหา เราต้องการจัดปัญหาทางการเมืองตรงนี้ให้หมดไปเพื่อที่เราจะได้เห็นหน้าแก้ปัญหาเศรษฐกิจเต็มที่ รัฐธรรมนูญถอดรหัส ถอดสลักระเบิดแล้วครับ วางไว้แล้วครับ พี่น้องประชาชนเห็นตรงหน้าแล้ว ทุกอย่างดำเนินไปตามขั้นตอน -----

วันนี้ เราได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่แคร์บี อย่าเคลื่อนไหวต่อรับ อย่าเคลื่อนไหวต่อ
ในลักษณะที่เอารัฐธรรมนูญเป็นแพะรับบาป แล้วโยนไปถึงการดำเนินเพื่อแสวงหา
อำนาจทางการเมือง ไม่เช่นนั้นสิ่งที่เขากล่าวหาไว้ว่าเราซ่อนเงื่อน เราวางผม
เพื่อแสวงหาอำนาจจะเป็นจริง ทิ้งไว้ค้างงไม่เกิดขึ้นแคร์บี ท่านประธานแคร์บี
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมขอแก้ตัวหนึ่งนะแคร์บี
ที่คุณกฤตบอกรว่า มาตรา ๓๑๑ ผมเป็นคนวางกรอบคนที่สภากำลังสะโหลสะเพล
สถาปนาไม่จริงนะแคร์บี เพราะว่าตัวคนนั้นสภากำลังตั้งตั้งเต็มทีเลยด้วยซ้ำไป
แล้วก็ยอมไม่ได้เป็นคนวางกรอบ ผมเพียงแต่สรุปประเด็นที่เขาพูดกันมาเท่านั้นเอง
นะแคร์บี ต่อไป สสร. จะพลัดแจ้งแล้วหลังจากนั้นจะเป็นคุณอธิษฐานนะแคร์บี
เชิญคุณประสงค์ครับ

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ประเภทผู้มีประสบการณ์ทางการเมืองและการบริหาร
ราชการแผ่นดิน กระผมตลอดจนญาติท่านประธานที่จะถึงแจ้งในประเด็นที่ท่านสมาชิกรัฐสภา
ได้พูดถึง แต่จะตลอดจนญาติแจ้งเพียง ๒ ประเด็น ส่วนประเด็นอื่นนั้น กระผมเข้าใจว่า
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญท่านอื่นจะได้เป็นผู้ชี้แจงต่อไป เรื่องที่กระผมจะขอชี้แจง
เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ๒ ประเด็นที่ว่านี้ก็คือ เรื่องที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับ
พระพุทธรูปศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ ที่มีได้บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ เรื่องที่ ๒
คือ เรื่องที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้คนญาติให้บุคคลมีสิทธิในการต่อต้านโดยสันติวิธี
ต่อการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจโดยไม่ถูกต้องตามระบบการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยที่บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ประเด็นแรก เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธรูปศาสนานั้น กระผมตลอดจนญาติท่าน
มาตรา ๓๓ ที่ร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดหรือเขียนไว้ มาตรา ๓๓ รัฐต้องให้ความ
อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความ
สามัคคีระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนา
มาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ท่านประธานที่เคารพครับ
พิจารณาจากถ้อยคำและข้อความดังกล่าวจะเห็นว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ได้คำนึงถึงความสำคัญของศาสนาพุทธและทุกศาสนาที่ประชาชนในประเทศนั้นนับถือกันอยู่
ในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูปศาสนา ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพราหมณ์
หรือลัทธิ โดยรัฐได้กำหนดไว้ว่า รัฐจะต้องให้การอุปถัมภ์คุ้มครองและส่งเสริม

๒๑๖

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

พื้ชฎว้ฒน์ ๑๘/๒

ความเข้าใจอันดี ตลอดจนความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนที่นับถือศาสนาต่าง ๆ กัน
อย่าง เป็นธรรมและทั่วถึงกัน นอกจากนี้แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๖๖ ได้กำหนดให้รัฐนั้นต้องสนับสนุนการเผยแพร่หลักธรรมของศาสนา
ไม่ว่าศาสนาใด โดยจะกีดขวางหรือปิดกั้นมิได้ เพื่อช่วยกันส่งเสริมคุณธรรมและคุณภาพ
แห่งชีวิตของบุคคลที่เชื่อถือศรัทธาในหลักการของศาสนานั้น ๆ อีกด้วย รัฐธรรมนูญ
ฉบับที่ผ่าน ๆ มา ที่แล้วมาทุกฉบับนั้น ก็ได้บัญญัติถ้อยความหรือถ้อยคำไว้ในลักษณะนี้
เช่นเดียวกับมาตรา ๗๓ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่-----

รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ที่ผ่านมา ไม่ได้มีการบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับการเป็นศาสนาประจำชาติ แต่ก็ไม่เคยมีปัญหา หรือเคยเกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างศาสนิกชนผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นั้นที่ผ่านมาก็ไม่ได้เคยบัญญัติในเรื่องศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติไว้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความขัดแย้ง ความไม่เข้าใจกัน หรือความไม่สมานฉันท์กันของศาสนิกชนของประเทศของเรานั้น ไม่เคยปรากฏเลย บ้านเมืองเราไม่เคยมีความยุ่งยากเดือดร้อน หรือประสบปัญหา เกิดความขัดแย้งรุนแรงทางด้านศาสนา เช่นบางประเทศ ประชาชนทุกหมู่ทุกเหล่า ประชาชนที่นับถือศาสนาตามที่เขาเลื่อมใสนั้น ต่างก็อยู่ร่วมกันมาโดยสันติ โดยตลอด สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาในเรื่องนี้ค่อนข้างละเอียดและรอบคอบ เราก็ยังเห็นว่าผู้ที่มีความประสงค์อยากจะให้บรรจุคำว่า ศาสนาประจำชาติลงไปนั้น ก็เห็นความตั้งใจที่ดี เป็นความตั้งใจที่อยากจะให้เกิดความแน่นอนหรือมั่นใจยิ่งขึ้น ว่าพระพุทธศาสนานั้นจะตั้งเจริญ มั่นคง ไม่เสื่อมหรือไม่มดถอย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ พระพุทธเจ้าเมื่อทรงตรัสรู้และนำความรู้ต่าง ๆ มาเทศนาสั่งสอน ให้พุทธศาสนิกชนได้เข้าใจนั้น พระพุทธองค์ได้เคยตรัสไว้ว่า พุทธศาสนานั้นจะเสื่อมลง จะถูกทำลายลง หรือจะถดถอยลง ก็เนื่องจากพุทธบริษัทเอง ไม่มีใครสามารถมาทำให้พุทธศาสนาต้องเสื่อมลง ขึ้นอยู่กับพุทธบริษัททั้งหลาย พุทธบริษัทในที่นี้ มีทั้งพระภิกษุสงฆ์ มีทั้งอุบาสก มีทั้งอุบาสิกา เพราะฉะนั้นคำตรัสทองพระพุทธเจ้า พุทธศาสนิกชนย่อมเข้าใจว่าไม่มีสิ่งไหนใดเลยที่จะมาทำให้พุทธศาสนาเสื่อมลงไป ถดถอยไป หรือตกต่ำลงไป นอกจากผู้คนในพุทธบริษัทจะเป็นผู้ทำ คนอื่นมาทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะบัญญัติหรือไม่บัญญัติคำใดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ได้หมายความว่าพระพุทธศาสนาจะเสื่อมลง หรือเจริญขึ้นด้วยคำใดคำหนึ่ง แต่อยู่ที่การปฏิบัติของพุทธบริษัททั้งหลาย คถาที่พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสไว้ เพราะฉะนั้นกระผมทลถือโอกาสนี้กราบเรียนชี้แจงท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านสมาชิกรัฐสภา เพื่อได้เข้าใจเหตุผลที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างมาตรา ๗๓ ไว้ อย่างที่ได้ผ่านให้ทราบแล้ว -----

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมวิเคราะห์ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผ่านไปยังท่านสมาชิกรัฐสภา ที่ได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องของการที่มาตรา ๖๕ ได้บัญญัติเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องอนุญาตให้บุคคลมีสิทธิในการต่อต้านโดยสันติวิธี ต่อการกระทำใด ๆ ก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองโดยผิดจาก รัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ กระผมขออำนาจมาตรา ๖๕ เพื่อให้ได้รับทราบกัน อีกครั้งหนึ่งว่าเราได้เขียนไว้อย่างไรบ้าง

มาตรา ๖๕ บุคคลย่อมมีสิทธิต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไป เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่าเจตนารมณ์สำคัญของมาตรา ๖๕ ที่บัญญัติไว้ดังที่กระผมได้อ่านให้ทราบแล้วนั้น เป็นเจตนารมณ์สำคัญในการที่จะให้สิทธิและปกป้องสิทธิของประชาชน ที่จะสามารถต่อต้านโดยสันติวิธีต่อการกระทำใด ๆ ก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยไม่เป็นไปตามวิถีทางที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ การยึดอำนาจเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นการแบ่งสิทธิ ยึดสิทธิของประชาชนไปไว้ หรือไปเป็นของตนเองหรือพรรคพวกโดยตรง เพราะรัฐบาลในการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น ประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิของตนเลือกตั้งผู้แทนราษฎร เข้ามาเพื่อทำการบริหารประเทศ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดนั้น ประชาชนย่อมมีสิทธิในการต่อต้านโดยสันติวิธี เพื่อแสดงให้เห็นว่าประชาชนนั้นไม่ยินยอมที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดขโมยสิทธิของเขาไปใช้ มาตรา ๖๕ นี้ เป็นของใหม่ เป็นปรากฏการณ์สำคัญที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้คำนึงถึงเรื่องดังกล่าวอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เป็นเจตนารมณ์ที่กระผมอยากจะทำอีกครั้งหนึ่งว่า เป็นเจตนารมณ์ที่จะป้องปรามยับยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้องทั้งปวง ในการเข้าสู่อำนาจของบุคคลหรือคณะบุคคลใดก็ตามที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ การได้มาซึ่งอำนาจในการบริหารประเทศนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า มิได้เจาะจงว่าจะต้องเป็นทหารเท่านั้น พลเรือนก็สามารถที่จะกระทำการอย่างนี้ได้เช่นเดียวกัน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม

๓๒

ร ๔/๒๕๔๐ (ส. ๒)

สุภาพภา ๑๖/๒

ขอกราบเรียนว่า ทหารในกองทัพในขณะนี้นั้นได้พัฒนาก้าวหน้าไกลมามาก เข้าใจ
ในเรื่องการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
เป็นอย่างดี -----

- ๑๗/๑

เข้าใจในความรู้สึกของประชาชนว่า กำลังต้องการให้บ้านเมืองของเรานั้น
 ป่ายหน้าไปทางทิศไหน กระผมขอกราบเรียนว่า ทหารนั้นรักชาติ รักแผ่นดิน
 และรักประชาชน ทหารเข้าใจในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตราว่า
 การกระทำใด ๆ ที่ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน
 ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น
 เป็นสิ่งที่ทหารในปัจจุบันนั้นได้ซาบซึ้งและเข้าใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี
 เพราะฉะนั้นการต่อต้านการกระทำลอบของบุคคลหรือของประชาชนโดยสันติวิธี
 ก็คือการไม่สนับสนุนให้มีการกระทำใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อก่อให้เกิดความรุนแรง
 ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ดีกฎหมาย เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ประเด็นนี้ กระผมขอกราบเรียน
 ให้เข้าใจถึงเหตุผล เหตุผลและเจตนาที่แท้จริงของสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 ที่จำเป็นจะต้องเขียนหรือร่างในมาตรา ๗๓ กับมาตรา ๖๕ ที่เกี่ยวข้องกับ
 พุทธศาสนา และเกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้บุคคลหรือประชาชนมีสิทธิในการ
 ต่อต้านการกระทำใด ๆ ที่ไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ได้มาซึ่ง

อำนาจในการปกครองประเทศ กระผมขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอเชิญคุณอรรถยุภาครับ

นางอรรถยุภา สุจิน (สมาชิกรัฐสภา) : กราบเรียน

ท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน อรรถยุภา สุจิน
 สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ดิฉันต้องขอแสดงความชื่นชมท่าน สสร.
 ที่ด้วยเวลาอันจำกัดใน ๒๔๐ วัน ท่านสามารถที่จะร่างรัฐธรรมนูญที่มีเนื้อหาสาระ
 เป็นประโยชน์มากมาย ให้สิทธิหน้าที่ของประชาชนมากขึ้น ครอบคลุมไปเกือบ
 จะทุกคนขึ้น ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น มีกระบวนการตรวจสอบ
 มีการปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองหลาย ๆ อย่าง อีกทั้งมีการกำหนด
 ให้เป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องออกไปใช้สิทธิลงคะแนน จริงอยู่บางท่าน
 อาจจะเห็นว่านั่น เป็นการบังคับและ เป็นการก้าวท้าวสิทธิส่วนบุคคล แต่ดิฉัน
 กลับมีความเห็นว่า เมื่อมีคนไปใช้เสียงมากขึ้นก็จะทำให้การซื้อเสียงน้อยลงไปแค่
 สิทธิทั้งดิฉันได้เคยฟังท่านวุฒิสมาชิก ท่านดำรง พุฒตาล ขอประทานอนุญาต
 เอ่ยนามท่าน ท่านได้เคยเสนอแนะวิธีการจัดการซื้อสิทธิขายเสียงไว้ได้
 มากมายหลายวิธี ซึ่งดิฉันก็ค่อนข้างที่จะเห็นด้วยว่า เราคงที่จะไม่ถึงทางตัน
 เราคงมีวิธีการที่จะทำขจัดการซื้อสิทธิขายเสียงนี้ได้ค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะ
 โดยความเคารพต่อเจตนารมณ์ของท่าน สสร. ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ดิฉันไม่อยากจะสงสัย หรือตั้งข้อสงสัยใดๆ เลยว่า ท่าน สสร. มีอคติ

๓๔

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๓)

วันทนา ๑๗/๓

กับสมาชิกวุฒิสภา แต่ดิฉันก็อดที่จะแคลงใจไม่ได้ค่ะ เพราะว่าข้ามแรกณะคะ
ท่านก็ให้สมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรง แทนการเลือกตั้งโดยอ้อม
ในชั้นแรกผู้ดี แม่แอนคะ การเลือกตั้งนี้ดีแน่ แต่คำถามก็จะมีว่า เราพร้อมไหม
พร้อมแค่ไหน เราต้องการคนประเภทใด มาทำหน้าที่อะไร และท่านจะแน่ใจ
ได้อย่างไรว่า ในการเลือกตั้งโดยตรงนั้น ท่านจะได้คนที่มีความรู้จากหลากหลาย
สาขาอาชีพที่ปลอดจากการเมือง ที่มีความเป็นกลางในการเมืองมาทำหน้าที่
เป็นสมาชิกวุฒิสภาให้สมตามเจตนารมณ์ที่ท่านมุ่งหวังไว้ -----

การเลือกตั้งโดยตรงนั้นดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า เป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง

ข้อที่ ๒ ท่านห้ามสมาชิกวุฒิสภาเป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นรัฐมนตรี หรือว่าจะได้ก็จะต้องพ้นจากสมาชิกวุฒิสภาไป ๑ ปี ซึ่งทั้ง ๆ ที่สมาชิกวุฒิสภาก็มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกับ ส.ส. ในสมัยหนึ่งท่านเคยบอกว่า สมาชิกวุฒิสภาเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้ เพราะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ไม่ได้เป็นผู้แทนของปวงชน แต่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านกำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งเช่นเดียวกับ ส.ส. แต่ท่านกลับปิดกั้นไม่ให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นนายกรัฐมนตรีหรือเป็นรัฐมนตรี หรือว่าจะจะเป็นได้ก็ต้องพ้นจากตำแหน่ง ส.ว. ๑ ปี ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าท่านจะเปิดกว้างไว้ก็คงจะไม่มีการเมืองใดที่จะมาเชิญเรา สมาชิกวุฒิสภาให้เป็นนายกฯ หรือรัฐมนตรีหรือคณะ เพราะว่าเฉพาะการจัดสรรโควตาของรัฐมนตรีในพรรครัฐบาลนั้นท่านก็แทบจะจัดสรรไม่ลงตัวอยู่แล้ว ซึ่งเรื่องนี้ดิฉันคิดว่า ท่านหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งเคยเป็นนายกรัฐมนตรีก็คงจะทราบและก็ตระหนักดีในข้อนี้ แต่ถ้าหากว่าท่านเปิดกว้างไว้ ในเมื่อบ้านเมืองถึงทางตันเราก็ยังจะมีทางออก ซึ่งปัจจุบันนี้ดิฉันก็คิดว่าเรามีตัวอย่างอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ โดยที่ท่าน สสร. ได้กำหนดให้วุฒิสมาชิกต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ท่านก็เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้เรามากมาย ท่านก็มีความยุติธรรม แต่ดิฉันก็เกรงว่าตรงนี้แหละค่ะที่จะเป็นปัญหา โดยที่ท่านเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้วุฒิสภาเป็นเหมือนสภาตรวจสอบ ให้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนบุคคลในองค์กรตรวจสอบ เช่น กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รวมทั้งการถอดถอน ส.ส. ออกจากตำแหน่งด้วย เห็นไหมคะ ท่านให้อำนาจวุฒิสภามากมายเหลือเกิน ที่ดิฉันเกรงว่าจะ เป็นปัญหา ปัญหาอย่างไรคะท่าน ในเมื่อตรงนี้ท่านบอกว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องปลอดจากการเมือง แล้วท่านให้อำนาจอย่างนี้ ดิฉันไม่เชื่อหรอกค่ะว่าพรรคการเมืองจะไม่เข้ามาพยายามที่จะควบคุมอำนาจที่ตรงนี้ไว้ ดิฉันเชื่อแน่ว่า พรรคการเมืองทุกพรรคก็จะต้องส่งคนของตัวเองลงสมัครเป็น ส.ว. แน่نون และการเลือกตั้งโดยตรงนั้นดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ว่าท่านจะมีความรู้ขนาดไหน

เป็นคนดี แล้วก็ซื้อสิทธิ์เพียงไร ท่านก็ไม่สามารถที่จะได้รับการเลือกตั้งหรือคะ
ถ้าไม่มีพรรคการเมืองหนุนหลัง ดิฉันเชื่อแน่ออย่างนั้น

อีกข้อสังเกตหนึ่งซึ่งดิฉันอยากจะฝากท่าน สสร. ไว้ก็คือ การที่
ท่านกำหนดอัตราส่วนสมาชิกวุฒิสภา ๒๐๐ คน ต่อ ส.ส. ๕๐๐ คนนั้น เมื่อมี
การประชุมร่วมกันของ ๒ สภา การลงมติก็ไม่อาจที่จะหวังให้สมาชิกวุฒิสภา
ออกเสียงลงคะแนนให้แตกต่างไปจาก ส.ส. ได้ ซึ่งจะทำให้การถ่วงดุล
ของสภาทั้ง ๒ ทำไม่ได้ และถ้าเมื่อเรากำหนดอัตราส่วนที่เหมาะสม ก็น่าที่จะ
เป็นประโยชน์ต่อการทำหน้าที่ร่วมกันของทั้ง ๒ สภา ท่านประธานที่เคารพ
โดยภาพรวมแล้วดิฉันเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ดี แล้วก็ดีมาก ๆ แม้จะมีข้อบกพร่องบ้าง
ก็เป็นส่วนน้อย แต่ดิฉันก็จะขอสนับสนุน และจะขอรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
อีกทั้งสภาหอการค้าไทยก็ได้มีมติสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดิฉันประธาน
หอการค้าจังหวัดหนองคาย ในเมื่อดิฉันเป็นสมาชิกของท่าน ดิฉันก็สนับสนุน
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย -----

แต่เหนือสิ่งอื่นใด ก็คือดิฉันต้องการที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลง
 ที่เกิดขึ้นในบ้านนี้ เมืองนี้ ดิฉันเชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
 ที่ดีขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะ เป็นสิ่งที่จุดประกายแสงสว่างให้กับพวกเรา แม้ว่า
 ปัจจุบันนี้ดิฉันยังไม่เห็นว่าแสงสว่างนั้นจะ เจิดจ้านัก แต่ดิฉันก็คิดว่า
 จะเป็นแสงสว่างพอที่จะนำพวกเราออกไปจากวังวนอันมืดมิดนี้ได้ และดิฉัน
 ก็ไม่อยากจะเห็นการเมืองเป็นการเมืองแบบธุรกิจการเมือง เหมือนกับเก่า
 เปลี่ยนรัฐบาลซ้ำแล้วซ้ำเล่า ออก ๆ เข้า ๆ วันเวียนซ้ำ ๆ ซาก ๆ

ท่านประธานที่เคารพ สิ่งสุดท้ายที่ดิฉันอยากจะฝากท่านประธาน
 ไปยังท่านประธาน สสร. ว่า การที่สมาชิกรัฐสภาแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง
 ไปจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งมีได้หมายความว่า เขาไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญนี้
 แต่ทุกคนวิตกกังวลว่าอาจจะ เกิดปัญหาในบางประเด็น ทุกคนมีความรักชาติบ้านเมือง
 เท่า ๆ กัน ทุกคนเทิดทูนองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้เหนือเกล้า
 เพราะฉะนั้นทุกคนจึงพยายามที่จะชี้แนะจุดบกพร่อง เพื่อให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 สมบูรณ์ที่สุด เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ๖๐ ล้านคนทั่วประเทศ ดิฉันอยากจะ
 กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างนี้เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ท่านประธานจะ
 การที่ท่าน สสร. ไปกล่าวเปรียบเทียบกับคนที่ไม่เห็นด้วยกับท่านนี้เป็นใดในเสาร์
 เท่าล้านปี เป็นมารบ้าง ใจกว้าง สมองไม่ตี หรือคำว่า ชักโครกครั้งที่ ๑
 ชักโครกครั้งที่ ๒ อะไรท่านเองนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ดิฉันเห็นว่าล้วนทำให้เกิดอารมณ์
 ที่ขัดแย้ง แล้วก็เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ดิฉันเคยฟังสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งท่านอภิปรายไว้
 ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านเปรียบเทียบกับท่าน สสร. ไว้ได้น่าฟังมาก
 ดิฉันขอประทานอนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ท่านเปรียบ
 ท่าน สสร. ไว้เหมือนเซลส์แมน (Salesman) เซลส์แมนที่ท่านจะต้องทำหน้าที่
 เสนอสินค้า เสนอข้อดีของสินค้า รัฐธรรมนูญก็เปรียบเสมือนสินค้าที่ท่านผลิต
 เมื่อมีคนวิจารณ์ว่าไม่ดี มีข้อบกพร่อง ท่านก็ควรที่จะชี้แจงอธิบายด้วยเหตุด้วยผล
 เพื่อความเข้าใจที่กระจ่างชัด ท่านควรเป็นเหมือนกระจกเงาที่ส่องให้เห็นถึงคุณค่า
 และความดีแห่งร่างรัฐธรรมนูญนี้แทนการเปรียบเปรยด้วยถ้อยคำที่ทำให้เกิดอารมณ์
 ผอ่ดด้าน ปัจจุบันนี้บ้านเมืองเรากำลังอยู่ในภาวะวิกฤติ ทั้งวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ
 วิกฤติทางการเงินการคลัง วิกฤติในด้านการเมือง ถ้าหากเราเกิดการแตกแยกกัน
 ดิฉันเกรงว่าประเทศชาติเราจะไปรอดได้อย่างไร ดิฉันขออภัยเชิญคำรับของ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า ปัจจุบันนี้เราควรจะต้องรู้จักสามัคคีแล้วค่ะ

ดิฉันเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านมีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ และเมื่อเขาได้ฟังคำชี้แจงที่เป็นเหตุเป็นผลในเชิงสร้างสรรค์แล้ว ดิฉันเชื่อแน่ว่าสมาชิกรัฐสภาทุกคนจะวิเคราะห์ในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์สูงสุดของประเทศ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวรวัชรีย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวรวัชรีย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในเบื้องต้นกระผมอยากจะขออภิปรายในเรื่องของหน้าที่ของบุคคล ซึ่งได้กำหนดไว้มาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๗๐ รวม ๕ มาตราด้วยกัน มีสิ่งหนึ่งซึ่งผมเองอยากจะขอเขียนว่า ในหมวด ๔ นี้ เป็นบทบัญญัติที่ สสร. ได้ร่างแล้วก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ใช้อยู่ มีอยู่เพียงบางมาตราที่ได้มีการเพิ่มเติม อย่างเช่น ในมาตรา ๗๐ นั้น เป็นเรื่องที่ทำหน้าที่ให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและรักษาอำนาจประโยชน์และค่าบริการให้กับประชาชน ถึงแม้ว่า ในบทบัญญัตินี้จะเป็นบทบัญญัติซึ่งมีกฎหมายรองรับ มีระเบียบรองรับอยู่แล้วก็ตาม

แต่สิ่งหนึ่งที่กระผมเห็นว่า เป็นสิ่งที่ดี นั่นก็คือ เป็นบทบัญญัติที่จะสร้างให้ข้าราชการต่าง ๆ นั้น ได้มีความเข้าใจว่า เป็นเจตนารมณ์ของ สสร. เอง และเป็นเจตนารมณ์ของรัฐสภาแห่งนี้ ที่อยากจะ เห็นหลักประกันของพี่น้องประชาชน ผมเชื่อว่าในมาตรา ๗๐ ซึ่งเป็นมาตราที่ร่างใหม่ จะเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในเรื่องของความเป็นกลางที่ดี หรือในเรื่องของการที่จะให้ประชาชนนั้นได้มีส่วนที่จะรับรู้ในเรื่องของเหตุผล หรือข้อขัดข้องในการดำเนินการของรัฐ สำหรับในหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของประชาชน เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าควรจะต้องบัญญัติเอาไว้เช่นกัน มีประเด็นอยู่บางมาตรา ก็คือมาตรา ๖๘ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิม ก็คือร่างฯ ฉบับใหม่ของ สสร. นี้ได้กำหนดให้การเลือกตั้งของบุคคลเป็นหน้าที่ ซึ่งแตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน ๆ มาของประเทศไทย ๑๕ ฉบับที่ผ่านมา ไม่มีการกำหนดคะแนนรับ ที่จะบังคับให้ประชาชนไปทำการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในประเด็นนี้เป็นประเด็นหนึ่งซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองของพรรคชาติไทย ซึ่งมีท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา เป็นประธานอยู่ ได้มีการติดตามและมีการสอบถามเพื่อที่จะ ได้รับคำชี้แจงจากสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญตลอดมาว่า ท่านมีเหตุผลอย่างไร ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บังคับให้ประชาชนได้ทราบว่า บัดนี้ประชาชนจะมีสิทธิและ เสรีภาพมากขึ้น แต่ในขณะที่ขณะเดียวกันในการที่จะบังคับให้บุคคลไปเลือกตั้งนั้น ผมเองค่อนข้างที่จะไม่ค่อยเห็นด้วยเท่าใดนัก และมีความประสงค์ที่จะขอคำชี้แจงจากสมาชิกสภาว่างฯ ทุกคนว่า ในระบอบประชาธิปไตยซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้คนได้ใช้อำนาจอธิปไตยอย่างสมบูรณ์แท้ ผมคิดว่าการบังคับให้คนไปลงคะแนนค่อนข้างที่จะขัดกับหลักปรัชญาของขั้นพื้นฐาน เป็นเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานและ เสรีภาพในร่างกายของคนมากกว่า เสรีภาพในการที่คนจะจะไปแสดงความคิดเห็นในดูหาเลือกตั้ง เสรีภาพในการที่บุคคลนั้นจะต้องมีความสมัครใจในการที่จะไปใช้สิทธิ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในบางประเทศที่มีการบังคับให้คนไปลงคะแนนนั้น ในโลกนี้ผม เชื่อได้ว่า ๑๒ ประเทศที่เป็นการปกครองภายใต้พระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีเพียงบางประเทศเท่านั้น ก็คือประเทศเบลเยียมที่บังคับให้คนไปลงคะแนน นอกนั้นเป็นระบบการปกครองแบบประธานาธิบดี ซึ่งก็คงจะอยู่ในกลุ่มของลาตินอเมริกาในเพียง ๑๐ กว่าประเทศเท่านั้น ในสิ่งเหล่านี้ผมขอกราบเรียนว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ

เราคิดเห็นอย่างไรในการที่จะบังคับให้คนไปลงคะแนน ผมคิดว่าในการที่เราจะร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของประเทศนั้น เราน่าที่จะคำนึงถึงหลายสิ่งหลายอย่าง โดยเฉพาะกระบวนการในการเรียนรู้และศรัทธ การรู้จักตนเองนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ ผมคิดว่าในสังคมของไทยเรานั้น ไม่ว่าจะในเรื่องของการศึกษาที่ดี ในเรื่องความเข้าใจทางการเมืองก็ดี -----

สิ่งเหล่านี้ยังไม่สมบูรณ์แบบสักที่หนึ่ง ถึงแม้ว่าในรัฐบาลผ่าน ๆ มาเราพยายามที่จะสร้างให้ทุก ๆ คนในชาติมีความเข้าใจจนครบ แต่อย่างไรก็ตามผมเชื่อได้ว่าในปัจจุบันนี้ รัฐธรรมนูญในปัจจุบันท่านออกไปพูดถึงผลดีต่าง ๆ มากมาย แต่ท่านเองไม่ได้บอกว่าผลเสียหรือว่ามีปัญหาที่จะเกิดขึ้นนั้นมีย่างไร ผมอยากให้เห็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ปราศจากความข้องใจของบุคคลว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีทั้งดีและมีข้อบกพร่องอยู่ในตัวด้วย ผมอยากจะได้เห็นว่าในวรรคสองของมาตรา ๖๘ ท่านบอกว่า บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมอยากจะได้ทราบเห็นว่า ถ้าหากท่านกำหนดการเลือกตั้งไปเป็นหน้าที่เหมือนกับการกำหนดหน้าที่ในการที่จะต้องไปเสียภาษีอากร รับประทานอาหาร ความจริงแล้วถ้าการไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างที่ผมได้กล่าวประชาชนอาจจะต้องได้รับโทษ ไม่ว่าจะ เป็นโทษอะไรก็แล้วแต่ แต่ในกรณีนี้สามารถรัฐธรรมนูญกลับบัญญัติให้เป็นการเสียสิทธิ ซึ่งผมเองอยากจะได้ถามเป็นประการที่ ๒ ว่า การเสียสิทธินั้นในเจตนารมณ์ของ สสร. นั้น ท่านต้องการอย่างไร เพราะว่าถ้าหากว่าท่านทั้งหลายได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านบอกไว้ในคำชี้แจง ข้อ ๕.๒ ว่ามาตรการที่ทำให้ระบบการเมืองและระบบราชการสุจริตและมีความซอซอธรรม รวมทั้งการเพิ่มอำนาจพลเมืองในการควบคุมการใช้อำนาจในทุกระดับทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ ๕.๒.๑ การลดและขจัด การซื้อสิทธิขายเสียงและ เปิดโอกาสให้คนมีความสามารถเข้าสู่ระบบการเมือง ท่านเขียนไว้ ๓ ประการในเรื่องของการไปใช้สิทธิ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องการกำหนดให้ การเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ ซึ่งให้สิทธิแก่บุคคลนอกจังหวัดหรือต่างประเทศ อยู่นอกราชอาณาจักรมีสิทธิไปลงคะแนนได้ก็ใน (๑) การกำหนดให้ผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไม่ถึง ๔๐ วันต้องไปใช้สิทธิ ๒ อนุมัติสำเนาเดิมก็ดีหรือ (๓) ท่านบอกว่ากำหนดให้บัตรเลือกตั้งต้องมีช่องสำหรับกาเครื่องหมาย ไม่เลือกผู้สมัครผู้ใดและให้ประกาศจำนวนคนที่ไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครผู้ใด ให้ประชาชนทราบด้วย ใน ๓ ข้อผมฟังแล้วหรือประชาชนฟังแล้วเปรียบเสมือนว่า สสร. ได้กำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วแต่ถ้าไปดูในหมวดว่าด้วยหน้าที่

ไม่มี ถ้าเราไปอยู่ในหมวด ๖ ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนที่ ๔ ก็ไม่ปรากฏจุดงนี้อย่างไร จึงทำให้ผมเห็นว่าตรงนี้คือเจตนารมณ์ของ สสร.

ใช้หรือไม่ เหมือนกัน ผมจึงได้ย้อนไปถามว่า ถ้าหากว่าท่านกำหนดเจตนารมณ์อย่างนี้ ทำไมท่านไม่กำหนดเจตนารมณ์ว่าประชาชนที่ไม่ไปใช้หน้าที่ในการเลือกตั้งนั้นท่านจะ เสียสิทธิอย่างไร ผมคิดว่าถ้า สสร. จะกำหนดในสิ่งเหล่านี้แล้ว ผมไม่อยากจะผลักภาระให้กับสภา ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความข้องใจ เพราะว่าสภาเองไม่เคยกำหนดด้านนี้ ถ้าหากว่าจะไปกำหนดโทษหรือว่าการกำหนดให้ประชาชนได้เสียสิทธิไปมากหรือน้อยต่าง ๆ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้สมาชิกวุฒิสภาที่จะกำหนดก็คงจะมีความรู้ลึกก็อด เช่นเดียวกัน อยู่รู้งไรก็ตาม สิ่งที่ผมมีความข้องใจที่ท่านได้ชี้แจงเอาไว้ใน ๓ ประการ ผมคิดว่าถ้าหากว่าจะให้ ๓ ข้อที่ผมได้กล่าวถึงนี้เอาไปกำหนดเป็นกฎหมายลูก ผมคิดว่าในบางส่วนนั้นอาจจะมีอุปสรรค อย่างเช่นการรื้อสิทธิคนที่อยู่นอกจังหวัดไปลงคะแนนก็ดีหรือต่างจังหวัดก็ดี หรือต่างประเทศบุคคลที่อยู่นอกราชอาณาจักรไปลงคะแนนก็ค่อนข้างที่จะมีปัญหา -----

ผมอยากจะเรียนว่าถ้าจะส่งแบบแสดงความจำนงในการเลือกตั้งในต่างจังหวัด
กว่าจะมาถึงก็ใช้เวลาพอสมควร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงคะแนน
ในต่างประเทศหรือนอกราชอาณาจักรนั้นผมอยากเรียนถามว่าเราจะใช้
บัตรเลือกตั้งอะไร การแสดงความจำนงนี้จะแสดงความจำนงอย่างไร
คนไทยไปอยู่ในต่างประเทศหลายประเทศมีจำนวนมาก ถ้าจะส่ง
แบบที่แสดงความจำนงมาถึง ผมคิดว่าเราจะใช้เวลานานเท่าไร
ถึงจะมีโอกาสนับคะแนนได้

ในประการที่ ๓ ใน (๓) ใน ๘.๒.๑ ที่ท่านได้ชี้แจง
ท่านบอกว่าให้ผู้ซื้อที่ย้ายมาไม่ถึงเก้าสิบวันไปลงคะแนน ณ ภูมิลำเนาเดิม
ผมอยากจะทราบเรียนว่าคนที่เขาย้ายภูมิลำเนาจริง ๆ ก็มีมาก ถ้าหากว่า
เราจะกำหนดให้เขาไปลงภูมิลำเนาเดิม ถ้าคนที่อยู่เพิ่งใหม่ย้ายไปอยู่
สงขลา ผมถามว่าในสิ่งเหล่านี้ เราได้คำนึงหรือไม่ถึงความสะดวก
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่หาเข้ากินค่ามีปัญหากทางเศรษฐกิจ
ท่านคำนึงถึงตรงนี้อย่างไร และใน (๓) ท่านบอกว่าให้ประกาศ
จำนวนคนที่ไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครผู้ใดให้ประชาชนทราบด้วย
หมายถึงว่าต้องแสดงความจำนงก่อนเลือกตั้งหรืออย่างไร ถ้าหาก
ประกาศจำนวนนี้จะมีข้อกพรุดังใหม่ ผมเองก็นั่งคิดอยู่ว่า ถ้าหาก
เราไปประกาศว่า เราจะไม่มีสิทธิ ยังเปิดโอกาสให้คนที่มีโอกาส
ที่จะซื้อเสียงได้รู้ว่าคนที่ไม่ประสงค์ที่จะไปลงคะแนน เขาก็ไม่ไปซื้อ
อันนี้เป็นความข้องใจที่ผมเองอยากจะทราบ เรียนสอบถามด้วย
ซึ่งผมคิดว่าคำชี้แจงของท่านนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม
ในเรื่องของการกำหนดให้เป็นหน้าที่ ถึงแม้ว่าผมจะไม่เห็นด้วยก็ตาม
แต่ถ้ารัฐสภาแห่งนี้จะเห็นชอบทั้งฉบับแล้ว ในส่วนตัวกระผมนั้น
กระผมคิดว่าเราน่าจะลองใช้ดูเหมือนกันว่ามีปัญหาอุปสรรคอย่างไร
ถ้าหากว่ามีปัญหาอุปสรรคภายหลังก็น่าจะมีการแก้ไขได้

ในประเด็นที่ ๓ ที่ผมตลกจะทราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
อีกสักนิดหนึ่งครับ ความจริงในภาพรวมท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา
คงจะได้มีโอกาสพูด แต่ผมจะขอพูดอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นความข้องใจ
ที่คณะกรรมการปฏิรูปการเมืองนั้นได้ขอคำชี้แจง และอีกประเด็นหนึ่ง
ก็คือในมาตรา ๑๐๘ วรรคห้า เป็นเรื่องที่กำหนดให้มีการนับคะแนน
ที่แห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียว ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับ

ความเห็นหลักและก็มีผลบังคับใช้ เราจะมีกาเลือกตั้งแบบแบ่งเขต
 แยกเดี่ยว ซึ่งถ้าหากว่าจำนวน ๕๐๐ - ๕๐๐ คน ทารตามประชากร
 ที่เรามีอยู่ เหลือแล้วประชากรประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อ ส.ส. ๑ ท่าน
 ในจำนวนนี้ผมคิดว่าถ้าเรามาดูในแต่ละเขต ผมเชื่อได้ว่าแต่ละเขตนั้นจะมี
 หน่วยเลือกตั้งไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ หน่วย ถ้าเป็นหน่วยใหญ่ ๆ อาจจะมีถึง
 ๕๐๐ หน่วยด้วย ในประเด็นตรงนี้ผมคิดว่าในหลักจริง ๆ ในการนับคะแนน
 ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและเราก็ใช้มาตลอดนี้ ผมเชื่อว่า
 ปัญหาที่มีไม่มาก การที่ท่านบอกว่ากาชไปนับคะแนนที่แห่งใดแห่งหนึ่งนั้น
 จะเป็นการช่วยให้กาชข้อเสนองานลงนี้ ผมเองยังไม่มองเห็น เพราะคิดว่า
 ถ้ากาชข้อเสนองานจะมีก็ต้องมีกำหนดในวันเลือกตั้งจ่ายเงินกันก่อนเลือกตั้ง

กระบวนการในการนับคะแนนนั้น เป็นกระบวนการหลังจากที่ประชาชน
หย่อนลงไปแล้ว ผมคิดว่าตัวนี้อาจจะไม่ตรงนัก เพราะว่าคนไม่มีโอกาสได้รู้เลยว่า
แต่ละคนนั้นลงคะแนนให้ใคร ถึงแม้ว่าจำนวนที่สมมุติว่าไปซื้อสัก ๒๐๐ เสียง
อาจจะเหลืออีก ๑๐๐ เสียง ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าคนไหนลงหรือไม่ลงให้

ในประการแรก ผมคิดว่าในการนับคะแนนหลักของมันจริง ๆ ก็คือ
ความสะดวก การกระจายอำนาจต่อเจ้าหน้าที่ในการที่จะไปนับในส่วนต่าง ๆ
ความสะดวกและความรวดเร็วในการประกาศผลคะแนนด้วย ผมอยากเรียนว่า
ในปัจจุบันที่เข้าอยู่เราไปนับคะแนนทุก ๆ ที่ พอนับเสร็จก็มีการเปิด มีการ
นับคะแนนให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่นั้นได้เห็น อันนี้ผมว่าคือสิ่งหนึ่งของการกระจาย
อำนาจทั้งเจ้าหน้าที่ด้วย

ประการที่ ๒ เราลองคิดดูว่า สมมุติว่าในเขตเลือกตั้งหนึ่งมี ๑๐๐ หน่วย
พหุติดีบเสร็จก็ต้องรวบรวมเอกสารต่าง ๆ และเดินทางมายังที่จุดใดจุดหนึ่ง
ที่มีการกำหนดเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ เป็นศาลากลางฯ หรือเป็นอะไรก็ได้แต่
เอามารวมกองไว้ ถ้าเราลองคิดดูว่าหน่วยหนึ่งปกติเรานับคะแนนหน่วยละ
๒ ชั่วโมง ผมอยากให้เห็นสองนึกดูว่าเมื่อเราเอามารวมกองกันไว้ เอาหน่วยละ
๒ ชั่วโมง ๑๐๐ หน่วย ๒๐๐ ชั่วโมง ถ้าเกิดเขตเลือกตั้งบางแห่งมีถึง ๕๐๐ หน่วย
ก็เป็น ๑,๐๐๐ ชั่วโมง สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผมเองขอแสดงความคิดเห็นเอาไว้ว่า
การนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งนั้นอาจจะมีปัญหา เพราะว่าถ้าหากมีปัญหาว่า
หน่วยนั้นมีการโงงเกิดขึ้น มีการร้องเกิดขึ้นแล้วก็เอามารวมกัน ผมคิดว่าเวลา
ที่โงงร้องก็มีปัญหา ว่าเราจะไปนับคะแนนตรงไหน จะไปหยิบตรงไหนมา การเดินทาง
ในการเอาหีบมาก็ค่อนข้างจะมีปัญหาด้วย เขายกข่าถ้าหีบหายล่ะ
หีบในแต่ละหน่วยหายทำอย่างไร อย่างน้อยที่สุดการเลือกตั้งในปัจจุบัน
ที่เข้าอยู่ ถ้าหีบเกิดสูญหาย เกิดถูกทำลาย หรือมีปัญหา ยังมีคะแนนอยู่ที่หน่วย
ผมเชื่อได้ว่าการนับคะแนนจะต้องใช้คนมากมหาศาล และก็ต้องใช้เวลานาน
พอสมควร ผลที่นับคะแนนออกมากว่า จะรวมกันได้หลายวันมันจะเป็น
ความไม่ปลอดภัยสำหรับการเปลี่ยนแปลง ท่านลองคิดดูว่าถ้ากองใหญ่ ๆ
มีโอกาที่จะเอาไปใส่ได้ใหม่ สิ่งเหล่านี้คือข้อที่เป็นความสงสัย ผมจะไม่ใช้
เวลามากนักที่จะขอทราบเรียนให้ทางสมาชิกสภาฯ ไร่ ได้ช่วยกรุณาชี้แจง
ข้อสงสัยที่กระผมได้ทราบเรียนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะทราบเรียนว่า
ท่าทีของพรรคชาติไทยนั้นประชาชนคงทราบตลอดมาว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

และผลักดันมาอย่างไร ผมขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านประธานรัฐสภาที่ได้ให้โอกาสครับ ขอกราบขอบคุณครับ

(การประชุมค้ำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณเสกสรร ครี

นายเสกสรร แสนภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมคงไม่ใช้เวลาของรัฐสภาแห่งนี้นานเท่าไรนัก ท่านประธาน เพราะไหน ๆ ก็เป็นที่ทราบกันว่ารัฐธรรมนูญใหม่มีส่วนใหญ่ก็คงจะรับไป และผมจริง ๆ ก็อยากให้เกิดผลในทางที่ดีต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ที่กระผมจะอภิปรายตรงนี้นั้น เพื่อเป็นการเกิดการบันทึกไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ว่า ผู้เป็นสมาชิกรัฐสภาที่มาจากชนชั้นภาคเกษตร เป็นชาวนา ชาวไร่ พื้นฐานเป็นชนชั้นกรรมมาชีพ ชนชั้นถูกปกครอง อย่างเสกสรร แสนภูมิ ที่กล้าประกาศตัวเองมาตลอด ได้มีโอกาสกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพไว้ว่า ส่วนที่ดีของรัฐธรรมนูญนี้มีครับ ส่วนที่กระผมเห็นด้วยจะไม่อภิปรายซ้ำก็คือการกำหนดให้ทุกคนไปใช้สิทธิ คือเป็นหน้าที่การลงคะแนน ส่วนนี้เป็นส่วนตัวครับ ผมเคยอภิปรายตั้งแต่หมวดทั่วไป ท่านประธานครับ ที่ผมนำเสนอมาเสนอนั้น ผมหมายถึงว่าเมืองไทยของเรานั้น คนที่อยู่กรุงเทพมหานครเป็นชนชั้นกลาง เป็นชนชั้นมีการศึกษา แต่ว่าเป็นชนชั้นกลุ่มที่ไม่ยอมลงคะแนนเสียง แต่ว่ามีผลในการวิจารณ์การเมือง

ซึ่งคณะกรรมการเรียนท่านประธานแล้วและก็เป็นข้อเท็จจริงว่า ถ้าเขาเหล่านี้ จะรับอะไร จะเอาอะไรต้องได้ นั่นก็หมายความว่า เขามองว่าต้องมีการรับรางวัล ในที่สุดท่านนายกฯ ก็มายอมรับในที่ประชุมแห่งนี้ ผมกราบเรียนไว้แล้วไม่มีผิด และที่ผมอภิปรายนี้ไม่ได้คัดค้าน แต่เมื่อส่วนใหญ่จะรับอย่างไร ส่วนใหญ่จะ เอาอย่างไรมัน กระผม เสกสรร แสนภูมิ ในฐานะของพรรคเอกภาพ พรรคเล็ก ๆ มีอาจจะต้านทานได้ มีอาจจะขัดขวางได้ ก็ต้องยอมรับไป แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะทำตรงนี้นั้น เป็นการฝากเป็นข้อสังเกต เป็น คำกราบเรียนตามสมาชิกสภาต่างๆ หรือ สสร. ว่าในบางคนที่มีการยกธงเขียว และธงเหลืองอยู่เวลานั้น เป็นเรื่องที่มีการตรวจสอบ เป็นเรื่องที่มีการ กล่าวขานถึงท่านในทางที่ไม่ค่อยดีนัก ซึ่งท่านต้องใช้เวลานี้ตอบปัญหานี้ไป คือเขาบอกอย่างนี้ ท่านประธานครับ เขาบอกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่แบ่งชนชั้น นั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เขาบอกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นเป็น กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ ๒ อ ซึ่งคงจะหมายถึง อ อานันท์ กับ อ อุทัย เขาบอกว่า อ แรกนั้นทำเพื่อตัวเองอยากจะเป็นนายกฯ ครั้งที่ ๓ อีก หรือไม่ อ ที่ ๒ เขาก็บอกว่าทำด้วยความกดดันคับแค้นทางจิตใจที่สอปก หรือไม่ที่ผูกทิมของนามสกุลคุณป้อมและคณะถล่มมาหรือไม่ ผมคงไม่กล้าที่จะ ต้องไปเห็นว่าอันไหนผิด อันไหนถูก แต่นี้เพียงผมเปิดโอกาสให้ท่านแก้ตัว หรือตอบพี่น้องทางชลบุรีว่าเป็นจริงอย่างนั้นหรือเปล่า ท่านประธานครับ ผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ในส่วนที่ ๑ นั้น ผมขออภิปราย แต่ส่วนที่ ๒ เป็นการถาม ส่วนที่ว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นรัฐธรรมนูญฉบับชนชั้นนั้น ผมใคร่ ขอยกตัวอย่าง มาตรา ๙๘ ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนที่ ๒ เป็น ครั้งแรกครับที่เราจะมีผู้แทนฯ กัน ๒ ระดับ ระดับที่ ๑ คือผู้แทนฯ มาจาก ลัดถ้วนรายชื่อพรรคหรือเรียกว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) ทางบ้านผม เขาเรียก ส.ส. เเงา ส.ส. คุณแอบ คือไม่ต้องมาหาเสียง แต่ก็ได้เป็น ส.ส. นั่นคือการเลือกพรรค ในส่วนที่ ๒ นั้นเป็นผู้แทนฯ ระดับชนชั้นล่าง คือต้องไปไหว้ประชาชน ประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน แบ่งเป็น ๑ เขต เรียกว่า วัน แมน วัน โหวต (One man one vote) วัน แมน วัน แอเรีย (One man one area) แล้วแต่ท่านจะเรียก คือพวกนี้เป็นผู้แทนประชาชน จริง ๆ มีทุกข มียาก มีความลำบาก พวกนี้แหละครับทนรับทนสู้ แต่เวลา

เขาเกลียดชัง มองมาเขาจะรังเกียจคนที่มาจากประชาชน รัฐธรรมนูญฉบับนี้พยายามวาดภาพ ส.ส. ให้เลวร้าย เป็นอึกษ์ เป็นมาร มีเขี้ยว น่ากลัว น่าเกลียดมาก ท่านประธานครับ ถ้าจะเปรียบว่า สสร. ได้สร้างบ้านที่เราอยู่ ให้สมาชิกรัฐสภาอยู่ ให้ประชาชนทั่วประเทศอยู่ ผมขอหยิบบทตัวอย่างบ้านหลังนี้ว่า บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่มีการปูฐานดอกหินหรือเขาเรียกว่า ป้องกันการทรุดอย่างแน่นอน คือป้องกันในเรื่อง ส.ส. ไม้ที่มีบ้านาจะอะไรทั้งสิ้น แต่บ้านหลังนี้ล้มสร้างไปก็คือหลังคา หลังคาใหม่ ท่านประธาน หลังคา ผมหมายถึงผู้ที่จะมาบริหารประเทศครับ เรามีกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิม มาตรา ๑๖๓ วรรคสอง ว่าคนที่เป็้นนายกรัฐมนตรี ต้องมาจากผู้แทนราษฎร เราเดินขบวนเรียกร้องเสียเลือดเนื้อและค่ายสูญหายก็มาก เราใช้เวลานี้ตรงนี้สู้กันจนชนิดเรียกว่าประเทศแตกสลาย จนกลายเป็นเทพ เป็นมาร กว่าผลตรงนี้จะหาย ยิงไม่หายดีด้วยซ้ำ เราก็มีเหตุการณ์ใหม่ว่า ถึงเวลาที่จะต้องเอานายกฯ มาจากที่ใดก็ได้ ในมาตรา ๒๐๑ ท่านประธานครับ ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้นั้น ผมหมายถึงหลังคาที่จะมาเป็น หลังคาที่จะป้องกันฝน ป้องกันอะไรที่จะลงมาสู่บ้านนั้นโหว่คือไม่มีใครได้มองประเด็นนี้ ควบคุมไม่ได้ ท่านอย่าบอกเลยครับว่า นายกฯ ที่ไม่มาจาก ส.ส. ที่มาจากประชาชน ที่มาจากการทำรัฐประหารนั้นเป็นคนดี ไม้เ้ช้ วันนั้นท่าน ประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านสมัครได้กล่าวแล้วว่า เพียงแต่ไม่มีระบบตรวจสอบเท่านั้นเอง นายกฯ ที่มาจากการแต่งตั้งมานั้น ได้ทำอะไรไม่ดีไม่งามอยู่มากมาย ซึ่งกระผมพูดไปตรงนี้จะถูกประทั้ววงอีก เช่น ปลอ่ยให้มีการตั้งรณำเข้าเสรี เสียเงินไปเท่าไร ส่วนหนึ่งก็ทำให้เงินไทยของเราไหล่ออกไป ไปแบ่งโทรศัพท์เพื่อกลุ่มของตัวเอง เหล่านี้ก็เป็นนายกฯ ที่ไม่ได้มาจาก ส.ส. -----

เพราะฉะนั้นจะบอกว่านายกฯ ที่มาจาก ส.ส. จะเลวร้ายสุด ไม่ใช่ กระผม
 กราบเรียนท่านประธานที่มองย้อนกลับว่า คนที่ไม่ได้มาจากประชาชนก็ทำอะไร
 ไร้มากต่อบ้านต่อเมืองนี้ เพียงแต่สังคมไม่ได้ตรวจสอบ ส.ส. ไม่มีฝ่ายค้าน
 ให้ตรวจสอบก็กลับกลายเป็นคนดี ท่านครับ อย่างไรก็ตามแต่ในประเด็นนี้นั้น
 ผมมีความเข้าใจว่า ส.ส. ๒ ชั้นชั้นนี้ แล้วในขณะที่เดียวกันก็อภิปรายควม
 มาตราที่เป็นรัฐมนตรีเลยว่า ส่วนใหญ่พวกที่มาจากปาร์ตี้ ลิสต์
 จะได้เป็นรัฐมนตรี ตรงนี้นั้นผมเป็นห่วงครับ กระผมก็ยังยืนยันครับจะเอาไป
 ประหารที่ไหนก็ตามแต่เลย ผมก็ยังยืนยันว่ารัฐมนตรีที่มาจาก ส.ส. จะเลวร้าย
 อย่างไรก็ตาม ยังเป็นคนที่ ยังเป็นคนที่ยังพาของประชาชนได้ ยังห่วงหา
 อารมณ์ต่อประชาชน ยังเหมาะสมที่จะต้องมาจากประชาชน ให้ประชาชน
 ตรวจสอบ เพราะ เวลาเลือกตั้ง เขาไม่ดี ประชาชนก็ไม่เลือก เขามา
 ตรงนี้ผมยังเห็นว่าคนที่มาเป็นนายกฯ ก็ดี คนที่มาเป็นรัฐมนตรีก็ตาม
 เปียบเหมือนหลังคาน้ำนั้นต้องมาจาก ส.ส. ที่ผ่านประชาชนเลือกตั้งมา
 ท่านประธานครับ ตรงนี้คงไม่อาจจะลบความรู้สึกได้ ผมกราบเรียนว่า
 นี้ละครับที่กัญแทน ๒ ชั้นชั้น ชั้น ๑ ๑๐๐ คนนั้น มาจากสัดส่วนของพรรค
 พรรคเลือกมา พรรคอาจจะเลือกว่าดี อีกชั้นหนึ่งนั้นมาจากประชาชน
 แต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนเลวร้าย ในส่วนดีของส่วนที่ ๒ นั้น กระผมกราบเรียน
 ว่า ส.ส. ที่มีเขตเลือกตั้งเล็กจะมีส่วนดีตรงที่ว่าเวลาได้เป็นแล้วค่อนข้าง
 จะมีความสะดวกสบาย สามารถรู้เห็นปัญหาแล้วก็ตรวจสอบปัญหา ตลอดจน
 เยี่ยมเยียนได้ทั่วถึง นั่นคือส่วนดี ท่านประธานครับ อันนี้คือส่วนดีที่ผมกราบเรียน
 ให้ท่านประธานทราบทั้งส่วนดีและส่วนที่ไม่ดี ส่วนที่ไม่ดีนั้นก็ต้องแก้ไขละครับ
 เราขอขออนุญาตว่าในช้อยส์ (Choice) หรือแนวทางในการที่แก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น
 เราแก้ไขมาจากอะไรท่านประธาน ท่านประธานจำได้ เราแก้ไขมาจาก
 เขามองว่าการเลือกตั้งผู้แทนใช้เงินซื้อสิทธิ์ซื้อเสียง หวังกอบโกยอำนาจ
 ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าในการเลือกตั้งทุกระดับละครับ แม้กระทั่ง
 การเลือกตั้งหัวหน้าชั้นของนักเรียนยังแจกลูกอม ตรงนี้ผมไม่เพียงครับ
 แต่ในภาวะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญของท่านยังไม่มีมาตราใดเลยที่เป็น
 หลักประกันว่า ต่อแต่ปีไปการเลือกตั้งจะไม่มีการแข่งขันการต่อสู้กัน
 อย่างรุนแรงจนมีการซื้อสิทธิ์ซื้อเสียง ยังไม่มีคริม หรือท่าน สสร. เห็น
 มาตราใดกฎหมายี่แจ้งกระผมด้วย กระผมเห็นใจบางท่าน ท่านที่เป็นสมาชิก

รัฐสภาก็ตาม บางท่านไม่ผ่านการเลือกตั้งจะประณามหยามหมิ่นคนที่มาจากการเลือกตั้งตลอด เพราะท่านไม่เคย ท่านอ่านแต่หนังสือท่านสร้างภาพไว้แต่ซึ่งชีวิตจริง ๆ ท่านไม่เคยล้มผิด กระผมไม่ใช่นักวิชาการท่านประธาน แต่กระผมเป็นนักปฏิบัติการที่ทราบปัญหาตรงนี้แล้วมาเข้าเรียนท่านด้วยความเคารพ เพราะ ไม่มีมาตราใดเลยที่จะระบุว่า ต่อไปนี้การเลือกตั้งจะไม่ต้องใช้เงินใช้ทอง ไม่มี แต่ผมกลับมองว่าตรงกันข้ามจะคูณด้วยสิบท่านประธานผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธาน ส.ส. ที่มาจากปาร์ตี้ ลิสต์ มีละครับเป็นการเปิดโอกาสคนที่ เป็นรวยคนที่ เป็นนายทุน เข้าไปสู่พรรคการเมือง อย่างเปิดเผย อย่างสง่างาม ทางท่าน เฝียงเหมือนกันครับว่า เราต้องเอา คนดีมีความรู้ ถ้าจบดอกเตอร์ด้วยกัน สถาปนิกด้วยกัน ความรู้พลศาสตร์ เท่ากัน ท่าน เอาอะไรวัดว่าคนนั้น เป็นคนดี มีชื่อเสียงในสังคม ออกหน้าออกทีวี ออกหน้าหนังสือพิมพ์เท่า ๆ กัน คนผู้ใดจะขึ้นหมายเลข ๑ เลข ๒ เลข ๓ ถึง เลข ๑๐๐ ทุกคนเอาลูกมาเข้าพรรคก็ต้องอยู่หมายเลขที่ ๑ หมายเลข ๑ นี่พูดอย่างนี้ท่านที่เคยสมัครเทศบาลเข้าใจว่า เลข ๑ โอกาสตกมันมีน้อย หรือไล่ลงไปตามลำดับอย่างนี้แหละก็อย่าเกิน ๑๐ เกิดการบริจจาคแข่งกันครับท่านประธาน ตรงนี้ เมื่อบริจจาคแข่งกันก็ทำให้ พรรคการเมืองนั้นมีคนรวยเข้ามา มาก เมื่อมีคนรวยเข้ามา มาก เงินนี้ก็จะไหลไปสู่สนามเลือกตั้งซึ่งแคบซึ่งเล็กผู้กันอยู่อย่างรุนแรง เพราะฉะนั้น คั้นทุนการเป็น ส.ส. ไม่ว่าจะ เป็นปาร์ตี้ ลิสต์ ก็ดี หรือว่าเป็นการเลือกตั้ง ก็ดีจะสูง ผมกราบเรียนว่าคูณด้วยสิบ ท่านประธานครับ ถ้าย้อนกลับมาระว่า เราจะแก้ไขการเลือกตั้งที่ไม่ต้องใช้เงินใช้ทองอย่างไร ผมกราบเรียน ท่านประธานด้วยความเคารพว่าท่านเป็นผู้ที่ผ่านการเลือกตั้งมาหลายครั้ง ผมกราบเรียนว่าเรามีวิธีแก้ ที่ผมต้องกราบเรียนตรงนี้นั้น ผมกราบเรียน เพื่อท่านผู้ใดได้ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรื ขึ้นมาเป็นรัฐมนตรี แล้วเอาตรงนี้ไปแก้ครับ การซื้อเสียงเกิดจากคน ๒ ฝ่าย ฝ่ายที่ ๑ คือฝ่ายผู้สมัคร หมายถึง ส.ส. เพราะอยากได้อำนาจ อันนี้ผมไม่อภิปรายเพราะว่า มีในรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่แล้ว อันที่ ๒ จากผู้ลงคะแนนเสียงคือประชาชน ตามว่าประชาชนทำไม่ต้องการเงิน ก็ต้องเจาะลงไปว่าเพราะ ๑. เขาอยากจน

รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยไม่เคยกระจายความเจริญหรืองานไปสู่ชนบท เอาความเจริญไว้กรุงเทพบานคร เอาผลประโยชน์ซึ่งงบประมาณมหาศาลอยู่ในสี่แยกแต่ละสี่แยกของกรุงเทพมหานครมากกว่าบางจังหวัดในต่างจังหวัดด้วยซ้ำ เอามหาวิทยาลัยดี ๆ ไว้กรุงเทพฯ ภาคอีสานภาคใหญ่แสนใหญ่ มีมหาวิทยาลัยอยู่ี่แห่ง การเรียนอุดมศึกษาปิดกั้นเอาไว้หมด นี่คือส่วนที่ ๑ ครับ ส่วนที่ ๒ ความไม่รู้หน้าที่ก็มาผนวกรวมกับการศึกษา ถึงเวลาหรือยังที่เราจะต้องกำหนดหน้าที่ของ สจ. ส.ส. หน้าที่ของตัวแทนทุกระดับอยู่ในแผนการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม ให้เขารู้ว่าหน้าที่เขาเหล่านี้ทำอะไร อีกประเด็นหนึ่งท่านประธาน การซื้อสิทธิซื้อเสียงมาจากผลสนองตอบทางการเมืองไม่เด่นชัด เพราะฉะนั้นในจุดนี้จึงเป็นการเกิดช่องโหว่ว่าเลือกคนนั้นไปจะได้ถนน คนนี้ไปจะได้แหล่งน้ำ นี่คือช่องโหว่การสนองตอบทางการเมืองสู่ประชาชนสู่ชนบทไม่เด่นชัด จึงมีความเข้าใจว่าเลือกคนนั้นไปถึงจะได้สิ่งนี้ ก็มีระบบของผู้แทนที่เป็นผู้รับเหมาทำก่อสร้างเข้ามาเป็นจำนวนมาก ผมกราบอภัยตรงนี้ด้วยต้องเสนอข้อเท็จจริง ท่านประธานครับที่กระผมนำเรียนตรงนี้นั้น กระผมหวังใยประเทศชาติเหมือนกันครับ ถึงกระผมจะมาจากภาคเกษตร ถึงคำอภิปรายของกระผมจะไม่น่าฟังไม่ระรื่นหู ไม่ใช่นักวิชาการ ท่านประธานครับ ส่วนที่ผมจะกราบเรียนต่อไปอีกข้อยี่หนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำทางสังคม ผมอยากจะให้ข้อมูลพื้นฐานท่านประธานว่าที่ผมมาเรียนนี้ไม่ใช่ทำเพื่อตัวผมเลย ผมจบการศึกษาปริญญาตรีวิทยาลัยครูสุรินทร์ ผมเป็นผู้แทนครั้งแรกเป็นชั้นมัธยมปลายก็จริง แต่ว่าผมไปเรียนเพิ่มเติมขณะนี้ผมจบมหาบัณชีตรัฐศาสตร์การปกครองจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมจบปริญญาโทรึที่ท่านประธาน เพราะฉะนั้นที่ผมมาเรียนตรงนี้นั้นผมว่ามันเป็นช่องโหว่ ช่องโหว่ของชนชั้นที่่เกิดขึ้น สสร. ที่่เกิดมาแล้วนี้ยังอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้มันเกิดมาตั้งแต่แรกท่านประธาน ผิดมาตั้งแต่ว่าในจังหวัดหนึ่งนั้นคนพูดกันว่าปริญญาตรีห้าหมั้คร สสร. ท่านเชื่อใหม่ว่าประมาณ ๕๐ ล้านคนไม่ได้จบปริญญาตรีครับใน เมืองไทย ถามว่าเขาผิดไหม ไม่ผิด เขาไม่สามารถบ่งบอกชีวิตว่าเกิดมาเจ้าหมอนี้จะต้องเป็นรัฐมนตรี เจ้าหมอนี้จะต้องเป็น สสร. เจ้าหมอนี้จะต้องเป็นนายภาฯ ทุกคนมีสถานะที่่แตกต่าง ชนชั้นใดออกกฎหมายชนชั้นนั้นก็ออกเพื่อชนชั้นของเขา เลกเช่นเดียวกันท่านประธาน สสร. เมื่อมาจากปริญญาตรีจึงมองไม่เห็นความสำคัญขงอนุปริญญาเลย ว่าคนพวกนั้นมีความน้อยขนาดไหนไม่สนใจ ท่านประธานครับ คนที่่จบการศึกษาภาคบังคับก็ตี

หรือจบมัธยมปลาย ปวช. ปวส. อนุปริญญาก็ตาม ผมกราบเรียนว่าไม่ใช่
 ความโง่ ที่จบแค่นั้นไม่ใช่ความโง่ แต่คนเราเกิดมามีองค์ประกอบไม่เหมือนกัน
 บางคนเกิดมาสมบูรณ์ เรียนหนังสือจบขึ้นตอกเตอร์แล้วถึงทำงาน บางคน
 มีความจำเป็นต้องออกจากกรเรียนไปทำงานประสบความสำเร็จตอนหลัง
 เขาเหล่านี้กลับมารับใช้สังคมได้ ถ้าสังคมนี้ไม่กีดกันเขา แต่สังคมกีดกันเขา
 เขาสมัคร ส.ส. ก็ไม่ได้ ท่านประธาน ผมใคร่ขอกราบเรียนว่า คนที่จบ
 ป. ๔ ที่มีความรู้ความสามารถ ประธานโทษ ผู้ต่อรถเข็นชยันนครราชสีมา
 ท่านผู้นั้นจบ ป. ๔ นะครับ ต่อรถขายให้ประเทศญี่ปุ่นทั้งประเทศ เพราะฉะนั้น
 คนที่ไม่มีการศึกษาถึงปริญญาตรีใช้ว่าจะ เป็นคนเลวนะครับ แล้วคนที่มีการศึกษา
 เช่นเดียวกันไม่ใช่ว่าจะ เป็นคนดี คนดีเขาต้องมีองค์ประกอบว่ามีคุณธรรมใหม่
 มีความเป็นกลางใหม่ มีความเห็นแก่ตัวใหม่ ต้องมีปัจจัยต่าง ๆ ไป ผมยังเชื่อว่า
 ปริญญาเพียงใบเดียวหรือสองใบสามใบนั้นไม่สามารถจะชี้ว่าคนนั้นเป็นคนดีหรือ
 คนเลวได้ ท่านประธาน ตรงนี้ผมขอกราบเรียนว่า เราจะแก้อย่างไร ชั้น
 ตรงนี้เราจะแก้อย่างไร เจกเช่นเดียวกันครับคนที่จบปริญญาตรีต้องมาสมัคร
 ส.ส. ได้ ไม่มีผลกระทบต่อกันสมาชิก ส.ส. ที่อยู่ตอนนี้ไม่มี แต่ผมก็กราบเรียน
 ท่านแล้วว่าไม่ได้เข้าเรียนเพื่อพวกเรา แต่เข้าเรียนเพื่อคนใหม่ที่จะ เข้ามา
 จะเข้ามาได้อย่างไร บางทีบางครั้งถ้าหากว่าเราผ่านมาแล้วเราตัดหนามกีดทาง
 เพื่อนไว้หรือเปล่า เพราะคนส่วนใหญ่ที่ไม่จบการศึกษามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่เป็น
 ภาคเกษตรท่านประธาน ส่วนใหญ่เป็นภาคชานา ชาวไร่ ส่วนใหญ่เป็นภาคแรงงาน
 เกิดช่องโหว่ใหม่ครับ ประมาณ ๓๐ - ๔๐ ล้านคนตรงนี้ เขาไม่มีสิทธิที่จะมา
 มีตัวตน-----

ผมฟังท่านประธาน สสร. ออกรายการโทรทัศน์ ท่านบอกว่าพวกที่ไม่จบการศึกษา เวลามารออภิปราย เวลามาพูด คล้าย ๆ ท่านพูดเหมือนว่าขายหน้าเขาฟังไม่ได้ ผมว่าผิดนะครับ นั่นคือเรากันชนชั้นของคนห่างออกไป อย่างที่ผมตั้งฉายาว่า รัฐธรรมนูญฉบับชนชั้น คือเราทิ้งประชาชนภาคเกษตร ผมบอกว่าผลสนองตอบทางการเมืองที่ไม่เด่นชัดนั้นท่านประธาน ขออนุญาตท่านนิดหนึ่ง เพราะท่านายทุนมาหนุนพรรคการเมือง เมื่อนายทุนมาหนุนพรรคการเมือง กฎหมาย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ออกถึงไม่สู่ประชาชน ไม่สู่ภาคเกษตร ไม่มีบุคคลสมัยใดคุมราคาน้ำเค็มได้ ไม่มีบุคคลสมัยใดประกันราคาพืชผล มัน ปอ ข้าวต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานได้ ไม่มี เพราะกลุ่มคนผลประโยชน์คือกลุ่มนายทุนตรงนี้ และกลุ่มผลประโยชน์ตรงนี้ท่านประธาน มีแต่คนมีการศึกษาคคนที่ทำมาหาเลี้ยงชีพกับใน เรื่องผลประโยชน์อย่างนี้ มีแต่คนมีการศึกษา ผมยังยืนยันว่าคนที่ไม่มีการศึกษานั้นไม่ได้สร้างให้ประเทศชาติเดือดร้อน เงินที่หมดเดี๋ยวนี้หมดเพราะคนมีการศึกษามากขึ้น หหมดเพราะมีการศึกษาเข้ามาตั้งบริษัทเงินทุนให้เพื่อนช่วยกันไป ยืมเงินไป ไปทำไฟแนนซ์ (Finance) ล้มละลาย มาค้าเงิน เก็บกำไรเงิน คนมีการศึกษาที่ทำงานให้ประเทศชาติบ่อยับ แต่ผลประโยชน์ความเดือดร้อนอยู่กับภาค เกษตร ภาคเกษตรถูกทอดทิ้งตลอดครับ ผมจึงกราบเรียนว่า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านออกไป นั่นก็หมายความว่า การหาเสียงต้องใช้เงินมาก คนรวยเข้าสู่พรรคการเมืองอย่างภูมิจาน เรื่องที่จะเกิดขึ้นก็คือ โจร เสื่อนอกจะมากขึ้นในสภา ผมกราบเรียนท่าน ไม่ถนอครับ ท่านประธาน โจร เสื่อนอกจะมากนะครับ จะมาทำมาหากันในสภา ปีศาจคาบคัมภีร์จะมาก คนดีจอมปลอมจะเยอะ ภาคเกษตรถูกทอดทิ้งครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญทางสภาว่างๆ ครับ ดอยเตอร์เกษม

ศิริสัมพันธ์

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ขอประทานอนุญาตกับท่านประธานและท่านที่ประชุมแห่งนี้ที่จะเรียนชี้แจงใน ๒ ประเด็น ในประเด็นแรก คือเรื่องเกี่ยวกับที่มาและบทบาทของวุฒิสมาชิก ซึ่งได้มีท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มิเกียรติดำเนินได้ตั้งประเด็นได้ถาม และอีกประการหนึ่งของประทานอนุญาตที่จะ เรียนชี้แจง เฉพาะวิธีการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเขตเลือกตั้งคนเดี่ยว กับระบอบ
ที่เรียกกันว่า บัญชีรายชื่อพรรค หรือขอประธานอนุญาติ ที่เป็นภาษาอังกฤษ
ที่รู้จักกันทั่วไปเรียกกันว่า ปาร์ตี้ ลิสต์

ในประเด็นแรกกระผมขอประธานอนุญาติชี้แจงเสียก่อน คือ เรื่อง
ที่มาของวุฒิสภา สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเรื่องวุฒิสภา
ด้วยความรอบคอบหลายครั้งหลายหน เราได้เสียเวลากันไปมากในการที่พิจารณา
เรื่องนี้ด้วยความรอบคอบ และด้วยความหลากหลายของความคิด และเราก็ได้คิดว่า
ที่มาของวุฒิสมาชิก หรือวุฒิสภานั้น ย่อมขึ้นอยู่กับบทบาทของวุฒิสภาที่เราจะกำหนด
ด้านตามร่างฯ ที่เรากำหนดขึ้นนี้ ในร่างที่ประธานเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภา
ร่างฯ นี้วุฒิสภามีหน้าที่สำคัญ ๒ ประการ ประการหนึ่ง คือมีหน้าที่ในการที่จะ
กลั่นกรองกฎหมาย เป็นหน้าที่เดิมอย่างที่ว่าวุฒิสภาท่านก็ทำอยู่ในขณะนี้ แต่มีอีกหน้าที่หนึ่ง
ซึ่งทางสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เพิ่มบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จะเห็นได้ว่า
ในหมวดที่ว่าด้วยการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ บทบาทในเรื่องการตรวจสอบ
การใช้อำนาจรัฐนั้น รวมตลอดจนถึงการถอดถอนผู้มีความผิดอำนาจหน้าที่ในทาง
การเมืองนั้น เราได้กำหนดกระบวนการต่าง ๆ และองค์กรต่าง ๆ มากมาย
อย่างเช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
แห่งชาติก็ตี -----

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ดี ตลอดจนถึงเหล่า^{นั้น} เป็นกระบวนการใหม่
 ที่เรากำลังเริ่มขึ้น แล้วเมื่อเริ่มขึ้นแล้วนั้นที่สำคัญที่สุด การตรวจสอบนั้น
 กระทบอยากจะขอประทานอนุญาตที่แจ้งว่า การตรวจสอบไม่ใช่ เป็นการจับผิด
 ไม่ใช่ เป็นการที่สมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญ จะมองสมาชิก^{รัฐสภา}หรือ
 นักการเมืองด้วยใจที่เป็นอคติ หรือด้วยความเกลียดชังหรือด้วยการกล่าวหา
 ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย แต่กระทบอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธาน
 รัฐสภาว่า ในระยะเวลา ๘ - ๙ ปีที่ผ่านมา ในระยะเวลาที่รัฐบาลต่าง ๆ
 ที่ผ่านมาใน ๓ - ๔ รัฐบาลนั้น ได้มีการกล่าวหากัน มีการกล่าวหาในสภา^{นั้น}
 ที่มีเกียรติอันทรงเกียรติกันมากมาย แล้วได้ปล่อยให้ค้างคาเอาไว้
 ในความรู้สึกของประชาชน เมื่อมีการกล่าวหาว่ามีการทุจริตประพฤติมิชอบ
 อกะกันขึ้นมาในวงการเมือง ไม่มีการตัดสิน ไม่มีการพิสูจน์ เมื่อไม่มี
 การตัดสิน ไม่มีการพิสูจน์ ความรู้สึกของประชาชนนั้นได้ค้างคาอยู่ในใจ
 กระทบอยากจะประทานกราบเรียนให้ท่านประธานเห็นว่า จนทุกวันนี้^{นั้น}
 ประชาชนยังไม่รู้ว่า ส.ป.ก. ๕-๐๑ นั้น มันเป็นจริงแค่ไหน และใคร
 รับผิดชอบ มีใครผิดใครชอบกันบ้าง จนทุกวันนี้ยังไม่มีใครพิสูจน์กันว่า
 การที่มีการกล่าวกันว่า มีเงินใต้โต๊ะในการตั้งธนาคารใหม่ ๗๕๐ ล้านบาทนั้น
 เป็นจริงหรือเปล่า ยังไม่มีการพิสูจน์กันจนทุกวันนี้ แล้วก็ยังมีข่าวที่พูดกันมา
 จนทุกวันนี้ว่า กรณีของธนาคารกรุงเทพ พาณิชยการ นั้นมีการกระทำ
 อันมิชอบกันบ้างหรือเปล่า กระผมคิดว่า เรื่องที่ค้างคาอยู่อย่าง^{นั้น}นั้นมันเสีย
 ไม่ใช่เป็นผลเสียต่อนักการเมืองคนหนึ่งคนใด หรือพรรคการเมืองหนึ่ง
 พรรคการเมืองใดเท่านั้น แต่มีผลเสียต่อระบบรัฐสภาทั้งหมด และต่อ
 ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อระบอบประชาธิปไตยทั้งหมด เพราะฉะนั้น
 สมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญเมื่อร่างรัฐธรรมนูญ^{นั้น}จึงสร้างกลไกที่จะให้มี
 การตรวจสอบแล้วมีการพิสูจน์กัน การตรวจสอบและการพิสูจน์^{นั้น}ไม่ได้มีลักษณะ
 ที่จะเป็นการกล่าวหาหรือมีใจลำเอียง มีอคติเกลียดชังนักการเมืองหา^{มิ}ได้
 กระทบอยากจะประทานกราบเรียนว่าที่เราทำอย่างนั้น ก็เพื่อที่จะให้
 มีการพิสูจน์กันเสีย ถ้าคนดีก็จะได้หมดกันไป ถ้าคนชั่วนั้น^{นั้น}ไหนร้ายก็จะได้
 ตัดทิ้งไปเสีย มันจะได้ไม่ลุกลาม ไม่เป็นการบั่นทอนศรัทธาของประชาชน
 ที่มีต่อระบบรัฐสภาและระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญ^{นั้น}
 มีอำนาจในการที่จะตรวจสอบ และมีองค์กรต่าง ๆ มากมาย และองค์กร
 เหล่า^{นั้น}นั้นตลอดไปจนถึงการถอดถอนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เราจึงหาว่าจะหาใครที่คู่ควร มีศักดิ์ศรีคู่ควรที่จะดำเนินการถอดถอนอันนี้ได้ ถอดถอนคนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน อย่างเช่นนายกรัฐมนตรี อย่างเช่นรัฐมนตรี ซึ่งส่วนใหญ่คงจะเป็นอย่างนั้น อย่างเช่นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถ้ามีการกล่าวหากันขึ้น คนที่จะพิจารณานั้นต้องมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ต้องมาจากประชาชนเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ สภาว่ารัฐธรรมนูญจึงเห็นว่าที่พืงนั้นควรจะเป็นวุฒิสภา แต่วุฒิสภานั้นควรจะต้องมีที่มาซึ่งมีศักดิ์ศรีพอที่จะทำหน้าที่ถอดถอนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาของตัวเองได้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงเสนอให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทางตรง เป็นการเลือกตั้งโดยตรง เพื่อให้เกิดศักดิ์ศรีขึ้นมา-----

มีศักดิ์มีศรี มีสถานะที่มั่งคั่งเหมือนกัน ไม่ใช่มาจากในที่อื่น มาจากการแต่งตั้ง หรือมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม นี่คือเหตุผลที่อยากจะประทานคราบเรียน ขึ้นแจ้งประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผมอยากจะประทานคราบเรียนอีกว่าเมื่อมีค่าอย่างนั้น มีค่ากล่าวแล้วก็มีการสมาชิกวุฒิสภา ท่านหนึ่งก็ได้กล่าวถึงเมื่อก่อนว่า เมื่อทำอย่างนี้แล้วสมาชิกวุฒิสภาใหม่นั้นจะ ปลอดภัยจากการเมืองหรือไม่ กระผมใคร่อยากจะประทานคราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภา ในสังคมประชาธิปไตยนั้นไม่มีใครปลอดภัยการเมืองด้วยกันทั้งนั้น ในสังคมประชาธิปไตยนั้นเราต้องสันนิษฐานว่าทุกคนมีบทบาท มีความสนใจ มีความผูกพัน มีบทบาทที่จะเกี่ยวข้องกับการเมืองด้วยกันทั้งนั้น แต่ทว่าบทบาท หน้าที่และกรอบที่เรากำหนดไว้ นั้นจะเป็นตัวกำกับ ไม่ใช่แต่การปลอดภัยการเมือง แต่การแสดงบทบาทและอำนาจหน้าที่นั้นเองจะตีกรอบให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น อยู่ในลักษณะซึ่งจะสามารถใช้อำนาจและหน้าที่ในทางที่ชอบ โดยปราศจาก ความลำเอียงทางการเมือง ผมขอประทานคราบเรียนท่านประธานขอพาดพิงไปถึง ตัวท่านประธานเอง ท่านประธานวุฒิสภานั้นเองท่านก็สังกัดพรรคการเมือง แต่เมื่อท่านรับตำแหน่งเป็นประธานวุฒิสภานั้น ท่านต้องวางตนเป็นกลาง เพราะบทบาทและหน้าที่นั้นกำหนดกรอบของความประพฤติของท่าน นี้กระผม ขูดด้วยความเคารพ ต้องขอประทานคราบเรียนที่จะพาดพิงถึงท่านเป็นตัวอย่าง ฉันทักก็ฉันทัก วุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนด กรอบของบางประการซึ่งกำหนดเอาไว้เพื่อเป็นการตีกรอบให้วุฒิสมาชิกที่มาจาก การเลือกตั้งนั้นต้องแสดงบทบาทในฐานะผู้ที่จะเป็นผู้ตรวจสอบ ควบคุมการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐ กรอบเหล่านี้ย่อมจะเป็นแนวทางในพฤติกรรมของวุฒิสมาชิก ที่มาใหม่ รุ่นใหม่ที่จะมาในอนาคต กรอบเหล่านี้กระผมอยากจะประทานคราบเรียนไว้ เราจะเห็นได้ในบทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญนี้หลายประการ ประการที่ ๑ มีบทบัญญัติห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นสมาชิกหรือดำรงตำแหน่งอื่นของ พรรคการเมือง อันนี้ท่านก็อาจจะบอกว่าไม่จำเป็น อยู่เกี่ยวข้องกันหลังก็ได้ แต่ทว่าเป็นการเตือนว่าวุฒิสมาชิกใหม่นั้นต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ข้อ ๒ เป็น ส.ส. ไม่ได้ และเคยเป็น ส.ส. ก็ไม่ได้ ต้องขาดจากความเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ๑ ปี จึงสมัครเป็นวุฒิสมาชิกได้ คือล้างมลทิน ทางการเมือง ๑ ปี ตามมาตรา ๑๒๖ (๒) ข้อ ๓ เป็นวุฒิสมาชิกได้สมัยเดียว สมัครซ้ำอีกไม่ได้ เพื่อไม่ให้ท่านเมื่อขณะดำรงตำแหน่ง ๖ ปี ท่านทำหน้าที่ โดยไม่ต้องห่วงในเรื่องจะต้องได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีก นี้อยู่ในมาตรา ๑๒๖ (๓)

ประการที่ ๔ วุฒิสมาชิกติดกับ ส.ส. ส.ส. นั้นท่านเป็นรัฐมนตรีได้ แต่ถ้าเป็นรัฐมนตรีแล้วต้องลาออกจากการเป็น ส.ส. แต่วุฒิสมาชิกนั้นห้ามเด็ดขาดไม่ให้เป็นรัฐมนตรีโดยเด็ดขาด และถ้าจะรับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีต้องลาออกจากวุฒิสมาชิกเป็นเวลา ๑ ปีเสียก่อน ไม่ใช่ห้ามไม่ให้ แบ่งหน้าที่เลย ห้ามไม่ให้ เป็นรัฐมนตรีเลย

และประการสุดท้าย อยู่ในมาตรา ๑๒๙ คือให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นมีการหาเสียงน้อยที่สุด ให้นำชี้แต่โปสเตอร์ (Poster) และนำที่ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้หา จัดหาโปสเตอร์การหาเสียงต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการหาเสียงน้อยที่สุด กระผมเรียนว่ามาตรการเหล่านี้เป็นแต่เพียงกรอบ กรอบที่จะให้กำหนดพฤติกรรมของวุฒิสมาชิกให้เป็นกลางทางการเมืองให้ได้ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่าเราคนไทยมีอยู่ ๖๐ ล้านคน เราจะหาคนสัก ๒๐๐ คนซึ่งมาจากประชาชนเพื่อให้นำมาทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ตรวจสอบแล้วก็พิสูจน์แล้วก็ไต่สวน แล้วก็ทำหน้าที่ตัดสินชี้ขาดในกรณีที่มีเรื่องขมุกขมัวเกิดขึ้นในทางการเมืองเกี่ยวกับการทุจริต เราหาไม่ได้ทั้งเดียวหรือคน ๒๐๐ คน นี่คือประเด็นซึ่งกระผมอยากจะประทานชี้แจงไว้ กระผมอยากจะมีขออนุญาตท่านประธานที่จะขอเรียนชี้แจงอีกประการหนึ่ง คือระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีประเด็นมากมาย แต่กระผมอยากจะขอประทานอนุญาตชี้แจงเฉพาะระบบซึ่งเรียกกันว่ามีแบ่งออกเป็น ๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้จะมี ๕๐๐ คน กระผมก็อยากจะเรียนว่าทำไมต้อง ๕๐๐ คนนั้นบางคนก็เคยมีเสียงที่อภิปรายว่าไม่เป็นสิริมงคล แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้คำนี้ขอยุ่อย่างหนึ่ง เป็นการคำนึงถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันที่ท่านมีจำนวนอยู่แล้วอีก ๔๐๐ คน ก็ไม่อยากจะให้ท่านกระทบกระเทือน จึงกำหนดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งเขตเดียว คนเดียวไว้ ๕๐๐ คน แล้วอันนี้ทำด้วยความห่วงใย เพราะมีการพูดกันมากในสภาผู้แทนราษฎรว่าไม่ควรกระทบกระเทือนถึงจำนวนที่ท่านมีอยู่แล้วในขณะที่ซึ่งใกล้กับ ๕๐๐ คน แล้วก็เพิ่มสมาชิกที่มาจากระบบซึ่งเรียกกันว่าบัญชีรายชื่อพรรคอีก ๑๐๐ คน มันก็เลยกลายเป็น ๕๐๐ คน มันก็อาจจะดูไม่เป็นสิริมงคล แต่เลข ๕๐๐ มีที่มาจากนี้

ประการต่อมา กระผมอยากจะเรียนว่าไม่ได้มีความสุจริตเลย ด้วยความจริงใจ สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญไม่ได้คิดจะแบ่งชนชั้น ไม่ได้คิดว่าใครจะดีกว่าใคร ใครจะมาอย่างไร และวิเศษกว่าใคร หรือใครจะทรพราไว้ก็ดีกว่ากันนั้นไม่ได้มีคิตอย่างนั้นเลย แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้จะมี ๒ ประเภทจริง แต่ทั้ง ๒ ประเภทนั้นมีที่มาซึ่งมีศักดิ์ศรีคนละอย่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีจากการเลือกตั้งเขตเดียว คนเดียวนั้นเราทำในลักษณะ ๕๐๐ คนนั้น เขตเลือกตั้งจะเล็กประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทนี้จะเป็นที่พึ่งของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเขาจะได้พึ่งพาอาศัยท่านผู้แทนราษฎรซึ่งเขาเลือกมากับมือของเขาเป็นตัวแทนของท้องถิ่นของเขา และท่านจะต้องผูกพันกับเขตเลือกตั้งของท่าน ใกล้ชิดกว่าปัจจุบัน เพราะเขามั่นใจและจะต้องรับใช้เขา เป็นผู้ซึ่งจะเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเขาจะมีความเดือดเนื้อร้อนใจประการใดก็จะได้พึ่งพาท่านผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งเขตเดียว คนเดียว แต่ที่กระผมเป็นห่วง ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ คือเรื่องเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อพรรค ผมรู้สึกว่าการที่เราพูดกันในเรื่องบัญชีรายชื่อพรรคนั้น เราพูดกันในลักษณะซึ่งอาจจะบังใจวิเศษอยู่

ที่เราเข้าใจกันว่าบัญชีรายชื่อพรรคนั้น เราไปมุ่งมองที่ตัวบุคคลหมด เจตนารมณ์ของบัญชีรายชื่อพรรคนั้นไม่ได้อยู่ที่ตัวบุคคล ตัวบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ นั้น เป็นรองหลักการหรือทฤษฎีที่ว่าด้วยบัญชีรายชื่อพรรคนั้น มีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดนั้นไม่ได้อยู่ที่ตัวบุคคล แต่อยู่ที่พรรคการเมือง พรรคการเมืองในระบบการเลือกตั้งที่มีบัญชีรายชื่อพรรคนั้นจะต้องรณรงค์แข่งกัน แข่งกันในแง่ของนโยบาย แข่งกันในแง่ของการนำประเทศชาติ ในการที่จะเผชิญกับปัญหาและการท้าทายของโลกปัจจุบันนี้คือหัวใจของบัญชีรายชื่อพรรค พรรคการเมืองจะต้องต่อสู้กัน ไม่ใช่ช้อออกไป จะต้อง มี ๑๐๐ คน บางคนก็บอกว่า ๑๐๐ คน จะต้องแจกกันจังหวัดต่าง ๆ ไม่ใช่ พรรคการเมืองจะต้องรณรงค์โดยต่อสู้กันนโยบาย ในแง่ของบุคลิกของการนำของแต่ละพรรค ตัวบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ นั้นเป็นปัจจัยรอง ไม่ใช่ปัจจัยหลัก และการรณรงค์นั้นไม่ใช่เดินทางไปหาเสียงทั่วประเทศ ไม่เหมือนกับท่าน ส.ส. ซึ่งมาจากเขตเลือกตั้งนั้น ท่านต้องวิ่งเข้าไปหาประชาชน ผมก็เคยเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ ๓ สมัย แต่ว่าคนที่จะไปในเรื่องของบัญชีรายชื่อพรรคนั้น ต้องรณรงค์ในลักษณะของนโยบายและจากความคิด ในนโยบายและความคิดและบุคลิกของการนำประเทศนี้ เป็นสิ่งซึ่งเรากำลังต้องการในประเทศนี้ เราต้องการและนี่เอง เป็นหัวใจหลักอันหนึ่งของการปฏิรูปการเมือง และการรณรงค์นั้นในยุคสมัยโลกาภิวัตน์อย่างนี้ มีการสื่อสารอย่างนี้ การรณรงค์จะต้องผ่านสื่อ บุคคลที่อยู่ในรายชื่อพรรคจะเป็น นายทุนก็ดี จะเป็นใคร มีการศึกษาเป็นดอกเตอร์อะไรนั้น เป็นตัวรองทั้งนั้น ประชาชนที่ลงคะแนนเสียงทั่วประเทศนั้น เขาควรจะต้องยึดนโยบายและบุคลิกของการนำเป็นสำคัญ นี่คือหัวใจของระบบการเลือกตั้งที่เรียกกันว่า บัญชีรายชื่อพรรคจริงอยู่บุคคลอาจจะมีส่วนในการ เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจ แต่เป็นปัจจัยรอง กระผมอยากจะทำแบบเรียน คราวนี้ก็มีความคิดในทางสมาชิกสภาสร้างรัฐธรรมนูญ ที่เคยคิดกันจนถึงว่า จะให้นายกรัฐมนตรีที่ดี รัฐมนตรีที่ดีนั้นต้องมาจากบัญชีรายชื่อพรรค ในการพิจารณาของสภาสร้างรัฐธรรมนูญนั้นเรามีความหลากหลายในทางความคิด แต่เราได้พูดกันหมด และเราพูดแล้วในที่สุดก็ตัดสินใจว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะปล่อยให้ พรรคการเมืองทั้งหลายท่านตัดสินใจกันเอง แล้วให้ค่อยเป็นค่อยไป เราไม่ควรจะเขียนกรอบจนจึงตั้ง จนถึงบอกว่านายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องมาจากบัญชีรายชื่อพรรค ให้นั้น เป็น เรื่องของยุทธวิธีของการต่อสู้ทางการเมือง ตามที่พรรคการเมืองทั้งหลายท่านเห็นสมควรในการที่จะรณรงค์ต่อสู้กัน ไม่ใช่เรื่องของร่างรัฐธรรมนูญที่จะไปบัญญัติ เป็นรายละเอียด ไปบีบบังคับให้จึงตั้งถึงปานนั้น

ท่านประธานครับ กระผมก็ขอประทานอนุญาตใช้เวลาชี้แจงใน ๒ ประเด็น
ถ้าแม้ว่าการอภิปรายของกระผมได้กระทบกระ เทือนไปในสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตาม
ถึงท่านหนึ่งท่านใดก็ตาม กระผมก็ขอประทานอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านวุฒิสมาชิก ลีปโนนัท
เกตุทัต ครีบบ

นายลีปโนนัท เกตุทัต (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายลีปโนนัท เกตุทัต สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประทานกราบเรียนอภิปรายโดยย่อในเรื่องของ
องค์รวมในระบบที่ซับซ้อนและมีความเปลี่ยนแปลงและต้องการความ
เปลี่ยนแปลงมากขึ้น องค์รวมไม่ใช่ผลบวกของการแยกส่วน ส่วนย่อยแต่ละเรื่อง
มีหลายท่านได้เปรียบเทียบเสมือน ผมเปรียบเทียบเน็ตเด็ทว ถ้าเด็กเราเอา
เพลงชาติไทย แล้วมาแยกส่วนเป็น ป ร ะ เราจะไม่เห็นพลังของเพลง
ชาติไทย แต่ถ้าทุกคนในรัฐสภาแห่งนี้ร้องเพลงชาติร่วมกัน ร่วมกับประชาชน
ทั่วประเทศ เราจะเห็นพลังความสามัคคีกันโตกว้างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร.
ซึ่งเราจะต้องมองในแง่องค์รวมกันนั้น กระผมขอกราบเรียนให้ความเห็น
ต่อร่างรัฐธรรมนูยกกับ สสร. เพียงประเด็นหลักประเด็นเดียว ประเด็นหลัก
ที่กระผมจะกราบเรียนนั้นก็คือร่างรัฐธรรมนูยกกับ สสร. เห็นร่างรัฐธรรมนูยก
ที่มองจากสภาพปัจจุบัน ปัญหาพื้นฐานปัจจุบัน แต่มองอนาคตสามารถ
ที่จะเป็นพื้นฐาน เป็นการเปิดฉากประเทศไทยให้มีการตัดสินใจที่จับใจ
สู่อนาคตได้ครับ ถ้าไม่กระผมกราบเรียนเช่นนั้น ที่กระผมกราบเรียน
เช่นนั้นเพราะผมคิดว่า สภาพปัญหาที่เราเผชิญอยู่ปัจจุบัน ที่คนไทย
ไม่ว่ายากดีมีจน จนเฉียบพลันทั่วกันทุกคน ถ้ามว่าความจนเฉียบพลันนั้น
เป็นเรื่องของการเงินเท่านั้นหรือ เป็นเรื่องของการคลังเท่านั้นหรือ
เป็นเรื่องของเศรษฐกิจเท่านั้นหรือ ไม่ใช่ครับ เป็นเรื่องของความสัมพันธ์
ระหว่างการเงินการคลัง การเมือง การตัดสินใจอย่างเฉียบพลัน และเป็น
เรื่องของสังคม และเป็นเรื่องที่เราไม่ได้ใช้ปัญญามากนัก เพื่อสร้างสรรค์
การพัฒนาประเทศ เป็นเรื่องที่เรามิได้ใช้ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีมากนัก เราจึงวาดภาพวาดฝันว่าเราเป็นเศรษฐกิจ แต่เป็น
เศรษฐกิจให้เงินไม่เก็บ เราจึงวาดภาพต่าง ๆ ที่จะเห็นประเทศไทย
เป็นสี่ตัวที่ ๘ แต่พื้นฐานของเรานั้นไม่ใช่ เราจึงจนเฉียบพลันกันทุกวันนี้
ถ้าไม่มองอนาคตครับ ผมเชื่อว่าถ้าเราจะแก้ปัญหาเรื่องนี้ให้ได้ ประเทศไทย
จะต้องปฏิรูปใน ๘ ด้าน ไม่ใช่เฉพาะปฏิรูปการเมืองที่เรากำลังทำกันขณะนี้
เราจะต้องปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สามารถทำให้คนไทยทั้งในเมือง
ทั้งในชนบท ทั้งในชุมชนต่าง ๆ ที่กำลังจะเข้มแข็งขึ้น จะได้ล้มตาอำปากได้

เราต้องปฏิรูปโครงสร้างหลักทางเศรษฐกิจ นี่เป็นเรื่องที่ ๒

นอกจากนั้นเราจะต้องปฏิรูประบบราชการ เพราะระบบราชการที่เป็นอยู่ขณะนี้ไม่เหลืออำนาจให้ประเทศชาติสามารถจะตัดสินใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อม สมทบทกตัวลงสั้น ๆ นิดเดียว เราก็กำลังพูดถึงเราขาดเงินตราต่างประเทศในการส่งออก แต่ถ้าเราจะส่งออกเราต้องเก็บภาษีลงกันถึงหลายกระทรวงด้วยกันคือ ๓ กระทรวงหลัก กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรฯ และตั้งฟังพญาอาศัยกระทรวงการต่างประเทศ และยังมีกระทรวงอื่น ๆ อีก การตัดสินใจในเรื่องการสนับสนุนการส่งออกเราต้องใช้เวลานานขึ้นมาก เพราะกระจัดกระจายกันอยู่หลายกระทรวงต่างว่า

ประการสุดท้าย ถ้าเราจะปฏิรูปประเทศไทยให้เผชิญสู่โลกยุคใหม่ที่คนไทยมีศักดิ์ศรีได้ เราต้องปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปการศึกษาของผมนำมาใช้เรื่องของการสร้างเด็ก ไม่ใช่การฝึกเด็กร้อง แต่เป็นการสร้างคนตรีบ พวกเราซ่อมสร้างเด็ก เราซ่อมก็แค่เรื่อง แต่เราไม่ซ่อมสร้างคน ฉะนั้นเราต้องกล้าใหม่สร้างคนตรีบ ทั้ง ๆ ๔ ด้านนั้นประเทศไทยจึงจะสามารถเผชิญขนาดนี้ได้ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. นี้ผมคิดว่าจะสามารถเปิดฉากสู่ยุคใหม่ได้ ผมจะชี้ให้เห็นสำคัญ ๆ ๓ - ๓ ประเด็นในเรื่องการแก้ไขนี้-----

หลายท่านก็ได้ขึ้นแล้ว การให้สิทธิเสรีภาพ การที่จัดสรรให้มีดุลยภาพระหว่างองค์การ
ที่ใช้อำนาจรัฐ การตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐ ๓ เรื่องนั้น เป็นหัวใจที่จะ เปิดฉากสู่
การปฏิรูปการเมืองใหม่

ด้านที่ ๒ ในด้านที่ผสมกรวยเรียนว่า เมื่อได้เปิดฉากการปฏิรูปการเมืองแล้ว
เราจะต้องเปิดฉากปฏิรูปโครงสร้าง เศรษฐกิจ ซึ่งขณะนี้อย่างที่ผสมได้กรวยเรียน
เราจนเฉียบพลัน ดอกเบี้ยแต่ละวัน ถ้าท่านประกาศได้กำไรตามค่านับดูเป็นเงิน
หลายร้อยล้าน หลายพันล้านบาท ขณะที่การเมืองของเราตัดสินใจเข้ามามาก เวลา
เป็นของมีค่า แต่เราทอดปัญหามา เวลาเป็นของมีค่าแต่เราทอดปัญหามา เราไม่
เชื่อคนไทยด้วยกัน เราจึงต้องถูกคุมประพฤติ เราก็กดเถียงกันเองมากกว่าเรามี
อิสระภาพ เรามีเสรีภาพ แต่หาวิธีไม่ว่าขณะนี้ เราถูกคุมประพฤติทางด้านการเงิน
เราถูกคุมประพฤติทางด้านการค้า เราถูกคุมประพฤติทางด้านเศรษฐกิจ
แล้วเพราะอะไร เพราะเราไม่ตัดสินใจเฉียบพลันและล้มพิน ตั้งขึ้นการปฏิรูป
โครงสร้างเศรษฐกิจ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เปิดโอกาสให้ทำได้ ปฏิรูประบบราชการนี้
ในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ ก็ทำให้มีการสามารถจะปรับระบบราชการให้ได้
เฉียบพลัน ให้ได้ทันควัน เพียงแต่ออกพระราชกฤษฎีกาก็สามารถทำได้ ไม่ต้อง
รออนุญาตพระราชบัญญัติที่อาจจะใช้เวลาเป็นเดือนหรือหลายครั้งเป็นปี

ท้ายสุดในเรื่องของปฏิรูปการศึกษา ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเฉพาะ
ในมาตรา ๘๑ ได้บัญญัติไว้ดีมาก ผมตั้งขอขอบคุณเพื่อน สสร. หลายท่าน
ที่เราเคยร่วมทำงานกันมาในเรื่องปฏิรูปการศึกษาเป็นเวลากว่า ๒๐ ปี และ
กำลังร่วมกันทำขณะนี้ก็ได้บัญญัติในมาตรา ๘๑ ไว้ให้มีพระราชบัญญัติการศึกษา
ที่ครอบคลุม เรื่องของการศึกษาทั้งหมด และให้มีความฉับไวต่อการเปลี่ยนแปลง
ให้มีความฉับไวในเรื่องของการผสมผสานระหว่างการศึกษาอันเป็นแม่บทหลัก
ของประเทศไทยและการออกงานของกลุ่มชนในชนบท ในชุมชนต่าง ๆ การให้
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพื้นฐานในการศึกษา ทั้ง ๆ ๕ ด้านนั้น รัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ได้เปิดโอกาสไว้ ผมจึงขอสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. -----

ผมขอกราบเรียนสรุปครับ ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน ท่านเพื่อนสมาชิก
รัฐสภาว่าขณะนั้นประเทศนั้นเศรษฐกิจป่วยและป่วยหนัก เลือดกำลังไหลออกจาก
ร่างกายของเรา เลือดหรือเงิน เงินในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจก็เหมือน
เลือดในร่างกายมนุษย์ เลือดกำลังไหลออกจากร่างกายของเรา หลายแผล
หลายแห่ง ขณะเดียวกันเราก็เอาคัมโปคัมไปไว้ในส่วนของร่างกายอยู่ ๕๘ จุด
เลือดภายในร่างกายก็ไหลวนช้า ขณะเดียวกันเลือดก็ไหลออก แต่เราก็ยังไม่
ได้ตัดเส้นใจให้เจ็บขาด ให้ล้มพลง ผมจึงได้กราบเรียนว่า เศรษฐกิจ
กำลังป่วย การเมืองก็ป่วย ป่วยเพราะเราพูดไปพูดมา เมื่อเราพูดว่าเรา
จะรับร่างรัฐธรรมนูญ เราก็บอกว่ารับโดยมีเงื่อนไขการนี้ ผมขอกราบเรียนว่า
ถ้าประเทศชาติมีปัญหาหนัก ในเรื่องเศรษฐกิจและการเงิน ผมคิดว่าเรา
ไม่ควรจะมาถกเถียงกันในเรื่องการแก้หรือไม่แก้ จะยิ่งทำให้ผู้ที่อยู่ใน
วงการ เมืองที่รับผิดชอบในระดับชาติ ต้องตัดเส้นใจ มาใช้เวลาหาเรื่องกัน เรื่อง
กรรมภาพมาแก้กันอีก ผมคิดว่าประชาชนทุกคนปวดร้าวหัวใจมาก เพราะการ
จนเจ็บพลงนั้น เขานั้นไม่ได้มีส่วน คนที่เล่นกันอยู่ในวงการเงินในเมืองหลวง
ต่างหาก ที่เล่นกันจนทำให้ทุกคนจนเจ็บพลง การเมืองก็ป่วย เศรษฐกิจก็ป่วย
ระบบราชการและระบบการศึกษาที่เปลี่ยน เราจะไปได้อย่างไรครับ ท่านประธาน
เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนว่า เราจำเป็นต้องแก้รัฐธรรมนูญจำเป็นต้องรับ
รัฐธรรมนูญ ฉบับ สสร. นี้ แล้วดำเนินการไป ส่วนจะแก้ไขสมมุติว่า
ให้รัฐสภาชุดใหม่ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้พิจารณาแล้วคุณแล้วผมคิดว่าในทำนองนี้
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เปิดฉากใหม่ ได้เปิดฉากให้เราได้ระดมสร้างสรรค์ปัญญา
เพื่อพัฒนาประเทศ แล้วผมเอง ถ้าถามผมว่า ผมจะรับไหม ผมตอบได้อย่าง
หน้าขึ้นตามานครับ ยึดถือตอบได้ ว่าผมรับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณสรชาติ สุวรรณพรหม

ว่าที่เนตวิ สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(هندسบัวล่ำ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม
ส.ส. ท้องบัวล่ำ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา รู้สึกดีใจแล้วเป็นเกียรติอย่างยิ่งครับ
ซึ่งวันนี้บรรยากาศของการประชุมวันนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และทุกฝ่ายนั้น
พึงเหตุผลซึ่งกันและกัน ทั้งในวันนี้เองครับ จริง ๆ แล้วนั้น ผมขออนุญาต
กราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกทั้งหมดอยู่ตรงหน้าว่า ผมมีความตั้งใจจริงที่อยากจะพูดใน
มาตรา ๘๘ หมวดรัฐสภาด้วยซ้ำไป แต่วันนี้เห็นเรามีการเปลี่ยนมาคุยกันทั้งร่างฯ
ทั้งตรงนี้เองครับ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนั้น เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ

จำเป็นอย่างซึ่งที่ตกลงมาทำความเข้าใจกันทั้งระบบด้วยกันว่า ในขณะนี้เรามี
การเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
นั้นระดับหนึ่ง ซึ่งตรงนี้เอง เป็นความสำคัญ ซึ่งผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียน
ระดับที่ว่า ระบอบการเมืองการปกครองนั้น พร้อมทั้งจะพูดถึงเรื่องระบบของ
การเลือกตั้ง ซึ่งตรงนี้เองผมขออนุญาตเรียนว่าคือหัวใจของรัฐธรรมนูญ
อีกอันที่สำคัญแน่นอน -----

แต่เราเองซึ่งไม่มีทางพูดถึงกันตรงนี้เอง ซึ่งผมตั้งใจที่จะพูดเมื่อถึงหมวดที่ ๖ ด้วยซ้ำไป แต่วันนี้รู้สึกที่ใจจับ ซึ่งถือโอกาสมาพูดในหมวดนี้ด้วยซ้ำไป และเมื่อสักครู่นี้ได้ทราบเรื่องเกี่ยวกับทางสมาชิก สสร. ท่านอาจารย์เกษม ซึ่งได้ทราบเรื่องมาสักครู่นี้ ถึงเหตุผลบางส่วนแล้วนั้น กระผมเองซึ่งมีข้อข้องใจอยู่หลายประการ ซึ่งจะขออนุญาตทราบเรียนในขณะนั้นว่า ในเมื่อเราตั้งใจที่จะทำหน้าที่ในการปฏิบัติรูปทางการเมืองร่วมกันแล้วนั้น ซึ่งในขณะนั้นนี้ สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยที่จะให้มีการผ่านรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ในขณะนั้นนี้ ผมเองคิดว่าน่าจะพูดถึงว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มัน ต้องกลับมาจับสักนิดหนึ่งครับว่ามีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ซึ่งหัวหน้าพรรคความหวังใหม่ได้ทราบเรื่องตั้งแต่เมื่อวานนี้ไปแล้ว ตรงนี้คงจึงอยากจะทำให้เพื่อนสมาชิกอยู่ตรงนี้ได้พูดถึงว่า สิ่งบกพร่องของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีอะไรบ้าง ตอนแรกนั้นผมไม่แน่ใจหรอกครับว่ามีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่หลังจากที่มีโอกาสกลับไปพื้นที่ ๒ วันที่ผ่านมา ในเสาร์ - อาทิตย์นี้มีโอกาสไปพบปะกับหลาย ๆ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านทั้งหมดทุกกลุ่ม สาขา อาชีพ ล้วนแล้วแต่มีข้อข้องใจกลับมาถึงนั้นว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีข้อบกพร่อง อยู่บ้างน้อยที่สุด ๓๓๖ มาตราตรงนั้นครับ เป็นรัฐธรรมนูญที่เกินความจำเป็นด้วยซ้ำไป ความจำเป็นจริงแล้วรัฐธรรมนูญนั้นไม่จำเป็นต้องมีการบัญญัติไว้มากมายมหาศาล เพราะเป็นกฎหมายลักษณะการปกครองประเทศ ส่วนที่เหลือนั้นน่าจะไปอยู่ที่กฎหมายลูก กฎหมายประกอบอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้อข้องใจซึ่งออกมาจากหลาย ๆ ส่วน ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งตลอดทราบเรื่องกับพวกเรากันมาเอง ผมเองตั้งใจขออนุญาตทราบเรียนกับเพื่อนสมาชิก ท่านประธานรัฐสภา และ สสร. ทั้งหมดนะครับว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หมวดสิทธิเสรีภาพนั้นได้เขียนเอาไว้อย่างสวยหรู ซึ่งเป็นไปได้ครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ แต่บางครั้งที่แล้วนั้นดูว่าตรงนั้นจะเป็นลักษณะเขียนเอาไว้เพื่อจะให้เป็นการโฆษณาชวนเชื่อด้วยซ้ำไปว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ให้สิทธิเสรีภาพต่างแห่งกว้างเพียงหนึ่งปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ แต่หลังจากมาดูในหมวดท้าย ๆ สุด เป็นหมวดรัฐสภาก็แล้วแต่ นั้นจะเห็นว่า ตรงนี้กลับจำกัดสิทธิหนึ่งปวงประชาชนด้วยซ้ำไป ซึ่งตรงนี้เองผมขออนุญาตทราบเรียนในเบื้องต้นกับท่านประธานรัฐสภาไปทางท่าน สสร. ทุกท่าน แต่เสียดาวยุวันนี้ท่านสมาชิก สสร. หลาย ๆ ท่านนั้นไม่มีโอกาสมานั่งรับฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่เป็นประธาน ท่านที่เป็นเลขานุการยกเว้นหลาย ๆ ท่านก็แล้วแต่ ซึ่งผมต้องการพูดคุยวันนี้กับท่านแก่นนำสำคัญของสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป

ที่อยากจะทำหน้า เรียงในประเด็นต่าง ๆ เพื่อการแก้ไข เพื่อความชอบธรรม จะเกิดขึ้น ซึ่งก็จะเกิดขึ้นอนาคตอันใกล้นี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในระบบ การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ถ้าเราจะมองการเมืองการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันที่พระมหากษัตริย์เป็นประมุขแล้วนั้น ก็คงจะไม่พ้นกับที่ ประเทศอังกฤษ ซึ่งตรงนี้เองครับประเทศไทยเราเองก็อยู่ในระบบตรงนี้ ตลอดเกือบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งในขณะนั้นนั้นเรากำลังจะนำระบบการเลือกตั้ง ตั้งแต่เดิมนั้น เราคิดว่าระบบอังกฤษนั้น เป็นการเลือกตั้งระบบรอบเดียวจน ไม้ให้ความยุติธรรม มีการซื้อสิทธิขายเสียง ต้องยอมรับที่เห็นจุดเริ่มต้นของ การที่จะปฏิรูประบบทางการเมืองของเราว่า นี่คือนสิ่งที่เราคิดตั้งแต่เริ่มต้น ที่จะมาแก้ไขปัญหาร่วมกันตรงนั้นว่า ทำอย่างไร เราจะได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มีคุณภาพเข้ามาทำหน้าที่ในระบบรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นการเมืองการปกครอง ซึ่งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้าไป ทำหน้าที่ในการจัดตั้งรัฐบาล ปกครองชาติบ้านเมือง เป็นการเลือกตั้งผู้บริหาร โดยทางอ้อม ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า หลังจากซึ่งเราใช้กันมาที่มีความล้มเหลว ว่าระบบตรงนั้นมีการใช้สิทธิ มีการซื้อสิทธิขายเสียงกันมากมาย เราคิดระบบ สาละณะต่าง ๆ นานาที่จะนำระบบการเลือกตั้งอื่น ๆ เข้ามาทดแทนระบบตรงนี้ หลายท่านก็มองไปที่แล้วที่ว่า ในเมื่อระบบดีดีเสียรอบเดียวของอังกฤษนี้ไม่ให้ความยุติธรรมที่เกิดขึ้น ท่านก็มองไปอีกว่าระบบอื่น ๆ ละครับที่มีในการเลือกตั้ง ในโลกขณะนั้น มีระบบไหนบ้างที่จะมาช่วยลดการแข่งขัน เพื่อจะให้สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรนั้นได้ความบริสุทธิ์ยุติธรรม เข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งให้ พรรคการเมืองนั้นได้ผลการจัดการเมืองเข้ามาอยู่อย่างมั่นคง อย่างแน่นอน ที่เกิดขึ้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า หลังจากที่เรามองระบบตรงนี้ไม่ให้ความยุติธรรมแล้วนั้น เราก็สำรวจกันมา ซึ่งระบบสัดส่วน ระบบโปรเฟสชันนัล (Professional) ซึ่ง สสร. หลายท่านนั้นเอาคิดขึ้นมาเพื่อที่จะมาแก้ปัญหาตรงนี้ ที่คิดว่าระบบตรงนี้นั้นน่าจะเป็นระบบที่แก้ปัญหาของการซื้อสิทธิขายเสียงได้ นั้น เพราะเรามองไปที่หลายประเทศ ซึ่งดูแล้วว่าถ้าจะเอาเป็นระบบ ๒ รอบ อย่างประเทศฝรั่งเศสนั้น ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ที่ได้จากกาวิ่งแข่งกันการเลือกตั้ง กันไปแล้ว ๓๐ กว่าท่าน ๔๐ กว่าท่านในเขตเลือกตั้งแล้วนั้น เอาคนที่ ๑ ที่ ๒ มาแข่งในรอบที่ ๒ นั้น แนนอนครับก็มีความยุติธรรมเกิดขึ้นอีกรอบหนึ่ง แต่เมื่อ มีระบบอีกระบบหนึ่ง เป็นระบบสัดส่วนซึ่งให้ความยุติธรรมมากกว่านี้เสีย ซึ่งเปิด โอกาสให้การแข่งขันการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วยังมีการคิดสัดส่วน

ของพรรคการเมือง ซึ่งได้จากประชาชนเลือกตั้งเข้าไปแล้วนั้นมาคิด เพื่อจะ
 เป็นการช่วยให้พรรคการเมืองเหล่านั้น เป็นพรรคการเมืองซึ่งมีอุดมการณ์
 ทางการเมือง เอาอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคนั้นไปให้กับพี่น้อง
 ประชาชนเป็นคนเลือกมากกึ่งขึ้น ซึ่งผมได้ฟังการชี้แจงจากท่านอาจารย์ที่เป็น
 สสร. เมื่อสักครู่นี้บอกว่า ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งไม่ได้พิจารณาถึงตัวบุคคล
 แต่บังเอิญมาอยู่ในข้อเท็จจริงในร่างฯ ที่เกิดขึ้นในระบบรัฐสภา ตรงนี้แล้วนั่นเอง
 ผมขอสนทนากับท่านเรียนระบอบตรงนั้นนะครับ ถ้าจะให้มีความสัมพันธ์กันแท้จริงแล้วนั้น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไปลงเลือกตั้งใน เฟิสต์ โหวต (First vote)
 ซึ่งเรียกกันว่า ในการเลือกตั้งครั้งแรกสุดนั้นเป็นการเลือกตั้งเขตละ ๑ คน
 กับการเลือกตั้งในคราวที่ เรียกว่า บัญชีรายชื่อ นั้น ราวที่ตรงนี้แท้จริงแล้วน่าจะ
 เป็นรายชื่อชุดเดียวกัน เข้ากันได้ แล้วส่วนที่เกินขึ้นมานั้นก็ เป็นส่วนที่น่าจะมาคิด
 สัดส่วนว่า ที่ลงเลือกตั้งใน เฟิสต์ โหวต แล้วนั้นได้รับการเลือกตั้งแล้วนั้น
 มาคิดสัดส่วนเพิ่มเติมว่ามีกี่คน ซึ่งพรรคเหล่านั้นจะได้เพิ่มเติมขึ้นมาในแต่ละส่วน
 เข้าไป นั่นถึงจะเรียกได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๒ ส่วนมาจาก
 การเลือกตั้ง-----

กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากบัญชีรายชื่ออันมีความเท่าเทียมกัน มาปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกัน แต่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนแทนกล่าวชัดเจนว่าบุคคลซึ่งจะทำหน้าที่ในการเป็นผู้บริหารชาติบ้านเมืองได้นั้นจะต้องมีในบัญชีรายชื่อเท่านั้นใน ๑๐๐ คน อีก ๕๐๐ คน ซึ่งลงมาจากกาเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่โฆทาสเข้ามาบริหารชาติบ้านเมือง ซึ่งตรงนี้เองครับกลายเป็นระบอบของการเลือกตั้งแบบแบ่งอำนาจหน้าที่ เหมือนกับไปดูประเทศลเมริกา ซึ่งเป็นกาเลือกตั้งแบบประธานาธิบดีกลับมาว่ามีกาเลือกตั้งส่วนหนึ่ง พวกบริหารโดยตรงอีกส่วนหนึ่งไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในสภานิติบัญญัติ แต่ในส่วนซึ่งทำนห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำนบอกว่่า ห้ามส.ส. ไปเป็นรัฐมนตรีทำนบอกไม่ได้ห้าม แต่ตั้งลกาลดกก่อน ในประเทศฝรั่งเศสซึ่งเป็นกาปกครองระบอบกึ่งรัฐสภาประธานาธิบดีนั้นชัดเจนว่าคนซึ่งทำไป

ทำหน้าที่ในการเป็นผู้บริหาร เป็นรัฐมนตรีนั้น เขาไม่ได้มีระบบเลือกตั้งมาแบบเราเลือกตั้งเสร็จแล้วไปเป็นรัฐมนตรีนั้นไม่ได้มีการเลือกตั้งซ่อม ซึ่งผมเชื่อว่าถ้ามีการเลือกตั้งซ่อมอย่างนั้นพรรคที่เป็นรัฐบาลอยู่แล้วก็ไม่ต้องมีความมั่นคงเกิดขึ้น

เพราะคนที่มาทดแทนในการเลือกตั้งนั้นคงจะไม่ใช้พรรคเดียวกัน แต่ถ้าเขียนร่างขึ้นมาลักษณะที่ต่างนี้ทำให้มีตัวแทน หรือตัวสำรองเหมือนกับประเทศทางด้านประเทศฝรั่งเศสนั้นก็คงจะมีจุดแปลกอะไรที่เกิดขึ้น ค้่างนีกที่สุดก็สามารถที่จะรับรู้ได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งลงเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งตัวเอง

แล้วนั้นถ้าเขาได้รับเลือกให้เป็นฝ่ายบริหารใครจะมาทำหน้าที่เป็นตัวแทน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตรงนั้นเกิดขึ้น ปัญหาคงจะไม่เกิดขึ้น ตรงนี้เองผมทลนญาตกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ดีครับ แต่ดีเหมือนกับลักษณะที่ว่่าเขาผ่าดีหลาย ๆ ส่วน เป็นเข้าเน็คดีครับมาปะกันตรงนั้นตรงนี้ห่าง ทักลย่างไร

เราจะเอาเข้าขึ้นตัวอย่างนี้ในเวทีตรงนี้ถ้าพูดคุยกันว่่าเราจะมาช่วยประสานกันตรงที่ไม่ดีนี้อย่างไร เพื่อให้เป็นทั้งระบบ เราจะก็กระบบใดระบบหนึ่งก็ควรจะทำระบบนั้นเข้ามาทำหน้าที่ในการเมืองกับระบอบประชาธิปไตยในขณะนี้

เราيينอยู่ในระบอบการเมืองกับการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขระบบรัฐสภา ผมเลงตั้งลทอนญาตกราบเรียนว่่าในประเทศซึ่งเรามีระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยซึ่งเขาไม่ให้ระบบการเลือกตั้งแบบรอบแต่ทวจบ ในประเทศซึ่งเขาใช้ในระบบสัดส่วนที่มานั้น เขาไม่ได้มีน้ห้ามให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหล่านี้ไปทำหน้าที่ในการเป็นฝ่ายบริหาร แต่เขากลับสรรเสริญด้วยซ้ำไปว่าคนที่มาจากกาเลือกตั้ง ซึ่งได้เลือกตั้งรอบแรกเรียก

เพื่อสั กิหวัด ำให้โอกาสสำคัญต่อเขาอย่างป่งที่จะ ำเข้าไปสู่การบริหารชาติบ้านเมือง ส่วนคนที่มีบัญชีรายชื่อนั้นก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่าง ไม่ได้แตกต่างกันจากตรงนั้น ผมเองต้องขออนุญาต กราบเรียนเรียนว่าตรงนี้ ที่จะลดการแข่งขันได้นั้นก็หมายถึงว่า ถ้าเกิดหัวหน้าพรรค ๒ พรรค ลง เขตเลือกตั้งเดียวกันที่น้องประชาชนอยากได้ทั้งคู่ เป็น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แน่นนอนว่าเลือกตั้งในระบบตรงนี้นั้นจะต้องมีคนได้ ๑ คน แล้วตก ๑ คน ผมถามว่าแก้ไขปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงได้ไหม แก้ไม่ได้หรือครับ ยิ่งจะต้องมีการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น เพราะ เขตละ ๑ คนตรงนี้ชัดเจนว่าต้องสู้กันมากยิ่งขึ้น แต่ถ้าท่านบอกว่าเขตละ ๑ คน แต่สามารถมีในบัญชีรายชื่อได้นั้น ตรงนี้จะ เป็นการแก้ปัญหาลดได้บ้าง อย่างน้อยที่สุดต้องมีการยอมรับบางส่วน ว่าคนหนึ่งชนะการเลือกตั้งไป อีกคนหนึ่งก็จะได้ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของปาร์ตี้ ลิสต์ บัญชีรายชื่อกลับไป แต่จะเป็นการพิสูจน์ต่อประชาชนว่า ในเขตตรงนั้น อย่างน้อย ๆ ที่สุดกรุงเทพมหานครมีหลายพรรคซึ่งอยู่ในตรงนี้ หัวหน้าพรรคลงชนกันเอง ก็ต้องยอมรับว่าแน่นอนประชาชนเป็นคนตัดสินใจหัวหน้า พรรคคนไหนจะไปทำหน้าที่ในการ ำเข้าสู่ฝ่ายบริหาร แต่คนที่ตกจากการเลือกตั้ง ตรงนั้นไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีโอกาสไปทำหน้าที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องไปมีรายชื่อในบัญชีรายชื่อ เพื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อ ได้ทำ หน้าที่ต่อไป -----

ซึ่งตรงที่เเองเป็นหัวใจสำคัญของในระบบตรงนี้ ก็อนุภาคกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญของระบบสัดส่วน ซึ่งน่าที่จะนำมาสู่การพัฒนา ซึ่งถึงยุคนี้แล้วนั้น ผมคิดว่าเราพูดกันตรง ๆ กันแล้วว่า ผมไม่ทราบว่ามีผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีข้อแอบแฝงประเด็นขึ้นโศทหรือเปล่า หรือเหมือนกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ตั้งคำถามไปแล้วว่า สิ่งตรงนี้เเองเป็นสิ่งที่เพื่อน สสร. นั้น น่าจะตอบข้อเท็จจริงกับสมาชิกวุฒสภาแห่งนี้ และสิ่งเหล่านี้เเองก็น่าที่จะเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อที่น่าจะมากพูดคุยกันว่า ถ้าเราจะมาพิจารณารัฐธรรมนูญกันจริง ๆ แล้วนั้น เราต้องการป้องกันปัญหาการซื้อเสียงจริง ๆ แล้วป้องกันไม่ได้ ผมเคยเห็นระบบการเลือกตั้งซึ่งเคยได้พูดนานมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะกำหนดให้ ส.ส. ไม่ต้องเข้าผู้่ายบริหารแล้ว ถามว่าแข่งขันใหม่ แข่งกันเหมือนเดิม สมาชิกสภาจังหวัดก่อนหน้านี้ ถามว่าเป็น อบจ. ใหม่ ไม่ได้เป็นแต่ถามว่า แข่งขันกันใหม่ แข่งขันกันทุกพื้นที่ ส.จ. เหล่านั้น เข้ามาทำหน้าที่เป็นเพียงฝ่ายนิติบัญญัติควบคุมการบริหารงานในส่วนจังหวัดเท่านั้นเอง แต่มีการแข่งขันกันทุกพื้นที่ทั้งหมด ดังนั้นศักดิ์ศรีเป็นเรื่องสำคัญว่าในการต่อสู้กันแต่น่าสมมุติว่า จะลคได้อยู่บ้างอย่างที่ผมกราบเรียนไว้แล้วนั้น ก็จะเป็นส่วนหนึ่งซึ่งถ้าบัญญัติรายชื่อให้กับผู้เลือกตั้งได้ ก็จะเป็นการลคไปใช้ได้ แต่จะหาวิธีการอะไรมาลคตรงนี้ทั้งหมดเลย คงไม่มีวิธีการใดที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ไม่ได้เป็นฉบับของประชาชนอย่างที่ไปโฆษณาชวนเชื่อแต่อย่างใดทั้งสิ้น ท่านต้องยอมรับว่า ฉบับนี้เป็นฉบับของ สสร. เท่านั้น เพราะขั้นตอนจริง ๆ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ นอกจากถ้าสภานี้ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วนั้น ประชาชนจะต้องเป็นผู้ตัดสิน นั่นคือจะต้องบอกเป็นของประชาชนโดยตรงนั้น แต่ในขณะที่นั้นเราต้องการให้สภาแห่งนี้เป็นผู้รับร่าง เราต้องบอกก่อนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของ สสร. ร่างขึ้นมา หลายท่านได้มีโอกาสออกพื้นที่ ออกไปประชาสัมพันธ์ ประชาธิจารณ์รัฐธรรมนูญ กลับไปในพื้นที่ ในจังหวัดนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนยืนยันแล้วว่า ตัวแทนของประชาชนเหล่านั้นซึ่งมารับร่างฯ ซึ่งมารับรัฐในสิ่งเหล่านี้ ไม่ได้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศ ไม่ได้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งจังหวัดนั้น ผมอ้างและยืนยันได้ว่า ที่หนองบัวลภูงผมได้ไปกับท่านอาจารย์ ดอกเตอร์กรมล ทองธรรมชาติ ท่านที่อยู่ตรงนั้นแหละ ท่านก็ยอมรับกับผมว่า ตัวแทนของประชาชนซึ่งมา ไม่ใช่เป็นตัวแทนของประชาชนทั้งจังหวัด แล้วการทำประชาธิจารณ์แต่ละข้อ ๆ นั้น ก็เป็นการขึ้นำตั้งแต่เริ่มต้น

เพราะต้องการให้จบกระบวนการในวันนั้น ไม่อย่างนั้นไม่สิ้นสุด ไม่จบ ทำอย่างไร ประชาชนจะอ่านรัฐธรรมนูญกับแต่วันเดียวจบไม่ได้ ไม่ได้แน่นอน เหมือนกับเราคุยกันมา ๒ วัน ๓ วันอยู่ตอนนี้ ผมเชื่อว่าหลายท่านยังไม่ได้อ่านทั้งร่างฯ ทั้งหมดด้วยซ้ำไป ดังนั้นผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า เราอยากได้เอารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการโฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นฉบับของประชาชนแล้ว จะต้องบอกว่าเป็นของ สสร. ไปก่อน แล้วอย่าได้บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น เป็นชีวิตใหม่ที่เกิดขึ้นมาแก้ไขปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างได้ทั้งหมด ไม่ใช่ ความเป็นจริงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ กับฉบับที่จะใช้ใหม่ตรงนี้นั้น ไม่ได้มีความแตกต่างอะไรกันมากมายนัก การที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้ประสบความสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โพลีซี อิมพลีเม้นเทชัน (Policy implementation) เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้น ไม่ว่าจะ เป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมที่เกิดขึ้น แต่ตอนนี้เราคิดว่า รัฐธรรมนูญเป็นกติกาสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ จึงเป็นสิ่งที่เราน่าที่จะมาใช้ สิ่งต่าง ๆ มาพูดคุยกันในประเด็นต่าง ๆ ในสาระที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนสมาชิก สสร. ไปร่างมาแล้วนั้น ผมยอมรับว่าหลาย ๆ ส่วนนั้น ดีเป็นส่วนใหญ่ แต่ส่วนบกพร่องที่เกิดขึ้นตรงนี้นั้น จะต้องนำมาพูดคุยและมาแก้ไขร่วมกัน ไม่ได้ตั้งต้นว่าต้องรับอย่างเดียว ต้องไปบอกประชาชนเข้ามาว่า ให้รับ ไม่รับไม่ได้ ผมว่าเวทีรัฐสภาแห่งนี้เป็นที่ในการแก้ไขปัญหาของชาติและบ้านเมือง ไม่ใช่เวทีข้างนอก เพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็ไม่ควรที่จะไปพูดข้างนอกด้วยซ้ำไป เวทีตรงนี้ เป็นเวทีที่เราจะพูดคุยกัน ผมจึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่จะรับร่างฯ โดยที่ไม่ต้องอ่านทั้งหมด ร่างอย่างไร รับอย่างไรนั้น ผมอยากจะให้พูดมาบ้างว่าทำไมท่านถึงจะรับ ดีข้อไหนบ้าง และในส่วนซึ่งพวกเรา เห็นข้อบกพร่องทั้งหมดมา ๒ วัน อภิปรายไป ผมไปถามชาวบ้านส่วนใหญ่เขาบอกมีข้อบกพร่องแน่นอน รัฐธรรมนูญนี้ยึดเยื่อแน่นอน ๑๓๖ มาตรา ไม่ควรจะเป็นอย่างนี้ นั่นคือสิ่งที่ผมเองจะสะท้อนข้อเท็จจริงให้กับเพื่อนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ เพื่อนพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ที่จะใช้เวทีรัฐสภาแห่งนี้มาทำ ความเข้าใจกัน เราปกครองในระบอบรัฐสภา เรามีกติกาในการปกครองประเทศ ซึ่งในที่นี้อาจคิดเหมือนกันว่า หลังจากซึ่งเราพยายามรับร่างฯ ตรงนี้แล้วนั้น ไปทำกาอื่น ๆ นอกรัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมเองจะต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า

ทางรัฐบาลก็ได้แต่ได้แถลงข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจต่อรัฐสภาแห่งนี้
เอาความจริงใจมาพูดกับเพื่อนรัฐสภาทุกท่าน แล้วอยากจะให้สภาแห่งนี้
เป็นเวทีในการแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองตลอดไป ผมขอใช้เวลาและโอกาส
ตรงนี้ ขอบคุณ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านทวิ ไกรคุปต์ ครับ

นายทวิ ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ทวิ ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา เราตกลงยอมรับกันว่ารัฐธรรมนูญเป็นปัจจัยสำคัญของระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญจะเป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ที่มาของนายกรัฐมนตรี ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาของวุฒิสมาชิก ที่มาของนักการเมือง รัฐธรรมนูญจะกำหนดกฎเกณฑ์อำนาจหน้าที่ของนักการเมือง รัฐมนตรีของรัฐมนตรี ของนักการเมือง รัฐธรรมนูญจะกำหนดสภาร่างกติกาตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รวมทั้งสร้างกติกามอดคนตำแหน่งทางการเมืองให้พ้นตำแหน่งไปถ้าเรามีรัฐธรรมนูญที่ดี กติกาที่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ก็จะสร้างกติกามาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ถ้าเรามีรัฐธรรมนูญที่เลวที่ไม่ดี ผู้ร่างก็จะร่างกติกาเพื่อให้เกิดประโยชน์ ให้อำนาจการปกครองแผ่นดินตกอยู่กับคนเพียงกลุ่มเดียว จะร่างกติกาที่เปิดช่องทางให้ผู้มีอำนาจแสวงหาผลประโยชน์เหี้ยม狠เผ่ง เหลือบที่มาสู้เลือดเนื้อประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมิได้ เห็นวุฒิสมาชิก และก็ไม่เคย เป็นวุฒิสมาชิก แต่กระผมสนใจที่จะอภิปรายที่มาของวุฒิสมาชิก ที่มาตามบทกำหนดของรัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิกแห่งสภาที่กำลังพิจารณาอยู่ ในมาตรา ๑๒๖ ที่วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้งมาจำนวน ๗๐๐ คน ในระบอบประชาธิปไตย กระผมเห็นด้วยที่วุฒิสมาชิกจะต้องมาจากการเลือกตั้ง นับ เป็นบทบัญญัติที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในรัฐธรรมนูญที่เราใช้คู่ๆ ที่กำหนดให้วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในบทบัญญัตินี้ผมรู้สึกว่าคุณ เราจะถามว่ากาลเวลาเหมาะสมหรือไม่ ในความคิดเห็นของผม โดยส่วนตัวของผมเห็นว่ายังไม่เหมาะสมด้วยกาลเวลา ทั้งไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่วุฒิสมาชิกจะต้องมาจากการเลือกตั้ง กระผมยังไม่เห็นบทบาทของวุฒิสมาชิกที่มาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบาทที่สร้างความเสียหายให้กับประชาชน หรือมีบทบาทที่สร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติ วุฒิสมาชิกที่มาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีพหุมารมดีมีความชำนาญการ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่เราใช้ในปัจจุบันในมาตรา ๑๐๐ ที่ระบุว่า

วุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้งของพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณวุฒิ มีความรู้ มีความชำนาญการในกิจการสภาต่างๆ เพื่อให้ผลิตผลดีต่อสาธารณชนแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จากบทบัญญัติที่เราใช้ในปัจจุบันนี้ จึงทำให้เรามีวุฒิสมาชิกมาจากหลากหลายอาชีพ เรามีวุฒิสมาชิกมาจากสายความมั่นคง มีแม่ทัพนายกองมาร่วมรับรู้ปัญหาของชาติ มาร่วมรับรู้ร่วมกันแก้ปัญหาของบ้านของเมือง เรามีวุฒิสมาชิกที่มาจากหลากหลายอาชีพ มาจากแพทย์ มาจากวิศวกร มาจากสถาปนิก มาจากนักวิชาการ มาจากนักกฎหมาย มาจากนักรัฐศาสตร์ มาจากนักเศรษฐศาสตร์ มาจากอดีตข้าราชการระดับสูง มาจากปลัดกระทรวง ที่มีคุณวุฒิ มีความรู้ มีความชำนาญ และมีประสบการณ์มาร่วมคิด มารับรู้ มาช่วยกันแก้ปัญหาของชาติของบ้านของเมือง ผมจึงมีความเห็นว่า วุฒิสมาชิกที่มาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเดิมนั้น เห็นผู้ที่มีความรู้โดยแท้จริง กระผมมีแนวความคิดเช่นนี้ไม่ใช่ว่ากระผมจะไม่เห็นด้วยในการที่จะให้วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง แต่กระผมทั้งตั้งในระยะเวลาเวลาที่เหมาะสมเท่านั้น และเห็นความคิดที่อิสระของผมโดยตรงไปตรงมา แม้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ จะมีบทบัญญัติในมาตรา ๓๐๗ ที่เพิ่มบทบาทอำนาจให้กับวุฒิสมาชิก สามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา บุคคลสำคัญที่มีตำแหน่งสูง ๆ ได้ก็ตาม ผมก็เห็นว่ายังเป็นอำนาจที่เข้าสัมพันธ์กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ไปเข้าขัดกัน ในมาตรา ๑๘๕ กับ มาตรา ๑๘๖ ที่มีบทบัญญัติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งได้ ที่ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมสงสัยในมาตรา ๑๗๖ (๑) ที่ท่านอาจารย์เกษม ศิริสัมพันธ์ สสร. ยังไม่ได้ให้ความกระจ่างชัดในประเด็นที่มีข้อกำหนดให้วุฒิสมาชิกตั้งไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง หมายความว่า วุฒิสมาชิกจะสังกัดพรรคการเมืองไม่ได้

ในขณะที่อำนาจของวุฒิสมาชิกตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญสามารถถอดถอน
 นายกรัฐมนตรีได้ ถอดถอนรัฐมนตรีได้ แต่ไม่ให้สังกัดพรรคการเมือง กระผม
 เข้าใจในจุดมุ่งหมายของ สสร. ที่ต้องการให้วุฒิสมาชิกมีความเป็นกลาง
 ในทางการเมือง แต่อำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของวุฒิสมาชิกที่เป็นอยู่ในขณะนี้
 ก็บทบัญญัติใหม่นั้นแตกต่างกัน วุฒิสมาชิกที่มาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่
 ในปัจจุบันนี้ มีหน้าที่สำคัญที่คลี่คลายกรงกฎหมายที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรไป
 บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญจึงกำหนดมิให้เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ให้อย่างตัว
 เป็นกลางในทางการเมือง แต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เราพิจารณาอยู่นี้ ก็มี
 ข้อกำหนดเช่นเดียวกันคือ วุฒิสมาชิกจะต้องเป็นกลางในทางการเมือง
 จะสังกัดพรรคการเมืองไม่ได้ แต่อำนาจหน้าที่นั้นแตกต่างไป แตกต่างไปที่
 วุฒิสมาชิกที่มีอยู่ไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มีอำนาจถอดถอนตำแหน่งสำคัญออกจาก
 ตำแหน่งได้ ผมหวังเกรงว่าภายหลังการเลือกตั้งจะมีวุฒิสมาชิกชายตัวหรือไม่
 เพราะอำนาจที่ให้ไว้เน้นให้โทษมากเหลือเกินกับผู้มีอำนาจในทางการเมือง
 แม้จะมีบทบัญญัติว่าวุฒิสมาชิกท่านใดมีพฤติกรรมที่ไม่ดี วุฒิสมาชิกก็จะมีมติ
 ปลดออกได้ก็ตาม แต่ในการนี้ที่ให้อำนาจตามมาตรา ๓๗ นั้น ที่ต้องมีมติถอดถอน
 บุคคลสำคัญออกจากตำแหน่งได้นั้น โหวตก็มี ๒ อย่างคือที่ท่านประธาน
 คือให้ออกและให้อยู่ แล้วจะมีบรรทัดฐานอะไรมาที่คิดว่าสมาชิกวุฒิสภาท่านนั้น
 มีผลประโยชน์ในการโหวตอันนั้น เพราะมีอำนาจเหลือเกิน ที่ผมหวังเกรง
 ประเด็นนี้ก็ เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมาั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ต้องสังกัด
 พรรคการเมือง ภายหลังการเลือกตั้งก็มีการขายตัวกันบางคน บางคนจะดริบ
 มีการย้ายพรรค มีการขายตัวกัน อย่างที่เราปรากฏเห็นกันมากมาย นี้คือ
 บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เราเคยใช้มาว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นต้อง
 สังกัดพรรคการเมือง แต่ก็มีที่เสียตามที่ผมเรียนมานั้น บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 ที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้จึงกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคการเมือง
 ลาออกไม่ได้ ถ้าลาออกแล้วจะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกภาพของ ส.ส.
 ผมคิดว่าท่าน สสร. ได้ช่วยชี้แจงในสิ่งสงสัยของกระผมด้วย

และอีกประเด็นหนึ่ง ที่ผมสงสัยในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เรา
 กำลังพิจารณาเวลานี้ ในมาตรา ๑๖๖ (๒) ที่กำหนดให้บุคคลที่เป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือที่พ้นจากการเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วไม่เกิน ๑ ปี จนถึงวันเลือกตั้งวุฒิสมาชิก

๑/๑๖

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

จกนอม ๕๐/๒

ห้ามลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิก หมายความว่า ถ้ามีการยุบสภาเมื่อใด
พวกผมที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มีสิทธิจะไปลงสมัครเป็นวุฒิสมาชิก

- ๕๑/๑

ผมไม่เข้าใจในจุดมุ่งหมายของ สสร. ว่า ทำไมจึงจำกัดสิทธิพวกผม ไม่ให้ลงสมัครวุฒิสมาชิก ทั้ง ๆ ที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของวุฒิสมาชิกนั้นให้คุณให้โทษต่อผู้มีอำนาจมากมายเหลือเกิน ทำไมจึงมีบทบัญญัติห้ามมิให้พวกผม จึงตัดสิทธิมิให้พวกผมสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมอยากจะได้ปรึกษา ขออนุญาตท่านประธานไปทั้งหมด ๗ ที่มาของนายก รัฐมนตรี ซึ่งเป็นที่สนใจของคนทั้งประเทศว่า บทบัญญัติที่มาของนายกรัฐมนตรีนั้นจะมาจากบุคคลประเภทใด ประวัติศาสตร์เราเคยเสียเลือด เสียเนื้อ ในตำแหน่งของบุคคลที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีมาแล้ว ในระบอบประชาธิปไตยอันมาจกการปกครองตั้งมาจกประชาชน และเห็นความจำเป็นที่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจะต้องมาจากตัวแทนของประชาชน นายก รัฐมนตรีจะตั้งมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมีความสำคัญสูงสุด เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร เป็นหัวหน้าฝ่ายรัฐบาล นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้กำหนดนโยบายหลักสำคัญของชาติ นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้กำหนดนโยบายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง นายกรัฐมนตรี บุคคลที่เป็นนายกรัฐมนตรีจึงเป็นความหวังของคนทั้งชาติ คนในชาติทั้งประเทศฝากอนาคต ฝากความหวัง ฝากวิถีชีวิตไว้ไว้กับนายกรัฐมนตรี เรามีรัฐธรรมนูญเราได้ให้รัฐธรรมนูญมาทั้งหมด ๑๕ ฉบับ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๑๖ รัฐธรรมนูญฉบับแรกที่เราใช้คือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๕ ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับแรกได้กำหนดไว้ในมาตรา ๘๗ ที่กำหนดว่า นายกรัฐมนตรีจะตั้งมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่มีบทบัญญัติที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้บัญญัติว่า มาจาก ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ประเภทที่ ๒ มาจากการแต่งตั้งของคณะผู้ยึดอำนาจ แม้นายกรัฐมนตรีจะระบุไว้ในรัฐธรรมนูญขณะนั้นในมาตรา ๑๗ ว่า จะต้องมาจากผู้แทนราษฎรก็ตาม แต่ก็มาจากผู้แทนราษฎรที่มาจากการแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีก็คือหัวหน้าคณะที่จัดการปกครองแผ่นดิน นับเป็นประชาธิปไตยที่จอมปลอม มิได้เป็นไปตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ที่มอบอำนาจให้กับปวงชนทั้งประเทศ มิได้มอบอำนาจให้กับบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือเราจะดูในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓๔ โดยห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นนายกรัฐมนตรี -----

เรามาดูที่มาของนายกรัฐมนตรีในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่สั้นที่สุดมีเพียงแค่ ๒๓ มาตรา ในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๕ ระบุว่าหัวหน้าคณะปฏิวัติ เป็นนายกรัฐมนตรี การปกครองบ้านเมืองเราในปี ๒๕๑๕ นั้นไม่มีสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการเลือกตั้ง มีแต่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งโดยคณะปฏิวัติ เราจึงเกิดกรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๖ จนกระทั่งเรามีรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยที่สุดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ที่นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง นายกรัฐมนตรีมาจากการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และก็มีวิวัฒนาการที่เพิ่มบุคคลที่เป็นนายกรัฐมนตรีหรือ เป็นรัฐมนตรีแล้วหมดสมาชิกภาพการเป็น ส.ส. แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ มีบทบัญญัติให้นายกรัฐมนตรีมาจากการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็มีบทบัญญัติห้ามเมื่อเป็นนายกฯ เมื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วจะต้องลาออกจาก ส.ส. ซึ่งประเด็นนี้กระผมจะไม่ขอวิจารณ์ เพราะกระผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีส่วนได้ส่วนเสียต่อบทบัญญัตินี้

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมจะขออนุญาตท่านประธานสภาอภิปรายอีกเพียงประเด็นเดียว ในหมวดที่ ๑๐ การใช้อำนาจรัฐ การตรวจสอบอำนาจรัฐ ปัจจุบันนี้กระแสสังคมเรียกร้องเหลือเกิน ท่านประธานครับ ว่าเราต้องมีบทบัญญัติที่เข้มแข็งที่จะตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของนักการเมืองของผู้มีตำแหน่งที่สูง ภาพพจน์ของนักการเมืองที่มาในระบอบประชาธิปไตยตกต่ำ ถูกสังคมมองว่า เป็นบุคคลที่แสวงหาผลประโยชน์ ทำไมสังคมจึงไม่แยกแยะ ทำไมสังคมจึงโทษระบบทั้งระบบของนักการเมืองที่มาในระบอบประชาธิปไตยเลยไปหมด กระผมเคยทำหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหารและเคยทำหน้าที่ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ครั้งหลังกระผมอยู่ที่กระทรวงคมนาคม กระผมพูดกับผู้สื่อข่าวประจำกระทรวงคมนาคมว่า ถ้าผมมีพฤติกรรมใช้หน้าที่โดยมิชอบหรือสงสัยให้มาถามผมที่ห้องได้ทุกวัน ให้เอกซเรย์ผมได้ทุกวัน ผมเคยอนุญาตให้เปิดสายการบินของอิสราเอล สายการบินกรุงเทลอาวีฟกับกรุงเทพฯ ซึ่งขอมาดังเกือบ ๑๐ ปีไม่ได้สักที ผมอนุญาตให้เปิดสายการบิน โดยคุณอัมรินทร์ คอมันตร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของสายการบินสายอิสราเอลได้มาบอกกับผม ได้พารองผู้บัญชาการทหารอากาศ ซึ่งเป็นประธานบริษัทการบินของอิสราเอลมาพบผมว่า เทียบบินแรกที่ผมอนุญาตไปนั้น จะมีชาวอิสราเอลนั่งมาเต็มเครื่องบินทั่วประเทศไทย และตอนขากลับก็จะมีแรงงานคนไทยไป ๓๐ กว่าคนในเที่ยวบินแรกนี้ เพื่อไปทำงานที่อิสราเอล ตอนแรกก็เกิดเพียงอาทิตย์ละ ๒ เที่ยวบินและเพิ่มมาเรื่อย ๆ

จนกระทั่งเที่ยงคืนทุกวัน ภายหลังจากนั้นปีใหม่คุณอัมรินทร์ คอมันตร์ ได้มีน้ำใจ
เอาของขวัญเป็นเงิน เอาของขวัญมาไว้ที่ห้องผม ผมไม่อยู่ ไปเปิดดูที่บ้านเป็น
เงิน ๑ ล้านบาท มีน้ำใจต่อผมครับ ผมเอาใบคืนเขาเพราะมีนามบัตรอยู่ เพราะ
ผมรับไม่ได้ สิ่งไหนที่เราให้อ่านอยู่แล้วใช้เวลานั้นเกิดประโยชน์ต่อประชาชน
เป็นหน้าที่อยู่แล้วที่เราจะต้องอ่านด้วยความสะดวกให้กับประชาชน ให้เกิดประโยชน์
กับประชาชน -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้องขอมารับความเป็นจริง همینกันครับว่า ก็มีส่วนที่กระแสวิกขมขมของเรา แต่เป็นส่วนน้อยที่เราเห็น ส.ส. สัมภาษณ์ ในบางคนเป็นคนที่ยากจน ไม่มีบ้านอยู่อาศัย ต้องอาศัยบ้านพี่น้องอยู่ ไม่มีอาชีพ ภาระค่า เป็นหลักแหล่ง ไม่มีรถเก๋งที่ ดึงนั่งแท็กซี่ ดึงลาตีขมเพื่อนมา แต่พอ วันดีคืนดีได้มีโอกาสเป็นรัฐมนตรีไม่นาน ความเปลี่ยนแปลงของนักการเมือง บางคนนั้น มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความร่ำรวย มีบ้านหลังใหญ่ บนที่ดินราคาแพง มีรถยนต์ ๓-๔ ราคาแพงหลายคันใช้ในบ้าน ใส่สูทราคาแพง ๆ ใช้ยานาฬิกาที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก เป็นนาฬิกาโรเล็กซ์ฝังเพชร ร่ำรวยมาจากไหน เพียงเป็นรัฐมนตรีได้ไม่นาน ทั้ง ๆ ที่พื้นฐานเดิมนั้นก็คิดไม่ เป็นคนที่พื้นฐานอะไรร และไม่มีคำพิพากษาอะไร กระแสวิกขมจึง เรียกร้องให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้ มีบทบัญญัติให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งได้มีไว้ โดยสมบูรณ์ในรัฐธรรมนูญที่ปรากฏอยู่ เป็นการขานรับกระแสวิกขม ผมไม่กลัว ถูกตรวจสภาน ผมยกมาเห็นการตรวจสอบ การใช้ใช้อำนาจรัฐมีผลการตรวจสอบ ที่เข้มแข็งและเด็ดขาด เพื่อจะได้ เป็นการรกรากฐานะ เพื่อกจะได้ เป็นการให้เกิด การที่ก็คือในหมู่ประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญนี้จึง เป็นความหวังของคนไทยทั้งชาติ แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะไม่ให้ เป็น ยาวพิเศษ ที่จะสามารถแก้ไขกฎหมายของชาติได้ทั้งหมด แต่ก็ดีกว่าที่คนในชาติ จะไม่มีควมหวังอะไรเลยครับ ขอขอบคุณ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านวุฒิสมาชิก นิพนธ์ วิไลษุภทศศาสตร์ นายนิพนธ์ วิไลษุภทศศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภา :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิไลษุภทศศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ติดตามการร่างรัฐธรรมนูญกันมาตั้งแต่ต้นจนจบ เพราะว่า เป็นผู้ที่หนึ่ง ที่มีส่วนร่วมในฐานะกรรมาธิการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ซึ่ง ในฐานะกรรมาธิการที่มีส่วนร่วมแนวคิดในการที่ เสนอตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา กระผมอยากจะ เชิญกับท่านประธานว่า กระผมถือเป็น เกียรติดีทั้งที่สิ่งที่ได้มีโอกาส มาพิจารณารัฐธรรมนูญฉบับที่เป็นของประชาชน ซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมในการ คัดเลือกความคิดเห็นในการ เสนอแนะ คงจะเป็นรัฐธรรมนูญแรกที่พ้อยู่ในสมัยนี้ มา ๑๐ กว่าปี-----

เมื่อครั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง ๘ สมัย เป็นสมาชิกวุฒิสภา มีโอกาสเป็นกรรมาธิการในการที่จะศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่ แต่ฉบับนี้ผมถือว่าเป็นฉบับพิเศษจริง ๆ เพราะที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นผิดแผกแตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเกิดจากการร่างหลังการปฏิวัติรัฐประหาร หรือการปิดอำนาจทั้งสิ้น โดยภาพรวมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ในช่วงที่ผมติดตามการทำงานมาตั้งแต่ต้น จนกระทั่งมีการพิจารณาในสภาแห่งนี้นั้น เราต้องยอมรับว่าร่างขึ้นมาเพื่อมีแนวทางในการพัฒนา ในการปฏิรูปทางการเมืองอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น ซึ่งได้ถือปราชัยไปแล้วเมื่อ ๒ วันที่แล้ว ผมอยากจะขอทบทวนนิดหนึ่งว่าบทบัญญัติที่รับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชนนั้น เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะในสังคมของประเทศเรานั้น คนที่ด้อยโอกาส คนที่ยากจนนั้น ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม ความเป็นธรรมทั้งหลายที่ไม่ได้รับนั้น ไม่ได้ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้อง และสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ยังเกิดขึ้นอยู่ดำคา พวกเราสามารถเห็นได้ เพราะฉะนั้นการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชนนั้น เป็นเรื่องสำคัญที่สุด และมีบทบัญญัติหลายอันที่สอดคล้องกับภาวะความเหมาะสมของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของผู้ตรวจการรัฐสภา ในเรื่องของศาลปกครอง ซึ่งเราใช้ความพยายามมาทบทวนหาหลายยุคหลายสมัย มันเป็นอาตรรพ์ พอศาลปกครองเข้าสู่การพิจารณาของสภา จะต้องมีการยุบสภาทุกครั้ง แต่ครั้งนี้เราก็สามารถที่จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเหมือนกับการที่แก้ไขรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๘ ฉบับดังกล่าว ซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นระบบการตรวจสอบ เราต้องยอมรับว่า สิ่งที่พวกเราเป็นห่วง เป็นโยนโยนกัน เมืองของเรานี้ก็คือ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ผมเชื่อเหลือเกินว่าถ้าเราเอาความจริงมาตีแผ่กัน ทุกคนจะต้องยอมรับความจริงว่า บ้านเมืองของเรานั้นมีการทุจริตคอร์รัปชัน ถ้าจะถามหาใบเสร็จใบคงหาไม่ได้ ไม่มีทาง แต่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นได้กำหนดวิธีการตรวจสอบ ได้มีการตั้งองค์กรตรวจสอบขึ้นมามากมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามทุจริตนั้น เป็นอิสระอย่างแท้จริง ไม่ขึ้นตรงต่อหน่วยงานใดทั้งสิ้นในฝ่ายบริหาร ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นผมเห็นข้อดีหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิทักษ์สิทธิของพี่น้องประชาชน ในการคุ้มครองประชาชนในด้าน

สาธารณูปโภค สาธารณูปโภคนั้น เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชน แต่ทุกวันนี้ประชาชนในบ้านเมืองของเรานั้นยากจน อยู่แล้ว แต่ก็ถูกรัฐเอาเปรียบจากการใช้บริการสาธารณูปโภคของรัฐ ซึ่ง ขณะนี้กำลังมีการแก้ไข เสนอกฎหมายเข้ามา คือกฎหมายข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม แต่ เป็นที่น่าสงสัยสิ่ง เกิดและผมก็เป็นกรรมการผู้หนึ่งที่ได้พิจารณากฎหมาย เรื่องนี้ ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ว่า ทำไมสัญญาที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคของรัฐ นั้น ทำไมไม่สามารถที่จะแก้ไข หรือตีความให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ ทุกวันนี้คง เห็นว่า สาธารณูปโภคหลายประการนั้น เอาผิดเอาเปรียบประชาชน เป็นสิ่งที่พวกเราหาว่านอนวมกสนอยู่ ในรัฐที่เป็นประชาธิปไตยนั้น ความเป็นธรรม ความถูกต้องของสังคมนั้น รัฐมีหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องให้บริการแก่ประชาชน อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะ สังคมไทยที่ประชาชนในชนบทและผู้ยากไร้ หรือ คนยากจนนั้นคือโอกาส

ท่านประธานครับ ผมต้องชื่นชมกับสมาชิกสภาต่างๆ ชุดนี้ ในประเด็น เรื่องของวุฒิสมาชิก ผมเป็นคนหนึ่งที่ยืนยันยืนหยัดมาโดยตลอด ก่อนที่สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะพิจารณา หรือร่างรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับ หมวดของวุฒิสภา ผมเป็นคนหนึ่งที่พูดอยู่เสมอว่า บ้านเมืองเรายังคง ถึงเวลา ถึงกาลสมัยแล้วที่วุฒิสมาชิกนั้นควรจะมาจากการเลือกตั้ง ทางอ้อม ก็ไม่เอานะครับผมเอาทางตรงเลย

เพราะว่าอะไรครับ ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับนั้นกำหนดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสมาชิก เป็นผู้แทนของปวงชน การที่เป็นผู้แทนของปวงชนนั้น ในทางการ เมื่อเงินทางประชาธิปไตยต้องมาจากประชาชนเท่านั้น ผมเป็นวุฒิสมาชิก ผมภูมิใจ ผมพยายามทำหน้าที่ตรงฐานะวุฒิสมาชิกให้ดีที่สุด ผมพูดอยู่เสมอว่า ความภูมิใจของผมมันน้อยกว่าการเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง ๔ สมัย เหตุที่เป็น เช่นนั้น เพราะว่าผมเห็นผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง มาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีแต่ละครั้งจุดนี้คือจุดของความภูมิใจ ประเด็นเรื่องวุฒิสมาชิกที่ผมได้ยื่นหยัดต่อสู้ให้มีการเลือกตั้งโดยตรงนั้น เพราะผมถือว่าวุฒิสมาชิกควรจะไม่มีการเลือก เพียงแต่กลั่นกรองกฎหมาย เท่านั้น และบทบาททุกวันนี้ของวุฒิสมาชิกนั้นผมถือว่ามันน้อยไป แต่ที่น้อยไปนั้น เราคงพูดไม่ได้ที่จะ เรียกร้องให้วุฒิสมาชิกมีบทบาทมีอำนาจหน้าที่มากกว่า เพราะ เรามาจากการแต่งตั้งไปให้เข้ามาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน อันนี้แหละครับ เป็นจุดสำคัญที่ผมได้ยื่นยันและยื่นหยัดในความคิดของตัวเองมาโดยตลอดว่าถึงเวลาแล้ว ผมเคยไปต่างประเทศไปดูงานในช่วงที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรและ เป็นประธานกรรมมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน พอเราบอกว่า เป็นผู้แทนมาเนะครับ เขาก็ไม่ตื่นเต้น แต่ในฐานะประธานกรรมมาธิการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน รอง เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งการติดต่อกับสำนักงานที่ให้เข้าพบยาก ทำานทูตประจำ ยู. เอ็น. (UN) บอกว่านี่เป็นกรรมมาธิการสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยมา เขาอยากจะพบบอกจะคุยด้วย ให้พบภายในวันเดียวครับ เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็มีพูดถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งผมได้ต่อสู้มาตลอดเวลาช่วงที่เป็นผู้แทนฯ ใน เรื่องของสิทธิมนุษยชนของประชาชนคนไทย และในเรื่องผู้ตรวจการรัฐสภา ที่นี้ในส่วนที่ว่าวุฒิสมาชิกนั้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นทำให้มีการเลือกตั้งโดยตรง ก็เนื่องจากว่ามีภารกิจมีความชอบธรรมคือบทบาทอำนาจมันสอดคล้องกับการที่ประชาชนเลือกตั้งมา แล้วเขตก็ใหญ่กว่า ผู้แทนราษฎรถือเขตทั้งจังหวัด เป็น เขต และส่วนเฉลี่ยของประชากรที่จะเลือกวุฒิสมาชิกนั้น ๓ แสนคนต่อสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน ที่นี้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าให้มีการเขียนไว้ซึ่งเหมาะสมกับการที่จะให้วุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้ง ก็เนื่องจากว่าเป็นความชอบธรรม วุฒิสภานั้นสามารถถอดถอนสภานหรือหน่วยงานที่มีการตรวจสอบ ไม่ว่าจะ เป็นศาลปกครอง กรรมการเลือกตั้ง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งสิ้น แล้วก็ เป็นสิ่งที่หลวง

กันว่าถ้าวุฒิมารจากเสื้อกั๊กนั้นจะไม่ปลดคอกการเมือง ผมดูรัฐธรรมนูญทั้งหมดแล้ว
 ได้เขียนไว้กันไว้หลายอย่าง ผมเองอยากมีค่านามเหมือนกันว่าวุฒิสมาชิก
 ที่แต่งตั้งมาในอดีตนั้นปลดจากการเมืองจริงหรือ ถ้านายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมานี้
 ผมอยากจะถามว่าความรู้สึกผูกพันบุญคุณอะไรต่าง ๆ เมื่อได้รับการร้องขอ
 บางอย่างที่จะทำให้ปลดจากการเมืองนั้นก็ลองคิดดูแล้วกันว่ามันจะเป็นไปได้
 มากน้อยแค่ไหน ถ้าเรามีจิตใจที่พิจารณาตัวเองอย่างเป็นธรรม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น
 ผมก็ต้องชื่นชมต่อวุฒิสมาชิกชุดปัจจุบันที่ผมเป็นอยู่ ว่าการทำงานนั้นได้ใช้
 ความอิสระในทางความคิด ไม่สามารถที่ใครจะมาชักจูงอะไรได้ การพิจารณา
 อะไรต่าง ๆ ออกมาดังที่เห็นตลอดเวลาที่วุฒิสมาชิกชุดนี้ได้ทำหน้าที่ ผมถือว่า
 ว่าเป็นวุฒิสมาชิกที่ดีชุดหนึ่ง

เท่าที่ผมติดตามมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน วุฒิวา ที่จะปลดทหาร เมืองหรือไม่ว่าคน
 เป็นทั้งนั้น ห้ามหาเสียงด้วยนะครับ คือรัฐจัดหาเสียงให้เสรีเลย
 และสำคัญที่สุดคือว่า ห้าม เป็น ๒ สมัยติดต่อกันนะครับ เป็นได้สมัยเดียวก็แล้ว
 เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องห่วงว่า ฐานเสียงเราในการเลือกตั้งครั้งหน้า
 จะ เป็นอย่างไร ทำหน้าที่ในฐานะ วุฒิสมาชิกได้อย่างไร ได้เพิ่มภาคภูมิและ ถัสระ
 อันนี้ละครับ เป็นข้อดีที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้ละครับ การ กิจที่สำคัญนั้นคือ
 เปลี่ยนจากสภากร่อนหรือการกร่อนกรอมกฎหมายให้มาเป็นสภาตรวจสอบ
 คือการแต่งตั้งองค์กรตรวจสอบทุกองค์กร ไม่ว่าจะ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ
 คณะกรรมการเลือกตั้ง ป.ป.ป. เมื่อมีการกร่อนกรอมจากระดับหนึ่งแล้วก็มาผ่าน
 การกร่อนกรอมวุฒิสมาชิกอีกครึ่งหนึ่งนั้น ผมคิดว่าอันนั้นจะ เป็นการปลดการ เมือง
 ที่สุด เพราะว่าตำแหน่งแต่ละตำแหน่งในการตรวจสอบนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง
 ต่อโครงสร้างของรัฐธรรมนูญกับใหม่ในการบริหารประเทศ เพราะว่า
 การบริหารประเทศของเราทุกวันนี้มัน เราจำเป็นต้องอาศัยความ เชื่อมั่น
 ความเชื่อถือจากทุกองค์การ แม้แต่ต่างประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ปัญหาการทุจริตคอร์ปชั่น ซึ่งเป็น เรื่องที่ใหญ่โตมหึมาสำหรับบ้านเรา แล้วเมื่อ
 องค์กรตรวจสอบเหล่านี้จะสามารถตรวจสอบการทุจริตคอร์ปชั่นได้นั้นจำเป็นต้อง
 ปลอดจากการเมืองจริง ๆ ปลอดจากอำนาจในทางบริหารจริง ๆ นอกจากนั้น
 อำนาจเดิมที่วุฒิสมาชิกมีอยู่เหมือนเดิมทุกอย่าง แล้วก็ เป็นที่สงสัยเลยว่า การเลือกตั้ง
 วุฒิสมาชิกแล้วจะทำให้ไปเหมือนอเมริกาหรือเปล่า เพราะอเมริกานั้นมีการ
 เลือกตั้งวุฒิสมาชิก ไม่มีหรือครับ ไม่เหมือนกันหรือครับ เพราะว่าวุฒิสมาชิก
 ของอเมริกานั้นมีอำนาจเหลือเกินสามารถเสนอกฎหมายได้ เสนอกฎหมาย
 งบประมาณได้ ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งรัฐมนตรีก็ได้ด้วย แต่ของเรา
 อำนาจเหล่านี้ไม่มี แล้วก็ไม่สามารถที่จะมาเป็นรัฐมนตรีได้ ไม่สามารถ
 ที่จะมาเป็นนายก ใต้ ไม่สามารถมาอยู่ฝ่ายบริหารได้เลย วัชิตเลยครับว่า
 ใครจะไป เป็นวุฒิสมาชิกนั้นจะต้องไปทางเดียว ทำหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
 อยู่ในตำแหน่งที่มีเกียรติ ไม่ยุ่งกับฝ่ายบริหาร ตั้งผู้ตรวจสอบ แล้วสามารถที่จะ
 นอกถอนผู้ตรวจสอบที่ทำผิดกฎหมายได้ และตำแหน่งทางการเมืองทั้งปวงได้
 สิ่งเหล่านี้ผมถือว่าเป็นนิมิตหมายใหม่ในวงการ เมืองของเรา ในการที่จะ

พัฒนาการ เมือง และโดย เฉพาะ อย่าง ยี่งผม ถือ ว่า ถ้า ภูมิ สม ชาน นั้น มา จาก
การ เสื่อ ก ตั้ง นั้น ผม ถือ ว่า เป็น ความ ภาค ภูมิ ใจ ที่ อ่า น าย นั้น เรา สามารถ พู ด ได้ ว่า
เรา มา จาก ประชาชน ขอ บคุ ณ ครึบ ที่ นาน ประธา น

(การประชุมคำเ็นมาเึงคองนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ล้งจากมัลลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณทูลศักดิ์

นายทูลศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยุทธคดี) : กรรมาเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทูลศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคประชากรไทย ในนามของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วผมไม่สมควรต้องพูดอีกคร้ง แต่เนื่องจากว่า เมื่อวันศุกร์ที่แล้วผมได้กราบเรียนสอบถามท่านสมาชิก สสร. ผู้ทรงเกียรติ ว่าค่าถามของผมนั้นยังไม่ได้รับคำตอบ ก็เลยจำเป็นต้องถามอีกคร้งหนึ่งในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคงเข้าประเด็นเลยเพื่อจะให้เวลาของสภานี้มีค่าที่สุด จากการพิจารณาในหมวดที่ ๓ เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา ผมเองได้เสนอคำถามไปอย่างหนึ่งว่า ตามมาตรา ๕๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชน หรือหมู่คณะอื่น ผมขออ่านย่อ ๆ เพียงเท่านี้ นั่นหมายถึงว่า บุคคลมีเสรีภาพนะครับ โยงมาถึงมาตรา ๕๗ ผมขออนุญาตใช้เวลาด้วยมาตรา ๕๗ บอกว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้ง เป็นพรรคการเมือง เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น ตามวิถีทางการเมืองปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขทั้ง ๒ มาตราที่เกี่ยวข้องกัน ผมขอไปถึงมาตรา ๓๖ ที่ผมจะโยงไปถึงด้วย คือมาตรา ๓๖ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง อันนี้เป็นแบบย่อ ๆ ก็เกี่ยวข้องเช่นกัน แล้วมาถึงมาตรา ๓๒๘ ในบทเฉพาะกาล กล่าวไว้ว่า นอกจากที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ (๑) การจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งอย่างน้อยให้กระทำได้โดยบุคคลตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป และ (๒) การเลือกพรรคการเมือง มิให้เอาสาเหตุที่พรรคการเมืองนั้นไม่ส่งสมาชิก หรือไม่มีสมาชิกของพรรคได้รับการเลือกตั้ง มาเป็นเหตุให้เลิกหรือยุบ นั้นแสดงถึงว่า ทั้ง ๕ มาตราที่ผมได้อ้างมานั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนมีสิทธิมีส่วน มีเสรีภาพในการปกครองบ้านเมือง รวมกลุ่มกันเพื่อกำหนดเจตนารมณ์ของตนเอง และในขณะที่เกี่ยวกับมาตรา ๖๘ รัฐธรรมนูญของเรา ก็ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง นั่นหมายถึงยึดโยงกันไปทั้งหมด

เพราะบุคคลมีหน้าที่ต้องไปเลือกตั้งและรัฐที่ส่งเสริมทุกสิ่งทุกอย่างประการว่าต้องไปเลือกตั้ง การมีพรรคการเมืองเป็นสิ่งที่ตั้งามถูกต้อง แต่ขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๐๐ ได้กล่าวไว้ว่า ในกรณีบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละ ๕ ของจำนวนคะแนนเสียงรวมทั้งประเทศ ให้ถือว่าไม่มีผู้ใดในบัญชีนั้นได้รับการเลือกตั้ง และมีให้คะแนนเสียงดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อหาสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวาระที่สอง คือตามบัญชีรายชื่อหรือว่าสัดส่วน ซึ่งผมมองดูแล้ว ท่านประธานที่เคารพว่า ก่อนข้างที่จะขัดและแย้งกันเป็นอย่างมาก เราต้องการที่จะให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เหล่าต่าง ๆ แม้แต่เพียงแค่ ๑๕ คนตั้งพรรคการเมืองได้เสนอเจตนารมณ์ กำหนดทิศทางวิธีของคนได้ แต่เรากลับปฏิเสธเสียงที่เขาได้รับ

ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ผมจะเข้ามาพูดตรงนี้ ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับท่าน สสร. ท่านหนึ่ง ขออนุญาตไม่เอ่ยนาม หลังที่องประชุมว่า ถึงปัญหาตรงนี้ซึ่งท่านก็บอกว่าก็ลองมาถามในสภาดู เพราะว่าสิ่งที่ผมต้องถามก็คือว่า มีผู้ที่จะต้องมิลิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งคราวหน้า จากที่ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติได้บอกกับกระผมว่าประมาณ ๓๘ ล้านคน ๓๘ ล้านคนนั้นถ้าคิดว่าเป็นกับกันอย่างไรก็แล้วแต่ มาใช้สิทธิ ๓๕ ล้านคน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๓๕ ล้านคน ก็คือ ๓ ล้าน ๕ แสนคน ๑ เปอร์เซ็นต์ คือ ๓๕๐,๐๐๐ คน ๒ เปอร์เซ็นต์คือ ๗ แสนคน ๓ เปอร์เซ็นต์ก็ ๑ ล้านคนขึ้นไป ๔ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑ ล้าน ๔ แสนคน ท่านประธานที่เคารพ เราต้องการให้มีระบบการดี สิทธิ์ หรือระบบสัดส่วนนี้เพื่ออะไร ต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนมีสิทธิมีส่วน ให้กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ ชมรมคนพิการบรรพบุรุษหรือว่าเด็กชี่ หรือว่าข้าราชการบำนาญ กลุ่มสตรี หรือกลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มสหภาพต่าง ๆ ซึ่งเรียกร้องอยู่บนสภา ซึ่งมีความคิดว่า อาจจะมิตัวแทนของเขาในสภา แต่เขาไม่สามารถที่จะชนะการเลือกตั้งได้ ไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนเข้ามาพูดมาคุย มาเป็นปากเป็นเสียงในสภาได้ ก็เลยได้มีโอกาส ถ้าเขาสามารถที่จะส่งผู้แทนของเขาลงในเขต ๗๖ จังหวัดของประเทศไทย ทุก ๆ จังหวัดก็ส่งตัวแทนเขาลงไป ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้รับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรโดยตรง แต่ถ้าเกิดว่าโดยคะแนนของพรรคของเขา ที่เขาจะได้มีการ รับเลือกตามรัฐธรรมนูญแห่งนี้ เอาแค่ว่าได้คนละ ๕,๐๐๐ คะแนนต่อจังหวัด เขาจะได้ถึง ๓๘๐,๐๐๐ คะแนน ถ้าเขาได้คนละ ๑๐,๐๐๐ คะแนน ก็จะได้ถึง ๗ แสนกว่าคะแนน -----

ซึ่งหมายความว่า จะทำให้เขามีโอกาสมีตัวแทนของเขา เป็นปากเป็นเสียงของ เขาในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ อย่างน้อยก็คน ๒ คน ในสภาอันทรงเกียรติ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมเลยสงสัยว่าเจตนาารมณ์ของกฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ต้องการให้ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมกำหนดวิถีชีวิต กำหนดแนวทางอนาคตของตนเองปกป้องสิทธิของกลุ่มของเขา แต่ทำไมล่ะครับเราไปจำกัด ตรงนี้เสียเพื่อผลประโยชน์อะไร ตรงนี้ผมเลยอยากจะฝากถาม ท่านประธาน ที่เคารพครับ จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ หน้า ๘๒๒ บรรทัดที่ ๙ แปลคำว่า สิทธิ ว่า คือ อำนาจอันชอบธรรมและความสำเร็จด้วย ต้องมีความสำเร็จด้วยนะท่านประธานที่เคารพ ไม่ใช่จะมีแต่สิทธิในหนังสือ ในรัฐธรรมนูญ แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ให้เกิดความสำเร็จ ในกลุ่มของเขา และที่สำคัญก็คือว่ามันโยงมาถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญของเรา ที่กำลังพิจารณาอยู่ตอนนี้มาตรา ๒๙ ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายโดยเฉพาะ เพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ และเท่าที่จำเป็น เท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ท่านประธานครับ ท่าน สสร. ที่ทรงเกียรติ มันมีความสำคัญและกระทบกระเทือน อะไรมากมายหรือครับ ที่จะให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้ที่เขาอยู่กันตามต่าง ๆ ของ ประเทศไทย เขาจะได้มีโอกาสเป็นปากเป็นเสียงของเขาในสภาอันทรงเกียรติ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกเป็นโอกาสอันสำคัญที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะให้สิทธิ ให้ส่วนของเขาได้เข้ามา ถ้าขนาดที่ว่ากลุ่มของเขาสามารถรวบรวมเสียง รวบรวมคะแนนได้เป็นแสน ๆ ๓ แสน ๔ แสน ๗ แสน เขายังไม่มีสิทธิมีส่วนร่วม ในการบริหาร ในการดูแลเลยของสำหรับประเทศนี้ และเมื่อไรละคนเหล่านี้ เขาจะได้ขึ้นมา ก็จะไม่เหลือแต่พรรคการเมืองใหญ่ ๆ ๒ - ๓ พรรคเท่านั้นที่จะ บริหารประเทศต่อไป และแน่ใจหรือว่าพรรคการเมืองใหญ่ ๆ ๒ - ๓ พรรคนั้น จะทำงานได้ดีมีนกงถาวร ชื่อลึกลับสุจริตมากกว่าบุคคลที่ผมเอ่ยถึงนี้ ท่านประธาน ที่เคารพครับ นี่คือการถามที่ผมได้ถามเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว แต่เนื่องจากว่า ผมอาจจะถามไม่ละเอียดนัก เพราะผมเกรงใจว่าเวลาของสภามีค่า ถ้าวันนี้ผมจะได้รับ คำตอบจากท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติผมก็จะดีใจเป็นอย่างยิ่งว่า เจตจำนง นโยบายหรือคำว่า จิตวิญญาณ ของรัฐธรรมนูญนั้นต้องการที่จะให้วิถีแห่งการ

ปกครองของประเทศเรานั้นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๑๖ ฉบับนี้ ไปในทิศทางใด ขอกราบขอบคุณคร้บท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอมรคร้บ

นายประชาติปโตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นกรราชสีมา) :

ท่านประธานคร้บ ผมขออนุญาตคร้บ ท่านประธานที่เคารพคร้บ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก อยากจะกรรณ เรียบถามท่านประธานว่า พรรคชาติพัฒนายังไม่ได้พูด ลักคนเลบคร้บ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เต้ยวถึงคร้บ เชิญคุณอมรคร้บ

นายอมร จันทรสมบูรณ วุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพคร้บ

ผมคงจะไม่ใช้ เวลาของรัฐสภามากนัก ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจที่จะอภิปราย แต่บังเอิญผมได้ยินว่าพรรคการเมืองหลายพรรคได้ยื่นยอมรับที่จะ เห็นชอบกับ ร่างรัฐธรรมนูญกันนี้ กระผมจึงจะได้ตัดสินใจอภิปราย เหตุที่ผมไม่ได้ตั้งใจจะ อภิปรายก็เพราะเกรงว่า ถ้าหากผมอภิปรายแล้วนั้น อาจจะมีการอ้างอิง คำอภิปรายของผมนั้นไม่ในทางที่จะไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความจริง ในการอภิปราย ผมตั้งใจว่าจะอภิปราย ๒ ครั้ง ในครั้งแรกเป็นแต่เพียงตั้งคำถาม เพื่อที่อยากจะทราบความคิดเห็นของ สสร. ใน ๕ คำถาม และกระผมก็ยินดีด้วย ที่เห็นว่า สสร. ในปัจจุบันในขณะนี้นั้นได้มีท่าน สสร. หลายท่านที่จะให้คำตอบแก่กระผมได้ ท่านประธานที่เคารพคร้บ กระผมขอตั้งคำถาม ๕ คำถามสั้น ๆ

คำถามแรกนั้น คำถามว่า บทมาตราที่บังคับให้ผู้สมัครพรรคการเมือง ต้องสังกัดพรรค คือ มาตรา ๑๐๗ (๕) ท่านเอาตัวอย่างมาจากประเทศใด และเพราะเหตุใดท่านจึงเอามาเขียนไว้ ผมอยากจะทราบเรียนว่า ที่ผมถามว่า มาจากประเทศใด เพื่อที่ผมจะได้ตรวจสอบว่า ปัญหาของประเทศนั้น ๆ ได้เหมือนกับ ปัญหาของประเทศไทยหรือไม่ ไม่ใช่เอาไปเพื่อทราบเท่านั้นเอง เพราะเท่าที่ ผมทราบนั้นประเทศบังคับให้ ส.ส. ต้องสังกัดพรรคเป็นประเทศที่เป็นสังคมนิยม ฝ่ายซ้ายเท่านั้น และไม่มีประเทศเสรีประชาธิปไตยที่บังคับให้ ส.ส. สังกัดพรรค ในหมวดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ สสร. นั้นได้รับรองสิทธิเสรีภาพไว้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วย แต่ทำไมท่านจึงตัดสิทธิเสรีภาพในการสมัคร รับเลือกตั้งโดยไม่ได้สังกัดพรรค จริงอยู่ที่ขณะนี้ท่านได้เติมบทบัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาลว่า สามารถตั้งพรรคการเมืองได้ง่าย แต่การตั้งพรรคการเมืองได้ง่ายนั้นไม่ได้แก้ปัญหา ปัญหาในปัจจุบันนี้ เราจะเห็นว่า การบังคับให้ ส.ส. สังกัดพรรคนั้น ได้กลายเป็น เครื่องมือของนักธุรกิจนายทุนที่จะผูกมัดให้ ส.ส. นั้นอยู่กับพรรค ถ้าหากไม่ทำตามมติพรรคก็อาจจะถูกขับออกจากพรรค จริงอยู่ที่ท่าน สสร. นั้น ได้วางมาตรการ ในเรื่องข้อบังคับให้เป็นประชาธิปไตย แต่สิ่งเหล่านั้น เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนถามว่า ทำไมท่านจึงบังคับให้ ส.ส. สังกัดพรรค และท่านเอามาจากประเทศไหน ด้วยเหตุผลอย่างไร

ประการที่ ๒ บทบัญญัติมาตรา ๒๐๑ วรรคสอง ก็บังคับให้นักการเมืองต้องมาจากสมาชิกที่เลือกตั้งมา ผมขอถามว่า มีรัฐธรรมนูญบทของประเทศไทยที่บังคับให้ ส.ส. ต้องมาจากสมาชิกเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะเท่าที่ ผมทราบนั้น บทบัญญัติเช่นนี้จะเกิดจากวิวัฒนาการตามธรรมชาติ เมื่อ ส.ส. สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งเห็นว่าผู้ใดควรจะเป็นนายก รัฐมนตรีเสียงส่วนมากก็จะ เป็นผู้กำหนด แต่จะไม่มีบทบัญญัติที่บังคับไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้นการที่บังคับไว้ เป็นลายลักษณ์อักษรที่ทำให้เกิดข้อเท็จจริงที่ขัดกับวิวัฒนาการ ผมไม่ได้หมายความว่า นักการเมืองไม่ได้มารมาจากการเลือกตั้ง แต่ผมหมายความว่า ทำไมไม่ปล่อยให้ เป็นสิทธิเสรีภาพของเสียงส่วนมากของสมาชิกสภาที่มาจากการเลือกตั้งที่จะ เลือกตัวบุคคลที่จะเหมาะสมในแต่ละขณะ

ประการที่ ๓ บทบัญญัติเรื่อง เรฟเฟอเรนดัม (Referendum) มาตรา ๒๐๔ ที่ท่านให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี โดยปรึกษาหารือกับ ประธานสภาทั้งสอง เท่าที่ผมทราบนั้น การ เรฟเฟอเรนดัม นั้น

จะตั้งได้ได้รับความเห็นชอบจากประมุขของรัฐไม่ว่าจะเป็นพระมหากษัตริย์ หรือไม่ว่าจะเป็นประธานาธิบดี ท่านนำบทบัญญัติ เช่นนี้มาจากประเทศใด และท่านทราบหรือไม่ว่ากรณีเช่นนี้^{นี้}เป็นการตัดพระราชอำนาจของประมุขของรัฐ

ประการที่ ๔ บทบัญญัติเกี่ยวกับห้ามหรือการต่อต้าน โดยสันติวิธีในกรณีที่ไม่ให้ได้นำอำนาจการปกครองประเทศที่มีได้ เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จริงอยู่ผมอาจจะทราบจากการที่จะได้ สอดถามจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญบางท่าน แต่ผมอยากจะให้ท่านยืนยัน เป็นหลักฐานไว้ในรายงานการประชุมว่า บทบัญญัตินี้มาจากที่ใด ทั้งนี้เพราะว่าการเผด็จการอาจจะเกิดขึ้นได้ ทั้งการเผด็จการโดยทางทหารและการเผด็จการที่เกิดขึ้นจากการรวบรวมอำนาจในรัฐสภา

ประการที่ ๕ ผมอยากจะถามว่า บทบัญญัติที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณของท่านเขียนไว้ไว้ในมาตรา ๗๗ กับมาตรา ๑๕๑ มาตรา ๗๗ นั้นท่านบัญญัติไว้ว่า รัฐต้องมีแผนพัฒนาการเมือง และจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมาตรา ๑๕๑ นั้นท่านบัญญัติไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีอำนาจในการตราประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมาธิการ ผมอยากจะเรียนตามว่า จรรยาบรรณนั้นในสภาทุกประเทศหรือเกือบทุกประเทศเท่าที่ผมทราบนั้นจะมีอยู่ แต่ที่อยากจะเรียนตามว่า เมื่อท่านเขียนเรื่องจรรยาบรรณแล้ว ถ้าผิดจรรยาบรรณนั้นจะมีการร้องเรียนหรือการบังคับบีบให้เป็นไปตามจรรยาบรรณนั้นอย่างไร เพราะว่าเท่าที่ผมดูแล้วท่านเขียนไว้ลอย ๆ แต่ไม่มีสภาพบังคับ ในคำตามทั้ง ๕ ประการนี้ ซึ่งผมหวังอย่างยิ่งว่าท่านคงจะได้ตอบและให้คำชี้แจงไว้เป็นเรคคอร์ด (Record) เก็บบันทึกไว้ เหตุที่ผมจำเป็นต้องถาม ๗ นี้ก็ เพราะว่า ในเอกสารที่ท่านแจกมานั้นไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เป็นหนังสือหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และเมื่อผมไปถามท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญบางคน เป็นการได้รับคำตอบที่อยู่นอกการบันทึกที่เป็นทางราชการ แต่ที่ผมถามตรงนี้ไว้เพื่อที่ผมจะได้มาประเมิน ซึ่งผมตั้งใจอีกครั้งหนึ่งว่า ผมจะประเมินพูดอีกครั้งหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับบทเฉพาะกาล ผมอยากจะเรียนว่ารัฐธรรมนูญทั้ง ๓๒ มาตรา นั้น สำหรับผมเห็นแล้วมีอยู่ ๒ ส่วนเท่านั้น ส่วนแรกนั้น ๓๐๐ กว่ามาตรา และส่วนที่ ๒ นั้นอยู่ในบทเฉพาะกาล ทั้งนี้ เพราะว่า ๓๐๐ กว่ามาตราซึ่งเป็นบทถาวรนั้น ผมเปรียบเสมือนว่าเป็นการอธิบายภาพว่าเราจะทำกันคนดีนั้นเข้าสู่ระบบการเมืองอย่างไร และมีระบบตรวจสอบอย่างไร ดังนั้นส่วนแรกของร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่ สสร. ร่างนั้น ถ้าจะเปรียบก็เหมือนว่า เรามีบานประตูแล้วเราก็มีกลอนสำหรับปิดประตู เพื่อที่จะคัดเลือกให้คนดี เข้าสู่ระบบรัฐสภา ทั้งบานประตูและทั้งกลอนประตูนั้นที่อยู่ในบทบัญญัติมาตรา ๓๐๐ กว่ามาตรานั้น เป็นเพียงคำอธิบาย สิ่งที่จะสร้างบานประตูและกลอนประตูนั้นจะสร้างได้สำเร็จหรือไม่นั้น อยู่เพียงประมาณ ๒๐ กว่ามาตรา อยู่ในบทเฉพาะกาลเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่ากระผมอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ในบานประตูที่มีกลอนประตูนั้น ถ้าท่านใส่กลอนประตูอยู่แล้วท่านดันประตูให้เกิดก่อนที่จะปลดกลอนประตูย่อหมายความว่าประตูนั้นจะพัง ดังนั้นขั้นตอนในการปฏิรูปการเมืองที่อยู่ในบทเฉพาะกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑๔ มาตราหลังนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการปฏิรูปการเมือง บานประตูนั้นถ้าหาก

ว่าท่านปล่อยให้คนไม่ดีเข้ามาอยู่ข้างใน แล้วบอกว่าขอให้เขาปิดกั้นประตู
ท่านคิดว่าเขาจะปิดหรือไม่ ดังนั้นบทเฉพาะกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑๔ มาตรา
หลังนั้นจะบอกขั้นตอนว่าเราจะปฏิรูปการเมืองได้สำเร็จหรือไม่ ถ้าหากว่าท่าน
มีเวลากรุณาไปดูตรวจสอบเลขมาตราต่าง ๆ แล้วดูขั้นตอนของการปฏิรูปการเมือง
และท่านก็จะรู้ว่าข้างหน้านั้นท่านจะปฏิรูปการเมืองได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมพูดเช่นนี้ก็เพื่อว่าในตอนปลาย ๆ กระผมอาจจะต้อง
ขอความกรุณาเพื่อที่จะประ เมีนบทเฉพาะกาลอีกครั้งหนึ่งว่า เราจะปฏิรูปการเมือง
ได้หรือไม่ ขอขอบคุณที่ท่านประธานที่เคารพ

ต้องถูกคุกคามจากสื่อมวลชน ลามปามไปส่วนตัวจนไว้ที่แก่ไป ในบ้านในเมือง จนกระทั่งเกิดความอึดอัด สมถวิลด้วยที่รัฐธรรมณะจะตั้งกฎหมายเวลาไว้ว่า สิทธิส่วนบุคคลนั้นจะก้าวล่วงไม่ได้ในโลกปัจจุบันนี้ ซึ่งทั่วโลกกำลังรณรงค์กัน ในเรื่องสิทธิ ผมเห็นด้วยครับ สิทธิในการวิพากษ์วิจารณ์ทุกวันนั้นถูกสกัดกั้น ซึ่งยึดกับระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน คนที่มีความคิดไม่เห็นด้วย บางครั้งถูกประณามว่าเป็นไดโนเสาร์ ถูกประณามว่าล้าสมัย ตั้งข้อหาเข้า โรงพยาบาล ผมว่าไม่ใช่เรื่องครับ เรามีสิทธิที่จะพูดได้ มีสิทธิที่จะแสดง ความคิดเห็น ในฐานะเป็นคนไทยคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้รัฐธรรมณะ ต้องกำหนดเอาไว้เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ มาตราหนึ่งซึ่งผม อยากจะชม เขาก็คือมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ เกี่ยวกับเรื่องการจัดการศึกษา คนเกิดมานั้นถึงไม่สมบูรณ์ครับ ถ้ายังไม่ได้รับการจัดการใน ตัวกลาง เข้าการศึกษา คนไทยที่ไม่ได้รับการศึกษาแล้ว ไม่ใช่ความผิดของเขา แต่เป็นความผิด ของผู้มีอำนาจรัฐในแต่ละยุคแต่ละสมัย ที่ไม่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการกำหนด การศึกษา เราเป็นหนี้ระบอบระบอบทุกศาสนา เป็นหนี้พระคุณทุกศาสนา ที่ได้ ส่วนคนนอกกระบวนไม่ได้ เข้าสถานศึกษา ก็ถือว่าถึงใหญ่ครับ ศาสนาทุกศาสนา

แต่เราตำหนิคนมีอำนาจรัฐที่ผ่านมามีตามประวัติศาสตร์ของคนไทยผมไม่กล่าวถึง
 ที่ปล่อยปลละ เลยมไม่สนใจว่าคนไทยจะได้รับการศึกษ ไม่สนใจสิทธิ ไม่สนใจ
 ภารวางแผนในอนาคตว่าคนไทยจะต้องมีคุณภาพ เพราะฉะนั้น สสร. ชุดนี้
 จึงได้รับการยกย่องจากผมในมาตรานี้ การกำหนดให้ ๑๓ ปีอยู่ในสถานศึกษา นั้น
 ถูกต้องครับ เพื่อพัฒนาคนไทยไปสู่สังคมโลก ไปแข่งขันกับเขา ถ้าคนไม่มี
 คุณภาพ ล้าห้วง เลือดรับ ประเทศไทยที่จะก้าวหน้าไปสู่ระบบการพัฒนาเศรษฐกิจ
 ก้าวหน้าไปสู่ระบบเทคโนโลยีที่สามารถจะเทียบเคียงบ้างใหม่กับนานาประเทศได้
 เราเริ่มต้นจุดนี้ยังไม่เสียเวลา ยังไม่เข้าไป แต่ผมเป็นห่วงครับ ที่ผ่านมานั้น
 คนไทยออกเรียนหนังสือ ต้องแย่งกันครับ เข้าไปเรียนโรงเรียนเขาไม่รับ
 ต้องให้ สิ้นสาขานั้นฝากฝังมันอะไรกันครับ คนไทยไม่ใช่ว่าจะไม่ยอมเรียน
 เขาอยากเรียนหนังสือแต่ไม่มีที่เรียน แย่งกันทุกปี ต้องเสียค่าไปะเงีจะ
 ต้องเสียค่าเข้าเรียนมากมายก่ายกองเป็นแสนเป็น ๓ แสน สิ่งเหล่านี้เป็น
 ความล้มเหลวในการบริหารประเทศ เป็นความล้มเหลวในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา
 แล้วเราก็มารู้ว่าคนไทยโง่ คนไทยไม่รู้หนังสือ ชื่อสิทธิชายเสียง ถ้าเรา
 กำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วว่าคนจะตั้งลง เวียน ๑๓ ปี ปานนี้
 ชื่อเสียงไม่มีแล้วครับ เพราะคนไทยคงจะมีสติปัญญาในการอ่านในการพิจารณาว่า
 คนไหนเลวคนไหนไม่เลว นโยบายพรรคไหนดีไม่ดี ประเทศชาติจะไปทางใด
 เขากำหนดได้ แต่เนื่องจากว่าผู้มีอำนาจรัฐสมัยก่อนกลัวคนฉลาด นี่แหละครับ
 คือความล้มเหลว เพราะฉะนั้นท่าน สสร. คิดเรื่องนี้ขึ้นมาผมถือว่าเป็นเรื่อง
 ที่ทั้งใหญ่ทั้งคนไทยในยุคนี้ผมจึงสนับสนุน นอกจากนั้นสิ่งที่ผมตั้งกรบเรียน
 ไปสักก็คิดว่า เกี่ยวกับเรื่องนโยบายแห่งรัฐ นโยบายแห่งรัฐที่ผมดูผมไม่สบายใจนัก
 กับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องสถาบันการเกษตรเพียงน้อยนิด
 ซึ่งกระผมเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับเดิมเขียนไปถึง ๓ มาตรา และมีความ
 ชัดเจนกว่าฉบับใหม่ ฉบับร่างฯ ของ สสร. ผมเป็นลูกชาวนาคนยากคนจน
 ตะลอน ๆ ต้องรับจ้างลอกปอ ชกมวยเรียนหนังสือ ผมรู้ว่าเพียงเกษตรกร
 เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ภาวกจะได้รับการแก้ไข อกาจะเห็นรัฐธรรมนูญ
 จดบันทึกที่ส่งเขาเป็นสถาบันที่ยิ่งใหญ่ เป็นกระดูกสันหลังของชาติ เป็นทหารเอก
 ของชาติ ทำภาคเกษตร ทำให้ประเทศไทยนั้นส่งไปขายต่างประเทศมากมาย
 แต่ยังไม่ยอมอยู่ เป็นกระดูกที่ฟุ่ร้อนหมดแล้วครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องชัดเจน
 กว่านี้ เพราะฉะนั้นผมต้องถามท่านว่าทำไมปล่อยให้เขาทำตามบุญตามกรรม
 สกสถาบันชีวิตของภาคเกษตรได้ใหม่กว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ หน้หลายสนล้าน

ท.ท.ส. ยึดที่ไว้รื้อเก่า ธนาคารกสิคโชนน. น.ส. ๑ จนไม่มีที่อยู่แล้ว สมควรที่จะ
 ศึกษาคำไว้ในรัฐธรรมนูญให้เป็นสถาบันที่รัฐบาลทุกรัฐบาลจะต้องสนใจ
 แต่แล้วเสียตบว่าท่าน สสร. คิดไม่ถึงพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ เพราะท่าน
 คงเขียนสูงเกินไป ท่านคงลืมในสิ่งเหล่านี้ การส่งเสริมเกษตรกรให้เป็น
 สถาบัน ท่าน ส.ส. ยรรยง ร่วมพัฒนา ท่านได้สัมผัส ท่านได้บอกว่าคุณนา
 เด็ดกับล้มละลายล้มละลายเกินกว่าที่คิด เพราะหนี้สินพอกพูนทวีขึ้นไปเรื่อย ๆ
 ล่าช้าไม่หยุดยั้ง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ
 ให้มีสถาบันการเกษตร สถาบันเกษตรกร อำนาจการต่อรองของเกษตรกร
 ไม่ได้เขียนเอาไว้ พี่น้องเกษตรกรได้พูดคุยกับผมว่า ถ้าไม่รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ทอม สสร. กลับเขียนสถาบันวิชาที่นครเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ในนโยบาย
 แห่งรัฐ ถ้าไม่แก้บ้างบ้าง เขียนสถาบันการศึกษา สถาบันการเกษตรรวม
 เกษตรกรรม เพื่อที่จะยกระดับให้เขาบ้างยังสั้นนาน เพราะรัฐบาลนั้น
 เปลี่ยนไป ๔ ปี ๓ ปี ๑ ปี ก็ยังมีสถาบันการเกษตรเขียนเอาไว้ใน
 รัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าถ้าเราชะล่าใจในเรื่องเกษตรกรรม พี่น้องเกษตรกร
 เขาจะล้มหายตายจากพวกเราไปหลายยุคหลายสมัย ที่ดินที่ตอนนั้นไม่มีคุณภาพ
 โจนน. น.ส. ๓ หลุดมือไปตกอยู่ในธนาคารพาณิชย์ เขาอยู่อย่างลม ๆ แล้ง ๆ
 นักการเมืองมาต่อสู้อันอำนาจ สสร. ก็ไปร่างรัฐธรรมนูญแล้วล้มเขา
 สิ่งเหล่านี้ก็ตกจากจะฝากเอาไว้ และต่อคำถามผมด้วยครับ พี่น้องจะได้
 สบายใจว่า เกษตรกรรวมสมควรที่จะยกระดับเหมือนวิชาชีพครูหรือไม่ ผมเป็น
 ครูบาอาจารย์ผมภูมิใจแทนครับ พี่น้องเพื่อนครูที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้เกียรติ

ผมดีใจครับ เพราะอะไร เพราะว่าครุนี้เป็นผู้สร้างคน ครูบาจนเพราะว่า
ครุเป็นลูกเกษตรกร ไม่มีเงินต้องไปเรียนครู เรียนไม่เก่งต้องไปเรียนครูครับ
แต่ท่านทั้งหลายได้เป็นใหญ่เป็นโตในบ้านในเมืองตั้งวันนี้เพราะครุ สสร. ชุดนี้
จะต้องได้รับมอบโล่จากครูบาอาจารย์ ผมชมเชยครับในจุดนี้ ท่านประธานที่เคารพ

ต่อไปผมอยากจะทำถึงในหมวดที่เกี่ยวข้องในหมวดที่ ๖ เกี่ยวกับ
เรื่องของผู้แทนราษฎร รัฐสภา ผมไม่สบายใจนักไม่เข้าใจว่า สสร. มีความคิด
อย่างไรเกี่ยวกับระบบรัฐสภาไทย อันน่าจะถือไปโดยเป็นของปวงชนชาวไทย
ผมเห็นด้วย ผมไม่มีสิทธิที่จะมาคัดค้านรัฐธรรมนูญ เพราะชื่อผมประชาธิปไตย
ท่านทั้งหลายบอกว่าประเทศไทยไม่มีประชาธิปไตย ผมว่าไม่ใช่ว่า มีครับ สภาแห่งนี้
ก็มีประชาธิปไตย รัฐบาลชุดของ พลเอก ชวลิต ก็มีประชาธิปไตย แล้วก็หายใจด้วย
ท่านประธาน ผมไม่สบายใจกับการที่ สสร. มีความคิดในการที่จะให้สภาแห่งนี้
มี ส.ส. ๒ ประเภท คือประเภทแรกมาจากประชาชน แน่นนอนที่สุด ระบอบ
ประชาธิปไตยประชาชนต้องมีอำนาจถือไปโดย ส่งตัวแทนเข้ามาในสภา เพื่อมา
ทำงานหมาย เพื่อไปบริหาร เพื่อไปดูแลปัญหาเขา เพราะสังคมไทยนั้นยังคิดว่า
ผู้แทนราษฎรคือคนที่ต้องไปแก้ปัญหาของประชาชน เพราะเขาถือว่าคนใกล้ชิดเขา
คือผู้แทนราษฎร อยู่ผูกพันกันด้วยชีวิตจิตใจรู้ซึ่งถึงกัน รู้ปัญหาทุกหย่อมหญ้าว่า
ประชาชนต้องการอะไร มีปัญหาอะไร นั่นคือความผูกพันที่ใกล้ชิดที่สุด ความใกล้ชิด
เป็นสิ่งสำคัญ บอกกล่าวกันได้ แต่ถ้าไม่ใกล้ชิด ร้องเรียกหากก็ไม่เจอบัน
เพราะฉะนั้นผมถือว่า ส.ส. ประเภทมาจากประชาชนนั้นยิ่งใหญ่ที่สุดในระบอบ
ประชาธิปไตย ทุกครั้งที่ไปประเทศประชาธิปไตย อย่างประเทศอังกฤษ ถ้าเขา
แนะนำผมว่า มีสเตอร์เดโมครี หรือมีสเตอร์เดโมเครซี่ ฝรั่งต้อง เวอริ กู๊ด
(Very good) เพราะเขาถือว่าประชาธิปไตยยิ่งใหญ่ว่า เพราะฉะนั้นคนที่มาจาก
ประชาชนคือคนที่ยิ่งใหญ่มากที่สุด ต้องทำตัวเป็นที่ประชาชนไว้วางใจ คำว่า ยิ่งใหญ่
ในที่นี้คือว่า แก้ปัญหาประชาชนได้ ประชาชนสั่งเขาได้ในการทำงานเรื่องนั้นเรื่องนี้
เขาเป็นหนี้ต้องแก้ไขปัญหานี้ ฝนมันแล้งต้องแก้ปัญหามันแล้ง ภัยแพ่งต้องแก้ปัญห
ภัยแพ่ง สิ่งเหล่านี้คือภาระหน้าที่ของผู้แทนราษฎรที่ประชาชนคนไทยเข้าใจ
ในปัจจุบัน ผมไม่เข้าใจว่าท่าน สสร. ได้ไปกำหนดให้มี ส.ส. ประเภท ๒
ส.ส. บัญชีรายชื่อ ผมไม่ค่อยเก่งภาษาอังกฤษครับ เพราะผมเป็นคนชาตินิยมจัด
คือคนไทย เขาเรียกว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ ชาวบ้านเขาถามผม ท่าน ส.ส. ประชาธิปไตย

ปาร์ตี้ ลิสต์ คืออะไร เพราะชาวบ้านได้ยินแต่ลิสต์รึดี แต่ปาร์ตี้ ลิสต์ ไม่ค่อย
ได้ยินชื่อ ผมจะอธิบายบอกว่า เป็น ส.ส. ตามบัญชีรายชื่อสัดส่วน คำว่า สัดส่วน
มันก็เป็นภาษาเรียนหนังสือตั้งแต่ ม. ๑ ม. ๒ ม. ๓ ชาวบ้านเขาก็สงสัย ส.ส.
ประเภทนี้มาจากไหน ผมก็ยกพรรคคัดเลือก ก็ท่าน ส.ส. ประชาธิปไตย
พรรคไม่ได้คัดเลือกหรืออย่างไร ถ้าไม่คัดเลือกแล้วจะมีสิทธิสมัครผู้แทน
อย่างไรได้ ชาวบ้านเขาเข้าใจครับ เขาไม่เข้าใจ ปาร์ตี้ ลิสต์ ผมจึงสงสัย
ท่าน สสร. ไปกินยาอะไรมา จึงจะเอา ส.ส. ๑๐๐ คน ซึ่งต้องมาเพิ่มมากขึ้น
เงิน เดือนภาษีอากรของพี่น้องประชาชนไปโดยใช่เหตุ ไม่มีเครื่องมือนิวส์ว่า ส.ส.
ที่มีบัญชีรายชื่อมีคุณภาพ มีคุณธรรม ไม่มีใครทราบ แต่ที่แน่นอนที่สุด ประชาชน
เขาไม่มีความสนใจในการเลือก มีผลิตภัณฑ์โดยของปวงชนชาวไทยที่ท่านเขียน
ออกมา ท่านต้องตอบผมครับ ตอบที่น้องผมที่อยู่ทางบ้าน เขาบอกผมว่าประชาธิปไตย
ต้องพูดเรื่องนี้ เพราะท่านชื่อประชาธิปไตย อ่านจากลิบไล้โดยเป็นของประชาชน
แต่เหตุไฉนเอาผู้แทนที่ชาวบ้านไม่ได้เลือกโคจรตรงมาอยู่ในสภา นี่คือสิ่งที่ผม
ไม่เข้าใจ สสร. -----

ท่านประธานที่เคารพ ท่านบอกที่ท่านป้องกันชื่อเสียงเสีย ไม่เกี่ยวข้องรับ
 ท่านต้องการเอาคนมีคุณภาพเป็นรัฐมนตรี ผมว่าไม่ใช่ ในเมื่อท่านกำหนด
 เอาไว้ให้ ส.ส. ต้องปริญญาดุษฎี เขาก็ต้องไปสมัคร ประชาชนเลือก เขา
 หาเสียง เขาถูกพฤติกรรมกันมา ผมคิดว่าเขาจะเป็นผู้แทนฯ ท่านประธานที่เคารพ
 ต้องรับไว้ให้เขามาตั้งแต่อายุ ๑๖ ปี ตั้งกลุ่มหนุ่มสาว แสดงเป็นผู้เสียสละ
 เป็นครูเงินเดือน ๗๕๐ บาท ไม่เคยเหลือครึ่ง เคาเงินเดือนนี้ไปตั้งกลุ่มหนุ่มสาว
 กลุ่มแม่บ้าน พัฒนาหมู่บ้าน จนเขารู้ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เสียสละมาโดยตลอด
 จนกว่าจะได้เป็นผู้แทนราษฎรถึงวันนี้ นี่ต้องอ้อมที่จริงมันไม่ได้เป็นง่าย ๆ
 ผู้แทนราษฎร หัวเข้าแตกครึ่ง เวลาหาเสียงหกลูกกรวยชาวบ้าน กลางถนนก็กรวย
 ก็บรรดไปกลางทุ่งตั้งจรดรถไปดำไว้ดำนาช่วยเขา คุณเข้ากรวยครึ่ง เงินก็ความ
 ชีวิตมันลำบากก็ต้องกรวย เลือดตาแทบกระเด็นเพื่อกลาสาเข้า ให้เขาเห็น
 ความบริสุทธิ์ใจ เห็นความจริงใจ ไม่ใช่ขี้ขลาด ๆ แล้วเอาเงินไปซื้อมาเป็น
 ผมว่าไม่ใช่ แต่ทำไม่มี ส.ส. ที่ไม่ต้องไปหาเสียง ประมุขลงกันกับพรรค
 ทดเป็นเบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓ นายทุนธุรกิจการเมืองจะต้องเข้ามาอีกมากมาย
 เข้ามาข้างขึ้น ไม่ต้องไปขโมยหัวชาวบ้าน ไม่ต้องไปฟังกฎหมายชาวบ้าน เงินเดือน
 ก็เต็มกระเป๋าไม่ต้องไปบิณฑบาตเหมือนพวกผม ชื่อกันสกปรกท่านไม่หัดหัดคิด
 บารมี ลิสต์ หรือ ซิลิสต์ ชาวบ้านฝากถามมา ท่านประธานที่เคารพ ท่านอย่า
 ไปดูถูกชาวบ้าน ท่านชวน หลีกภัย ขออนุญาตที่กล่าวถึงท่าน ผมศรัทธาท่าน
 ท่านเป็นลูกชาวบ้าน ท่านต่อสู้มาเรียนหนังสือมา มีความรู้ความสามารถ ชื่อมีดคันวิเศษ
 ชาวบ้านเลิกมาตลอดไม่เคยตก ท่านยังไปกรวยชาวบ้าน สวีตส์ชาวบ้าน
 ไปหาชาวบ้าน ๖๗๗ พลเอก ชวลิต สงใจยุทธ ท่านลาออกจาก ผบ.ทพ.
 ท่านเห็นธงใหญ่ทั้งกองทัพ สละอำนาจที่มีทั้งใน ซึ่งมีอำนาจลับฟ้า ไม่สมัครผู้แทนฯ
 เพื่อให้ชาวบ้านกลั่นกรองว่า พลเอก ชวลิต สมควรที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่
 สมควรเป็นผู้แทนราษฎรหรือไม่ท่านก็ไปสมัคร ๖๗๗ พลเอก ชัดสาย ชุมพะวัน
 หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ถึงในชุดรับ ท่านเกิดมาในตระกูลของจอมพล แต่ท่าน
 ต้องไปสมัครผู้แทนฯ ที่โคราชบ้านเกิดเมื่อก่อนคนทองท่าน เขารักท่าน เขาเชื่อถือ
 ให้เครดิตจึงเลือกท่านทุกยุคทุกสมัยจนได้เป็นนายกรัฐมนตรี เศรษฐกิจรุ่งเรือง
 โชติช่วงชัชวาลย์ ประเทศชาติไม่มีปัญหา มาจากการเลือกตั้งรับ ถูกสภาตรวจสอบ
 ภูมิปรายไม่ไว้วางใจตอบคำถาม ตรวจสอบกันได้บริสุทธิ์ยุติธรรม สิ่งเหล่านี้
 เป็นการกลั่นกรองเงืกราะในจากประชาชนทั้งสิ้น เขามองใจครับที่สั่ง เขามาแล้ว
 ไปถึงนายกรัฐมนตรี ลูกหลานท้าวโคธราช ท่านสุวิจน์ ลิขิตพิศล

มีเงินหมักอยู่ตู้ชงสหายไม่กลม ต้องให้สาวบ้านเล็ก ๆ หนึ่งคน ทัชพระรังสี
 เป็นนักร้องเรียนตลก แต่ทำไมต้องตะรอน ๆ ไปลงที่โคธราช เพราะเกิดที่โคธราช
 อกยากจะรับใช้บ้านเกิดตัวเอง คั้นภุมิปัญญาสู่มาดูภูมิ พิสูจน์ให้คนโคธราช
 พิสูจน์ให้คนจังหวัดตริง พิสูจน์ให้คนทุกจังหวัดได้เลือกเขา กลับนครลงเขา
 พิพากษาเขาว่า สมควรที่จะไปใช้ที่อำนาจประชาชนได้ ท่าน สสร. ต้องคิดเรื่องนี้
 ผมคิดเรื่องนั้นล้วนขึ้นหน้าผากผม เพราะผมหวังประชาชน ประชาชนถามผม
 เขาไม่สามารถที่จะสัมผัสได้กับผู้ที่มิใช่ราชที่คของพรรค เขาไม่รู้จัก มีรัฐมนตรี
 พลายนที่มาจากชาวบ้านนอกนาชาวบ้านไม่รู้จัก ส.ส. เองในสภาก็ไม่รู้จัก
 จะเอาปัญหาให้คนไทน์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้นกระทรวงนี้ เป็นเรื่องละ
 ท่านประธานครับ -----

จะสถาปนาอาณาจักรอียิปต์อย่างไรดีอย่างไร ถ้าท่านคิดอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 ท่าน สสร. ที่รักครับ ท่านคิดเกินไปแล้ว ผมจึงกราบเรียนในจุดนี้ เพราะฉะนั้น
 ผมขอเสนอเกินกว่าในมาตราที่เกี่ยวกับเรื่องรัฐสภานี้ ท่านต้องตอบความชัดเจนว่า
 ท่านมีความคิดฉันท มีอะไรที่ฝังอยู่ในหัวอกของท่านที่จะต้องมีการชี้แจงข้อ
 ของผู้แทนราษฎร มีเหตุผลอะไรที่ต้องมาใช้มาตรการของพี่น้องประชาชนเพิ่มขึ้น
 อีก ๑๐๐ คน ท่านต้องตอบให้ได้ ต้องอธิบายในเรื่องนี้ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
 ต้องขออนุญาตครับท่านประธาน คนดี ๆ เก่ง ๆ หม่อมราชวงศ์ศีกฤทธิ ปราโมช
 ชาวบ้านชื่นชมทั้งหมดแล้วท่านก็ไปลงเลือกตั้ง แล้วจะเอาคนวิเศษวิโสเป็นเทวดา
 พาดินมาจากไหนมาเป็นนายก ที่ไม่มาจากประชาชน ท่านประธานบอกว่า
 ทำไมไม่ไปลงสมัคร เพราะว่าท่านเป็นที่ชื่นชมของประชาชน ต้องไปให้ประชาชน
 พิสูจน์มันถึงจะยิ่งใหญ่ ท่านประธานสามารถร่างรัฐธรรมนูญ ท่านอุทัย พิมพ์วิจิตร
 ผมโทรศัพท์ไปบอกท่านวันแรก ขอให้ท่านเป็นประธานสภาว่าง ๆ ให้ได้นครับ
 ผมยินดี ผมทำให้ท่านแล้ว ไม่รู้ว่าท่านไปกินยาผิดอะไร ท่านมาดำเนินการเมื่อ
 มันอย่างนั้น มันอย่างนี้ ผมว่าท่านประธานอุทัยนี่ผมศรัทธาอย่างถึง ผมเคยเชิญ
 ท่านไปที่ชุมพวง ท่านบอกผม ประชาธิปไตยมีบางงานมันไม่ต้องห่วงหรอก
 มันต้องทำคามดีร้อยเท่าของเรามีเงิน ผมก็ทำแล้ว แล้ววันนี้ท่านกลับเสียศูนย์
 ผมก็ไม่ทราบ สงสัยจะต้องไปกราบขอคำนิยามจากท่านเป็นการส่วนตัว
 ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นคณะรัฐมนตรีในหมวด ๗ อันนี้ถึงอันตราครับ
 นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ชาวบ้านเลือกตั้งมา พอมาถึงสภาได้เป็นนายก
 กลับล้มชาวบ้าน นี่คือนั่นที่ สสร. ต้องการใช้ใหม่ครับ ทำไมจะต้องออกจาก
 ผู้แทนราษฎร ความสัมพันธ์ที่มีจากชาวบ้านมันต้องหมด ไม่หมดก็เหลือน้อย
 เพราะถือว่าอำนาจประชาชนถูกปล้นกลางอากาศแล้ว ชาวบ้านเขาจะชื่นชมกับ
 ส.ส. เขาที่จะได้เป็นนายกรัฐมนตรีกลับต้องพ้นจากผู้แทนราษฎร ตกใจใหม่ครับ
 ชาวบ้าน ประชาชนเจ้าของอาณาจักรอียิปต์ต้องตกใจครับ มันเกิดอะไรขึ้น
 กับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แทนที่เขาจะภูมิใจว่า ผมเลือกผู้แทนราษฎรไปเป็นนายกรัฐมนตรี
 นายกรัฐมนตรีสามารถล้มได้ จับมือได้ กินข้าวด้วยกัน บอกปัญหา นี่คือการบริหาร
 ประเทศ แต่ต้องมาถูกแบ่งแยกบอกกล่าวถึงที่ชาวบ้านเอามานับคุณหมอลิทธิ ไม่มีสัมพันธ์กัน
 อีกแล้ว สาราวยล้มแล้ว ไม่ต้องมายุ่งกับฉัน ฉันไม่เป็น ส.ส. ของท่านแล้ว
 ผมเป็นใหญ่เป็นโตเป็นบ้านในเมืองอีก ๔ ปีผมก็ไปแล้ว พอถูกขับออกจากนายก
 ก็ไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรอีก มันอะไรกันครับท่าน สสร. ที่รัก ต้องอธิบายครับ

ประชาชนเขาสงสัยครับ ผมตามหา สสร. มา ๒๕๐ วัน มาเจอวันนี้ก็ต้องถามกันละครับ ท่านประธานที่เคารพ อำนาจอธิปไตยมันจะยิ่งใหญ่ได้อย่างไร เมื่อ สสร. บ้อนยุค กลับไปกลับมาอย่างนี้ มันไม่ใช่มาจากประชาชนหรอก มันหลอกกัน แล้วนอกจากนั้น ยังกำหนดให้บัญญัติรายชื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วก็เลื่อนกันไป แต่ ส.ส. นั้นเป็นรัฐมนตรีไม่ได้ ผมจะถามหน่อยนะครับ ท่านต้องการส่งเสริมคนที่อ่านหนังสือให้หมดไป เป็นนักบริหาร ประเทศ ท่านหนังสืออยู่ในห้องแอร์แล้วไปบริหารประเทศ ผมว่าไม่มีทางครับ มันเข้าตำราที่ว่า สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นร้อยตาเห็นไม่เท่ามือคลำ นั่นหมายความว่า ส.ส. ที่มาจากเลือกตั้ง เขาสัมผัสปัญหา เขารู้ปัญหา เขารู้ความเจ็บปวดของประชาชน เขาต้องมีโอกาสมาเป็นนักบริหารประเทศสิ่งจะเอาปัญหามาแก้ไขได้ แต่ลักษณะอย่างนี้ท่านไม่ทำ ท่านไม่ได้สร้างความยิ่งใหญ่ให้ประชาชน แต่ท่านกลับเอาคนที่ประชาชนไม่ได้สัมผัสไม่ได้มาเลือกตั้งมาเป็นนักบริหาร มาเป็นรัฐมนตรีที่ไม่ต้องไปแคร์ (Care) ชาวบ้านแล้ว หลายครั้งท่านเห็นไหมครับท่านประธาน เอารัฐมนตรีที่เป็นบุคคลภายนอก ผมไม่ได้ดูถูกครับ แต่ผมเห็นฝีมือ ผมเทียบได้ มาบริหาร เป็นรัฐมนตรีผิดพลาด เขาให้มาบริหาร เสร็จแล้วก็ต้องออกไป เพราะไม่สามารถที่จะแก้ไข ปัญหาของประเทศได้ สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะทำให้ท่าน สสร. ได้อธิบายให้ประชาชน ได้ทราบว่าท่านกำลังคิดอะไรกันอยู่ ปัญหาที่จะต้องเกิดขึ้นมาอีกมากมาย เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี สมมุติว่ามีความจำเป็นต้องเอา ส.ส. คนหนึ่งมาเป็นรัฐมนตรี ต้องลาออก พอลาออกแล้วต้องไปเลือกตั้ง ไปเลือกตั้งนั้นเบสิ่องเงินชาวบ้านอีก เบสิ่องเงินของประเทศชาติอีก เลือกตั้งแล้วไม่รู้ว่าจะเป็นพรรครัฐบาลได้หรือไม่ อะไรมันเกิดขึ้น มันเป็นการแก้ปัญหาไม่รู้จบจบลัน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นการวางยาของประเทศ จะต้องมีความรู้รอบรู้ไม่รู้จักจบ ที่ผมพูดอย่างนี้ผมเห็นหัววงครับ ท่านประธาน เป็นห่วงกับองค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี เป็นห่วงกับความรอบรู้ของประเทศชาติที่ประชาชนเองนั้นไม่สามารถสถาปนาอำนาจอธิปไตยของตัวเองได้ เพราะมาถูกปล้นกลางอากาศ ๕ ตรงนี้ -----

จุดนี้ทั้งหมดตรงนี้ที่คาดคะเนแล้วประชาชนจะพึงอะไร ไม่มีทางที่ปัญหาของ
 ประชาชนจะหนีบอกขึ้นมาแก้ไขได้ค่างเขา เห็นเอาตาย ผมจึงไม่ฝากสบายใจ
 ในหมวดนี้ เพราะผมคิดว่าประชาชนต้องทึ่งใหญ่ในประเทศนี้ ถ้าไม่มีประชาชน
 ก็ไม่มีรัฐบาล ถ้าไม่มีประชาชนก็ไม่มีนายกฯ เมื่อมีประชาชนเขาตั้งคนเอาคน
 ของประชาชนมาบริหารประเทศ นี่เป็นหลักการของอำนาจอธิปไตย ท่านกำลัง
 สืบจากระบบยึดต่อระบบประชาธิปไตยในปัจจุบันนี้เองครับ ท่านกำลังยึดแต่งตั้งคนของ
 ประชาชนออกจากประชาชน ท่านไม่ยอมรับสถาบันอำนาจของประชาชน
 อำนาจอธิปไตยที่แท้จริง ท่านกำลังแบ่งแยกประชาชนออกจากอำนาจรัฐ
 อำนาจรัฐสัมพันธ์ประชาชนสัมพันธ์ไม่ได้ ไม่มีทางที่จะแก้ปัญหาประเทศไทยได้
 เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในขณะที่หลายหมวดที่ท่านทำดี
 ผมก็ว่าดี หมวดที่ท่านว่าของทำนดี แต่ผมว่าไม่ดีที่ปล่อยให้เหตุผลผม ต้องตอบ
 ประชาชน ผมถือว่าระบบประชาธิปไตยนั้นเป็นปรัชญาของมนุษยชาติ ที่
 ประชาชนนั้นจะต้องมีอำนาจในการบริหารประเทศลงตนเอง ระบบ
 ประชาธิปไตย คนของประชาชน เพื่อประชาชนจะต้องเห็น สสร. นั้นได้ขึ้นถึง
 ประชาชนมาเป็นหลักรัฐธรรมนูญมีมโนทัศน์กับพื้นฐานที่มีหมวด ๓ เป็น
 เครื่องยืนยัน หมวด ๓ ของท่านเป็นหลักการที่สภาพของประชาชนนั้นมีผลกว้าง
 ได้ในหมวดอื่น เพราะผมมีคำพูดว่า หมวด ๓ นั้นเป็นหมวดที่ใหญ่ที่สุด เพราะมัน
 จะเกี่ยวข้องกับสิทธิพื้นฐานของมวลมนุษยชาติที่เกิดขึ้นเป็นคนไทย ๖๐ ล้านคน
 ๖๐ ล้านคนนั้นจะต้องผูกขาดได้หมวด ๓ ท่านทำหมวด ๓ ได้ดี เพราะฉะนั้นก็
 ถือว่าผมให้เครดิตท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ตกลงในส่วนที่จะต้องแก้ไข
 กับผมต่อไป ทลให้ สสร. นั้นจึงตั้งหลักทำวิธีกาว่าอำนาจอธิปไตยของ
 ประชาชนนั้นคนคู่ จุดใด ยก่าคิดว่าตัวเองนั้นรู้กว่า คนที่คิดว่าตนเก่งนั้น
 เห็นคนที่วิเศษวิโสกว่าคนไทยทั้งชาติ ทลให้เอาคนไทยทั้งชาติมาตั้ง เป็น
 สมมติฐานเป็นปรัชญาในการที่จะทำรัฐธรรมนูญให้มันดีที่สุด รัฐธรรมนูญ
 ที่สุดเราไม่สามารถให้ค่าตอบได้ แต่รัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดคือรัฐธรรมนูญที่จะสร้าง
 ประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้ เพราะฉะนั้นผมจึงฝากให้ท่านประธานได้ไป
 บอกถึง สสร. เพื่อที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป ขอพบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพระมลครับ

ศาสตราจารย์พระมล ทองธรรมชาติ (รองประธาน

สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ พระมล

ศาสตราจารย์พระมล ทองธรรมชาติ สสร. ฝ่ายรัฐศาสตร์ ได้รับมอบหมาย

ให้ชี้แจงคำถามและข้อติงต่าง ๆ ของท่านสมาชิกรัฐสภาอินทรวงเกียรติแห่งนี้
 หลายข้อด้วยกัน ผมได้พยายามขออนุญาตท่านประธานตอนเช้า แต่บังเอิญมันมี
 คำถามมากมายที่เลขไม่ได้ตอบหลายท่าน แต่เห็นว่าคงไม่มีใครถามอีกแล้วจึง
 จะขอตัดยเป็นตอน ๆ นะครับ เพราะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนที่
 กำลังรับฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกรัฐสภาอินทรวงเกียรติแห่งนี้ และคำชี้แจง
 ของผู้ที่ท่านมอบหมายให้ไปทำ หรือท่านเรียกว่าท่าผลกตให้มาทำหน้าที่ครับ
 ผมก็กลัวว่าจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า การร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เราไม่ได้ร่างขึ้นมาใหม่ทุก ๆ มาตรา หลายมาตราที่อยู่แล้วในรัฐธรรมนูญ
 ปัจจุบันหรือรัฐธรรมนูญเก่า เราก็ยึดถือไว้เป็นหลัก -----

ใช่หรือไม่ ผมขอทราบเรียนต่อท่านสมาชิกรัฐสภาว่า การให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเมื่อเหตุผลสำคัญ ๓ ประการ

ประการแรกก็คือ ต้องการให้พี่น้องประชาชนของเราได้เห็นความสำคัญของสิทธิเลือกตั้งว่ามีความสำคัญยิ่งใหญ่มากที่จะมีส่วนเสริมสร้างการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ เป็นประชาธิปไตยมากกว่าที่เคยเป็นมา จึงได้เดินทางไปเลยว่าสิทธิเลือกตั้งนี้มีความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นพี่น้องที่มีสิทธิเลือกตั้งต้องไปใช้ เพื่อให้แสดงออกซึ่งอำนาจของพี่น้องประชาชนที่จะเลือกสรรผู้แทนที่พี่น้องสภาจะให้ไป เป็นผู้แทนของเขาไปทำหน้าที่ในรัฐสภานั้น เป็นเหตุผลข้อแรก คือต้องการให้พี่น้องเห็นความสำคัญของสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเป็นสิทธิทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่

เหตุผลข้อที่ ๒ ก็คือ ต้องการให้หรือจะช่วยให้ประชาชนของเรา
 เมื่อกำหนดเป็นหน้าที่แล้วก็ เชื่อกันว่าประชาชนก็ต้องไปใช้สิทธิมากขึ้นกว่าเดิม
 เพราะคราวที่แล้วเราก็ไปใช้สิทธิกันประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ
 ถ้าหากว่าเป็นหน้าที่ แล้วก็เชื่อว่าคนที่ยังนอนหลับทับสิทธิอยู่ก็จะได้ไปมี
 ส่วนร่วมในการใช้สิทธิมากขึ้น ก็จะส่งผลดีประการที่ ๓ ให้กับระบอบประชาธิปไตย
 ของเราภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่คือจะทำให้ฐานทางการเมืองของระบอบ
 ประชาธิปไตยที่เราได้สร้างขึ้นมานี้ใหม่ตามคำสั่งของรัฐสภาแห่งนี้ เป็นฐานที่
 กว้างขวาง มีประชาชนรองรับอย่างมั่นคงซึ่ง เชื่อกันว่าภายใต้ระบอบใหม่นี้คนน่า
 จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งถึง ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าเมื่อเป็นหน้าที่แล้ว
 ก็ต้องไป ทีนี้ส่วนเรื่องการทำไม่ว่าไปไหนแล้วจะเสียสิทธินั้น ท่านสมาชิกรัฐสภา
 หลายท่านถามว่าทำไมไม่เขียนเสียเลยว่าจะเสียสิทธิอะไรบ้าง ขอทราบเรียน
 ต่อท่านประธานรัฐสภาว่า ทางสมาชิก สสร. อยากจะให้ เป็นหน้าที่ของ
 ท่านสมาชิกรัฐสภาที่จะกำหนดเอาเองว่าการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นจะ เสียสิทธิ
 อะไรบ้าง กรรมการวิชาการของ สสร. ได้คิดไว้แล้ว แล้วก็ได้หาแบบ
 อย่างไว้ แล้วก็ได้ยกร่างมา แนวทางไว้ให้ดูด้วยว่า หลายประเทศนั้นมีวิธีการ
 กำหนดให้ที่นี้ประชาชนเสียสิทธิ คนที่ไม่ไปเลือกตั้งเสียสิทธิแตกต่างกัน
 ในบรรดา ๓๐ ประเทศในส่วนต่าง ๆ ของโลกที่บังคับให้ประชาชนต้องไปใช้
 สิทธิเลือกตั้งนั้น ก็มีทั้งที่อยู่ในแอฟริกาหรือทั้งที่อยู่ในยุโรป อย่างเช่น สเปน
 เบลเยียมก็บังคับให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ดังนั้นประเทศเหล่านี้ก็มีพระมหากษัตริย์
 เป็นประมุข ออสเตรเลียก็บังคับให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง บางประเทศนั้น
 กำหนดไว้เพียงว่า เมื่อหลังเลือกตั้งแล้วรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่หรือกรรมการ
 การเลือกตั้งก็จะประกาศรายชื่อคนที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้มารายงานตัวว่า
 ทำไมไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หากไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่มีเหตุผลก็อาจจะต้อง
 ถูกลงโทษ อย่างในบางประเทศ เช่น สิงคโปร์ ก็อาจจะบอกว่าเพียวหน้าไม้ให้
 เลือกตั้งแล้ว อย่างนี้เป็นต้น เว้นแต่จะมาแจ้งยืนยันว่าจะเลือกตั้ง อย่างนี้
 เป็นต้น แต่บางประเทศอาจจะบอกว่าต้องเสียค่าปรับ อย่างออสเตรเลีย
 บอกตั้ง ๕๐ ดอลลาร์ อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นการที่จะลงโทษหรือทำให้เสียสิทธินั้น
 ก็มีหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมเองได้ เสนอไว้ในแนวทางการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้น เสนอไว้แต่เพียงว่าน่าจะให้เขาเสียสิทธิในการเลือกตั้งครั้งต่อไป เมื่อเรียกเขามาถามแล้วเรียกมาถามแล้วไม่มีเหตุผล ไม่มีเหตุผลก็ต้องถามต่อไปว่าคราวหน้าจะมาไหม ถ้าไม่มาอีกก็ไม่ทำให้เลือกตั้งแล้ว ซึ่งสิ่งคิโปร้เคยทำเช่นนั้นมา แต่ทราบว่าสิ่งคิโปร้เดี๋ยวนี้บังคับถึงขนาดหนักว่าอาจจะไม่ต่อไปอนุญาตใบขั้ให้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็ขอให้ เป็นตุลยพินิจของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ว่าจะให้เขาเสียสิทธิอะไรบ้าง แต่ว่าเจตนาารมภ์ของ สสร. ไม่ต้องการให้ท่านไปบัญญัติให้เขาต้องเสียสิทธิในหมวด ๓ เป็นอันขาด เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ สสร. เห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกรัฐสภาได้กล่าวเมื่อถือว่าเป็นสิ่งที่สรรคส์สร้างขึ้นมาใหม่เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ได้มีการเพิ่มสิทธิเสรีภาพหลายประการ รวมทั้งระบบการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพก็ได้มีเพิ่มมากขึ้นด้วย ก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาเป็นประการสุดท้ายในส่วนนี้ จะขอตอบในส่วนที่ว่าด้วยหน้าที่การไปเลือกตั้งนั้น ก็ขอกราบเรียนว่าพี่น้องประชาชนที่ตนเองได้เคยออกไปคุยด้วยในหลาย ๆ จังหวัด เมื่อบามถึงเรื่องนี้แล้วเขาจะรีบตอบทันทีว่าขอให้กำหนดเป็นหน้าที่ ถ้าย่ำล่อยให้นอนหลับทับสิทธิกันอีกต่อไป เมื่อผมถามเขาว่าคุณทราบหรือไม่ว่า หรือพี่น้องทราบหรือไม่ว่ามันอาจจะทำาให้พี่น้องเสียสิทธิบางประการไปนะ เขากอกเอาเลขคนที่ไม่ไปเลือกตั้งนั้นควรจะได้รับการลงโทษเสียบ้าง สิทธิเลือกตั้งนั้นมันยิ่งใหญ่เหลือเกินจะมานอนหลับทับสิทธิอยู่ไม่ได้

เพราะฉะนั้นก็ขอทราบ เรียบว่าการกำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่นั้น ก็เป็นการตอบสนองความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนที่ได้เสนอความคิดเห็นไว้ในระหว่างการทำประชาพิจารณ์ตั้งแต่กรอบแรก ๆ ที่เราออกไปถามความคิดเห็นในเดือนมีนาคม จนกระทั่งถึงเดือนกรกฎาคมขณะนี้ นี่เป็นประการแรกนะครับท่านประธานรัฐสภา ที่อยากจะขอทราบ เรียบ

ใน/ประการที่ ๒ ก็มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านบอกว่า การปฏิรูปการเมือง หรือการปฏิรูปอะไรก็แล้วแต่จะปฏิรูปเพียงแต่โครงสร้าง อย่างเดียวไม่ได้ จะต้องปฏิรูปทัศนคติด้วย เพราะฉะนั้นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นมาใน มาตราต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ เราปฏิรูปทั้งโครงสร้างของการเมือง ปฏิรูปโครงสร้างของรัฐสภาไทยซึ่งเคยมี ๒ สภา แล้วก็ให้ยังคงมี ๒ สภาอยู่แต่ปรับหน้าที่ให้แตกต่างกัน อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านของ สภาร่างรัฐธรรมนูญได้อธิบายไปแล้ว ซึ่งเราเชื่อว่าโครงสร้างใหม่ของระบอบสภา จะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนได้ตามที่พี่น้องต้องการหลายอย่าง ซึ่งสมาชิกสภา ร่างรัฐธรรมนูญได้อธิบายไปแล้วว่า สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งและให้มี อำนาจ เป็นสภาตรวจสอบ นอกเหนือจากเป็นสภาที่จะมีอำนาจยับยั้งร่างกฎหมาย ของสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร ด้วยแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นสภาตรวจสอบอีก ซึ่งเราถือว่ามันเป็นอำนาจที่สำคัญมาก ที่ผู้แทนปวงชนที่มาจากการเลือกตั้งใน เขตใหญ่ี่นั้นน่าจะได้กระทำ ผลดีเป็นอย่างไรนั้น ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็ได้อธิบายไปแล้ว ฉะนั้นการที่เรากำหนดให้ การเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ก็คือว่าเป็นการปฏิรูปทัศนคติ หรือเป็นการปรับทัศนคติของ พี่น้องประชาชนบางคนทีนอนหลับหลับสิทธิในการเลือกตั้งครั้งก่อน ๆ ให้เปลี่ยน ทัศนคติที่เคยมีมาในอดีตว่าไม่ไปเลือกตั้งก็ได้ ท่านจะต้องปฏิรูปหรือปรับทัศนคติใหม่ แล้วว่า ต่อไปนี้ภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ที่มีการปฏิรูปการเมืองนั้น ท่านจะมีทัศนคติ หรือพฤติกรรมแบบเดิมไม่ได้ ท่านจะต้องไปเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นจึงทราบ เรียบว่า บทบัญญัติต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นตามคำสั่งของรัฐสภาแห่งนี้ ที่ให้เราวางรากฐานสำคัญในการปฏิรูปการเมืองด้วยการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ

ประการที่ ๓ ที่ผมอยากจะขอทราบ เรียบนะครับ ที่มีคำถามของ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติตั้งแต่เมื่อวานว่าไม่ได้ตอบให้ วันนี้ก็อยากจะขอตอบ เกี่ยวกับเรื่องพรรคการเมือง ว่าทำไมจึงไม่ยอมให้พรรคการเมืองที่ได้ คะแนนเสียงจากประชาชนทั่วประเทศตามบัญชีรายชื่อของพรรคที่ต่ำกว่าว่า

๕ เปอร์เซ็นต์นั้นไม่ให้นั่งในสภาผู้แทนฯ ทั้ง ๆ ที่เขาอาจจะได้คะแนนเสียงจาก
สมมติว่าไปใช้สิทธิกันเต็มเลย ๓๘ ล้านคน สมมติถ้าเขาได้ถึง ๑ ล้าน ๗ แสนคน
หรือ ๑ ล้าน ๕ แสนคนก็ยังไม่ให้เขา เพราะยังไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของคะแนนเสียง
ทั้งหมด ก็ขอทราบเรียนว่าสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนู้นั้นได้คิดถึงเรื่องเสถียรภาพ
ทางการเมืองในโครงสร้างใหม่ ตามที่ท่านสมาชิกสภาได้ตั้งเราไปว่าให้ดูให้ดีนะ
ว่าโครงสร้างใหม่นั้นจะต้องมีเสถียรภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ฉะนั้นหากว่า
ไปเขียนให้ทุกพรรค พรรคเล็ก ๆ พรรคนั้นละครใครที่ให้มีที่นั่งในสภาผู้แทนฯ ได้
ก็จะทำให้เกิดมีตั้ง ๓๐ - ๔๐ พรรคที่มีที่นั่งอยู่ในสภา เสถียรภาพทางการเมือง
ภายใต้โครงสร้างใหม่ของรัฐธรรมนู้นั้นใหม่ก็จะมีเสถียรภาพ แล้วก็ไม่มี
ประสิทธิภาพตามมากต่างแน่นอน เพราะฉะนั้นต้องเขียนกันไว้ว่าถ้าได้ไม่ถึง
๕ เปอร์เซ็นต์แต่ก็แสดงว่าพรรคการเมืองนั้นยังไม่ได้เป็นพรรคมหาชน แต่ว่าใน
แนวทางของ สสร. ได้เขียนไว้ในกฎหมายลูกหรือในบทบัญญัติอยู่ในบทเฉพาะกาล
บางจะเป็นมาตรา ๓๒๘ ที่บอกว่า พรรคมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐได้ เมื่อตั้ง
พรรคการเมืองขึ้นมามีคน ๑๕ คน ก็จะเผยแพร่ความดีความงามในหมู่คนที่เกี่ยวข้องกับเขา
ว่าเขา มี ๑๕ คน เขาคิดอย่างนี้ เขาอยากจะทำพี่น้องได้เห็นว่าคุณภาพของเขา
ความคิดของเขา มันได้มาร่วมและแสดงเจตจำนงร่วมกับเขา ในครั้งนี้ เขาก็มี
พรรคการเมืองแล้วจัดแจ้งได้ -----

แต่เขาไม่จำเป็นต้องส่งคนเข้ารับเลือกตั้ง เมื่อเขายังไม่พร้อมที่จะเป็น
 พรชของมหาชน ไม่จำเป็น แล้วเขาดำรงอยู่ได้ตลอดไป ทั้ง ๆ ที่เขาไม่
 ส่งคนเข้ารับเลือกตั้ง เพราะเราถือว่าพรรคการเมืองนั้นมี ๒ ระดับ เมื่อกัง
 พัฒนาไม่ถึงที่จะเป็นพรชของมหาชน ก็ขอให้ เป็นพรรคการเมืองของ
 กลุ่มผลประโยชน์ที่ซึ่งไม่พร้อมที่จะเข้าสู่วงการ เมืองที่จะให้มหาชนอื่นที่นอก
 กลุ่มผลประโยชน์ของตนได้ทำการสนับสนุน เพราะฉะนั้นกลุ่มของชาวนา
 ชาวจีน กลุ่มของชาวมินสี่ปะหลังอะไรต่าง ๆ นั้นอาจจะตั้งพรรคการเมือง
 ของเขาขึ้นมา เพื่อเผยแพร่ความคิดเห็นของเขาให้มหาชนได้เห็นพลังด้วยกับเขา
 แล้วก็เขาอาจจะทดลองส่งคนเข้ารับเลือกตั้งในการเลือกตั้งสักครั้งหนึ่ง
 แล้วในแนวทางของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น สสร. ได้วางแนวไว้ว่า
 ถ้าเขาได้คะแนนเสียงจากทั่วประเทศในบัญชีปาร์ตี้ ลิสต์ สักประมาณ .๕ เปอร์เซ็นต์
 ของ ๓๘ ล้านคน สมมติไปใช้สิทธิกัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย ก็น่าจะมีสิทธิได้รับเงิน
 อุดหนุนจากรัฐได้แล้ว แม้ว่าจะไม่ได้อะไรหนึ่งในสภาเลย เพื่อเขาจะได้มาพัฒนา
 พรรคของเขาให้เป็นพรชของมหาชน เพื่อจะได้มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรต่อไป
 แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นสิ่งที่ สสร. ได้วางแนวเอาไว้นั้นก็แล้วแต่ท่านสมาชิกสภา
 ว่าจะนำเอาไปปฏิบัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาหรือไม่ แต่เป็นแนวทางที่ผู้ร่าง
 ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้คิดเอาไว้ ว่าเป็นเรื่องการส่งเสริมพรรคการเมือง
 ให้พัฒนา เป็นขึ้น ๆ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ผมได้กราบเรียน
 ในที่ประชุมนี้เมื่อวานนี้แล้วว่า ผมมีส่วนสร้างกฎหมายพรรคการเมืองฉบับ
 ปัจจุบันมาเมื่อปี ๒๕๒๒ - ๒๕๒๔ ก็พบว่ามันมีจุดอ่อน จึงได้พยายามแก้ไข
 ในแนวความคิดใหม่ ไม่ให้เกิดปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในระบบพรรคการเมืองของเรา
 ที่หลายคนบอกว่าได้กลายเป็นระบบพรรคของธุรกิจการเมือง ข้อที่อยากจะ
 กราบเรียนอีกข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวเมื่อกี้ ที่กล่าวว่า สสร.
 ปลี่ยนสิทธิอันชอบธรรมของพี่น้องประชาชนที่ไปทำให้ ส.ส. ของเขาที่ได้รับ
 เลือกตั้งในเขตเลือกตั้งแล้วไปเป็นรัฐมนตรีแล้วตัดออกจากสมาชิกสภา ไป
 เป็นรัฐมนตรีอย่างเดียวย ท่านใช้คำว่า ปลี่ยน ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภา
 น่าจะไม่ใช่ครับ ที่จริงแล้วพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งไหนก็ตามใน ๔๐๐ เขต
 ในภายภาคหน้า ถ้าหากว่าสมาชิกในเขตของท่านได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนของ
 ท่านแล้ว และ เกิดได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี ท่านไม่ได้เสกสิทธิอะไรเลยครับ
 ท่านจะได้รับสิ่ง ๒ อย่างเลยครับ คือท่านจะได้รับความปลอดภัยว่าคนที่ท่าน

เลือกในเขตนั้น เป็นคนที่มีคุณค่า จึงได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้ไปเป็นรัฐมนตรี
 ดูแลประโยชน์ของคนทั้งประเทศ เป็นมนตรีแห่งรัฐ เป็นมนตรีแห่งประชาชนทั้งประเทศ
 เพราะฉะนั้นคนในเขตนั้นน่าจะภูมิใจถ้าได้เป็นเช่นนั้น แล้วพี่น้องในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ
 ก็จะได้ ส.ส. เพิ่มขึ้นอีก ๑ คน ถ้ามีการเลือกตั้งใหม่ ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ใน
 เขตนั้นแน่ ๆ เพราะฉะนั้นท่านจะได้ ส.ส. ๒ คน ดูแลผลประโยชน์ของพี่น้อง
 ประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้น ผมไม่คิดเลขครีวว่านี่เป็นการปล้น แต่เป็นการเอาไปให้
 เอาสิ่งที่พี่น้องอยากได้เอาไปให้ ท่านได้รัฐมนตรีที่ท่านต้องภาคภูมิใจว่าคนของท่านได้
 เป็นรัฐมนตรี แล้วท่านได้ ส.ส. ในพื้นที่ซึ่งมาดูแลท่านอีกต่อไป เพราะฉะนั้นอย่างนี้
 จะเรียกว่าปล้นได้อย่างไรครับ ได้ถึง ๓ คน แทนที่จะสูญเสียไปเลย ก็ขอกราบเรียน
 ในจุดนี้ และอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านบอกว่า สมาชิกสภาฯ ที่มาจากปาร์ตี้ ลิสต์ หรือ
 บัญชีรายชื่อพรรค ๑๐๐ คนนั้นไม่ใช่ ส.ส. ก็ขอกราบเรียนว่าเราถึงถือว่า เป็น ส.ส.
 ก็ยังเป็น ส.ส. ของประชาชน มีศักดิ์มีสิทธิ์เข้ามานั่งในรัฐสภาคันทรงเกียรติแห่งนี้
 ได้เหมือนกับ ส.ส. ที่มาจากเขตเลือกตั้ง แม้ว่าเขาจะไม่ได้ไปหาเสียงในเขต
 เลือกตั้งเขตเล็ก ๆ แต่เขาก็ต้องไปหาเสียงทั่วทั้งประเทศ แล้วเท่าที่ผมเข้าใจใน
 มาตรฐานที่ก้าวไว้ ก็กำหนดไว้เลยบอกว่า พรรคจะต้องเอาที่ออกมาใส่ในบัญชีรายชื่อ
 ของพรรคให้สอดคล้องหรือให้ค่านึงถึงสัดส่วนของภูมิภาคต่าง ๆ แม้ว่าจะมากำหนด
 เอาคนในกรุงเทพฯ ไปใส่ไว้ตั้ง ๑๐๐ คนไม่ได้ มันจะต้องมีคนจากภาคต่าง ๆ คน
 ในบัญชีรายชื่อคนี้ แล้วผมก็เชื่อว่าพรรคต่าง ๆ อาจจะเอามาจากทุกจังหวัดเลย
 อย่างนั้นๆ คนเด่นหรือเพชรฆาตของแต่ละจังหวัด ๑ คน เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติบอกว่า ประชาชนในจังหวัดนั้นจะไม่รู้จักเลย ผมไม่เชื่อว่าจะ เป็นเช่นนั้น
 ท่านต้องรู้จักแน่ เพราะจะต้องเป็นคนในจังหวัดนั้นที่จะต้องหาเสียงให้กับพรรค
 ในจังหวัดนั้น เพื่อให้คนออกเสียงเลือกตั้งพรรคที่เขาสังกัดอยู่ -----

เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนว่า ส.ส. ที่ได้สังกัดอยู่ในบัญชีรายชื่อพรรคประมาณ ๑๐๐ คนนี้ถ้าได้รับเลือกตั้งแล้วตามสัดส่วนที่เขาได้รับจากการคำนวณที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ครบ ก็จะเป็น ส.ส. ที่มีศักดิ์ศรีเท่ากับสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งทุกประการ และก็นั่นแหละครับ หากว่าเขาได้รับเลือกตั้งเป็นรัฐมนตรี ก็จะไม่ต้องเสียสตกส์เลือก ส.ส. เพิ่มขึ้น เราก็ใช้ชีวิตเลือกคนจากในบัญชีรายชื่อของพรรคนั้นขึ้นเป็น ส.ส. แทน ก็ต้องถือว่าเขาเป็น ส.ส. เพราะเขาได้แสดงตัวแล้ว ๑๐๐ คน เขาต้องแสดงตัวทั้งหมดในช่วงสมัครรับเลือกตั้งว่าเขาจะเป็น ส.ส. สังกัดพรรคนี้ แต่บังเอิญพรรคเขาเกิดชนะท่วมทันได้ทั้ง ๑๐๐ คน ก็ไม่ได้เป็น ส.ส. ทั้ง ๑๐๐ คน แต่ถ้าเขายังชนะไม่ท่วมทัน เขาอาจจะได้เป็น ส.ส. ๓๐ คน ๔๐ คน ๕๐ คน คนที่ ๕๑ ก็รอโอกาสที่จะได้ขึ้นไปเป็น ส.ส. แทนที่ละครับก็อยากจะขอกราบเรียนว่า อันนี้ไม่ได้เป็นการทำให้พี่น้องประชาชนต้องออกเสียงโดยไม่รู้จักหน้าตาเลย ไม่รู้ว่าใครอยู่ในบัญชีนั้น ต้องได้รู้จักแน่ครับ พรรคการเมืองทุกพรรค ผมเชื่อว่าเขาจะต้องสรรหาคนหรือเรียกว่า ระดับเพชรในจังหวัดนั้น ๆ เข้ามาเป็น ส.ส. หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อของเขา

ประการสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ได้มีคำถามจากท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งก็ได้เคยร่วมงานมากับกระผมมานานนะครับ ได้ตั้งคำถามหลายข้อ ซึ่งน่าจะเห็นว่ายังมีปัญหาท่านกรุณาผม ท่านได้ตั้งคำถามค่อนข้างง่ายให้ผมตอบ ข้อที่ ๑ ท่านบอกว่ามาตรา ๑๐๗ (๔) บอกรับค้ำให้ทุกคนสังกัดพรรคนี้ เอามาจากไหน แต่ก็บอกว่า เอ๊ะ มันมีอยู่เฉพาะในประเทศไทยสังคมนะครับ ผมขอกราบเรียนว่า เราไม่ได้เอามาจากประเทศสังคมนิยมที่ไทน์เลยนะครับ เราเอามาจากประเทศไทยครับ เอามาจากประเทศไทยของเรานี้แหละครับ เพราะได้เขียนกันไว้เรียบร้อยแล้ว ข้อที่ ๒ ปี ๒๕๑๗ ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านนั้นผมก็จำไม่ได้ว่าไปร่วมเขียนกับผมด้วยหรือไม่ ถ้าใช่ เมื่อปี ๒๕๑๗ ก็เขียนอย่างนั้นตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ แล้วว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรค แล้วก็มีปรากฏว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งปี ๒๕๑๗ ปี ๒๕๒๑ ปี ๒๕๒๔ ปี ๒๕๒๘ มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญกันหลายหนก็ไม่เคยตัดมาตรานี้ออกจากรัฐธรรมนูญเลย ยิ่งคงกำหนดให้ผู้สมัคร ส.ส. ต้องสังกัดพรรค ฉะนั้นกระผมก็ต้องถือว่านี่เป็นความเชื่อมั่นของสมาชิกวุฒิสภาของเราแล้วว่า การบังคับให้ ส.ส. ต้องสังกัดพรรคนี้เป็นสิ่งดีสำหรับประเทศไทย แม้ปัญหาการเมืองของประเทศไทยได้ จึงขอยืนยัน ตอนนี้เราว่าง ปี ๒๕๑๗ เขาไม่ได้ไปคิดถึงประเทศไทยเลยนะครับ แต่คิดว่ามันน่าจะดี จึงได้เขียนไว้ในที่ ๒๕๑๗ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ ก็ยืนยัน ปี ๒๕๒๔ ของท่าน

ก็ยื่นขึ้น ปี ๒๕๓๘ ที่แก้ไขก็ยื่นขึ้น ฉะนั้นขอทราบเรียนว่าเอามาจาก
ประเทศไทยครับ ไม่ได้เอามาจากประเทศสิงคโปร์ ข้อ ข. ถามว่าทำไม
นายกรัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส. เท่านั้น ประเทศไหนบ้างที่เขาเขียนอย่างนี้
ที่ว่า นายกรัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส. บางประเทศอาจจะไม่ได้เขียนได้ชัดเจน
อย่างนี้เช่น อินเดียก็บอกว่าวันขึ้นดำรงตำแหน่งนั้นไม่เป็น ส.ส. ก็ได้
แต่ ๖ เดือนแล้วต้องเป็น ท่านเองนี่เป็นต้น หรือของอังกฤษก็ไม่ได้เขียนไว้ว่า
ต้องมาจาก ส.ส. แต่ว่าโดยประเพณีแล้ว คนที่ได้เป็น ส.ส. นั้นเมื่อเป็น
นายกฯ แล้วต้องหาทางลงให้ได้ คือต้องมีพื้นที่ของตัวเองก็ต้องไปสมัคร
รับเลือกตั้ง แต่ว่าของไทยเรานี้ถ้าถามว่าเอามาจากไหนนี้ ถึงได้เขียนอย่างนี้
ก็เอามาจากประเทศไทยละครับ เพราะเราเขียนไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ แล้วปี ๒๕๓๕
ก็เขียนยื่นขึ้นไว้แล้วครับว่า นายกรัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แต่ว่าระบบใหม่ของเรานี้โครงสร้างใหม่นี้บอกว่าจะต้องลาออก เพื่อจะได้
ไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหารให้เต็มที่ เป็นมนตรีของรัฐ เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศ
ไม่ใช่ นายกรัฐมนตรีของคนในพื้นที่เท่านั้น ซึ่งอยากให้คุณตัดขาดจากพื้นที่ของท่าน
ถ้าท่านมาจากเขตเลือกตั้ง ปล่อยให้ ส.ส. ใหม่ที่มาแทนท่าน เขาดูแลพื้นที่จะดีกว่า
ฉะนั้นผมขอตอบคำถามข้อที่ ๒ ของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ

สำหรับประเทศที่ท่านถามว่าเรเฟเฟอเรนดัมนี้ครับ มาจากการที่ให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑๕ นั้นโดยไม่ขอพระราชโองการนั้น จะเป็นการตัดพระราชอำนาจหรือเปล่า ก็ขอทราบเรียนว่า ถ้ามองว่าเอามาจากประเทศไหนบ้าง ถ้าถามเช่นนี้ก็ตอบว่า ในบางประเทศการที่จะออกเรเฟเฟอเรนดัมหรือขอประชามตินั้น ในประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น เช่น เดนมาร์ก อังกฤษ นอร์เวย์ ฯลฯ นั้นก็ให้รัฐสภาเป็นผู้ออกเสียงขอเสียงประชามติ เพราะฉะนั้นของไทยเราการที่ให้นายกรัฐมนตรีปรึกษากับประธานสภาผู้แทนราษฎรและปรึกษากับประธานวุฒิสภาเพื่อขอทำประชามติในเรื่องที่คิดว่า เป็นประโยชน์ส่วนได้เสียของประเทศชาติหรือประชาชนนั้นก็ไม่ได้อันเป็นการผิดแตกต่างไปจากที่ไปอยู่ในประเทศบางประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแต่ประการใด ก็อยากจะขอทราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติยศครับว่า เราได้นำเอาแบบอย่างมาจากประเทศยุโรปเหนือ

สุดท้ายข้อที่ ๕ ของท่านท่านออกว่าจรรยาบรรณที่เขียนไว้ในมาตรา ๗๗ และมาตรา ๑๕๑ นั้น เขียนไว้ไว้อย่างนี้มันจะมีสภาพบังคับหรือเปล่า ก็ขอทราบเรียนว่า ในมาตรา ๗๗ นั้นเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งหมายความว่าในแผ่นดินของเราขณะนี้ความคิดความเชื่อร่วมกันที่เป็นพื้นฐานเลย เราอยากจะเห็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือข้าราชการประจำหรือใคร ๆ ก็ตามที่อยู่ในองค์กรใด ๆ ของรัฐควรจะต้องมีจริยธรรมเป็นแบบฉบับในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ เราก็เลยเขียนไว้เป็นแนวทางว่า ในแนวนโยบายพื้นฐานนี้รัฐต้องจัดทำหรือส่งเสริมให้องค์กรของรัฐจัดทำจริยธรรม และในขณะที่ท่านในมาตรา ๑๕๑ เราก็บอกไว้ว่า ให้สภาตราข้อบังคับโดยมีกำหนดหมวดที่ว่าประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาทั้ง ๒ สภาและของกรรมาธิการด้วย เท่ากับมีสภาพบังคับแต่ไหนแต่ไรนั้นก็แล้วแต่รัฐสภาที่จะไปกำหนดขึ้น บางประเทศถือว่าเป็นแนวทางพึงปฏิบัติ แต่บางประเทศบังคับ สหรัฐอเมริกาที่บังคับเลย ถ้า ส.ส. ทำผิดจริยธรรมแล้วถูกปรับได้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรของอเมริกาคงเฝ้าจับตามันก็ทำผิดจริยธรรมทางข้อก็ถูกปรับไปแล้วเหมือนกัน แต่บางประเทศก็ถือว่าเป็นข้อควรปฏิบัติเท่านั้น ไม่มีการบังคับลงโทษ

แต่ก็ถือว่าให้สิ่งคมลงโทษสำหรับคนที่อยู่ในตำแหน่งทางการเมืองแล้วก็ไม่ไป
ทำอะไรผิดจริยธรรม ไปรับของขวัญเขาที่ไม่ควรจะได้รับอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ครับ
ก็อาจจะต้องถูกสั่งคมประณาม หนังสือพิมพ์ขุดคุ้ยขึ้นมา แล้วคนเหล่านั้นก็จะ
ลาออกไป เพราะฉะนั้นการแซงก์ชั่น (Sanction) นั้น ที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติตามนั้นมันทำได้ทั้งในแง่ของกฎหมาย เขียนไว้เลยว่าจะต้องเป็น
อย่างนี้ แต่ผมคิดว่าการลงโทษโดยสิ่งคมอาจจะมีความรุนแรงมากกว่าการ
ลงโทษโดยกฎหมายเสียอีก อย่างประธานสภาของอเมริกาปัจจุบันนี้ถูกปรับ
แต่เขาก็ยังเป็นประธานสภาอยู่ได้ โดยคนก็บอกว่าถูกปรับไปแล้วนี่เสียค่าปรับ
ไปแล้วก็ไม่มีอะไรที่จะมาทำให้เขาต้องลงจากตำแหน่ง แต่ถ้าไม่มีการปรับ
สิครับอาจจะต้องมีการถูกลงโทษทางสิ่งคมอีกก็ได้

สุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้บ่น
บอกว่าทำไม่ได้ไม่ได้เขียนถึงที่น้องเกษตรกรเลย ก็เขียนไว้บ้างแล้วครับ
เขียนไว้ในมาตรา ๔๕ ให้ตั้งกลุ่มเกษตรกรได้ ตั้งสหกรณ์การเกษตรได้
ในมาตรา ๘๘ ก็เขียนถึงที่น้องเกษตรกรไว้ในเรื่องการจัดรูปตั้ง
การดูแลราคาของเกษตรกรอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ครับ แนวนโยบายพื้นฐาน
แห่งรัฐนั้นะครับจะมีรายละเอียดที่น้องเกษตรกรมากขึ้นเพียงใดนั้น
ก็ขึ้นอยู่กับรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ละครับ ที่จะกำหนดเป็นพระราชบัญญัติ
เป็นกฎหมายออกมา เพื่อให้สิทธิของพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรได้มี
มากขึ้น จะมากขึ้นแค่ไหนเพียงใดอยู่ที่ดุลยพินิจของท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน
ที่จะต้องพิจารณาต่อไป สสร. เพียงทำหน้าที่วางแนวไว้เท่านั้น ในรายละเอียด
ไม้อาจที่จะกำหนดได้ เพราะถ้ากำหนดรายละเอียด ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ซึ่งไปรับฟังความคิดเห็นประชาชนมาเข่าบ่นบอกว่า **พี่น้องประชาชน** เข่าบอกว่า
ยาวไป จริง ๆ แล้วการเขียนยาวนั้นถ้าหากว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อ
พี่น้องประชาชนในการสร้างความเข้าใจหรือสร้างหลักประกันในการคุ้มครอง
สิทธิเสรีภาพหรือทำให้เกิดความแน่ชัดในมาตรการต่าง ๆ ที่จะกำหนดขึ้น
เพื่อปฏิรูปการเมืองแล้วก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งเสียหาย บางคนอาจจะบอกว่ารัฐธรรมนูญ
ของอเมริกามีแค่ ๗ หมวด แต่อย่าลืมนะครับรัฐธรรมนูญของอเมริกานั้น
เขียนมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๗๘๗ เริ่มใช้บังคับ ค.ศ. ๑๗๘๘ เขาเขียนมา
กฎหมายลูกออกมามากมายมากมาย ซึ่งเขาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ
ถ้าจะเขียนแล้วผมเชื่อว่ายาวพอ ๆ กับของเราที่ละครับท่านสมาชิกที่เคารพ

เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนย่อ ๆ อาจจะยาวไปก็ตั้งอภัยด้วย เพราะว่า
มีคำถามมาตั้งแต่เช้าขอรวมตอบในตอนบ่าย ก็ขอขอบพระคุณครับท่านสมาชิก
ทุกท่านและท่านประธานรัฐสภา

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา : ขกกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เมื่อตอนเช้าท่านประธานกรุณาอ่านชื่อ บอกให้เสนอรายชื่อไปที่ผมขอความกรุณาท่านประธานช่วยกรุณาอ่านชื่อ เพื่อจะได้เตรียมตัว เพราะว่ารายชื่อที่ส่งไปแล้ว ถ้าไม่ทราบ จะไปสุระส่วนตัวก็ไปไม่ได้ ผมขอความกรุณาท่านประธานช่วยกรุณาปฏิบัติตามที่ท่านประธานได้ชี้แจงที่ประชุมด้วยขอพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณโกวิทครับ ผมได้ปฏิบัติตามที่ชี้แจงต่อที่ประชุมมาโดยตลอด แต่ว่ารายชื่อไม่มีขึ้นมาโดยตลอดเหมือนกัน จะให้อ่านก็ได้ก็อาจจะต้องใช้ เวลาสักครึ่งชั่วโมงในการอ่านรายชื่อที่ขึ้นมา แล้วรายชื่อสำหรับสายสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่ได้มีเฉพาะบัญชีที่คุณโกวิททำแต่เพียงบัญชีเดียว ท่านสมาชิกอื่น ๆ ท่านก็อยากจะพูด ท่านก็ส่งบัญชีของท่านขึ้นมาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็ต้องกระจาย ๆ กันไป ถ้าหากว่าคุณโกวิทไม่ได้ประท้วงในการปิดกั้นทั้งคับกรุณาอย่าลุกขึ้นพูดโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านที่เคารพ ผมขอประท้วงท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอละ ผมผิดข้อไหนว่ามา

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา : คือประท้วงในแง่ที่ว่าทางเลขาธิการรัฐสภาชี้แจงมาบอกว่าของ ส.ว. มี ๘ คน ปฟป. ๑๓ คนชาติไทย ๔ คน ความหวังใหม่ ๕ คน ชาติพัฒนา ๑ คน แล้วก็ ส.ว. ที่เหลือมีนายพิจิต นายนิเชต คุณวัลลก วิชัย โกวิท ดำรง เกษม สมพร รายชื่อเป็นอย่างนี้ ผมก็ไม่ทราบแล้วแต่ท่านประธานจะกรุณาเถาะครับ ผมจะไปอ้างข้อบังคับทุกทั้งท่านประธานก็ไม่ทราบ แต่ว่าผมยืนยันว่าสิ่งที่ท่านประธานให้ปฏิบัตินั้นผมก็ยังยืนยันความคิดเห็นของท่านประธานเมื่อตอนเช้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ที่ส่งไปก็อยู่ในรายชื่อทั้งสิ้นแหละ ยังไม่ได้ เคยมีใครออกนอกรายชื่อเลย เพียงแต่ว่ามีกระทั่งตามรายชื่อที่ส่งมาครั้งแรก คุณโกวิทก็ไม่ได้อยู่ในรายชื่อนั้น ก็ที่ส่งมาให้ผมมีคุณธัญญา อาจารย์สมพร เทพสิทธิ์า คุณลิปพนธ์ เกตุทัต คุณพิสิทธิ์ ณ พัทลุง ซึ่งกำลังจะถึง คุณนิเชต สุนทรพิทักษ์ คุณวัลลก ตั้งคณาภิรักษ์ คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา คุณดำรง พุดตาล คุณเกษม สวัสดิ์ศักดิ์ เกษม แล้วก็ที่มีรายชื่อเพิ่มมาอีกอันหนึ่งคือคุณนิพนธ์ วิไลษฐุทธศาสตร์ ซึ่งตอนนั้นผมไม่อยู่ ท่านประธานวันหมู่หมัดนอร์ ท่านนี่ไปแล้ว ไม่มีชื่อคุณโกวิท ถ้าผมเอาบัญชีรายชื่อแรกคุณโกวิทจะไม่ได้พูด

อีกเลขทั้งวันนี้ แต่ว่ามันก็จะมึนงงซี้ดล ๗ มาอยู่อีกหลายบัญชีก็จะสลับกันไป
ฉะนั้นก่อนจะต่อว่าต้องเข้าใจเสียก่อนว่าอะไรมันเป็นอะไร

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรดิตถ์) :
ท่านประธาน ขอลงญัตตครับ ขออาศัยที่อภิัตติบ ๒๒ ๕๘ ประท้วงครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประท้วงว่าอย่างไร
คุณพูดไปแล้วนี้

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรดิตถ์) :
ใช้ครึบ ผมขอญัตตเนื่องจากว่าที่ท่าน สสร. ได้ตอบไม่ตรงกับที่ผมถาม
ถ้าเกิดว่าจะปล่อยยาวไปอีก ผมก็เกรงว่าโอกาสนั้นจะไม่มาถึงอีก ผมขอแค่
๓ นาทีได้ไหม นิดเดียวครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาไว้ให้เขาตอบตรง
คำถามแล้วคุณไม่เห็นด้วยค่อยขึ้นมาพูดอีกสักครั้งหนึ่งดีกว่า เพราะถึงคุณพูด
ตอนนี้เขาก็ยังไม่ได้ตอบ เขาจะต้องให้สมาชิกพูดก่อน

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรดิตถ์) :
ก็ขอสักนิดเดียวขณะครึบ ขอความกรุณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถกว่าเลขครึบ เดียว
อย่างไรคุณก็ยังมีโอกาสพูด ให้ท่านอื่นซึ่งยังไม่ได้พูดได้พูดกันโดยทั่วหน้า ยังมี
เวลาอีกนาน คึนนี้ก็ยังทั้งคืน เขิญคุณสังขัยของครึบ

นายสังข์ทอง ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภาพินันท์) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภา และท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสังข์ทอง ศรีธเรศ ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรค ความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ถือว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่สุด รัฐสภาแห่งนี้ได้ร่วมกันพิจารณาด้วยความ รอบคอบก่อนที่จะลงมติว่ารับหรือไม่รับ วันนี้ก็เป็นวันที่ ๓ แล้ว ผมได้นั่งฟัง สมาชิกทุกท่านได้อภิปรายกันด้วยความตั้งใจ แล้วก็ได้อ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ เขียนขึ้นหลายรอบ และก็พบว่าบางมาตรา บางหมวด ถ้านำไปใช้แล้วอาจจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติได้ แล้วก็อยากจะเรียน ท้วงติงไว้ในวันนี้ถ้าหากว่ามีปัญหาจะแก้อย่างไร เพราะฉะนั้นในแต่ละประเด็นนี้ ผมอยากให้เห็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ชัดเจนไว้แล้วก็ตอบ เพื่อที่จะชี้แจง ให้พี่น้องประชาชนได้ทราบร่วมกันไปด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ เราต้อง ยอมรับกันว่าการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ มีปัญหาต่อพี่น้องประชาชนชาวไทยค่อนข้างจะมาก ผมเองก็ถูกลูกหลงไปหลายครั้ง รู้สึกเจ็บปวดไปพอสมควร อยู่ที่ ๆ ก็มีพี่น้องประชาชนบางกลุ่มก็มาบอกว่า ต้องรับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้ารับรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วจะทำให้บ้าน เมืองมีความเจริญ รุ่งเรือง ผมก็ว่าจริงหรือเปล่า เรามีรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๕ ฉบับ ถ้ารัฐธรรมนูญ ทำให้บ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองได้ เราก็คงจะไม่ต้องทำอะไร มาเขียนรัฐธรรมนูญกัน มันก็ไม่ใช่เรื่องยากเย็นเท่าไร ผมก็ชี้แจงไป หลายคนก็มาบอกว่า อย่าไปรับนะ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะทำให้บ้านเมืองเสียหาย ทำให้มีการเปลี่ยนแปลง ระบบอะไรต่าง ๆ มากมายหลายอย่าง ผมก็บอกว่าไม่จริงหรอก มันคงจะไม่ ถึงขนาดนั้น รัฐธรรมนูญก็เป็นกฎหมายฉบับหนึ่ง และหลายคนก็มาบอกว่า เสือก ให้ไปร่างกฎหมายแล้วทำไมไปให้ใคร เขียนกฎหมาย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ได้ อยู่ใน อบต. เขียนกฎหมายอย่างนี้แล้วก็มาอ้างประชาชน เป็นคนเขียนได้อย่างไร อะไรอย่างนั้น ก็มาว่าผู้แทนราษฎรค่อนข้างจะมีปัญหา ผมก็ขอเรียนว่า ความขัดแย้ง ในทางความคิด เป็นเรื่องปกติธรรมดาในระบอบประชาธิปไตย ไม่มีอะไรแปลก คนที่วางหรือทำใจได้ถึงจะเป็นประชาธิปไตย ถ้าคนบอกว่าความแตกแยกในทาง ความคิดไม่ใช่ประชาธิปไตย จะต้องเอาแบบอย่างคำทุกอย่างอะไรอย่างนั้น ก็คือไม่เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นก็ต้องทำใจให้ได้ ความแตกต่างในทาง ความคิด ผมก็คิดว่าคงจะไม่ถึงกับทำให้บ้านเมืองของเราแตกแยก ถ้าบ้านเมือง

ของเรามีความสามัคคี ก็คิดว่าจะมีความเจริญในโอกาสอันใกล้นี้ ผมก็ขอเรียนว่า สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญของเราได้ทำหน้าที่ตามขั้นตอนทุกอย่าง ตามระบอบประชาธิปไตย ไม่มีใครอยู่เฉย ๆ แล้วก็มาบกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้น ที่เราต้องมีร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญก็ขอเขียนว่า เนื่องจากเราเคยพูดกันมานานแล้ว ผมก็อยู่สภานี้หลายปี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ บอกว่าประเทศไทยของเราขณะนี้มีปัญหา เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องสังคม เรื่องการเมืองค่อนข้างจะวุ่นวายกันอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากว่าเราไม่มีการปฏิรูปทางการเมือง จำเป็นต้องมีการปฏิรูป แล้วที่พูดกันว่าจะปฏิรูปอย่างไร ก็มีการพูดกันว่าต้องยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ให้เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ซึ่งรัฐบาลยุคนั้นก็มีท่านบรรหาร ศิลปอาชา ขอภัยที่เอ่ยนาม เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านก็รับมาเป็นนโยบายของรัฐบาล แล้วก็เสนอร่างฯ แก่ไขมาตรา ๒๑๑ เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา สภาที่รับ แล้วก็ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา ผมเอง ท่าน สสร. หลายท่าน ท่าน ส.ส. ท่านวุฒิสมาชิกหลายท่านก็ไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญร่วมกัน ตอนแรกถ้าผมจำไม่ผิด คิดว่าเราจะร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญให้เป็นของประชาชน ก็ให้ประชาชนเลือกตั้งตัวแทนมาจังหวัดละ ๑ คน หลังจากนั้นก็ให้ยกร่างรัฐธรรมนูญ และกันน้ำขึ้นทูลเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงลงพระปรมาภิไธย แล้วก็ประกาศใช้เป็นกฎหมายไปเลย ไม่ต้องเอามาเข้าสภาตรงนี้ให้ยุ่งยาก แต่พอวาระ ๒ วาระ ๓ เมื่อนำเข้ามาพิจารณาในสภาแห่งนี้ ก็ปรากฏว่ามีการทักท้วงกัน น่าจะไม่ถูกต้อง จะเกิดสภา ๒ สภาขึ้นมา ก็ให้มีการเลือกตั้งทางอ้อม ให้พี่น้องประชาชนเลือกตั้งตัวแทนมาจากจังหวัดละ ๑๐ คน แล้วก็มาให้รัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เลือกจังหวัดละ ๑ คน เป็น ๗๖ คน แล้วก็มาเลือกตั้งตัวแทนของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายอะไรต่าง ๆ เข้ามาอีก ๒๓ คน เป็น ๙๙ คน ก็เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญขณะนี้ ที่หลายคนก็บอกว่าเป็นมนุษย์ทองคำ เข้ามาบกร่างกฎหมาย-----

เมื่อผลออกมาว่าฉันได้เข้าไปที่นครหลวงมาว่าผมก็ติดตามจับจึงมาได้ตลอด
 ในกฎหมายมาตรา ๓๑๑ ก็บอกได้ว่าให้ฟังความผิดเห็นสมควรยื่นลงประท้วงขึ้นไปได้
 กว่าจะไม่ไปทำการประสาธน์พิจารณาก่อนอื่นข้างจะมาก ผมก็ได้ไปสอบแนวความคิดของผม
 ละไว้หลาย ๆ อย่างเข้าไประยะเวลาหนึ่งได้พบกับ ส.ส. จึงพูดมาขึ้นใน
 ลูกหมอบชื่อ วัลดีน์ ว่าไปทรวง ท่านก็บึ้งลู่ยั้งทำเอาคนที่ ๒ วันนั้นเข้าไป หลากอย่างก็ได้มา
 อย่างหมดสติแล้วรีบพาไปส่งที่โรงพยาบาล ไปถึงการศึกษามีความจำเป็นจะต้องหาวิธี
 ให้พี่น้องประสาธน์ได้รับการศึกษาสูงขึ้นถึง ๑๒ ปี ไม่งั้นนี่แล้วมันจะเกิดมีลูกขึ้น
 ทุกอย่าง ตรงที่ท่านก็ให้มา ดูแล้วผู้สูงอายุซึ่งผมได้ตั้งขึ้นมาโดยตลอด ว่าผู้สูงอายุของเรา
 ยุบยอทั้ง ๑๒ ปี ผมก็ไปขอเงินจากกรมประมงเพราะที่นี้ได้จัดเงินไว้ให้ เพียงเดือนละ
 ๓๐๐ บาท ก็ให้เพียงนิดหน่อยแล้วไม่พอ ตอนนั้นก็บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ต่อไป
 เราจะต้องดูแลมากขึ้นกว่านี้ และนอกจากนั้นเด็กกำลังจะคนพิการอะไรพวกนี้รัฐจะต้อง
 ดูแล ก็ให้เสรีภาพในกฎหมายรัฐธรรมนูญกับพี่น้องประท้วงส่วนคนพิการจะได้รับมาก
 ผมก็เห็นว่า ถ้าเราใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ถ้ารัฐบาลสามารถที่จะดำเนินการ
 ตามนี้ได้ก็ควรจะ กิดประท้วงขึ้นมากขึ้น แต่ว่าในบางอย่างอย่างการศึกษา ผมก็ไม่แน่ใจว่า
 เวลาใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วให้มีการศึกษาฟรี ๑๒ ปี เราจะทำได้ดีหรือไม่
 ขนาดทุกวันนี้ ๖ ปี ผมแม่พี่น้องประท้วงกันตั้งร้องกันอยู่ ลูกหลานต้องถือสมุดชื่อหนังสือ
 ราวหลายเล่ม ต้องเสียค่าเล่าเรียนตั้งแต่โรงเรียน ต้องแย่งกันเรียนอยู่ ถ้ามาใช้กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญไว้ว่า ๑๒ ปีให้เรียนฟรี ผมกลัวจะมีปัญหา และนอกจากนั้นผมเองก็จะ
 เก็บเงินไว้ในเรื่องหมวดที่ ๒ หมวดรัฐสภา ซึ่งเป็นหมวดที่ค่อนข้างจะเปลี่ยนแปลง
 ผิดกันข้างจะมาก ในเรื่องของเขตการเลือกตั้ง เลือกตั้งจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วก็เรื่องของวุฒิสภาอีก ซึ่งผมก็คงจะไม่ใช้เวลามากของสภาแห่งนี้มากนัก โดยเฉพาะ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านนั้นก็ไปพูดไปแล้วหลายเรื่อง ผมก็จะตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่อง
 ๒ เรื่องที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ถ้ามีโหวต ส.ส. เกิน ๕๘ ส่วนของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบอกได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ห้าร้อยคน ซึ่งมี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ จำพวก ทั้งมาจากบัญชีการเลือกตั้งหรือปาร์ตี้ ลิสต์
 กับนี้ผู้ประท้วงไปโธษ ตัวลิ่งที่นอก ก็ได้พูดไปแล้ว ผมก็มีความคิดเห็นคล้ายๆ
 ที่น้องประท้วงไม่ได้ข้อข้อ ผมกลัวผม เป็นห่วงว่า ส.ส. ที่เข้าปาร์ตี้ ลิสต์
 เขาจะมีความคิดถึงพี่น้องประสาธน์มากแค่ไหน โดยเฉพาะถ้าไปเป็นรัฐมนตรี
 นายกรัฐมนตรีแล้วความผูกพันกับพี่น้องประสาธน์จะมีผลอะไร ตรงนี้ผมได้ตั้งข้อสงสัย
 ไว้ตลอดว่าขอให้ตัดออกได้ไหมตรงนี้ แต่มาถึงตรงที่ท่านสมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญ
 ท่านก็เคยเสนอ ผมก็ได้ฟัง แต่ว่าโดยระบอบประชาธิปไตยแล้วก็ต้องยอมรับ

เมื่อส่งส่วนใหญ่ออกมาอย่างนี้ ผมอยากให้ตัดคอกางวัง ๆ ในหมวดนี้ เพราะว่าพี่น้อง
 ประสพสามไม้สามนางใจ ไปถามหลายคนป้าดี ลีสิทธิ์ เขาใจตรงมา พรรคหนึ่งนั่งตั้ง
 ๑๐๐ คน ล่องไปไว้ที่ห้องประชุมสภาแล้ว พี่น้องประชาชนคงจะลำบากใจ เพราะว่าเขารู้
 เรื่องของอย่างเก่งก็หัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรคและก็มีเลขาธิการพรรคเท่านี้
 นอกนั้นก็เขาคงจะไม่รู้ ก็ไปมั่งตีบไว้ที่เขากลับเป็นพรรคแยกก็ได้ยวักละ ๑๐๐ คน
 ล้มเหลวจะเกิดปัญหา แต่ด้วยมีมติว่า ๑๐๐ คนในปาร์ตี้ ลีสิทธิ์ คงจะเป็นผู้ไปดำรง
 ตำแหน่งรัฐมนตรีหรืออนุชกรัฐมนตรีแน่นอน เพราะว่าถ้าไปเลือกเอาคนที่มาจาก
 เขตเลือกตั้งก็ต้องมีการเลือกตั้งซ่อม ซึ่งคงจะมีปัญหามากกว่าที่คุยซิจิต
 ซักนิดม ขออภัยที่เล่นนาม ส.ส. คุณหมายี่ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ถ้าเลือกไปแล้ว
 เกิดไปเลือกตั้งซ่อมไปก็พรรคฝ่ายค้านขึ้นมาจะมีปัญหา แล้วปัญหาตรงนี้ ส.ส.
 ก็ยังไม่ได้ตัดจบ แล้วก็มีปัญหาอีกว่าถ้าเลือกไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว มันเกิดจะมีการปรับ
 ครม. อย่างที่เกาะตมอยู่ปรับครม.มัน จะไปลงที่ไหน ไม่ได้เห็นหน้าแล้วจะไปลงที่ไหน
 ตรงนี้ก็เป็นที่น่าสงสัยอีกว่า จะให้ไปลงที่ไหน กลับไปทำงานแล้วถูกปรับ พี่น้องประชาชน
 ก็อย่าลืง ทำไมถึงถูกออกอย่างนั้นอย่างนี้ ผมก็ว่าไม่แน่ใจ สู้มีอำนาจก็สามาร
 ্থที่จะทำได้ เราก็เป็นผู้แทนฯ ต่อไปนี่ก็ต้องทำหน้าที่เป็นผู้แทนฯ แบบพี่น้องประชาชน
 เขาก็ลำบากใจ -----

แต่ถ้าจาก สสร. กัด จากผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งกัด ถูกไปเป็นรัฐมนตรี
 แล้วถูกไปหมดแล้วไปอยู่ที่ไหน ในตรงนี้ไม่ได้เขียนเอาไว้เลย เพราะฉะนั้น
 สมมติถ้าจะฝากให้ท่าน สสร. ได้ช่วยตนให้สภายิงหนึ่งคน แล้วมีสักเรื่องหนึ่ง
 เกี่ยวกับภาวะแบ่งเขตเลือกตั้ง วัน แรม วัน โทหวด ซึ่งว่ากันลงเป็นเขตเล็ก ๆ
 เขตละคน อันนี้ก็เห็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง สมเป็นผู้แทนฯ มา ๗ สมัย
 ยิงยาว (เลือกตั้งแบบแบ่งเขต ๓ คน) ก็ได้ต่อสู้กับนายทุนมาเป็นเวลานาน
 พลสภตว. เขตมันแกว้าง ๘ อำเภอ แล้วก็ประมาณ ๗๐๐ กว่าหมู่บ้าน เขาสู้ผมไม่ได้
 เพราะว่ามันซื้อไม่ไหว ผมพยายามไปขอพิมพ์ลงประชาชนที่ทุกแห่ง แต่มันก็เหนื่อย
 นะกับเขาหาหาเสียง เราต้องปราศรัยถึงวันละ ๒๐ กว่าหมู่บ้าน ก็ค่อนข้าง
 จะเหนื่อย แต่ว่านายทุนเขาไม่กลัวกองทหารลพบุรี ถ้าเขาไปตั้งเขตในเขตประชาชน
 ลพบุรีก็วางขวาง ฆาตกรไม่กล้า แต่ถ้าถ้าเขตเลือกตั้งแคบ ๆ มีแต่คนร่ำรวย
 ผมคงจะได้เลือกเล่นการเมืองหรือเลือกสมัครผู้แทนฯ เพราะผมจะสู้เงินเขาไม่ไหว
 เขาซื้อกับได้จริง ๆ แต่สภายิงมาที่เลือกผู้แทนฯ เท่านั้นที่ต่อสู้ เลือกท่าน
 เลือกผู้ใหญ่บ้าน เลือก ส.จ. เลือก ส.ท. ซื้อกันทั้งนั้น หลาก ๆ กับเงินจะเป็น
 วิสัยธรรมอะไรขึ้นมาอย่างนั้น เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมาก เขตเคยยิงซื้อสมัครคนด้วย
 แล้วก็ซื้อได้ตั้งบางที ทำไม่ถึงซื้อได้ ไม่มีใครไปทำอะไรเขาเลย องค์กรกลางก็มี
 ตำรวจก็มี ละไรก็มี ไม่เคยมีใครหลอกลวง ผมเคยมาทำบัญชีการปฏิบัติงานเป็นอง
 ครงนี้จะบอกต่างไร คือป่าแห่ง กำนันอยู่ กิ่ง หลงสวัสดี ผู้มีดาวโรส ยนต์คงตลอด
 ที่เอื่อนามไว้ในตรงนี้ ป่าพรหมจะบอกต่างไรแล้วงเขาซื้อเสียเรื่อง เขาโงง
 ท่านก็บอกทำไมมีท่านก็ ไปจับเขาก็ไปก็แค่นั้น เขาซื้อมาเราก็ซื้อไป เขาโงงมา
 เราก็โงงไป ถ้าซื้อแล้วเขาได้โงงแล้วเขาได้เราก็ชนะ ก็เป็นผลอย่างนี้ ท่านก็บอก
 หล่างนี้ กังไม่มีวิธีสักการเลย ตรงนี้ผมไม่สภายิงแจกจ่ายแบ่งเป็นเขตเล็กแล้ว
 ท่านจะไม่บอกกันการซื้อ สักงได้ก็ต่างไร หัวใจของการปฏิรูปการเมืองตรงนี้
 คือถือกันการซื้อเสีย ก้านแบ่งเขตเล็กลงไปเขตละ ๑ คน มีเขตแคบ ๆ เขาถง
 ซื้อ สักงกันมากขึ้น แล้วจะไปแก้ต่างไร จริงๆท่านจะมีองค์กรอะไรต่าง ๆ ขึ้นมา
 ที่แล้วก็มี แต่ก็ไม่ได้ทำงานอะไรมาหลายปี ดงนี้ผมเป็นห่วงมากครับ
 เพราะฉะนั้นก็ทให้ สสร. ได้ตอบ ให้พี่น้องประชาชนได้หากพิถงใจว่า ถ้ามีการ
 ซื้อ สักงจริง ๆ จิง ๆ ขึ้นมาเขตเลือกตั้งละ ๑ คน มันอันตรายมากครับ
 ก็คงจะมีผู้แทนฯทุกแห่งไหลกันเข้ามาในสภามากขึ้น ซึ่งจะเห็นอันตราย
 ต่อการเมืองระบอบประชาธิปไตย อันนี้ก็พลฝากไว้ด้วย ในขณะที่เดี๋ยวก็มีปัญหา
 เรื่องซื้อเสียเรื่องแบ่งเขต เขต ๓ ผมก็ว่ามันกว้างไป การไปปราศรัย

ในมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง เขียนไว้ว่า เมื่อมีการยุบสภาให้เลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน อย่างนี้ไม่มีทางย้ายพรรคได้เลย ต้องนับจากวันสมัครมาเกินเวลา ๕๐ วัน แต่ว่ากฎหมายบัญญัติว่าให้เลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน แต่ว่ามันก็มีข้อยกเว้น บทเฉพาะกาล ในมาตรา ๑๒๕ กำหนดว่า ในการเลือกตั้งครั้งแรกมีขึ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๑๗ (๔) มาใช้บังคับ มาตรานี้ให้ยกมาตราเดียว แล้วก็ยกเว้นครั้งเดียว และหลังจากนั้นไม่ให้ย้ายพรรคได้ คือมันย้ายไม่ได้ ตรงที่ผมว่ามันเป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะลิดรอนสิทธิของตัวแทนของพี่น้องประชาชน มันเกินกฎหมายโบราณครับ ธรรมดาพรรคการเมืองนี้จะเกิดขึ้นด้วยคนที่มีอุดมการณ์ แล้วก็มารวมกันเพื่อทำกิจกรรมทางการเมือง เมื่อเข้าไปแล้วอุดมการณ์ไม่ตรงกัน หรือเห็นว่าพรรคนี้มันไปไม่รอด นโยบายที่แถลงไว้ก็ไม่ได้ทำ สัญญากับพี่น้องว่าจะทำตรงนี้ตรงนั้นก็ไม่ได้ทำ แล้วจะผูกคอไว้ตรงนั้นหรือครับ ผูกคอผู้แทนราษฎรของพี่น้องไว้ตรงนั้น พรรคสั่งให้ซ้ายหันก็หัน ขวาหันก็หัน ยกมือยกก เอามือลงก็เอามือลงอยู่อย่างนั้นหรือครับ ผมว่ามันไม่ถูก กฎหมายฉบับนี้เขียนมาหลายปีแล้ว ผมเคยได้ป็นได้ฟังนักวิชาการหลายท่านตีพิมพ์กฎหมายฉบับนี้เอาไว้ว่าจะ เปิดกว้างได้แล้ว การสังกัดพรรคการเมืองมัน เป็นสิทธิของผู้แทนราษฎร แต่ก่อนมีการย้ายพรรคบ่อย หลายคนก็โจมตีว่า เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้แทนราษฎรย้ายพรรคขายตัวสมัยก่อนอาจจะจริง เพราะว่าโลกยุคนี้การสื่อสารอาจจะไม่รวดเร็ว ทุกวันนี้ลองย้ายพรรคดูสิครับ ข่าวดูไปถึงพี่น้องประชาชน ถ้าไม่มีเหตุผล ผมย้ายพรรค เพราะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ที่พี่น้องประชาชน เข้าใจแล้วที่ตาย เขาไม่เลือกอีกเลย เขาบอกว่าขายตัว ตายครับ พี่น้องประชาชนจะควบคุมไปเองโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้ผมว่าน่าจะ เขียนไว้ให้บังคับสังกัดพรรคก็พอ ไม่ควรจะไปเขียนกำหนดเวลาต้อง ๕๐ วันอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งเป็นการลิดรอนสิทธิตัวแทนของพี่น้องประชาชน ผมไม่เห็นด้วย คนย้ายพรรคที่น้องจะดูเอง และอีกอย่างหนึ่งคุณสมบัติของผู้สมัครผู้แทนฯ ต้องสำเร็จปริญญาตรี เมื่อวานนี้ผมก็ได้ยินอาจารย์ประวิทย์ ทองศรีนุ่น สสร. จากนครศรีธรรมราชพูดขึ้นแจ้งว่า ท่านไปสำรวจตรงนั้นตรงนี้ว่าได้ข้อมูลมา จริง ๆ แล้วตรงนี้ไม่ควรเขียนไว้เลย ถ้าเป็นสามัญสำนึกของนักประชาธิปไตยธรรมดา ๆ ไม่ควรเขียน อย่างไปเขียนจากัดคอบนนั้นไว้ มันเป็นการลิดรอนสิทธิของพี่น้องประชาชน ที่ไปสำรวจมาได้ เป็นสำนักของพี่น้องประชาชนที่จะต้องเลือกคนที่มีความรู้ เข้าไปทำหน้าที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ผมเห็นว่าไม่จบปริญญาตรี เขาไปเลือกครับ เคยต่อสู้กันมาไม่รู้เท่าไร

จนเหนื่อยแล้วก็เลิกไปเอง เพราะว่าที่นี้เองไม่เลือก เขามีความรู้สูงขึ้น เขามีความเข้าใจสูงขึ้น เขาเลือกคนที่มีความรู้ขึ้นไป ถ้าไม่ได้ปริญญาเขาไม่เลือก การไปเขียนอย่างนี้ไว้มันเป็นการลิดรอนสิทธิในระบอบประชาธิปไตย กฎหมายอย่างนี้ไม่ควรจะมี แก้วก็มีความพัฒนาให้มีการก้าวหน้าต่อไป ผมว่าตรงนี้น่าจะเอาออก เพราะว่าทั้งผู้แทนฯ หลายคนพูดแล้วไม่เห็นด้วย ผมเองก็ไม่เห็นด้วย ที่นี้คงก็บ่นกันมาทำมาไม่ถึงไปจำกัดสิทธิอย่างนั้น สมิครลงไปแล้วครับ จริงอยู่ทาง สสร. อาจจะได้คนมีความรู้คู่กับความดีมาเป็นผู้แทนราษฎร แต่เอาอะไรมาวัดความรู้ บางที่ปริญญาตรี ปริญญาโท เรียนมาแล้วก็ลืมก็มี ผู้มีประสบการณ์ เขาทำงานเขาไม่มีโอกาสเรียน เขาก็มีความรู้ก็มีอยู่เยอะแยะไป ยิ่งความดียิ่งไม่มีอะไรที่จะวัดได้ คุณต้องดูเวลาการทำงานนาน ๆ ต้องดูพฤติกรรม ระยะทาง พิสูจน์มาแล้วเวลาพิสูจน์คน ค่าของคนก็อยู่ที่ผลของงาน มันก็จะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมว่าไม่ควรเขียนไว้ ผมก็ตั้งใจในหลายหมวดที่กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ได้รับบัญญัติไว้ อย่างการควบคุมการเข้าสู่นาฬารัฐนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเราจะต้องมีการตรวจสอบสำหรับคนที่เข้ามาสู่ถนนสายการเมืองนี้จะต้องเข้ามาด้วยความโปร่งใส ด้วยความบริสุทธิ์ใจที่จะมาทำงานการเมืองให้กับที่นี้เอง หรือคนที่มาทำการตรวจสอบได้

ผมก็เห็นว่าระบบการตรวจสอบในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้างจะต้นละครับ ถ้าเราสามารถปฏิบัติได้จริง ๆ การเมืองของเราก็จะดีขึ้น ถ้าเราไม่ทำตรงนี้ก็ไม่ครบ ไม่มีทางเลยครับ บ้านเมืองของเรา ถึงจะที่นั่งอยู่เสียภาษีมากขึ้น จัดงบประมาณไปพัฒนาประเทศอย่างไร ถ้าเราไม่มีการแก้ปัญหาตรงนี้ ไม่มีการตรวจสอบ ผู้ใช้อำนาจรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นนักการเมืองหรือข้าราชการผู้ใหญ่บางคนก็ครบ จะมีการทุจริตคอร์รัปชันกันมาก เพราะฉะนั้นผมก็เห็นว่าในจุดนี้เป็นจุดที่ดี ในส่วนตัวของผมแล้วยอมรับนะครับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เห็นว่ามันถูกต้องทุกอย่าง แต่อย่ามาบอกว่าแก้ไม่ได้นะครับ ผมไม่ยอมเหมือนกัน ถ้าบอกว่าแก้ไม่ได้ ถ้าแก้ทั้งกันอย่างนี้ ไม่เป็นประชาธิปไตยครับ เรามีรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๕ ฉบับ ๑๕ ฉบับก็แก้กันมา บางฉบับก็เลิกทิ้งทั้งฉบับ ทำไมจะแก้ไม่ได้ละครับ ขอความกรุณาให้พวกเราได้ดูว่าอะไรที่มีความเหมาะสม อะไรที่ไม่มีความเหมาะสม ผมก็คิดว่า ถ้าหากว่าเรามีความรัก มีความสามัคคีต่อกันตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา กฎหมายรัฐธรรมนูญก็แก้ได้ครับ แต่ว่าตอนนี้แก้ไม่ได้ เราพิจารณาอยู่ขณะนี้หลายคนก็คิดว่าน่าจะแก้ได้ แก้ก่อนแล้วก็ลงมติ ลงไม่ได้ครับ แก้ไม่ได้ เพราะว่ามันผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ปีพรส ขอให้ท่านให้ดี เพราะฉะนั้นตอนนี่แก้ไม่ได้ แต่ว่าถ้าหลังจากลงมติรับแล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นรัฐธรรมนูญแล้ว โอภาสแก้มีครับ อะไรที่ไม่เหมาะสมก็ขอให้พวกเราได้จับมือกัน แล้วก็มาพูดกันว่าจะแก้ไขตรงไหนอย่างไร ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพิศิษฐ์

นายพิศิษฐ์ ฌ พัทลุง สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ ผม พิศิษฐ์ ฌ พัทลุง สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมขอถือโอกาสนี้แสดงความชื่นชมและขอสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เนื่องจากว่าด้วยความรู้สึกคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ร่าง ขึ้นมาด้วยการให้เกียรติประชาชน ด้วยการรำลึกว่าคน ๖๐ ล้านคนเป็นเจ้าของประเทศนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดที่ ๓ มาตรา ๒๖ ซึ่งระบุไว้ว่า การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรจะต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในเรื่องนี้มีปัญหามานานมาก เพราะว่าองค์กรของรัฐในอดีตรัฐบาลใช้อำนาจในการตัดสินใจชี้ทรัพยากรโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มากนัก มาในวันนี้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยมีปัญหาทุกชุมชนตั้งแต่ยอดเขาไปสู่ท้องทะเล เพราะฉะนั้นผมมีความรู้สึกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้กำลังจะแก้ไขในจุดนี้ซึ่งเป็นจุดที่สำคัญมาก โดยรวมแล้ว เป็นรัฐธรรมนูญที่ดี

แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของกรปกป้องศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นั้น คิดว่า
 ในมาตรา ๒๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๖ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ นั้น
 มีความชัดเจนในจุดนี้เป็นอย่างยิ่ง ในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้สร้างปัญหาไว้มาก เช่น
 ถ้าเราดูกันง่าย ๆ ที่สุดในวันนี้จะเห็นว่า โครงการที่มาบตาพุดนั้นสร้างปัญหาให้
 กับประชาชนที่อยู่รอบ ๆ นั้น ท้ายที่สุดก็ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ปัญหา
 พบว่ามีมา ๓ ปี ๔ ปีแล้ว แต่การแก้ปัญหายังเป็นไปอย่างเชื่องช้าและขาด
 ความชัดเจนเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาของประชาชนที่ถูกย้าย ถูกไล่ที่จากโครงการใหญ่ ๆ
 ของรัฐยังไม่ได้รับการชดเชยเป็นเวลาถึง ๒๘ - ๓๐ ปี มีปัญหาส่วนอื่น ๆ
 ที่แสดงให้เห็นว่าการไม่เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นั้น ทำให้หลายหน่วยงาน
 พัฒนาประเทศโดยสละสุขภาพ ชีวิต คุณค่าชีวิตและชุมชนให้เพื่อผลประโยชน์
 ทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเรียนว่า การพัฒนาประเทศในอนาคตนั้น
 จะมีประชาชนมีส่วนร่วม มีความสามารถของประชาชนที่จะชี้ได้ว่าจะมีอะไร
 จะเกิดขึ้นต่อชุมชนของเขา แล้วเขาจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการเหล่านั้น
 อย่างไม่อย่างใด ที่สำคัญที่สุดผมอยากจะเรียนว่า การศึกษาผลกระทบในเรื่องของ
 สิ่งแวดล้อมที่ผ่านมาเป็นการทำธุรกิจโดยสิ้นเชิง ไม่เคยมีโครงการใด ๆ เลย
 ที่มีการศึกษาผลกระทบที่มีคุณค่าเพียงพอต่อการ เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจว่า
 โครงการนี้ควรจะดำเนินต่อไปหรือควรจะยุติ แต่เป็นการกระทำการศึกษา
 ผลกระทบเพื่อผลประโยชน์ของผู้จ้าง

เพราะฉะนั้นประชาชนจึงมีปัญหาในเรื่องของการต้องโยกย้าย ต้องสูญเสียทรัพย์สินอาจต้องย้ายเข้าเมืองใหม่ ต้องออกไปขายตัวหรือขายแรงงานในต่างประเทศ หรืออีก ๑๐ ล้านคน ต้องหนีเข้าไปอยู่ในป่า ด้วยเหตุผลที่ว่าทรัพยากรที่เขาเคยมีใช้ในชุมชนทองเขานั้นถูกทำลายไปหมด ในอนาคตนี้การใช้ทรัพยากรในลักษณะของการพัฒนาประเทศในลักษณะของการปราบปรามชาติ เอาชนะธรรมชาติ เพื่อผลประโยชน์หรือเพื่อความสำเร็จของหน่วยงานขององค์กรของรัฐ จะไม่มีเกิดขึ้นสัก เนื่องจากว่าประชาชนจะมีสิทธิในการตรวจสอบ ทราบล่วงหน้า มีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นและจะมีสิทธิในการนำกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการยุติโครงการ หรือในการเรียกร้องค่าชดเชย ซึ่งผมคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีความสำคัญมากในจุดตรงนี้ ที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ที่อาจจะเขียนถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ร่างขึ้นมาของ สสร. นี้ก็คือว่า ต่อไปนี้ประชาชนจะมีสิทธิอีกอันหนึ่งที่สำคัญมาก คือสิทธิในการปฏิเสธบางสิ่งบางอย่างที่จะถูกยึดเยียดเข้ามาในชุมชนของเขา เช่น มีชุมชนบางชุมชนซึ่งกลุ่มผู้นำ มีความผาสุกในการใช้พื้นที่สะอาด มีปลากิน มีทุกอย่างพร้อมหมด แต่รัฐบาลหน่วยงานของรัฐได้มายึดเยียดน้ำประปาภูเขาให้ ซึ่งประชาชนบอกว่าไม่มีความจำเป็นอะไรจะต้องการตรงนี้เลย แต่รัฐบาลบอกไม่ได้แล้วงบประมาณมาถึงแล้ว อ่างต่าง ๆ ก็ตั้งทำ โดยที่กันนี้ เป็นเพียงตัวอย่างอันหนึ่งเท่านั้น ที่ประชาชนหลากหลาย ๆ พื้นที่ที่ถูกยึดเยียดโครงการของรัฐ ซึ่งประชาชนในชุมชนนั้นขาดความจำเป็น และในบางกรณีไม่ต้องการมันด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนในเรื่องของสิทธิของประชาชนในส่วนต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เสนอให้ อยากรจะขอเขียนสั้น ๆ ว่า การที่ประชาชนได้เลือกตั้งผู้บริหารประเทศ เลือกตั้งผู้แทนราษฎร เลือกตั้งสมาชิกสภาในอนาคตนั้น เป็นการจ้างให้มาทำงาน เป็นการมอบภาระและหน้าที่ให้ แต่ไม่ได้หมายความว่า เขาได้มอบประเทศชาตินี้ให้กับคนเหล่านั้นไปแล้ว ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญ ชาดีไทยนะครับ กาญจนบุรี

นายเรวัต ลีรินกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานเป็นกำลังใจไว้ ณ โอกาสนี้ที่ยังจำจังหวัดผมได้ แม้จำชื่อไม่ได้ก็ตามนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต ลีรินกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อเข้านี้กระผมพยายามจะยกมือ เพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ตลอด ๒ วัน ที่ผ่านมานี้ครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนให้ความสนใจอย่างมากใน

๑๓๖

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สุภัทสวัสดิ์ ๖๔/๙

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อที่อยากจะฟังความคิดเห็นของทั้งท่าน สสร. ท่านสมาชิก
รัฐสภา และความจริงก็อีกว่าท่านประธานได้เคยบอกว่า ถ้าถึงหมวดไหน
ท่านประธาน สสร. ที่แจ้งสักนิดหนึ่ง ว่าหมวดนี้มีมาตราอะไร ไร บ้าง แก้ไข
อย่างไร เสร็จแล้วเมื่อเสร็จแล้ว สมาชิกรัฐสภาแห่งนั้นก็พูดไป ชี้ยกความ
ถ้าเป็นอย่างนั้นจะได้ประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนอย่างมาก-----

ป

๑

เพราะเท่าที่ผ่านมากลับ ท่านประธาน พี่น้องประชาชนนี่ก็ทราบกันเพียงผิวเผิน นะครับ ทราบผิวเผิน เท่านี้เอง ไม่ได้ทราบไปลึกซึ้ง จนมีการเสนอ ร่างฯ เข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ ก็เลยเกิดความสนใจก็อยากจะมีดูอยากจะเห็นกันมาก อย่างผมนี่ครับ เขาขอตัวว่างๆ นี่ครับ ซึ่งผมทราบว่าทาง สสร. พิมพ์จำหน่าย จังหวัดผมยังขาดอีกเยอะเลยนะครับ อย่างเล่มเล็ก ๆ นี่ครับ ไม่ทราบว่า สสร. จังหวัดกาญจนบุรี ท่านประวิทย์ เจนวิระนนท์ เอาไปแจกมากมายแต่ไหนก็ไม่ทราบ แต่ขอคืนมากมายครับ ก็อยากจะฝากเรื่องนี้ไว้ เอาไว้ให้เขาดูนะครับ ท่านประธานครับ

กระผมขออนุญาตทราบเรียนว่าในช่วงที่มีการปฏิรูปการเมือง มาตรา ๑๑๑ ในช่วงนั้น กระผมก็จำได้ว่า ท่านประธานก็เป็นประธานในช่วงนั้น ก็มีพูดกันมากครับ ว่าการปฏิรูปทางการเมืองนี้มีปัญหามากที่สุดคือการซื้อสิทธิขายเสียง พี่น้องประชาชน ส.ส. ถูกต่อว่ามากมายไม่เห็นที่ไว้วางใจ เข้ามาเพราะซื้อเสียง พี่น้องประชาชน ขาดสิทธิขายเสียงกันก็ให้มีการปฏิรูปกัน พอมาถึงการร่าง ของ สสร. นี้ กระผมก็มาดูแลครับ ท่านประธาน มาดู พยายามดูว่าจะมีบ้างที่จะจัดปัญหา การซื้อเสียงของพี่น้องประชาชนตามที่จะได้มีการปฏิรูปกัน ในช่วงนั้นพี่น้องประชาชน ก็พูดกันมากครับ ในสมัยท่านนายภา บรรหาร นั้นว่าจะเป็นไปได้แค่ไหน รัฐธรรมนูญนี้จะปฏิรูปกันได้แค่ไหน ท่านบรรหารไม่มีวิสัยทัศน์ อย่างนี้เป็นต้น พอมาถึงวันนี้ สสร. ก็ร่าง เข้ามา รัฐธรรมนูญนี้ก็เห็นรัฐธรรมนูญที่จะเป็น ที่พึ่งที่หวังของพี่น้องประชาชนไปเสียแล้ว กระผมเองก็มาดูแลครับว่ามีอะไรบ้าง ที่จะมีการจัดปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง ก็มาดูว่าอย่างไร

ประการแรก บุคคลมีหน้าไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตรงนี้ใช้ใหม่ครับ

ประการที่ ๒ ในการเลือกตั้ง ให้มีเขตเลือกตั้งใหม่

ประการที่ ๓ สสร. กำหนดให้ ส.ส. มาจากการเลือกตั้ง

๕๐๐ คน แล้วก็เรียกภาษาอังกฤษว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ สัก ๑๐๐ คน แล้วก็มีการเลือกตั้ง วุฒิสมาชิกอีก ๒๐๐ คน อย่างนี้เป็นต้น นี่คือการที่จะจัดปัญหาซื้อเสียงใช้ใหม่

ประการที่ ๔ บอกว่าเมื่อ ส.ส. จะเป็นรัฐมนตรี ต้องลาออก จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้ใหม่ ปัญหาตรงนี้ครับ ก็มาถาม แล้วก็มาดูกัน ก็ได้รับคำสั่งจากท่าน สสร. นะครับ บอกว่า บุคคลมีหน้าไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น มีเหตุผล ๓ ประการ บอกว่า ๑. มีความสำคัญที่ยุ่งใหญ่มาก ๒. ให้ใช้สิทธิมากขึ้น

๑๓๘

ร ๔/๒๕๔๐ (ส. ๒)

จิราพร ๗๐/๒

๓. สิ่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ตรงนี้ก็เหมือนกันครับ ท่านประธานครับ
ถ้าอธิบายกันแค่นี้ก็มองไม่ได้ว่าเป็นการขจัดปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงได้
เพราะว่าการเลือกตั้งนะครับ ท่านประธานครับ โดยปกติแล้วในร่างฯ เติมนั้น
การใช้สิทธิเลือกตั้งต้องได้รับความคุ้มครอง ที่น้องประชาชนจะไปเลือกตั้ง
ต้องได้รับความคุ้มครองครับ เราก็ต้องไปด้วยความสมัครใจ การจะไปบังคับ
นี่เป็นหน้าที่นี่นะครับ ก็ถูกครับ เป็นหน้าที่ต้องไป ต้องบังคับไป แต่การบังคับ
โดยไม่สมัครใจนี้ มันก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ประชาธิปไตยนะครับ เพราะว่าสิทธิ
การไปเลือกตั้งนี่เป็นสิทธิ์และหน้าที่ อย่างนี้เป็นการบังคับ แล้วที่การบังคับ
นี้ครับ ท่านประธาน โดยปกติเนะครับ การบังคับถือว่าเป็นหน้าที่นี้จะไปเลือกตั้ง
หรือไปทำอะไรก็แล้วแต่ทุกอาชีพนี้ครับ ถ้าเป็นหน้าที่แล้วจะมีผลตอบแทนนะครับ
ท่านประธาน -----

แต่อย่างนี้เขาต้องเสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายเรื่องต่าง ๆ นานา เมื่อถือเป็นหน้าที่แล้ว แล้วผลตอบแทนอยู่ตรงไหนนะครับ นี่ประการที่กระผมขอยกมาให้ เป็นข้อสังเกตเอาไว้

ในประการที่ ๒ ที่ว่าเขตเลือกตั้งท่านประธาน ก็มีคนพูดไว้มาก เป็นเรื่องจริงนะครับ ผมว่า สสร. ที่เคยผ่านการเลือกตั้งมานี้ต้องรู้ แล้วผม ได้ฟังมาว่าเขตเลือกตั้งเพื่อให้เกิดชิดครับ ความจริงแล้วเขตเล็ก เขตใหญ่ที่ ถ้าผู้จะเป็นผู้แทนราษฎรไม่ไปใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน กระผมกราบเรียนได้เลยว่า ไม่มีโอกาสจะได้รับเลือกตั้ง หรือว่าได้ ๆ ตก ๆ ตก ๆ ได้ ๆ จะไม่มี การ ได้รับเลือกตั้งมาตลอด นี่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจะบอก ว่า เขตเล็กและใกล้ชิดประชาชน ตรงนี้กระผมคิดว่ายังฟังไม่ค่อยได้นะครับ เพราะว่า เขตเล็กนี่อิทธิพลมาก แล้วกระผมกราบเรียนได้เลยว่า ทำอย่างไรครับ ถ้าเขตเล็กลงนี่นะครับ จะมาบอกว่าเลือกตั้งอย่างนี้ แล้วก็บอกว่าสามารถ ขจัดปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงได้ กระผมไม่มั่นใจ ตรงนี้ต้องอธิบายนิดหนึ่ง นะครับว่า นอกเหนือจากที่ว่าใกล้ชิดกันแล้วมีอะไรอีกไหม เพียงเพื่อใกล้ชิด นี้ไม่ได้ เพราะ ส.ส. ทุกวันนี้ที่มีอยู่ ๒๕๓ ท่านนั้นะครับ ใกล้ชิดประชาชน ทั้งหมดไม่ว่าเขตเล็ก เขตใหญ่ เข้าไปที่ไหนที่พี่น้องประชาชนรู้จัก เดินเข้าไป ก็รู้แล้วใครมา อย่างนี้เป็นต้น ในกรณีที่กำหนดมี ส.ส. จำนวน ๕๐๐ คน แล้วก็ ปาร์ตี้ ลิสต์ อีก ๑๐๐ คนนั้น จริง ๆ นะครับ ท่านประธานครับ ก็มีการพูดกันว่า ตรงนี้ทำกันไปเพื่ออะไร มีบางท่านก็บอกว่า เพื่อตัวของท่าน สสร. เองนะครับ จะเท็จจริงอย่างไรผมก็ไม่ทราบ แต่บ้านมองกันลึก ๆ ไปนะครับ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วเรื่องนี้ผมก็ไม่ทราบว่ามีคนถามก็เบะนะครับว่า ระบบประชาธิปไตยของเรามีมันจะใช้ระบบไหน ถ้าระบบอังกฤษนะครับ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนี้ เขาก็ใช้ระบบนายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ส.ส. มาจากการเลือกตั้ง เป็นรัฐมนตรีไว้ต้นะครับ ถ้าใช้ระบบอื่นกระผมก็ ไม่แน่ใจจะครับว่า มาจากระบบไหน ถ้าระบบอื่นอย่างนี้ใช้ ปาร์ตี้ ลิสต์ นะครับ แต่ของเราประ เหมิการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขนั้น เรามาจากอังกฤษโดยดั้งเดิมมาแล้วนะครับ นี่ก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น ท่าน สสร. ก็น่าจะต้องอธิบายให้ชัดเจนยิ่งกว่านี้ และที่สำคัญนะครับ การเลือกตั้ง นี่นะครับ แต่ละครั้งแต่ละหนนี้ใช้เงินมากมายมหาศาล จะแน่ใจขนาดไหนว่า

อาจจะ มีประ ชาธิปไตยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นจะ แน่ใจขนาดไหนว่า ผู้ที่เข้ามาในระบอบ
 ปาร์ตี้ สีสต์ นั้นจะบริสุทธิ์จริยธรรมยิ่ง ไปกว่านั้น วุฒิสมาชิกบางท่านก็ภูมิใจ
 บางท่านก็ไม่ภูมิใจว่า พร้อมที่จะเลือกตั้ง หรือมีที่จะมีการเลือกตั้ง ดีใจครับ
 ถือว่าเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง แต่กระผมกราบเรียนว่า วุฒิสมาชิกนั้นเป็นที่พึ่ง
 ของ ส.ส. เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิมากมายหลายสาขา แต่ถ้าเลือกตั้งนะครับ จะแน่ว่า
 ตรงไหนว่าจะได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามา แต่ก็ได้รับฟังนะครับ ท่าน สสร.
 อธิบายบอกว่าที่มานั้น เจตนาที่มาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไปไม่ใช่เป็นอย่างนั้นแล้ว
 เข้ามาเพื่อที่จะสามารถถอดถอนได้ ถอดถอนได้แม้ นายกรัฐมนตรี ไม่ว่าใคร ๆ
 ถอดถอนได้ ไม่ว่า ส.ส. ถอดถอนได้ -----

กระผมก็มาดูตรงนี่ ต่อไปวุฒิสมาชิกมีอำนาจมาก เปรียบเสมือนหรือว่า
 ดูเหมือนว่าเป็นตำรวจสภาละครับ เป็นเพศฆาตครับ มีอำนาจยิ่งใหญ่
 แต่ก็น่าเสียดายที่ว่าถ้าเป็นอย่างนี้กระผมก็เห็นด้วยนะครับ ที่ท่านวุฒิสมาชิก
 ที่นั่งอยู่นี่ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ แต่ก็ไปจำกัดสิทธิในการที่จะ เลือกตั้ง
 เข้ามาเสียอีก อย่างนี้เป็นต้น ตรงนี้ก็มองเห็นนะครับว่า สสร. นี่ทำไป
 เพื่ออย่างไร ถ้าไม่ทำเพื่อที่จะให้ตัวเองเข้ามารับเลือกตั้งนี้ ที่เขาพูดกันว่า
 น่าจะจำกัดเสียว่า สสร. ไม่ต้องมาสมัครอีก ๕ ปี อย่างนี้เป็นต้น ถ้าอย่างนี้
 จะสวยครับ เพราะท่านสมาชิกวุฒิสภานี้มีความรู้ความสามารถนี่ เป็น
 เรื่องจริงที่เกิดขึ้น เรื่องจริงที่ยอมรับกัน ตรงนี้ก็อีกเรื่องหนึ่งนะครับ
 มาถึงว่า ส.ส. ไม่ให้เป็นรัฐมนตรี ถ้าเป็นรัฐมนตรีต้องลาออก ตรงนี้
 ก็เหมือนกันครับท่านประธาน จะไปรู้ไปได้อย่างไรนะครับว่า ส.ส. นั้นมี
 ความคิดทั้งหลายทั้งปวงนั้น ที่ท่านคิดว่าไม่ดี พี่น้องประชาชนคิดว่าไม่ดี
 อย่งไรนั้น แล้วไปคิดว่าคนอื่นจะดีกว่า กระผมไม่เชื่อ แล้วจริง ๆ แล้ว
 ท่านประธาน กระผมเองไม่ใช่มองไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระผม
 เห็นด้วยครับ แต่ว่าข้อเท็จจริงไม่ใช่ว่า มาบอกว่าเป็นของประชาชนไม่อยาก
 เห็น ส.ส. เป็นรัฐมนตรี ตรงนี้ผิดเลยละ สสร. นี้คิดอย่างร้ายแรงเลย
 แล้วก็ไม่ต้องด้วย ท่านไปตรวจสอบเถอะทุกพื้นที่ กระผมเชื่อได้ว่าทุกพื้นที่
 ในจังหวัดทั่วทั้งประเทศ เขาเลือกผู้แทนราษฎรของเขานี้ครับ ท่านประธานครับ
 เลือกผู้แทนราษฎรหลายครั้งหลายหน ช้าแล้วช้าอีกนี่ เจตนาอย่างแน่วแน่ที่สุด
 ของพี่น้องประชาชน เลือกเรวัต สิริบุญกุล เขต ๒ จังหวัดกาญจนบุรี กระผม
 เป็นผู้แทนราษฎร มา ๗ สมัยแล้ว อยากเห็นนะครับ เป็นรัฐมนตรี อันนี้เป็น
 เรื่องจริงนะครับ ท่านประธาน ถ้า สสร. มาบอกว่า ไม่จริงพี่น้องประชาชน
 ไม่ต้องการอย่างนั้น อันนี้ผิดนะครับ ผิดแน่นอน เพราะฉะนั้นกระผมจึงยัง
 ยืนยันว่า ที่จะไม่ทำให้ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีนั้นจริงอยู่ครับ ผมเองไม่มีส่วนได้เสีย
 โดยตรง ผมไม่มีปัญหาะครับ แต่ถ้ามาบอกอย่างนี้ไม่ถูก เพราะเท่ากับว่า
 ไปกล่าวหาพี่น้องประชาชนโดยไม่ยุติธรรม ท่านประธานครับ แนวนโยบาย
 แห่งรัฐอีกอันหนึ่งนะครับท่านประธาน เมื่อเขานี้ก็มีการพูดกันว่า การปฏิรูประ
 น่าจะไปได้หลายทาง แต่ที่กระผมกราบเรียนไปแล้วว่าที่สำคัญที่สุดก็คือ
 การปฏิรูปเพื่อมิให้มีการซื้อสิทธิขายเสียงนี้เป็นประการใหญ่ที่สุดที่เราได้พูด
 กันมาแต่ต้น ที่นี้ในต้น เศรษฐกิจก็มีมาตรา ๘๘ สสร. ก็ได้กำหนดว่า

แนวนโยบายของรัฐนั้นคณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้แจ้งว่าจะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานตามบัญญัติที่ละ ๑ ครั้ง ตรงนั้นนะครับท่านประธานครับ ก็ปรากฏว่าปัญหาเศรษฐกิจที่ ปัญหารายได้ประชาชน ปัญหาดุลการค้า ปัญหาส่งออก การนำเข้าสินค้า การเงิน การธนาคาร การคลัง อย่างที่ประสบอยู่ในขณะนี้ สสร. ก็ไม่ได้กำหนดแนวทางไว้ ความจริงไหน ๆ จะทำให้ชาติบ้านเมืองดีขึ้นในทุกทางก็น่าจะต้องกำหนดไว้ จะมากยกกว่า การค้าเสรีเท่านั้นไม่พอครับ เพราะขณะนี้การค้าเสรีต้องเกิดปัญหาขึ้นในขณะนี้ ก็มาจากการค้าโดยเสรีนั่นเอง ท่านประธานครับ กระผมเองก็ตั้งใจมาว่า ในช่วงที่ผ่านมานี้กัน เริ่มแรกพี่น้องประชาชนต่างหวังต่างมุ่งนะครับ กระผมเอง กราบเรียนไปแต่วันแรกแล้วว่า ความหวังขั้นสุดท้ายพี่น้องประชาชนจะมีอยู่ครับ คือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ -----

แต่พอมาถึงก็รู้สึกหนึ่งอีก กระทบเองก็ไม่ทราบว่าได้เนื่องประสาทศนจะไปถึงไหนอีก
 บอกเวลาช่วงที่รัฐมาหลังไม่ได้ดลหวิธโดยแท้จริง บสรวิธขึ้นมาแล้วนะครับ รัยกัน
 มาแล้วนี่เนื่องกับประสาทศนสภากใจ แล้วก็ยังมื่อหกรับว่า จะทันได้กันอีก อย่างนี้
 เป็นตั้ๆ กระทบมาว่าถ้าถึงอย่างนี้ละครับ กระทบคิดว่าจริง ๆ แล้วกระทบอยู่
 กระทบแล้วตัวมันก็ไม่อยากเห็นอย่างนี้เกิดขึ้น กระทบที่ใจเห็นกับทาง สสร.
 กระทบที่ว่า ถึงเวลาที่เรารับแล้วเราก็ไม่ต้องไปอะไรกันมากนะครับ เลิก
 สภานหลวงที่จะประชุมอะไรก็เลิกกันไป กระทบที่เห็นตัวว่าในขณะนี้เป็นเหตุ
 ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีมากมายเราก็มาร่วมกับนะครับ มาด้วยกับทุกฝ่าย กระทบเอง
 ก็ร่วมนะครับ บรรดาสภาธิไทยพร้อม โดยเฉพาะอย่างซึ่งทำหน้าทศนกระทบ
 สรวิธก็จะสับมือกับให้เทียบอะไรอย่างที่สุดต่อซึ่งมีลงประสาทศน อะไรที่ทำได้
 นี่เป็นเรื่องที่บรรดาสภาธิไทยต้องทำ ขอขอบคุณ

(การประชุมตัวเห็นมาถึงลงมี) นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ประธานรัฐสภา ได้กลับมายืนที่ถ้อง (ที่ถ้องเห็นการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ดลหวิธนั้นทศน
 ดลหวิธนั้นทศน สุประภาตะนันท์ สมาชิกวุฒิสภา :
 ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นั้นทศน สุประภาตะนันท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
 สมาชิกวุฒิสภาจะ ดิฉันขอทศนประธานที่ระชานที่ระชานที่ระชานในหมวด ๘
 เรื่องการปกครองท้องถิ่น แต่อย่างจะแต่ไปหมวดอื่นบ้างเล็กน้อย สำหรับ
 หมวด ๘ นี้ความจริงดิฉันเห็นว่าผู้ร่างมีเจตนาอันดีที่จะมุ่งเน้นการกระจาย
 อำนาจไปให้กับท้องถิ่น ซึ่งจัดเป็นหลักสำคัญ แล้วท่านก็ตั้งได้อย่างความยึดโยง
 ไปยังมาตรา ๑ ขณะนี้คือว่าถ้าพูดอย่างง่าย ๆ ก็หมายความว่า มันจะให้ลิสร
 กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ไหนก็ตาม ก็จะไม่กระทบต่อความ เป็นดินหนึ่ง
 อันได้ขงขงราชสภาจักรณะ แต่ที่นี้ตัวหนังสือที่ปรากฏออกมาในหลายมาตรา
 ในหมวดนี้ก็ก่อให้เกิดความสงสัยได้บางประการ ซึ่งก็อาจจะเกิดปัญหาในการ
 ตัดความขึ้นในภายหลัง ดิฉันจึงขอประธานอนุญาตพูดในภาพรวมของหมวดนี้ขณะ
 นี้ผมแรกก็คิด เริ่มที่ว่า หมวดนี้ไม่ใช่คำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น
 แต่ใช้คำว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เลยทำให้มีผู้เริ่มสงสัยว่าองค์การปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นจะเป็นราชการหรือเปล่า แล้วก็ขัดกับโครงสร้างการบริหาร
 ราชการแผ่นดินของประเศหรือไม่ อันนี้ก็หมายถึงราชการบริหารส่วนกลาง
 ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินขณะ
 ความจริงสำหรับดิฉันก็น่าใจได้ว่า ในวันแรกที่ราประชุมกัน ทาง สสร. ได้กรุณา

ผู้แจ้งแล้วในลักษณะที่ถ้าดิฉันเข้าใจไม่ผิด ก็ว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 นี้เป็นราชการอยู่ แต่ว่าเมื่อดูกันไปแล้วก็ทำให้ยังไม่ค่อยจะสบายที่สงสัย
 ก็เข้าใจว่า วันข้างหน้าจะได้มีการมาให้ความกระจ่างชัดในเรื่องนี้ถึงกันนะคะ
 ประการถัดไปนี้ การกำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น
 พึ่งตนเองนะคะ และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง อันนี้อยู่ในมาตรา ๗๘
 หรือการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย
 การปกครอง การบริหาร แล้วก็อื่น ๆ นะคะ และก็ให้มีอำนาจกำกับดูแล
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นจะต้องทำตามกฎหมายที่บัญญัติ ถ้าเป็น
 เช่นนี้ก็เกิดข้อพิจารณาขึ้นว่า เสถียรภาพของรัฐบาลในส่วนกลางนั้นอาจจะ
 ลดลงไปบ้างแล้ว แล้วก็อาจจะทำให้การบริหารราชการของรัฐบาลส่วนกลางนั้น
 หักลบแคลงหรือไม่มี -----

ผู้ที่ห่วงใยในเรื่องนี้ที่เคหะก็มักจะบอกกล่าวหาว่าถ้าสมัยบ้าง ว่าเป็นแต่่าล้านปีบ้าง แต่ถ้ามองภาพในทางปฏิบัติที่น่าจะอาจเกิดขึ้นได้นี้ ผู้ใดจะรับรองได้ว่าเรามีความพร้อมหรือยังในเรื่องนี้ละคะ คำที่ว่าที่ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยแผนะนี้ที่ทำให้น่าห่วงใยว่า ผลปฏิบัติในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร

ประการที่ ๓ คือการให้ท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือว่ากิจกรรมนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ หรือสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในท้องถิ่น อันนี้ก็มีข้อพิจารณาว่าต่อไป ถ้าเมื่อว่าทางรัฐจะให้ทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ทั้งประเทศและนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ยินยอมจะทำอย่างไร ความจริงแล้ว ดิฉันไม่ได้โต้แย้งที่จะให้มีการบัญญัติข้อความอันนี้ในรัฐธรรมนูญนะ แต่ก็อยากจะทำให้ทางออกกับรัฐด้วยว่า อย่าให้เกิดการเผชิญหน้ากับประชาชน หรือว่าเกิดความล่าช้า ในการที่จะดำเนินโครงการ เพื่อส่วนรวมทั้งชาติ

ประการถัดไปอยากทราบเรียนว่า การให้สิทธิกับราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเข้าที่หรือของต่อประธานสภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นได้ละคะ แล้วก็ในคำรื้อนั้นยังระบุว่าต้องทำเป็นร่างข้อบัญญัติเสนอด้วย ในเรื่องนี้ก็มีความจำเป็นอย่างไรก็น่าจะ ได้พิจารณาดูในเมื่อท้องถิ่นก็มีสภาที่ระกอบไปด้วยบุคคลที่ราษฎรเลือกเข้ามาเป็นผู้แทนอยู่แล้ว ที่นี้การที่จะให้ผู้มีสิทธิออกเสียงยังเข้ามามีบทบาทในการเสนอร่างข้อบัญญัติด้วยนั้นการร่างข้อบัญญัตินั้นมันก็คือร่างกฎหมายของท้องถิ่นละคะ เราจะไปกะเกณฑ์ให้ชาวบ้านนี้เขารู้จักหลักเกณฑ์วิธีการในการร่างข้อบัญญัติที่ถูกต้อง ก็คงจะไม่ใช่เรื่องที่น่า่ายนั้ เพราะว่ามีแต่ผู้ที่ทำหน้าที่ร่างกฎหมายอยู่เองโดยอาชีพก็ยังมีข้อผิดพลาดตกหล่นได้ แล้วก็ถ้าผู้มีสิทธิเลือกนั้นละคะ เขาเสนอร่างฯ ขึ้นมาแล้ว แล้วสภาไม่เห็นด้วย ก็คงจะเกิดความยุ่งยากอีกแล้วไหน การเผชิญหน้ากันระหว่าง สภากับราษฎรในท้องถิ่นอาจจะเกิดขึ้นได้ แล้วถ้าเผื่อว่ามีนักการเมืองเข้ามาหนุนหลังฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งด้วยนั้นก็จะต้องทำให้เกิดการสับสนขึ้นในท้องถิ่นนั้น ความยุ่งยากก็เกิดขึ้นด้วย ข้อต่อไปคือคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นละคะ ที่ให้มีขึ้นเพื่อความคุมและดำเนินการเลือกตั้งนะคะ ซึ่งหวังกันว่าจะทำให้การซื้อสิทธิขายเสียงลดลง แต่สำหรับทหารเลือกตั้งระดับท้องถิ่นซึ่งความจริงแล้วจะมีบ่อยกว่า การเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. เสียด้วยซ้ำและก็มี การซื้อสิทธิขายเสียงกัน

อยู่แล้วด้วยเวลานี้ก็มี ก็สงสัยว่าในมาตรา ๓๒๗ (๕) นะคะ ท่านกำหนดเวลา
ที่คณะกรรมการเข้าควบคุมการเลือกตั้งนี่คะ เป็นเวลาไม่เกินสิบปี-----

ซึ่งท่านคณะกรรมการอาจจะใช้เวลาถึง ๑๐ ปีก็ได้ เพราะฉะนั้นในช่วงที่ยังไม่เกิน ๑๐ ปี ธรรมชาติที่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ก้าวเข้าไปมีบทบาทในการควบคุมและดำเนินการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นนี้ ก็หมายความว่า การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นก็ยังจะมีการซื้อสิทธิขายเสียงกันอยู่อย่างที่เป็นขณะนี้ อาจจะถึง ๑๐ ปีก็ได้ การยกเอาตัวอย่างการปกครองในประเทศที่เขาเจริญมาก ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับของเรา เช่น กล่าวว่าเป็นประเทศเหล่านั้นเขาไม่มีราชการส่วนภูมิภาคเป็นต้น คิดในเองคิดว่าคงจะนำมาเทียบกับประเทศเรา ซึ่งมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมาเพียงประมาณ ๖๐ ปีเศษนี้ก็ไม่น่าจะเทียบกันได้ ปัญหาว่าเรามีความพร้อมเท่ากับประเทศเหล่านั้นเขาแล้วหรือยัง คิดในไม่อยากจะกราบเรียนให้สักลงไปกว่านี้ เพียงแต่อยากจะกราบเรียนให้ได้ช่วยกันคำนึงถึงเรื่องความมั่นคงของประเทศด้วยนะ ประเทศเรามีอาณาเขตที่ติดต่อกับประเทศอื่นหลายประเทศ ถ้าถือว่าสมมุติว่าเราไม่มีราชการส่วนภูมิภาค มีแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือหมายความว่าเราจะไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัด มาจากการเลือกตั้งใช่หรือไม่ คิดในเองก็ไม่แน่ใจนะ เพราะเหตุว่าในมาตรา ๗๘ ก็เปิดช่องเอาไว้เหมือนกัน ที่นี้ถ้าในขณะ ก็บุคคลที่จะเข้ามาสมัครรับเลือกตั้งซึ่งแม้ว่าจะมีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่เราก็จะแน่ใจได้อย่างไรว่าเขาจะมีความรักความซื่อตรงต่อประเทศชาติของเรา เพราะว่าถ้าอาจจะมีความมุ่งใจให้เขามีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากประโยชน์ของชาติก็ได้แหละ ซึ่งเรื่องนี้ ท่านเพื่อนวุฒิสมาชิกของคิดในที่นั่งอยู่ข้างนี้ ท่านมีข้อมูลมากมายที่จะกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบถึงว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น มีการที่จะวางแผนให้มีการแบ่งแยกดินแดนของเราออกไปอย่างไรรึนั้น ท่านเพื่อนสมาชิกของคิดในคงจะได้มีโอกาสพูดในโอกาสต่อไปนะ คือกล่าวโดยสรุปแล้วในหมวดนี้ ถึงแม้ว่าจะมีการยึดโยงกับมาตรา ๑ อยู่ แต่ว่าข้อวิตกของคิดในก็คือว่า เราจะทำอย่างไรอย่าให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะการบังคับใช้รัฐธรรมนูญในหมวดนี้ ซึ่งไม่อยากจะให้ต้องมาตีความกันมากมายหลัง ขอขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณบวร ภูจรีต

นายบวร ภูจรีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบวร ภูจรีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาได้ให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น ได้อภิปราย

๑๕๘

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๓)

นิจรา ๗๕/๒

กันล่่างเต็มที ถึงแม้จะเสียเวลาส่กไปบ้าง แต่ก็ก่อให้เกิดประโยชน์อย่าง
มากมาย

ประโยชน์ประการแรกนั้น กระผมคิดว่าสภานี้ก็ได้รับฟังความคิดเห็น
ของเพื่อนสมาชิกอย่างกว้างขวาง ทั้งที่ดัดจริตเสีย ทั้งสมาชิกที่อภิปรายเห็นด้วย
และไม่เห็นด้วย ตลอดทั้งการตอบที่ล่ชื่กถามของก่านสมาชิก สสร. ทำให้จะได้
นำไปประกอบการวินิจฉัยตัดสินใจว่าเราจะให้ผ่านหรือไม่ให้ผ่าน

- ๗๖/๑

ประการที่ ๒ นั้น ทำให้ประชาชนที่พึงกลุ่มทางบ้านได้เกิดความเข้าใจ
 เกิดความรู้อย่างมองแท้เกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญ ถ้าหากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ผ่าน
 รัฐสภา เขาก็จะได้มีการตัดสินใจได้ถูกต้องว่าเขาควรลงประชามติอย่างไร
 แต่กระผมเสียใจที่คงจะไม่ถึงในจุดนั้น เพราะว่าขณะนี้เราทราบค่าตมแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุด
 เป็นกฎหมายสำคัญ ซึ่งเป็นกติกาที่ใช้ปกครองคนทั้งประเทศ เรามีรัฐธรรมนูญ
 ในการปกครองประเทศมาแล้วถึง ๑๕ ฉบับ ทั้ง ๑๕ ฉบับนี้ ก็มีการเปลี่ยนแปลง
 และมีการแก้ไขให้เหมาะสมกับกาลสมัยมาโดยตลอด รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่
 ดัดแปลงจะพิเศษ ซึ่งไม่เหมือนรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ที่ผ่านมา กลัให้ กิด
 ความขัดแย้งกันทางความคิดกันอยู่ช่งมากมายน และมีส่วนที่ทำให้ก่อให้เกิด
 ความแตกแยกของคนในบ้านเมื่อก่อนที่างจะพลสมตวร กระผมขอจากจะ
 กราบเรียนว่า เหตุผลที่น่าจะเกิดขึ้นที่มีความขัดแย้งกันนี้น่าจะมาจาก
 ประการแรกคือ กระบวนการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งไม่เหมือนฉบับก่อน ๆ
 ประการที่ ๒ นั้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง เปลี่ยนแปลง
 หลายประเด็นที่มีความสำคัญซึ่งไม่น่าจะเปลี่ยนแปลง และที่สำคัญรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เอกสารทุกฉบับที่เกี่วกันขึ้นเกี่ยวกับเรื่องรัฐธรรมนูญ ตลอดทั้งสื่อสวามวลชน
 ไม่ว่าจะเห็นทิว วิกฤกระจายเสียงก็ดีมีก็จะกล่าวอ้างตลอดว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เป็นฉบับของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด จึงทำให้เกิดความเข้าใจ
 ไขว้เขวว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่เกี่วกันขึ้นโดยประชาชน หรือเขียนขึ้น
 โดยตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนเลือกตั้งมาหรือแต่งตั้งมา แต่งตั้ง ๆ แล้ว
 ก็ตั้งจริงแล้วไม่ใช่ครับ ท่านประธาน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ค้ค ตั้งจริงนั้นร่างขึ้นโดย
 สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราทราบว่าที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น
 มีที่มาอย่างไร เมื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญดำเนินการร่างนั้น ก็ได้มีการสำรวจ
 ประชาพิจารณ์ โต้วจัดหน้าจอสววจประชาพิจารณ์ เคลื่อนที่ไปตามจังหวัดต่าง ๆ
 ตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในการประชาพิจารณ์นั้นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 ได้จัดองค์ทงตนเองขึ้น โดยมีตัวแทนสภาร่างฯ ทงแต่ละจังหวัด อำเภอ
 ตำบล เข้ามาฟังการประชาพิจารณ์ เข้ามาที่รทชกอกความคิด ความเห็นซึ่งเป็นคน
 เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่คนส่วนใหญ่ทงประเทศ พอร่างเสร็จแล้วก็นำมาสรุป
 ร่างเสร็จแล้ว ท่านสมาชิกสภาร่างฯ ก็โยนกลับเข้ามาที่รัฐสภาให้รัฐสภาได้พิจารณา
 โดยให้มีการวิพากษ์วิจารณ์กัน อภิปรายในทุกแห่งทุกมุม แต่ในขณะที่เดีวกับ
 ไม่ได้ให้รัฐสภาได้มีการแก้ไขข้อความแต่ค่างใด ท่านประธานที่เคารพครับ

ขณะนี้สภากำลังมีการพิจารณา มีกรมกฤษฎีกาออกคำสั่งกว้างขวาง เพื่อที่จะ
 ได้ประกอบการตัดสินใจว่า เราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ในขณะที่ชวกัน
 ก็ได้ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ตั้งแต่วันที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เสร็จสิ้นที่ สสร. ร่างเสร็จแล้วก็นำเข้ามาสู่สภา ก่อให้เกิดกระแสความกดดันสภา
 กว้างมากมาย ซึ่งทุกท่านทราบอยู่แล้ว เพื่อให้รัฐสภาได้มีการยอมรับรัฐธรรมนูญ
 ได้มีการประชุมต่าง ๆ นานา ถ้าไม่ผ่านจะเกิดวิกฤติ เกิดการนองเลือด
 เกิดการเผชิญหน้า และผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญที่อภิปราย ซักถาม คัดค้าน
 แสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยไม่ตรงกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ถูกกล่าวหาว่า
 เป็นแต่ฝ่ายค้าน เป็นโคโคโนเสาร์ เป็นสมุนทรราช เป็นอะไรต่อมิอะไรมากมาย
 ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วข้อเท็จจริง กระบวนการในการพิจารณา
 ร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ได้เสร็จสิ้นอยู่ตรงที่รัฐสภาแห่งนี้เท่านั้น ถ้าหากรัฐสภาแห่งนี้
 ไม่ให้ผ่านหรือไม่เห็นด้วยส่วนใหญ่ ก็ต้องนำไปให้ประชาชนที่ประชุมมติ-----

ประชาชนจะได้พิจารณา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการตัดสินใจข้าง
 เพราะเราก็บอกกันบอกว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับของประชาชน
 เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าจะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะ
 ถูกต้องชอบธรรม ในการที่พวกเราเราารบรัด มาใช้แรงกดดัน มาใช้
 วิธีการต่าง ๆ นานา ทำให้สภานี้ยอมรับนั้น เป็นเรื่องที่ย้อนข้างจะไม่ถูกต้องนัก
 เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา ท่านนายกรัฐมนตรี้ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านแสดงท่าที
 ที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญ ข้างนอกสภา สื่อมวลชน สร้างกระแสอีกแล้วบอกว่า
 รับช้าเกินไป และรับแบบมีเงื่อนไข นานๆ ต้องลาออก นี่มันอะไรกัน
 บ้านเมืองของเรา ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็น
 กฎหมายสำคัญ เป็นกฎหมายสูงสุดที่คนส่วนใหญ่ของประเทศจะต้องให้การยอมรับ
 ในการพิจารณาออกกฎหมาย ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ควรจะให้มีการขัดแย้ง
 น้อยที่สุด จึงจะเกิดผลดีต่อประเทศชาติบ้านเมืองของเรา กระผมเองนั้น
 มีข้อเคลือบแคลงสงสัยอยู่หลายประการ หลายหมวด แล้วก็มีหลายมาตรา
 แต่จะพยายามรบรัดไม่ให้เสียเวลาของที่ประชุมสภานี้มากมานัก
 เมื่อสักครู่ที่ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาชี้แจงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
 ซึ่งกระผมก็ยังเคลือบแคลงสงสัยอยู่ว่า น้ำหนักที่ท่านได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่
 นี้ผู้ฟังจะยังไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
 ถึงแม้ว่าด้วยหน้าที่ของชนชาวไทย ที่ออกกฎหมายบังคับให้ประชาชนไปใช้สิทธิ
 ในการเลือกตั้ง ถ้าหากไม่ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งแล้วจะทำให้เสียสิทธิ
 บางประการ กระผมเชื่อว่าหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านสภาไปแล้ว
 ก็จะมีการออกกฎหมายลูกมาสอดคล้องรองรับว่า เสียสิทธิอย่างไร เสียสิทธิอย่างไร
 สิทธิอะไรบ้าง และการไปแจ้ง เหตุที่ไม่ไปใช้สิทธิ แจ้งอย่างไร แจ้งที่ใคร
 ก็คงจะได้ออกกฎหมายลูกตามมา เพื่อให้สอดคล้องรองรับ แต่อย่างไรก็ตาม
 กระผมก็ยังคิดว่ารัฐธรรมนูญมาตรานี้ทั้งเป็นรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อหลักสิทธิ
 ขึ้นพื้นฐานของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ท่านผู้ทรงเกียรติ
 ท่านอาจารย์กระมลนครครับ ขออนุญาตภัยนาม ท่านได้กรุณาชี้แจงว่า
 เหตุผลที่ออกกฎหมายฉบับนี้ มาตรานี้ ท่านบอกว่าท่านเห็นความสำคัญ
 ท่านอยากจะให้ประชาชนเห็นความสำคัญ มีส่วนในการสร้างการเมือง
 ให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ช่วยให้ประชาชนไปใช้สิทธิมากขึ้น ทำให้ฐานทางการเมือง
 ในระบอบประชาธิปไตยมีฐานกว้างขวางขึ้น ปรับทัศนคติ เปลี่ยนทัศนคติใหม่
 ของคนไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ในการที่จะให้คนไปใช้สิทธิ

๑๕๒

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สุกษาทิพย์ ๗๗/๒

ในการเลือกตั้งนั้น กระผมคิดว่าไม่ควรที่จะออกกฎหมายไปบังคับเขา เพราะในประเทศโลกเสรี ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น มีไม่กี่ประเทศที่รับท่านประธาน ที่เขาบังคับให้คนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ประเทศออสเตรเลียมีพื้นฐานความเป็นมาอย่างไร ประวัติศาสตร์ ท่านคงทราบดี ประเทศไทยเรามีทททธรรมนิยม ประเพณี วัฒนธรรม มาอย่างไร เพราะฉะนั้นไม่ควรไปบังคับเขา ควรจะศึกษาสมมุติฐาน ทักมูล มูลเหตุว่า สาเหตุเพราะอะไรที่คนไม่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ประชาชนในต่างจังหวัดประมาณ ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ไม่มาใช้สิทธิ ในการเลือกตั้งเพราะสาเหตุอะไร คนในกรุงเทพฯ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ไม่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพราะอะไร -----

แล้วแก้ปัญหาต่าง ๆ ตามสมมุติฐาน ตามสาเหตุ ในขณะที่เดียวกันก็จะอิงให้ การศึกษา ให้ความรู้ บลุกจิตสำนึกให้กับประชาชนให้เกิดความรับผิดชอบ ให้เห็นประโยชน์ของการเลือกตั้ง สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่น่าจะกระทำมากกว่า ไม่ควรจะออกกฎหมายบังคับอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมาย รัฐธรรมนูญในมาตรานี้กำลังจะสอนให้คนไทยฝึกโทษหนักแรงแรงมากขึ้น ต่อไปคนที่ จะเหมือนนายสมพงษ์ เสียดทหาร นี่คงจะมีมากขึ้นในประเทศไทยเรา คงจะ มีมากขึ้น คงจะต้องโทษหนักแรงแรงขึ้น แล้วอย่าไปโทษนะครับ ต่อไปนี่อย่าไป โทษใคร อย่าไปโทษพระ อย่าไปโทษครูบาอาจารย์เขา อย่าไปโทษพ่อแม่ โทษ สสร. ทั้ง ๘๙ คนนี้แหละครับ ที่สอนให้คนไทยโทษ เพราะคงไม่มี มนุษย์คนใดหรอกครับที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง แล้วจะไปบอกว่า นี่ผมมาแจ้งนะ ผมบอกว่าผมนี้ไม่ได้มาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เพราะว่า สาเหตุที่ไม่ใช่สาเหตุสำคัญ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ มาตรานี้จะสอนให้ คนโทษทนายท่านประธาน ท่านประธานครับ นอกจากไปให้สิทธิเขา ้วยกับเขาให้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งแล้ว ยังกลับไปสิทธิเขาอีก พอเลือกตั้งบอกว่าคุณต้องจบปริญญาตรีนะถึงมีสิทธิในการเลือกตั้ง ถ้าไม่จบ แล้วไม่มีสิทธิ ท่านประธานครับ ประเทศไทยของเราที่กำลังจะมีการปฏิรูป การศึกษา ให้คนไทยอยู่ในสถานศึกษาครบ ๑๒ ปี แล้วสักที่ไปลองคิด ลองคาดเดาเอาสิว่า เขาคิดคำนวณดูว่าคนที่เพิ่งจะ เริ่มปฏิรูปการศึกษา เมื่อปีที่แล้ว แล้วสักที่ปีจะครบ ๑๒ ปี แล้วต่อไปอีกประมาณที่ปีจะครบจบ ปริญญาตรี แล้วจะมีสักกี่คนที่มีโอกาสได้เรียนต่อถึงปริญญาตรี ในขณะที่ ประเทศไทยของเราที่มีอายุ ๒๕ ปีขึ้นไป จบปริญญาตรีที่มีประมาณ ๓ คนเศษ ๆ เท่านั้นเอง ที่จะมีสิทธิในการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อันนี้ไปสิทธิของเขานะ ให้เขาทำนะ แต่ไม่ให้เขากินข้าว มันอะไรกันครับ ท่านประธาน ไม่ควรไปสิทธิเขา กระผมเองกราบเรียนว่า ในพื้นที่ จังหวัดผมนี้ สมมุติเขตพื้นที่ผมนี้จะมีคนจบปริญญาที่คน เอาละ ๑. ผมมีสิทธิ เลือกตั้งในเขตพื้นที่ อดีตผู้แทนฯ ในเขตพื้นที่ผมมีสิทธิเลือกตั้ง แล้วก็จะ มีพวกที่จบปริญญาตรีที่เป็นครูบาอาจารย์ที่รับราชการอยู่ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่ง ก็เป็นทนายความ เป็นอาชีพอื่นที่จบปริญญาตรี ที่ตกงาน เร่ร่อนอยู่อะไรกันที่ สมิครผู้แทนฯ ตามที่ผมได้เปรียบไหม ได้เปรียบในการเลือกตั้ง พอใจไหม พอใจ เพราะมีสิทธิ มีโอกาสที่จะได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามาอีก แต่ที่นี้เอง

ประชาชนของผมอีกส่วนหนึ่งที่เขามาเลือกผม ทำไมไม่ให้สิทธิเขา ต่อไปคนไทยพวกนี้เขาจะบอกว่า ให้พวกจบปริญญาตรีไปเลือกกันก็แล้วกัน พวกที่ไม่จบก็จะอยู่กับพวกที่ไม่จบนี้แหละ กระผมเชื่อว่าหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปแล้วนะครับ จะมีคนที่เสียสิทธิเพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้จำนวนเป็นหลายล้านคนครับ ท่านประธาน บุคคลพวกนี้ละที่จะเป็นอันตรายต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เขาจะแยกตัวออกไปอยู่ต่างหาก เขาบอกเขาไม่มีสิทธิ เป็นคนไทยประเภท ๒ ท่านคิดว่าให้คืนะครับท่านประธาน ท่าน สสร. ครับ ผมคิดว่าเหตุผลที่ท่านได้กรุณาชี้แจงนี้ กระผมว่ายังมีน้ำหนักไม่เพียงพอที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะเป็นการลดรอนสิทธิของคน

ส่วนมาตราอื่นนั้นได้มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กรุณาชี้แจงท้วงติงเอาไว้หลายประการ ซึ่งกระผมจะไม่กราบเรียนให้เสียเวลาในที่ประชุมแห่งนี้ อย่างไรก็ตามก็อาจจะต้องขอกราบเรียนติงเอาไว้ที่หนึ่งว่า การที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจสมาชิกวุฒิสภาไว้อย่างล้นฟ้าั้น กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง สมาชิกวุฒิสภาที่ชวต่อไปนี้ไม่ใช่สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญจากสายวิชาการต่าง ๆ เหมือนปัจจุบันนี้แน่ครับ มาจากการเลือกตั้ง ท่านแน่ใจหรือว่าบุคคลที่มาจาก การเลือกตั้งเหล่านั้น เขาจะไม่อยู่ในอิทธิพลของนักธุรกิจ เขาจะไม่อยู่ในสังกัดพรรคการเมือง เมื่อเขาอยู่ในสังกัดพรรคการเมือง แน่แน่นอนความลำเอียงอคติอะไรต่าง ๆ ย่อมจะเกิดขึ้น ในกาที่ให้อำนาจในการถอดถอนตำแหน่งสำคัญ ๆ ระดับสูงนะครับ ซึ่งเป็นตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งที่ได้รับการโปรดเกล้าฯ จากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนะครับ แต่ให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งมีสิทธิถอดถอน ผู้สักจะเป็น เรื่องที่ค่อนข้างจะไม่ถูกต้องนัก กระผมเชื่อว่าท่านวุฒิสมาชิกที่นั่งอยู่ตรงนี้ หลายท่านคงไม่เห็นด้วย คงไม่อยากจะใช้อำนาจตรงนั้น เพราะเรามีอำนาจอื่นที่คอยจะตรวจสอบดูแล กำกับดูแลบุคคลเหล่านั้นอยู่แล้ว ป.ป.ป. ก็ดีนะครับ หรือผู้บังคับบัญชาทางการเมืองอะไรต่าง ๆ เรามีการตรวจสอบอยู่ จึงอยากจะฝากท้วงติงเอาไว้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจะไม่รับงานที่ประชุมแห่งนี้มากนัก ก็ขอถือโอกาสกราบขอพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสกระผมได้แสดงความคิดเห็นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ทางสภาร่างฯ จะขอชี้แจงครับ เชิญครับ

นายคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ชี้แจงต่อที่ประชุมรัฐสภาในร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ตลอดระยะเวลาของการอภิปราย ๓ วันที่ผ่านมา นั้น มีสิ่งหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกรัฐสภาได้ฝากไว้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมืองเป็นอย่างมาก รวมทั้งพี่น้องประชาชนทั่วประเทศที่ได้ติดตามรับฟังการอภิปรายการประชุมรัฐสภาในครั้งนี้ด้วย สิ่งทีกระผมกราบเรียนว่าท่านสมาชิกรัฐสภาได้ฝากสิ่งที่เป็นประโยชน์กับชาติบ้านเมืองไว้เป็นอย่างมากนั้นก็คือข้ออภิปราย ด้วยความเป็นห่วงของท่านสมาชิกรัฐสภาที่เกี่ยวกับโครงการสร้างการดำเนินงานของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำยามซึ่ง

ดูเหมือนจะก้องอยู่ในหูของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศในขณะที่ติดตามรับฟังการอภิปรายการประมุขรัฐสภาในครั้งนี้น่าจะมีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ก็คือคำถามที่ว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น เมื่อได้ออกไปใช้แล้วจะสามารถแก้ไขการซื้อเสียง เลือกตั้งได้หรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ถ้าหากได้รับการประกาศใช้แล้วจะมีเสถียรภาพในทางการเมืองสมจริงอย่างที่พี่น้องประชาชนเปรียบรณนาที่จะได้เห็นหรือไม่

คำถามประการสำคัญที่สุด ดูเหมือนจะเป็นคำถามซึ่งคงจะถามว่า ที่ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้นมุ่งในการปฏิรูปทางการเมืองนั้น อยากรจะถามว่า ปฏิรูปการเมืองอย่างไร ในคำถามข้อที่ว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้นสามารถที่จะแก้ไขปัญหาการซื้อเสียงได้หรือไม่นั้น ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็ขออนุญาตที่จะตอบว่า เพียงมาตราหนึ่งมาตราใดเพียงมาตราเดียวนั้น ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหการซื้อเสียงได้ เราจะต้องแก้ไขกันทั้งระบบ และก็ยังมีมาตรการต่าง ๆ ซึ่ง สสร. ได้พยายามที่จะค้นคว้า พยายามที่จะติดตามรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน รวมทั้งสถาบันต่าง ๆ ด้วยว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในอดีตภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา ๑๕ ฉบับนั้น มีอะไรบ้าง -----

เราก็ได้พยายามที่จะทำให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ เสนอสิ่งที่จะทำให้ระบอบการเมืองของเรานั้นมีเสถียรภาพมั่นคงขึ้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปในทางการเมืองแล้ว กระผมขอกราบเรียนอย่างที่ได้กราบเรียนไปแล้ว เมื่อสักครู่ว่า เราจะต้องใช้มาตรการหลาย ๆ มาตรการด้วยกันในการที่จะปฏิรูปในทางการเมือง เราจะทำปฏิรูปกันอย่างไร กระผมขออนุญาตกราบขออภัยท่านสมาชิกรัฐสภา และกราบขออภัยท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ที่ท่านเคยพูดไว้ อย่างชัดเจนในตอนที่ท่านจะ เสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เพื่อให้มีการปฏิรูปทางการเมืองนั้น ท่านกล่าวว่า จะต้องมีการปฏิรูปแบบครบวงจร ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้ยึดมั่น เป็นแนวทางที่จะทำให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ปรากฏเป็นรูปธรรมในมาตรการต่าง ๆ เพื่อที่จะเสนอสิ่งที่เรียกว่า มีการปฏิรูปทางการเมือง ปฏิรูปครบวงจรมันปฏิรูปอย่างไร ปฏิรูปตั้งแต่เบื้องต้น ก็คือปฏิรูปกระบวนการเข้าสู่อำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ใช้อำนาจรัฐทั้งหลาย ปฏิรูปกระบวนการทำงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะที่เข้าสู่ระบบการเมืองแล้ว เข้ามาใช้อำนาจรัฐแล้ว และที่สำคัญที่สุดก็คือ ปฏิรูประบบตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อยากรจะกราบเรียนว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปกระบวนการเข้าสู่อำนาจของนักการเมืองนั้น ได้มีมาตรการต่าง ๆ ปรากฏอยู่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้หลายประการด้วยกัน ด้วยเจตนารมณ์ก็คือว่า ต้องการที่จะให้กระบวนการเข้าสู่อำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นดำเนินไปด้วยความโปร่งใส สุจริต ลดการซื้อเสียง ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ให้ประชาชนนั้นมีทางเลือกมากขึ้น เปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ มีความสามารถที่มีคุณภาพของประเทศ ได้มีโอกาสที่จะเข้าสู่ระบบการเมืองมากขึ้น ซึ่งในประการแรกนี้ได้ปรากฏเป็นมาตรการต่าง ๆ ซึ่งกระผมขออนุญาตสรุปว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเลือกตั้ง การกำหนดการเลือกตั้งให้เป็นหน้าที่ของพี่น้องประชาชน การให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อที่จะมาแบ่งเบาภาระของกระทรวงมหาดไทย และจะได้เป็นการเปิดโอกาสให้องค์กรเอกชน ภาคเอกชนทั้งหลายได้เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลการเลือกตั้งนี้ด้วย การกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่า ๘๐ วัน การห้ามย้ายพรรคการเมืองก่อน ๘๐ วันก่อนวันสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง การเลือกตั้งในระบบผสมระหว่างระบบบัญชีรายชื่อของพรรคที่เรียกว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) กับระบบการเลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คน การเลือกตั้ง

สมาชิกวุฒิสภา เพื่อที่จะให้วุฒิสภานั้นเข้ามาใช้อำนาจแทนประชาชน
ในเรื่องของการตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐโดยตรง ซึ่งเป็นบทบาทซึ่งได้มีการ
การปรับปรุงในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

สำหรับในข้อที่ ๒ นั้น เมื่อเข้าสู่ระบบการเมืองแล้ว เรามีการ
ปฏิรูปกระบวนการทำงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งหลาย เป็นผู้
ใช้อำนาจรัฐทั้งหลายได้มีการปรับปรุงโดยชัดเจน โดยมีเจตนารมณ์ใน
ประการแรกที่สำคัญที่สุด ซึ่งถือว่าเป็นเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ก็คือให้มีการแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา

นอกจากนั้นยังมุ่งที่จะให้มีประสิทธิภาพ มีเสถียรภาพ และความต่อเนื่องของสถาบันการเมือง ไม่ล้มลุกคลุกคลานเหมือนอย่างที่ผ่านมา

ประการที่ ๓ ก็คือให้แต่ละฝ่ายนั้นได้ทำงานเต็มเวลามากขึ้น ไม่ว่าท่านจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม ซึ่งในประการที่ ๒ นั้นก็ได้มีมาตรการต่าง ๆ ซึ่งปรากฏเป็นรูปธรรมก่อนข้างชัดเจนที่ได้นำเสนอต่อท่านสมาชิกรัฐสภาแล้วนะครับ ในเรื่องของการทำงาน ส.ส. ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน ตามมาตรา ๒๑๐ ในเรื่องของการกำหนดให้การอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีนี้กระทำได้ยากขึ้น ไม่ได้หมายความว่ากระทำได้ไม่ได้ แต่ว่ากระทำได้ยากขึ้น เพื่อที่จะให้นายกรัฐมนตรีนั้นมีภาวะผู้นำมากขึ้น ไม่ต้องยุบสภาบ่อย ๆ เหมือนอย่างที่ผ่านมา

ประการต่อไปก็คือ การขยายเวลาสมัยประชุมสามัญ ซึ่งเดิมกำหนดไว้เพียง ๙๐ วันนั้น ให้ขยายเป็น ๑๒๐ วัน อีกประการหนึ่งก็คือ การกำหนดให้มีสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติตลอดเวลา ๑๒๐ วันนั้นจะได้พิจารณากันแต่เฉพาะกฎหมายที่จะนำมาแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ไม่ขาดความต่อเนื่องเหมือนอย่างที่ผ่านมา

ประการต่อไปก็คือ การที่กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นสามารถที่จะเสนอกฎหมายได้ง่ายขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา ๆ มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ถึงแม้จะกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะเสนอกฎหมายได้นั้นต้องมีมติของพรรคการเมือง รับรองอนุมัติก็ตาม แล้วต้องมีผู้รับรอง ๒๐ คนรับรองก็ตาม แต่ว่าผู้รับรองจำนวน ๒๐ คนนั้น ไม่จำเป็นต้องมาจากพรรคการเมืองพรรคเดียว ให้พรรคอื่น ๆ ซึ่งมีความเห็นด้วยในเจตนารมณ์ในการเสนอกฎหมายนั้นสามารถที่จะร่วมรับรองได้

ในกระบวนการประการที่ ๓ ก็คือการปฏิรูประบบตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐนั้น มีเจตนารมณ์ต้องการที่จะให้การตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐมีความรัดกุม มีความเข้มงวด และมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น เกิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบมากขึ้น มีการตรวจสอบและควบคุมถ่วงดุลซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการประการสำคัญที่สุดก็คือ

มีการเน้นจริยธรรมทางการเมืองมากขึ้น โดยปรากฏเป็นรูปธรรมที่ปรากฏ
 ในมาตรการต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอต่อท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติและครั้น
 ในประการที่ ๑ นั้น ให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นสภาตรวจสอบใช้อำนาจในการ
 ตรวจสอบแทนประชาชนซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน
 การให้มีคณะกรรมการ ป.ป.ป. แห่งชาติ ที่จะมียานาจหน้าที่กว้างขวาง
 กว่าเดิม และสามารถที่จะใช้อำนาจการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
 ทุกระดับและระดับ การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งจะต้องกระทำอย่าง
 เข้มงวดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สิน
 และหนี้สินแล้วจะต้องมีการตรวจสอบว่า สิ่งที่ได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น
 เป็นไปโดยสุจริตหรือไม่ นอกจากนั้น ป.ป.ป. เอง ถ้าไปกระทบหาความผิด
 ส่อทุจริตหรือร้ายแรงผิดกตนั้น โทษที่ ป.ป.ป. จะต้องได้รับนั้นจะต้องเป็น
 ๒ เท่าของผู้ใช้อำนาจรัฐอื่น ๆ นอกจากนั้นเราได้เปิดโอกาสให้ประชาชน
 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๕๐,๐๐๐ คน ได้ยื่นขอให้ทำการถอดถอน ซึ่งจะต้อง
 ผ่านกระบวนการการตรวจสอบ การสอบสวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ป.
 จนกว่าจะได้ข้อยุติว่ามีมูลแล้วจึงจะส่งให้สมาชิกวุฒิสภาดำเนินการถอดถอน
 ซึ่งมติในการถอดถอนนั้นก็ไม่ใช่ง่ายนัก จะต้องใช้เสียงถึง ๓ ใน ๕

ทั้งหมดนี้เป็นการรายงานต่อท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติว่า แนวทางในการปฏิรูปทางการเมืองที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้นำเสนอให้ นั้น ปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างไรบ้าง ผมจะขอโอกาสนี้ตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาสอบถามไปแล้ว ซึ่งกระผมพยายามจะรวบรวมตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะว่ามีคำถามค้างคาอยู่หลายประการตั้งแต่การประชุมเมื่อ ๒ วันที่แล้ว จนกระทั่งวันนี้วันที่ ๓ แล้ว คำถามข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งถามว่า ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกวุฒิสภาในปัจจุบันซึ่งจะดำรงตำแหน่งสมาชิกผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อไป หลังจากที่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการประกาศใช้ขึ้นจะมีสิทธิที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ คำตอบก็คือในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ ได้กำหนดยกเว้นว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชุดปัจจุบันซึ่งจะดำรงตำแหน่งหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้จนครบวาระ ยังมีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ โดยไม่ถือว่าการดำรงตำแหน่งของท่านในปัจจุบันนั้นเป็นการดำรงตำแหน่งในวาระที่ ๑

คำถามต่อไปก็คือว่า ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้กรุณาถามว่า การให้ไปนับคะแนนที่แห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียวมันจะก่อให้เกิดความล่าช้าหรือไม่ คำตอบในข้อนี้ในทางปฏิบัติมันถึงแม้จะได้มีการกำหนดให้มีการนำหีบขี้ตราชไปเทนับรวมกันที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่ตาม แต่ว่ามีคณะกรรมการเลือกตั้งสามารถที่จะกำหนดวิธีการที่จะนับคะแนนได้ อาจจะไม่ต้องเอามาเทกอง เป็นกองเดียวแล้วก็นับกัน ๓ วัน ๓ คืน อาจจะแบ่งเป็น ๘ กอง ๑๐ กองแล้วก็นับ การใช้เวลาแบบนี้คงจะไม่ใช้เวลานานมากเท่าไร ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กรุณาถามว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้หลักประกันในเรื่องของการศึกษาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การศึกษาพื้นฐานอย่างน้อย ๑๒ ปี ตามมาตรา ๘๓ นั้น คำถามว่ารัฐบาลจะทำให้หรือไม่ คำตอบก็คือว่าในมาตรา ๓๓๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลนั้น ทราบถึงภาระของรัฐที่จะต้องมาแบกรับภาระตรงนี้ ซึ่งเป็นความจำเป็นที่สุดยอด เราได้ให้เวลาการเตรียมการไว้ ๕ ปี นอกจากนั้นต่อข้อสังเกตที่ว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในแบบเขตละคนนั้น จะทำให้เกิดการซื้อเสียงได้ง่ายขึ้นกว่าเดิมนั้นก็เป็นข้อสังเกตซึ่งยังหาข้อยุติไม่ได้ในตัวของมันเอง ว่าการเลือกตั้งในแบบเขตเล็กกับเขตใหญ่นั้น

๑๖๒

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สคิม่า ๘๒/๒

การซื้อเสียงจะมากน้อยกว่ากัน แต่ว่าเจตนารมณ์ของการให้กาเลือกตั้งเป็นแบบเขตละคนนั้นน้อยที่สุดเราต้องการที่จะให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้สร้างความเสมอภาคของประชาชนตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย นั่นก็คือว่าผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ๑ คน ควรจะมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน นอกจากนั้นในประการที่ ๒ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ว่า เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วพื้นที่ในการที่จะดูแลราษฎรของท่านนั้นจะได้แคบลงเล็กลง ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดภาระกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อข้อถามว่าผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมืองไม่น้อยกว่า ๕๐ วันนั้น เป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพหรือไม่ คำตอบก็คือว่า การที่กำหนดให้ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมืองไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน ก่อนที่จะถึงวันรับสมัครเลือกตั้งนั้น จริง ๆ แล้วเป็นเจตนารมณ์ที่ถือว่า เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการปฏิรูปทางการเมืองที่ผ่านมาในบทเรียนได้สอนให้เราได้จดจำอยู่เสมอว่า ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งใหม่ หลังจากการยุบสภาผู้แทนราษฎรนั้น ความสับสนในทางการเมืองเกิดขึ้นอย่างมากมาย ที่นี้เองประชาชนไม่ได้มีโอกาสที่จะตรวจสอบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นจะสังกัดพรรคไหน นอกจากนั้นความสับสนในการเมืองที่ว่าใครจะสมัครพรรคไหนนั้นทำให้เกิดช่องว่างที่ว่า หลังจากการยุบสภาแล้วเราจะต้องอยู่ในความสับสนเป็นเวลาถึง ๒ - ๓ สัปดาห์เป็นอย่างน้อย ซึ่งในหลาย ๆ ประเทศที่เขาเจริญแล้ว หลังจากยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ภายใน ๒ - ๓ สัปดาห์เขาสวมรถที่จะมีรัฐบาลขึ้นมาบริหารประเทศ ภาวะการร้างรัฐบาลเป็นเวลานาน ๆ เขาไม่มี ในขณะที่ของเราประสบปัญหาที่ตลอดมา เพราะฉะนั้นเป็นเจตนารมณ์ที่เราต้องการที่จะให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านนักการเมืองนี้ท่านได้มีความยึดมั่นอยู่กับพรรคการเมือง ท่านควรจะมีส่วนที่จะเข้าไปส่งเสริมพัฒนาพรรคการเมืองของท่าน แทนที่เมื่อเกิดปัญหาแล้วจะหลีกเลี่ยงไปอยู่กับพรรคอื่นไปสังกัดพรรคการเมืองอื่น -----

การเลือกตั้งเป็นหน้าที่สำคัญอย่างไรนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนเป็น
 ประเด็นสุดท้ายนะครับ เนื่องจากเป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ
 ได้กรุณาให้ความสนใจ แล้วก็ท้วงติง แล้วก็สงสัยในประสิทธิผลของการทำงาน
 ในเรื่องของการกำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่นี้ค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นเรื่อง
 ที่ถูกต้อง ท่านสมาชิกรัฐสภานั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะตั้งข้อสังเกตและข้อสงสัย
 ในสิ่งที่เราได้กำหนดแล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมาเช่นครับ ก่อนอื่น
 กระผมขอกราบเรียนว่า การที่กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่นั้น เราได้
 มุ่งที่จะให้เป็นหน้าที่ของรัฐด้วยพร้อม ๆ กัน เมื่อกำหนดให้การเลือกตั้งเป็น
 หน้าที่ของประชาชนแล้ว ก็ต้องเป็นหน้าที่ของรัฐในการที่จะอำนวยความสะดวก
 ทุกประการ ในการที่จะระดมให้พี่น้องประชาชนนั้นไปลงคะแนนออกเสียง
 เลือกตั้งให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เนื่องจากว่าเราเองก็ไม่ได้ต้องการ
 เห็นพี่น้องประชาชนที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องถูกลงโทษหรือจะ
 โดนปรับนะครับ แต่ในเวลาเดียวกันเราต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนนั้น
 มีส่วนร่วม เพราะเราต้องยอมรับความจริงว่า การเลือกตั้งในยุคปัจจุบัน
 ตามรัฐธรรมนูญนั้น ถือว่าเป็นการตัดสินใจแทนคนทั้งประเทศ ผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้งนั้นอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป แต่ในเวลาเดียวกันสิ่งที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
 ได้ตัดสินใจในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้นส่งผลกระทบต่ออนาคต และ
 ชะตากรรมของประเทศทั้งประเทศ และส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกคน
 ตั้งแต่เกิดจนตายเพราะฉะนั้นถ้าหากเล็งเห็นว่า การเลือกตั้งนั้นมีความสำคัญ
 เช่นนี้แล้วความสำคัญที่ว่านี้คงจะไม่ค่อยและไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการบังคับให้คน
 ไปเสียภาษีหรือการบังคับทำให้ชาวไทยต้องไปเป็นทหารแล้ว น่าที่จะถือว่า
 การเลือกตั้งเป็นหน้าที่นั้นเป็นหนทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง
 กระผมขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมรัฐสภาด้วยความเคารพเพียงแค่นี้ครับ
 ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิเชียร คันถ่อง ครับ

นายวิเชียร คันถ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จริง) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันถ่อง

พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดจริง ท่านประธานครับ ผมเองจะพูดในแนว
 นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เฉพาะในหมวด ๕ เท่านั้น สำหรับในเรื่องนี้กระผมใคร่
 ขอทราบ เรียนต่อท่านประธานว่า จากที่คิดว่า รัฐ ก็คือประเทศ ถ้าเรา
 เปรียบประเทศ ถ้าคิดให้ดีก็คือเป็นคล้าย ๆ กับว่าเป็นต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นไม้
 ประกอบด้วยลำต้น ประกอบด้วยรากแก้ว ประกอบด้วยรากแขนงและรากฝอย
 ในปัจจุบันการบริหารรัฐ การบริหารประเทศมองแล้วก็ว่าไปจากส่วนกลางทั้งสิ้น
 เมื่อการบริหารประเทศไม่ว่าจะในด้านสังคมที่ดี เศรษฐกิจที่ดี การเมืองที่ดี
 ไปจากส่วนกลาง ถ้ามันเกิดล้มขึ้นมา ในหมายถึงล้มหมด แต่ในขณะที่กรม
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ปรากฏว่าเราจะให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจ
 ผมคิดว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจ นั้นหมายถึงต้นไม้ที่เกิดขึ้นจาก
 รากของต้นไม้ใหญ่ มันเกิดลำต้นใหม่เกิดขึ้น ถ้าเป็นลักษณะ เช่นนี้หมายถึงว่า
 ถ้าต้นไม้ต้นใหญ่เกิดล้มไป ต้นเล็ก ๆ ก็ยังคงอยู่ เพราะฉะนั้นวิธีการ
 อย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะ เป็นวิธีที่ชอบ แต่ถึงอย่างไรก็ตามในมาตรา ๗๘
 ท่านบอกว่า รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทั้งตนเองและตัดสินใจกิจการ
 ท้องถิ่นได้เอง รัฐบาลส่วนกลางทำกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ให้อำนาจส่วนท้องถิ่น
 ในการดำเนินกิจการ แต่ในแหละครับ ในการดำเนินกิจการในส่วนท้องถิ่น
 เราต้องยอมรับนะครับว่า จะให้แต่อำนาจ ให้แต่หน้าที่เขาไป เขาคงทำอะไร
 ไม่ได้หรอกครับ ถ้าตรามันที่เราไม่ให้ มีเงินเขาไป -----

สิ่งนี้คือสิ่งสำคัญ ผมเห็นมาหลายครั้งตั้งแต่ผมยังเป็นประธานสภาจังหวัด
 เมื่อปี ๒๕๓๘ ตอนนั้น เราจะเห็นได้ว่าบางจังหวัดได้เงินมามาก ยกตัวอย่าง
 เช่น จังหวัดพังงา มีการขุดแร่ในทะเล ปีหนึ่งได้ภาษีประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาท
 แต่ถามว่าถ้าเงินนี้เอามาใช้ส่วนกลางหมด ส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาได้อย่างไร
 ถ้าไม่รัฐไม่กันเงินไว้ส่วนหนึ่งประมาณสัก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ มีโอกาสที่จะได้รับการจัดสรร
 เงินเหล่านั้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของเขา ในขณะที่เรามี อบต. เกิดขึ้น แต่
 ในขณะนั้นปรากฏว่า อบต. เราไม่มีเม็ดเงินที่เพียงพอ สิ่งเหล่านี้ครับ เป็น
 อุปสรรคในการพัฒนาในส่วนท้องถิ่น ในขณะที่ในส่วนของ อบต. หลาย ๆ
 แห่ง ปอบาดาลชำรุด ถนนชำรุด เอาเงินที่ไหนมาพัฒนา แต่เวลามีความ
 เดือดร้อนเกิดขึ้นใครไปร้องเรียนต่อองค์กรเหล่านี้ เมื่อเขาไปร้องเรียน
 ต่อองค์กรเหล่านี้ ปรากฏว่าองค์กรเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะตอบสนอง
 ประชาชนในท้องถิ่นของเขาได้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกต
 กับคนที่จะมีอำนาจรัฐต่อไป ว่าเราต้องมาพิจารณาถึง ณ จุด ๆ นี้
 ท่านประธานครับ นอกจากนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ผมมองถึงโครงสร้างของสังคม
 เราต้องมองโครงสร้างของสังคมว่าสังคมเดิมของเรา เป็นสังคมเกษตรกร
 สังคมเกษตรกรเป็นสังคมที่ อื้อ เพื่อ เพื่อแข่งขันกันและกัน มีความเมตตาปราณี
 ชิงกันและกัน ปัจจุบันผมมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ปรากฏว่าอยู่บ้านติดกันไม่รู้จักกัน
 ไปไหนถ้าทลความ อื้อ เพื่อ เพื่อ แต่ แม้กระทั่งแลกลสต่างค์ยังไม่มีโอกาส
 จะได้แลกลส นั้นคือสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้สภาพสังคมจึง
 เปลี่ยนแปลงไปถึงขนาดนั้น ยิ่งมาถึงปัจจุบันนี้ปรากฏว่ามีการทุจริตคอร์รัปชั่น
 มากมาย ผมไม่กล้าที่จะพูดที่จุด ๆ นี้ว่าในขณะนี้ทำไมถึงลงทุนต่างประเทศ
 ไม่มาลงทุน ตัวนี้คือตัวอุปสรรคตัวหนึ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้น
 บนพื้นฐานของสังคมของเรา เราเห็นแล้วว่ามีปัญหามากมายนับแต่เกิดการ
 วิวัฒนาการ จุด ๆ นี้คือจุดหนึ่ง ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราก็มีโอกาส
 ที่จะแก้ไขเพื่อให้สังคมของเราวิวัฒนาการที่ยั่งยืน ด้วยเหตุเหล่านี้ผมจึงคิดว่า
 การพัฒนาทางสังคม เราต้องเอาศาสนามาเป็นฐานในการพัฒนาสังคม
 ท่านประธานก็ตั้งทราบบว่าศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี เพราะฉะนั้น
 ถ้าเอาศาสนาทุกศาสนาเป็นฐานในการพัฒนาสังคม ผมคิดว่าเราไม่จำเป็นต้อง
 ตัดออกกฏบัตร กฎหมายมากมายนัก กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมตั้งใจที่ว่า
 มีคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งมีผู้อภิปรายมาหลายท่านแล้ว มีผู้ตรวจราชการแผ่นดิน

มีศาลรัฐธรรมนูญ มีศาลปกครอง มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 แห่งชาติ ผมดีใจครับ เพราะอย่างนี้คนที่สุดองค์กรเหล่านี้จะมีโอกาสได้ตรวจสอบ
 และนำคนกระทำความผิดไปลงโทษ ผมดีใจเป็นอย่างนี้ แต่นั่นแหละครับ ถามว่า
 กฎหมายที่ออกมามากมาย บางทีกฎหมายที่ออกมามีช่องโหว่ของกฎหมายนั้น ๆ
 แต่ถ้าคนของเรา เป็นคนที่มีคุณธรรมจริง ๆ ยึดมั่นในหลักการของศาสนาจริง ๆ
 ผมมั่นใจเหลือเกินว่าคนเหล่านั้นคงจะไม่ประพฤติผิดไปในแนวทางอื่นที่ไม่ชอบ
 ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งเหล่านี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ ก็กินเอาไว้เหมือนกัน
 คือในมาตรา ๘๖ มาตรา ๗๘ -----

แต่ในมาตราเหล่านี้ที่เขียนเอาไว้ นั้นหมายถึงว่ารัฐต้องอุปถัมภ์ศาสนา ไม่ได้เขียนเอาไว้เลยว่าจะเอาศาสนามาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาของสังคม ไม่ได้เขียนเอาไว้เลยครึบว่า วัฒนธรรมของเราที่ส่งามเหล่านี้ ที่มีความเกี่ยวเพื่อแผ้วแผ้วในสังคมของเกษตร หรือว่าที่บรรพบุรุษของเราดำเนินมา ไม่ได้เขียนเอาไว้ให้ชัดเจนว่าเราจะต้องดำเนินการไปสู่วัฒนธรรมรักษาสิ่งเหล่านี้เอาไว้ในการพัฒนาสังคมต่อไปในอนาคต นั่นคือสิ่งที่ระดมเห็น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้าเรามาแก้กฎหมายในขณะนี้ ทำอย่างไร อย่างให้คนทุจริต ทำอย่างไรอย่าให้คนคอร์รัปชั่น ทำอย่างไรให้สังคมนี้เป็นสังคมที่ดีขึ้นมาให้ได้ ผมคิดว่าถ้าเรามาแก้ตอนนี้ในขณะที่บางทีเรากายุมมาก เรียกว่าเหมือนกับไม้แข็งมันคัดยาก เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องเสริมสร้าง สิ่งเหล่านี้ในอุปนิสัยใจคอของเด็ก ๆ ของเยาวชนของเราให้เป็นคนดีให้ได้ นั่นคือสิ่งที่ผมคาดหวัง นั่นคือสิ่งที่ผมคาดหวัง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ถึงแม้ว่า สสร. จะได้เขียนเอาไว้บ้าง แต่นั่นแหละครับผมคิดว่าผมอยากจะทำให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ถ้าเราเขียนไว้บนพื้นฐาน ๑ ๒ ๓ เหล่านี้แล้ว ผมมั่นใจว่าสถาบันของเราในด้านสังคมคงจะดีขึ้น ท่านประธานครับ ในส่วนของด้านการศึกษา มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๑ ว่าด้วยเรื่องการศึกษา ๑๒ ปี ซึ่งในเรื่องด้านการศึกษา ๑๒ ปี ผมคิดว่าหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว แต่ที่นี้ ในส่วนของผม ผมคิดว่าสิ่งที่ให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องด้านการศึกษา ผมคิดว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วความคิดที่ไปจากส่วนกลางมันไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น บางทีความคิดของคน ๆ หนึ่งไปทำลายระบบการศึกษาของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าหากว่าให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างจริงจัง ผมคิดว่า นั่นแหละครับเรามีโอกาสที่จะพัฒนา เรามีโอกาสที่จะต้องสร้างคนตรงกับ ความต้องการของท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพครับ ด้านเศรษฐกิจก็เขียนเอาไว้ว่ามีการค้าอย่างเสรี ตรงนี้ทำให้ผมวิตก เพราะว่า การค้าอย่างเสรี บ้านเรามันไม่ใช่เป็นการแข่งขันที่ยุติธรรม แต่การค้าอย่างเสรีอย่างบ้านเรา คือการค้าอย่างเสรีที่มีการสมยอมกัน เราจะเห็นหนังสือพิมพ์ลงข่าวอยู่ ตลอดเวลาว่ามีการชื้อกันโครงการนั้น มีการชื้อกันโครงการนี้ ตามว่าถ้า การชื้อกันอย่างนี้ทำให้ชาติเสียหายผลประโยชน์ ทำให้ประชาชนเสียหายผลประโยชน์ มีมาตราไหนบ้างในการที่จะปราบปรามการทุจริต การสมยอมกันในลักษณะที่ว่าเป็น

สิ่งนี้คือสิ่งที่อยากจะเขียนตาม สสร. นอกจากนี้ผมอยากจะถามว่าที่รัฐได้จัดการเกี่ยวกับเรื่องที่ดิน ที่ทำกินให้กับประชาชน เราต้องยอมรับว่าบ้านเราในขณะนี้ เป็นบ้านที่เศรษฐกิจล้มอยู่ในขณะนี้เกิดจากทุนนิยม แต่ในขณะเดียวกัน บ้านเมืองที่ยังอยู่รอดอยู่ได้นั้นคือพวกเกษตรกร รัฐพยายามที่จะเขียนในกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ สสร. เขียนในกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้เกี่ยวกับเรื่อง การจัดการใช้ที่ดิน การรวมตัวของเกษตรกร ท่านประธานครับผมตั้งใจ อย่างน้อยการรวมตัวของเกษตรกรที่ สสร. ร่างขึ้นมา นั่นคือสหกรณ์ ผมเห็นด้วย ในเรื่องระบบสหกรณ์ ซึ่งพวกเราได้เคยอภิปรายกันในสภาแห่งนี้ว่า สหกรณ์ เป็นการรวมตัวกันของชาวบ้าน มีโอกาสที่จะแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกัน สหกรณ์เป็นสัญลักษณ์ของระบอบประชาธิปไตย เพราะมีการเลือกตั้งผู้จ้ดการขึ้นมา สหกรณ์เป็นแบบอย่างในการที่จะพัฒนาในเรื่องระบบเศรษฐกิจเกี่ยวกับการเงิน

อย่างน้อยที่สุดต่อไปถ้าสหกรณ์เข้มแข็ง ผมก็อยากจะเห็นสหกรณ์นี้เป็นธนาคาร
ท้องถิ่น นั่นคือสิ่งที่ได้พูดกันในสภาแห่งนี้ แต่นั่นแหละครึ่งหนึ่งที่ผมยังเห็นอยู่
ก็คือว่า ชาวบ้านที่ยังนอนอยู่ใต้สะพาน ชาวบ้านที่ยังไม่มีที่ดินทำกิน ตาม
กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนเอาไว้ในมาตรา ๘๐ แต่นั่นแหละครึ่งตามที่
เขียนไว้ในมาตรา ๘๐ วรรคสุดท้าย เขียนไว้ว่า รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา
ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและ
พึ่งตนเองได้ เขียนไว้แค่นั้น การเขียนไว้แค่นี้ไม่ทราบว่าจะต่อไปเราต้อง
ออกกฎหมายลูกอีกให้ไหมครับ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นเขียนเอาไว้แค่นี้
ผมยังไม่มั่นใจว่า คนที่นอนอยู่ใต้สะพานไม่มีที่นอน คนที่ไม่มีที่ทำกินจะอยู่
อย่างไร เพราะอย่างน้อยที่สุดถ้าหากว่าเราเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ให้ชัดเจน เขียนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่า รัฐจัดสวัสดิการให้กับเหล่านี้
ได้มีที่อยู่ที่ทำกินน่าจะเขียนเอาไว้ให้ชัดเจน สิ่งนี้คือสิ่งที่ใครจะขอคำตอบ
จาก สสร. ผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมอยาก
ขออนุญาตจากท่านประธานที่จะให้ข้อสังเกตต่อ สสร. อีกเล็กน้อย เกี่ยวกับ
เรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผมสนใจเพราะอย่างน้อยที่สุด คนที่ทำดี
แต่ไม่มีเงิน มีโอกาสที่จะมาเป็นผู้แทน เราอยากจะได้มีคณะกรรมการ
การเลือกตั้งขึ้นมาเพื่อสอดส่องดูแล มีคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมาจับคน
ซื้อเสียง มีคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะคอยจับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ช่วย
อีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ชอบ นั่นคือสิ่งที่คิดว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งดี แต่นั่นแหละครึ่ง
ผมยังมีข้อสงสัยอยู่ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อมีแล้ว ต่อไปถ้ามี
การเลือกตั้งจริง ๆ เขาจะเอากำลึงมาจากไหน เพราะในหน่วยเลือกตั้ง
เราคิดดูทั่วประเทศมีอยู่กี่แสนหน่วยเลือกตั้ง เขาจะเอากำลึงเหล่านี้มาจาก
ที่ไหน เขาต้องใช้ใครมาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ในการสรรหาคนที่มา
ประจำอยู่ตามหน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ จะได้คนที่มาประจำหน่วยเลือกตั้งหรือไม่
ถ้าสมมุติว่าหน่วยเลือกตั้งบางหน่วยเลือกตั้งที่เราพบกัน เช่น ปรากฏว่า
มีการโกงกันในหน่วยเลือกตั้งนั้น เปลี่ยนบัตรใหม่ หรือไม่อย่างนั้นแม้กระทั่งว่า
ตัวแทนของพรรคการเมืองไปสอดส่องดูแลกลับถูกบังคับขู่เข็ญ ตรงนี้กรรมการ
การเลือกตั้งจะดำเนินการอย่างไร สิ่งนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะได้คำตอบ
ท่านประธานครับ คำตอบอีกคำตอบหนึ่งที่กระผมอยากจะได้ก็คือว่า การแสดง
บัญชีทรัพย์สิน หนังสือของ ส.ส. และบรรดา ส.ว.ทั้งหลาย ความจริงเกี่ยวกับ

เรื่องที่ได้ออกกฎหมายมาแล้ว ในยุค ๆ นั้น ฝ่ายพวกผมได้พูดว่าคนที่ต้อง
 แสดงบัญชีทรัพย์สิน หนีสิน ไม่ใช่เฉพาะ ส.ว. ไม่ใช่เฉพาะ ส.ส. แต่ที่นั่น
 หมายถึงรวมคู่สมรสของนักการเมืองนั้น ๆ ด้วย แต่ตอนนั้นเราไม่ได้ตอบสนอง
 เวลายกมือเราแพ้ มาตอนนี้ปรากฏว่า สสร. ได้เขียนกฎหมายเอาไว้ว่า
 ำให้คู่สมรสแสดงด้วย แต่ที่นี้เมื่อคู่สมรสแสดง ท่านบอกว่าคุณที่ขังไม่บรรลุนิติ
 ภาวะจะต้องแสดง ผมก็ยังสงสัยว่าเด็กเล็ก ๆ ที่ยังทำงานไม่ได้อยู่ ทำไม
 ต้องแสดง จะเอาทรัพย์สินมาจากไหน นั่นคือสิ่งที่ผมสงสัย ทำไมลูกที่บรรลุนิติ
 ภาวะแล้วถ้าสมมุติว่าผมเป็นผู้แทนฯ ผมโกงไป ใส่บัญชีลูกของผมที่บรรลุนิติ
 ภาวะแล้วอย่างนี้ก็ทำได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่านี่คือสิ่งที่ผมอยากจะทำให้
 ข้อสังเกตกับ สสร. ควรจะเขียนเอาไว้เลย คนที่จะสมัครใจเล่นการเมืองแล้ว
 นั้นหมายถึงสถาบันครอบครัวเราพร้อมแล้ว ไม่ใช่เฉพาะตัวผู้ลงรับสมัคร เลือกตั้ง
 คู่สมรสก็ต้องแสดง ลูกทุกคนก็ต้องแสดง แม้กระทั่งพ่อแม่ถ้ายังมีชีวิตอยู่ต้องแสดง
 เพราะ ไม่อย่างนั้นแล้วจะผลักรถะ เหล่านี้ไป อีกประเด็นหนึ่งท่านประธานครับ
 ระยะเวลาที่กำหนดว่าต้องแสดงบัญชีทรัพย์สิน หนีสินนี้ ผมคิดว่าน้อยเกินไป
 ในทววรรษะของผม อย่างน้อยต้องมีระยะเวลาสัก ๕ - ๖ ปี ๑๐ ปีก็ยิ่งดี
 ำให้รู้ว่าโกงไปแล้วไปใส่บัญชีคนอื่นเป็นระยะเวลา ๕ - ๑๐ ปี พวกนั้น
 จะไม่โกงต่อให้รู้ไป เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าเขียนไว้ระยะเวลาสั้น ๆ เหล่านี้
 ผมอยากถามว่าถ้าทันเวลากำหนด ๑ ปี แล้วเกิดว่าเอาทรัพย์สินคืนมาก็มี
 โอกาสทำได้ อย่างนี้ก็มีโอกาสหลีกเลี่ยงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมก็ให้
 ข้อสังเกตในทววรรษะในความเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่อประธานผ่านไปยัง สสร.
 ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านวุฒิสมาชิก สรรเสริญ ไกรจิตติ
 นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธาน
 รัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติทุกท่านทั้งข้างบนและข้างล่าง
 กระผมขอกราบขอพรพระคุณที่ท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้กระผมเขียนชี้แจง
 เรื่องซึ่งไม่ได้รับการพูดถึงเลยมาเป็นเวลา ๒ วันเต็มแล้ว ด้วยความเคารพ
 ต่อท่านประธานคือผมได้พยายามที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงเดิมที่ว่า เป็นหมวด
 ที่รอไป แต่ในวันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงดีกว่าว่าให้อภิปรายได้ ในหมวดใดก็ได้
 โดยสรุป เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกคงจะพอเข้าใจว่ากระผมจะพูดถึงหมวดไหน
 ก่อนอื่นกระผมต้องขอชมเชยและแสดงความยินดีกับสมาชิกสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ
 ทุกท่าน ที่ได้ทำงานได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกรัฐสภาสำเร็จภายใน
 เวลาที่ได้รับมอบหมายตามรัฐธรรมนูญ ผมพอจะมีความรู้และประสบการณ์
 เรื่องงานศาลอยู่บ้าง จึงขอกล่าวเฉพาะหมวด ๘ และอีกบางมาตราที่มีส่วน
 เกี่ยวข้องกับศาล โดยภาพรวมแล้วสำหรับหมวดนี้ทำให้ความฝันและความ
 พยายามของผมเป็นจริงขึ้นมาได้ คือการแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรม
 ซึ่งผมได้เริ่มพูดและพยายามทำในทุกโอกาสที่มีมาตั้งแต่ผมเข้ารับราชการ
 เป็นผู้พิพากษาในกระทรวงยุติธรรมเมื่อปี ๒๕๒๕ โดยร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 สร้างระบบศาลขึ้นมาใหม่ให้มีความเป็นอิสระ โดยมีจุดเกาะเกี่ยวหรือ
 การถ่วงดุลและคานากับอีก ๒ ฝ่าย คือฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารที่ถูกต้อง
 และชัดเจนตามหลักการสากล ดังปรากฏโครงสร้างของคณะกรรมการตุลาการ
 ที่บัญญัติไว้ในร่างฯ นี้ดังที่จะกล่าวต่อไป แต่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งที่ สสร.
 ได้แตกศาลออกไปหลายศาลจนขาดความเป็นเอกภาพ และได้สร้างศาลใหม่ ๓
 ขึ้นมาโดยขัดกับหลักการของความเป็นศาล กล่าวคือศาลรัฐธรรมนูญซึ่งท่าน
 อาจจะไม่ค่อยมาจกเยอรมัน แต่ได้นำมาปรับแต่งให้แตกต่างไป
 จนกลายเป็นส่วนที่มีอำนาจสูงสุดเหนือกว่าฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ
 หรือฝ่ายตุลาการ กับส่วนที่เรียกว่า แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
 ททางการเมืองในมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญที่ท่าน
 ร่างขึ้นเองในมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๕ รายละเอียดปรากฏอยู่ใน
 ร่างรัฐธรรมนูญนั้นแล้ว ท่านประธานรัฐสภาครับ ผมขอแสดงความคิดเห็น
 ในเรื่องศาลในหลักสำคัญ ๓ ประการ

๑๗๒

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

วษร ๘๗/๒

ประการแรก เรื่องศาลรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติในเรื่องนี้ขัดกับหลักการ
ของความเป็นศาล ผมขออนุญาตใช้ภาษาฝรั่งว่าถ้าเป็นศาลจะต้องมี จูดีเซียบล
รีวิว (Judicial review) ก็จะต้องมี ๒ ชั้นศาลเป็นอย่างน้อย ศาลชั้นต้น,
กับศาลสูงสุด เพื่อทบทวนหรือตรวจสอบความถูกต้องเป็นธรรมของคำวินิจฉัย
ดังในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เองก็ได้บัญญัติหลักการของความเป็นศาลไว้ในมาตรา ๒๗๒
ว่า ศาลยุติธรรมมี ๓ ชั้น ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา สำหรับศาลปกครองนั้น
ก็มีศาลปกครองสูงสุดกับศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้

แต่ศาลรัฐธรรมนูญมีเพียงขึ้นเดียวใช้อำนาจเปิดเสรีเงินการพิจารณาพิพากษาคดี
 ความที่บัญญัติไว้ในร่างฯ นี้ซึ่งกระผมจะได้กล่าวต่อไปว่ามีนิตสารอย่างไร
 ในประเด็นนี้วุฒิสภาได้เสนอความคิดเห็นไปให้ สสร. แล้วว่า ขอให้เปลี่ยน
 จากศาลเป็นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญและลดอำนาจลงเสียบ้าง แต่ดูเหมือน
 จะไม่ได้รับความสนใจจาก สสร. คงอ้างแต่ประชาชนทั่วไป ส่วนเราซึ่งเป็น
 ประชาชนผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ แต่ท่าน
 ไม่ให้ความสนใจในความคิดเห็นของเราเลย ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ไม่ควร
 จะใช้ชื่อว่า ศาล ก็คือ องค์ประกอบของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตาม
 มาตรา ๒๕๕ นั้น เราไม่ทราบถึงที่มาของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในทันที
 จะก่อให้เกิดอำนาจสูงสุดเหนืออำนาจทั้งหลายได้อย่างไร ไม่ทราบว่า สสร.
 ท่านคิดสูตรนี้ขึ้นมาจากพื้นฐานประการใด ทั้งยังเอาองค์ประกอบทางการเมือง
 ผู้แทนพรรคการเมือง คณะนิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยของรัฐ
 ไปเกี่ยวกับการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็มีคณาธิการนิติศาสตร์
 รัฐศาสตร์ เป็น สสร. อยู่บ้างบางท่าน ซึ่งขัดกับหลักของความเป็นศาล
 ในทันทีที่จะต้องไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองด้วย ผู้ที่จะมาใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้
 ในร่างฯ นี้ น่าจะเป็นผู้แทนของฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ โดยเป็นผู้ที่
 ได้รับเสนอชื่อจากคณะรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา
 และประธานศาลฎีกา มากกว่าจะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในร่างฯ นี้ แม้แต่
 ฝรั่งเศสเองก็ไม่ใช้คำว่า ศาล แต่เป็น คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ เพราะคำ
 ชี้อรรถของคณะกรรมการนี้ไม่มีการอุทธรณ์ ฎีกา ทั้งยังทำหน้าที่กรรมการ
 ความคุมการเลือกตั้งและวินิจฉัยชี้ขาดคดีค่านการเลือกตั้งด้วย ผมจะขอ
 ให้ดูถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติตามมาตรา ๒๕๕ (๑) และ (๒)
 ซึ่งผู้พิพากษาศาลฎีกาจะต้องมีการประชุมลับ ลงคะแนนลับ เลือกมา ๕ ท่าน
 ศาลปกครองซึ่งยังไม่ได้ตั้งเลยจะต้องประชุมลับ เลือกมาอีก ๒ ท่าน แต่ทั้งนี้
 ด้วยความยินยอมของตัวผู้ที่ได้รับเลือกตั้งนั้น ตรงนี้ก็ขัดกันกับบทบัญญัติ
 ซึ่งได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าการจะย้ายผู้พิพากษาไปศาลอื่นนั้นจะต้อง
 ได้รับความยินยอมของ เจ้าตัวถ้าหากว่าท่านไม่ยินยอมก็ไปไม่ได้ องค์ประกอบ
 ของศาลรัฐธรรมนูญก็อาจจะขาดไป นั้นยังไม่สู้กระไรครับ แต่ที่แปลกมากที่สุด
 อีกประการหนึ่ง คือตามมาตรา ๒๕๕ นี้เอง องค์ประกอบของตุลาการ
 ศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีอยู่ ๔ ประการ หรือ ๔ ประเภทด้วยกัน คือประเภท

ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ผู้ทรงคุณวุฒิสภาสาขานิติศาสตร์
 ซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๕๗ และผู้ทรงคุณวุฒิทางสาขารัฐศาสตร์
 ซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๒๕๗ ความจำนวนต่าง ๆ กัน ๕ คนและ ๓ คน
 แล้วในมาตรา ๒๕๖ นั้น บัญญัติเอาไว้ว่าดูมากครั้ง มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 ท่านผู้ร่างอยู่หลาย ๆ ท่าน เช่น ในมาตรา ๒๕๖ (๓) เคยเป็นรัฐมนตรี
 หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือเทียบเท่า
 หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ ซึ่งผมไม่ค่อยจะแน่ใจนักว่า
 องค์ประกอบนี้มีพื้นฐานมาตั้งที่ขัดกับหลักการของความเป็นศาล ที่นี้บอกจะ
 ขอเวียนให้ท่านทราบถึงอำนาจ ยิ่งเป็นอำนาจสูงสุดเหนืออำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น
 นอกจากคณะรัฐมนตรี สภา และองค์กรอื่น ๆ ซึ่งตั้งขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าจะ เป็น
 คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือคณะกรรมการ
 ทั้งหลายเหล่านี้ในการตรวจสอบอำนาจของรัฐ ซึ่งผมว่าไม่ใช่ไม่สิ้นครับ
 ที่ทั้งนี้ที่ท่านตั้งขึ้นมาั้น-----

แต่ท่านมาสร้างศาลรัฐธรรมนูญที่มีอำนาจเหนือกว่าศาลอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งเป็นการขัดกับหลักการของความเป็นศาลประการหนึ่ง และไม่มีเช็คส์ แอนด์ แบนลันซ์ (Checks and balance) ตามที่เราเคยใช้กันในทางศาลของท่านได้โปรดดูในมาตรา ๒๖๒ ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว หมายความว่าลางมติพร้อมกันแล้วเห็นชอบแล้วว่าร่างฯ นี้ควรจะต้องเสนอต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยหรือแม้แต่ว่าเมื่อเสนอขึ้นไปแล้วร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาลงมติป็นอันแล้วตามมาตรา ๔๔ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย หากมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ก็ยังจะร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญนี้พิจารณาได้ด้วยว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เป็นการก้าวก้าวอำนาจนิติบัญญัติ ก้าวก้าวรัฐสภา ถึงขนาดที่ว่าเมื่อรัฐสภาลงมติเห็นชอบพร้อมกันหมดแล้ว ยังอาจจะร้องขอ หมายความว่าฝ่ายที่แพ้ใน ก็อาจจะร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความร่างพระราชบัญญัติได้อีก ซึ่งอันนี้เป็นหลักการใหม่ที่สุด ซึ่งผมไม่เคยได้ยิน และไม่เคยทราบว่ามีประเทศไหนเขาทำกันบ้าง ผมอาจจะความรู้ไม่ถึง แต่ถ้าโดยหลักการแล้ว แสดงถึงอำนาจอันเหนือกว่าอำนาจทั้ง ๓ เหนือกว่าอำนาจอธิปไตย ซึ่งมีอยู่ ๓ ประการ คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ แต่ศาลรัฐธรรมนูญนี้มีอำนาจเหนือนอกจาก ๓ สถาบันนี้แล้ว ยังองค์กรต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยที่นี้ยิ่งกว่านั้นครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญใน (๒) ของมาตรา ๒๖๒ นี้เอง หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของสภาทั้งสองรวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน เท่านั้นเอง เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภาหรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานรัฐสภาที่ได้รับความเห็นนั้นส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่มีชักช้า อะไรกันครับ ที่มีผู้ตีให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจล้นฟ้าถึงขนาดนี้ ผมก็ไม่เชื่อว่ามีวิธีการแบบนี้ เป็นวิธีการของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ยิ่งกว่านั้น

ผมขอให้ดูในมาตรา ๒๖๒ นี้ มีความยาวมากมายนอ่านไปอ่านมาผมต้องอ่านอยู่
 หลายตลบถึงจะจับความได้ว่า เขาสร้างองค์กรนี้หรือศาลรัฐธรรมนูญนี้ขึ้น
 เพื่อเป็นเกราะป้องกันรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมีอำนาจถึงขนาดแม้แต่รัฐสภาลงมติ
 ไปแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังชี้ขาดได้ เพราะเหตุที่ว่าในวรรคห้า ถ้าศาล
 รัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบ
 รัฐธรรมนูญนั้นขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้อง
 ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของ
 ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น
 ให้ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป
 แล้วบัญญัติไว้ด้วยว่า คำวินิจฉัยให้เป็นเด็ดขาด ผูกพัน ครม. สภา ศาล
 และทุกองค์กรตามมาตรา ๒๖๘ ท่านเห็นไหมครับ ว่าศาลรัฐธรรมนูญนี้มีอำนาจ
 มากมายมหาศาลเพียงใด แล้วจะอยู่ในระบอบประชาธิปไตยอย่างที่เรา
 เป็นนี้ได้อย่างไร หรือแค่ไหน เพียงใด ผมขอชมเชยความฉลาดปราดเปรื่อง
 ของท่านผู้ร่างมาตรานี้ว่า เปรียบเหมือนหนึ่งสร้างยักษ์ขึ้นไว้เพื่อพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
 ของท่านเป็นอย่างดี -----

โปรดดูอำนาจอีกอันหนึ่งของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นการมัดมือมัดเท้าทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ที่คิดจะแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้ติดแปกแตกต่างไปจากตัวบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ด้วยจริงอยู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๒ นั้น คุณแล้วง่าย แต่ถ้าเพื่อว่าจะร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ สำหรับรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อหลักการแล้ว ไม่ใช่ของง่ายนะครับ หรืออาจจะทำไม่ได้ก็ได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นเรื่องของเราครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน เมื่อเราเข้ามาแล้ว เป็นของเราแล้ว เราจะทำอะไรถึงแม้ท่านมีอัยกษัตริย์รัฐธรรมนูญของท่านอยู่ เราก็อาจจะพิจารณาได้อีกที่หนึ่งเหมือนกันว่าควรจะทำอย่างไรต่อไป สำหรับเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ ผมเห็นเป็นความสำคัญมากที่สุดยี่ที่ท่านควรจะทำให้ความสนใจ และวินิจฉัยพิจารณาในตัวบทอักษรต่าง ๆ

หลักการประการที่ ๒ ได้แก่แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา นี้ก็เป็นการขัดกับหลักการของความเป็นศาล และเป็นการแยกศาลยุติธรรม ให้ทำการพิจารณาพิพากษาบุคคลกลุ่มเดียวโดยเฉพะ ขัดกับมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๕ ที่ท่านวางไว้ในบท หรือส่วนทั่วไปในเรื่องศาลอีกเหมือนกัน โดยมีบทบัญญัติวิธีพิจารณาไว้ในส่วนที่ ๘ ของหมวดที่ ๑๐ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ผมเห็นด้วยว่าควรจะมีการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ แต่วิธีพิจารณาเป็นการออกกฎหมายวิธีพิจารณา หรือที่เรียกกันว่าวิธีสืบพินิจ ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของวุฒิสภา ไม่ควรจะไปบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกันกับในเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ ท่านบัญญัติวิธีพิจารณาเอาไว้เสร็จ ถ้าจะพูดกัน อย่างที่เราเคยพูดกันมาแล้ว ว่าร่างกฎหมายลูกอีกหลายลูก อีกหลายคน หรืออีกหลายกฎหมาย สำหรับใน ๒ กรณีนี้ ก็มีการผิดพลาดดังที่ผมได้เคยกล่าวคร่าวๆก่อนนี้ว่า เป็นรัฐธรรมนูญพิสดาร คือถ้าจะเปรียบเทียบกัน ก็ว่าเอาลูกขี้ต๊อดเข้าไปในท้องแม่เลย วิธีพิจารณาควรจะเป็นกฎหมายออกโดยพระราชบัญญัติโดยทางวุฒิสภา แต่อันนี้ท่านกลัวว่าวุฒิสภาจะไม่เอาตามท่าน ท่านเลยออกวิธีพิจารณาไว้ เป็นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเสียเลย ทั้ง ๒ เรื่อง ทั้งเรื่องศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของนักการเมืองนี้ หลักการของการเขียนรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวเขียนบังคับศาลฎีกา เป็นทั้งศาลชั้นต้นและศาลสูงสุดอยู่ในศาลเดียวกัน ซึ่งผมไม่เคยเห็น ก็เขียนมาพอสมควร ทำงานมาก็เกษียณอายุมา ๑๐ ปีแล้ว

ไปประชุมต่างประเทศพบกับนักกฎหมายชาวต่างประเทศ สมาชิกสภา
ต่างประเทศ ไม่เคยเห็นครับ ไม่เคยคุยกันอย่างนี้เลย ให้ศาลชั้นต้น
เป็นศาลสูงสุด หรือให้ศาลสูงสุดทำหน้าที่เป็นศาลชั้นต้นด้วย โดยบังคับให้
ศาลฎีกาแผนกนี้ทำการพิจารณาคดี โดยยึดสำนวนของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณา และอาจได้ส่วน
หาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร ดังที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๓๑๐ เอาวิธีพิจารณาใส่เข้าไป แลมันยังให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔
ซึ่งเป็น เรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญมาใช้บังคับโดยอนุโลม
ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ และอื่น ๆ
เหมือนการพิจารณาคดี ซึ่งรวมถึงการสืบพยานของศาลชั้นต้นตามระบบได้ส่วน
แบบฝรั่งเศส-----

ต่างกับศาลไทยซึ่งอิงระบบกล่าวหาคล้ายของอังกฤษ ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการ
 ยกร่างจะเอาแบบอย่างศาลยุติธรรมแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งเป็นศาลพิเศษ
 ต่างหากจากศาลยุติธรรมธรรมดา แต่เขาเอามาดัดแปลงเสีย ฝรั่งเศสก็จำไม่ได้
 ศาลยุติธรรมแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศสนั้น มีองค์คณะประกอบด้วย ผู้พิพากษาศาลฎีกา
 ๕ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๖ คน และสมาชิกวุฒิสภาอีก ๖ คน เพิ่งเริ่มตั้ง
 มาได้ประมาณ ๓ ปี ยังไม่มีคดีมาสู่ศาลพิเศษนี้สักเรื่องเดียว อย่างไรก็ตาม
 คำพิพากษาของศาลนี้อาจจะฎีกาไปยังศาลฎีกาของเขาได้ ก็ยังมี ๒ ชั้น
 ต่างกับคำพิพากษาของแผนกนี้ในศาลฎีกาไทย ซึ่งไม่อาจจะฎีกาไปไหนได้อีกแล้ว
 หมดแล้ว เต็ดขาดเลย บัญญัติไว้เลยว่าคำพิพากษาเป็นเด็ดขาด และผูกมัด
 ๓, ๔, ๕ ทุกองค์การที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย เพราะรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ศาลฎีกา
 ทำหน้าที่ศาลชั้นต้นไปด้วยในตัว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่พิสดารมาก เพราะแผนกอื่น ๆ
 ทุกแผนกในศาลฎีกา ไม่ว่าจะ เป็นแผนกภาชี แผนกแรงงาน แผนกครอบครัว
 และเยาวชน แผนกล้มละลาย หรือแผนกทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
 มีศาลชั้นต้นทำการพิจารณาพิพากษามาขึ้นหนึ่งก่อน แล้วจึงจะฎีกาไปยังศาลฎีกา
 ในข้อกฎหมาย หรือบางแผนกก็ในข้อเท็จจริงด้วย ท่านประธานครับ ข้ออ้างของ
 สสร. ในเรื่องนี้ก็คิดว่าศาลทำการพิจารณาล่าช้าไม่ทันการเลยรวยยอดให้ศาลฎีกา
 ทำหน้าที่ศาลชั้นต้นด้วย ซึ่งไม่มีที่ไหนเขาทำกัน นอกจากศาลที่มีการพิจารณา
 ต่างระบบ หารู้ไม่ว่าการพิจารณาที่ล่าช้านั้นมิใช่เพราะศาลมีคดีเพิ่มขึ้นเป็น
 จำนวนมาก และผู้พิพากษายังมีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณของคดีที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น
 แต่สาเหตุอื่นอีกหลายประการเกี่ยวกับตัวคู่ความ ทนายความ พยานบุคคล
 ขอลเลื่อนคดีโดยอ้าง ซึ่งจริงไม่จริงบ้าง อ้างว่าป่วย คิดว่าความอื่นซึ่ง
 นัดไว้ก่อนแล้ว ตัดราชการหรือเอกสารต่าง ๆ ยังมาไม่พร้อม และที่สำคัญที่สุด
 คือ เอกสิทธิ์ทางรัฐสภาของเราไม่ละครับ เป็นส่วนหนึ่งซึ่งผมเห็นด้วยทั้ง ๒ ทาง
 คือทางนี้ก็ต้องจะมีเอกสิทธิ์ แล้วทางศาลก็ควรจะต้องรอกการพิจารณาไว้
 แต่ทว่าเรื่องเอกสิทธิ์นั้นบางทีก็ใช้เกินขอบเขต ศาลก็เกรงใจ ซึ่งท่านประธาน
 สสร. เองท่านทราบดี เพราะคดีของตนเอง ซึ่งก็ไม่ใช่ว่าคดีสำคัญโตอะไร
 นักหนา เป็นเรื่องปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเท่านั้น ศาลชั้นต้นดำเนินการสืบพยาน
 และเลื่อนไป คู่ความหรือทนายความขอเลื่อนไป จนปานนี้ ๓ ปีแล้วยังไม่เสร็จ
 โดยเฉพาะเท่าที่ผมทราบระยะหลังนี้ตั้งแต่ท่านเป็นประธาน สสร. ท่านไปอ้าง
 กับศาลว่าท่านมีหน้าที่เป็นพิเศษ ซึ่งจริงของท่านที่จะต้องเป็นประธานร่าง
 รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นขอเลื่อนคดีไปจนปานนี้คดีก็ยังค้างคาราคาซึ่งอยู่

ยังพิจารณาไม่เสร็จ แล้วเรื่องนี้ความจริงเป็นอย่างไร ท่านหัวหน้าพรรค
 ประชาธิปัตย์ก็คงจะทราบ เพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ท่านหัวหน้า
 พรรคประชาธิปัตย์เป็นนายกรัฐมนตรีรับ และท่านประธาน สสร. เป็น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ข้ออ้างของ สสร. นั้นมีทางแก้ได้ตาม
 วิถีทางที่ถูกต้อง โดยให้ศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ซึ่งเป็นศาลชั้นต้น
 พิจารณาพิพากษาคดีเหมือนกับคนทั้งหลายที่ต้องคดีอาญาก่อน แล้วจึงให้ชั้น
 ต่อศาลฎีกา ตรงต่อศาลฎีกาแผนกนี้ -----

‘โดยกำหนดวิธีพิจารณาให้ศาลทำการพิจารณาพิพากษาให้เสร็จภายในเวลาอันสมควรได้ ดังที่เราเคยทำมาแล้ว สมานี้เคยทำมาแล้ว และสถานีตีบัญชีก็เคยทำมาแล้ว เพราะคดีประเภทนี้คงจะไม่มีมากนัก อาจจะ เป็นทีละสัก เรื่องหรือ ๒ เรื่อง ถ้ามีมากนักก็แสดงว่าบ้านนี้เมืองนี้แน่แล้ว มีแต่การโกงกินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ประเทศอื่น เช่น เกาหลีที่ดี ญี่ปุ่นก็ดี เขาก็ใช้กระบวนการยุติธรรม และศาลยุติธรรมธรรมดาตามหลักสากล สำคัญที่ว่ารัฐบาลจะ เอาจริงหรือไม่ รัฐบาลสมัย จอมพล แนนอม กิตติขจร เคยเอาจริง รัฐบาลสมัย เคยติดตะราง หัวหน้าศาล เคยติดตะราง ภริยาก็คือติด รัฐบาลเอาจริง ถ้ารัฐบาลไม่เอาจริง ค้ารวจไม่จับ อัยการไม่ฟ้องแล้วจะมาโทษศาลได้อย่างไรว่าศาลทำคดีล่าช้า หรือไม่ เคยพิจารณาพิพากษาคดีอย่างนี้เลย สำคัญอยู่ที่รัฐบาลครับ หัวว่าศาลทำงานล่าช้า เลยมีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างผิดหลักการ เช่นนี้ เห็นจะไม่ได้ ขอบกตัวอย่างศาลชั้นเดียว เมื่อสัก ๒ อาทิตย์มานี้ บางท่านคงจะได้ดูข่าว ซี.เอ็น.เอ็น. (CNN) อย่างที่ผมได้ดู ปรากฏว่านอกจากศาลอาญากรมสงคราม หรือศาลทหารยามศึกสงครามแล้วซึ่งเป็นข้อยกเว้น ยังมีศาลประชาชนแห่ง สาธารณรัฐประชาชนจีนตัดสินประหารชีวิตพวกที่ต้องคดีคอร์รัปชั่น ๘ คน จำเลย ถูกคุมตัวไปไว้คุก เข้าอยู่กลางลานกว้าง ท่างกันคนละประมาณ ๒ เมตร มีค่มือโพลหลังไว้ก้มหัวลง มีคน ๘ คนถือปืนยาวยืนเล็งและยิงไปที่ท้ายทอยของจำเลย ทั้ง ๘ พร้อม ๆ กัน แล้วภาพก็จางหายไป คำถามของผมในนี้ก็คือ เราจะเอา ระบบศาลอย่างนี้ใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญของเราหรือ ตรงนี้คงไม่ใช่ เครื่องหมาย คำถาม แต่เป็น เครื่องหมายตกใจ ขอท่านทั้งหลายได้โปรดพิจารณาดูเถิดครับ ท่านประธานครับ

หลักประการที่ ๓ ซึ่งผมจะขอพูดเป็นเรื่องสุดท้าย อันนี้เป็น ปัญหาซึ่งได้เถียงกันมานานแล้วก็คือศาลปกครองนั่นเอง ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งนักวิชาการ กฎหมายปกครองหรือกฎหมายมหาชน เรียกว่า ระบบศาลคู่ โดยมีคณะกรรมการตุลาการ เป็นหลักประกันความเป็นอิสระดังที่บัญญัติไว้ในร่าง ๒ มาตรา มาตรา ๒๗๔ สำหรับศาลยุติธรรมและมาตรา ๒๗๕ สำหรับศาลปกครอง ความจริง เรื่องศาลปกครองนี้นักวิชาการและผู้ปฏิบัติได้เถียงกันมานานแล้วที่จะใช้ระบบศาลคู่หรือศาลเดี่ยว ซึ่งประชาชนทั่วไปคงไม่ค่อยจะ เข้าใจนักและ รัฐบาลก็ได้พยายามออกกฎหมายจัดตั้งศาลปกครองนี้ มานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว โดยสมัยแรก ๆ ก็จะทำให้เป็นศาลชำนาญพิเศษ เช่นเดียวกับ

ศาลแรงงานและศาลภาษีอากรอยู่กับศาลยุติธรรม แม้แต่ในสมัยที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้จัดร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเป็นระบบศาลเดี่ยวดังกล่าวข้างต้น ผมก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการร่างฯ ผู้หนึ่งในคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงท่านได้เสนอกฎหมายนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว แต่ไปติดอยู่ที่วุฒิสภา รัฐบาลก็มีอันเป็นไป นโยบายมาเปลี่ยนเป็นจะใช้ระบบศาลคู่อย่างเห็นได้ชัดในสมัยรัฐบาลท่านนายกฯ พลเอกชาติชาย ก็ถูก รสช. เสียอีก ผมจึงกล่าวอยู่เสมอว่า ศาลปกครองนี้มีโอกาสหรือจะ มีกฎหมายจัดตั้งเป็นเอกเทศขึ้นมาที่ไร ไม่ว่าจะ เป็นระบบศาลเดี่ยวอย่างศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอยู่ในปัจจุบันหรือจะเป็นระบบศาลคู่ ดังร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการไว้แล้วนั้น รัฐบาลนี้ก็เกิดขาดความเชื่อถือ และมีปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงและได้มีมติติเสนอคำอภิปรายไปแล้ว

ความจริงศาลแรงงานหรือศาลภาษีอากรนั้น ท่านสมาชิกครับ ผมขอประทานโทษ ผมจะพูดครั้งนี้ครั้งเดียว และเรื่องนี้เป็นเรื่องหนึ่งในสามของอำนาจอธิปไตย เพราะฉะนั้นผมขอรบกวนเวลาท่านอีกนิดเดียวครับ ความจริงศาลแรงงานหรือศาลภาษีอากรต่างก็เป็นลักษณะหนึ่งของศาลปกครอง อยู่ในศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นระบบศาลเดี่ยว ดังเช่นระบบศาลในประเทศต่าง ๆ ตามที่ใช้ระบบคอมมอน ลอว์ (Common law) เช่น ประเทศอังกฤษ อเมริกา หรือประเทศในเครือจักรภพ ซึ่งต่างกับประเทศที่ถือตามระบบ ซีวิล ลอว์ (Civil law) ดังในหลายประเทศในยุโรป เราใช้ระบบผสมผสานอย่างเห็นได้ชัดใน เรื่องนี้ เรามีศาลแรงงานและศาลภาษีอากร เป็นศาลชำนาญพิเศษอยู่ในศาลยุติธรรม ทำไมจึงต้องแยกศาลปกครอง อีกลักษณะหนึ่งที่พิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับคำสั่งหรือการกระทำทางปกครองขึ้นอีกศาลหนึ่งที่ว่า เป็นระบบศาลคู่ โดยอ้างว่า ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมไม่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องกฎหมายปกครอง ทั้ง ๆ ที่ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมได้ทำการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองในทุกรูปแบบตลอดมา ท่านประธานครับ สำหรับเรื่องศาลปกครองนี้ก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่วุฒิสภาได้พิจารณาและ เสนอแนะ ไปทาง สสร. แล้ว ขอให้จัดตั้งศาลปกครองในลักษณะศาลชำนาญพิเศษอีกศาลหนึ่ง อยู่ในศาลยุติธรรม และ เชื่อว่าทางคณะผู้พิพากษาก็ได้เสนอความเห็น เช่น เดียวกันนี้ไปทาง สสร. ด้วย จริงอยู่ศาลชำนาญพิเศษเท่าที่อยู่ในศาลยุติธรรม ปัจจุบันนี้ ได้มีการโยกย้ายผู้พิพากษาปรับเปลี่ยนกับศาลยุติธรรมอื่น เช่น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลจังหวัด มาอยู่ศาลชำนาญพิเศษเพียง ๒ - ๓ ปี ก็ย้ายไปศาลยุติธรรมอื่น ทำให้ผู้พิพากษามีใช้ผู้ชำนาญพิเศษในเรื่องนั้น ๆ อย่างแท้จริง ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่มานาน จนจะสำเร็จแล้ว โดยจะให้ผู้พิพากษาในศาลชำนาญพิเศษเหล่านี้ปฏิบัติงานอยู่ในศาลดังกล่าว จนขึ้นเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาในแผนกต่าง ๆ ตามสายงานของความชำนาญพิเศษนั้น ๆ ยกเว้นแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จำวฯ นี้ได้มีบัญญัติขึ้นใหม่ ซึ่งขัดกับหลักของความเป็นศาลตั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งว่า สสร. ไม่ได้รับข้อเสนอแนะของวุฒิสภา หรือของทางคณะผู้พิพากษาไว้พิจารณา แต่อย่างใด กลับยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาในลักษณะระบบศาลคู่ ซึ่งก็ไม่ถูกต้อง เพราะส่วนใหญ่ของคดีปกครอง เช่น คดีภาษีหรือคดีแรงงาน ก็อยู่ในศาลชำนาญพิเศษในศาลยุติธรรมอยู่แล้ว

ประการสุดท้ายครับท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอกล่าวถึง

ข้อดีของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหมวดศาล ได้แก่ องค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการทั้งศาลยุติธรรมและศาลปกครอง ตามมาตรา ๒๗๔ และมาตรา ๒๗๕ ซึ่งเปิดให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเลือกตั้งจากวุฒิสภา ๒ คน เป็นตัวแทนของฝ่ายนิติบัญญัติเข้าไปร่วมในคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม และผู้ได้รับเลือกตั้งจากวุฒิสภา ๒ คน กับคณะรัฐมนตรีอีก ๑ คน แทนฝ่ายบริหาร เข้าไปร่วมในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เป็นการเชื่อมโยงหรือด่วงดุลและคานกันระหว่างฝ่ายตุลาการกับฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ถ้าจะให้สมเหตุสมผลดียิ่งขึ้น สถาบันตุลาการเป็น ๑ ใน ๓ ของอำนาจประชาธิปไตยตามมาตรา ๓ ก็ควรมี ก.ต. เตี้ยว ซึ่งขอเสนอแนะท่านสมาชิกผู้มิเกียรติให้รวมทั้ง ๒ ก.ต. นั้นเข้าด้วยกัน โดยปิดสื่อการด่วงดุลและคาน หรือจุดเชื่อมโยงไว้ดังกล่าวแล้ว

ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นรองประธาน ผู้พิพากษาและตุลาการของทั้งสองศาลเลือกผู้พิพากษาหรือตุลาการของแต่ละชั้นศาลเข้าร่วมเป็นกรรมการตุลาการตามจำนวนที่กำหนด ตามสัดส่วนของจำนวนผู้พิพากษาหรือตุลาการในแต่ละชั้นศาล

และเปิดให้มีตัวแทนของฝ่ายนิติบัญญัติ ๒ ฝ่ายบริหาร ๑ เข้ามาพร้อมด้วย จัดให้ ศาลปกครองเป็นศาลชั้นอุทธรณ์ เศษอีกศาลหนึ่งตามระบบผสมผสานที่เราปรับให้ อยู่ตลอดมาไม่ว่าจะเป็นระบบกฎหมายหรือระบบศาล ซึ่งหลักการตามที่กล่าวนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นระบบศาลควบ ผมตั้งชื่อให้เองนะครับ ทลปรชกานโทษ ซึ่งเห็นเอกลักษณ์ของไทยไม่ต่งไปเอาของฝรั่งมาใช้ แต่ได้ผลดีตามหลักสากล อาจารย์แก้วสุวรรณจะเข้าใจว่าผมหมายถึงอะไร แต่คงไม่เห็นด้วย ยายากขอ คำที่แรงสักนิด เมอะ กล่าวโดยสรุปปดรับท่านประธานครับ ผมทลเสนคข้อคิดเห็น ที่มีสาระสำคัญในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตามที่ สสร. ได้ยกร่างฯ ขึ้นมานั้น ให้ท่าน สมาชิกผู้ทรงเกียรติพิจารณาว่า จะรับหรือไมรับ หรือว่ารับไว้ก่อนไหมแก่ที่หลัง ทั้งเรายังมีหน้าที่ต้องตลกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้ สรจตามที่กำหนด ไว้ในร่างฯ นี้คกต้นต ซึ่งจะตลกล่าวไว้กเฉพาะภาคทกามีโอกาสสรรับร่างฯ นี้ถึงตลหลักการไว้แล้ว จะทำให้การตลกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทำได้ยาก หรือไมอาจทำได้เลย ถ้าไม่ไดมีการแก้ไขบทบัญญัติบางบท ให้ญตตั้งตาม ท่านองตลองธรรมและใช้บัญญัติได้เลือกคน ฉะนั้นจึงทลให้ท่านสมาชิกรัฐสภา ตมเกียรตังหลายโปรดชีวิตีวิจารณ์ญตอย่างละเอียดรอบคอบกคนที่ทำการตลเปลี่ยนแปลงในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ขอพระคตลครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณอภิสิทธิ์ อนามพงษ์

นายอภิสิทธิ์ คนามพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ คนามพงษ์ สมาชิกรัฐสภา จังหวัดจันทบุรี พรคชาติพัฒนา สำหรับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับประช่าสน ผมทลกราบเรียนว่า มีทั้งรับได้ และรับไม่ได้ แต่ในภาวะ เศรษฐกิจวิกฤติเงินบาททลยลงไปเรื่อย ๆ จนน่าใจทล น้ำมันขึ้นราคา ข้าวทลแพง เงินทลทลเพิ่มภาษี เวต (VAT) บริษัทและนักธุรกิจทลทลคนปลอชคนว่างงาน ทลทลทลทลคเงินกู้ ทลเมืองฝิบฝิบ หุ่นร่วงทลน ประชาชนเดือดร้อน ท่านประธานครับ ประชาชนเขาไม่รู้อะไรจะไรนคจาก รัฐกรรมญตฉบับนี้ ประชาชนเขาเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดี ผมเอง ชาวที่ช อนามพงษ์ แต่กจันทบุรี ขอรับร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วไปแก่ที่หลัง ผมเล่น การเมืองมาเนคครับ ผมทลทลทลทลทลทลไม่เก็นทลทลทลทลท่านประธาน ผมตยขอชขบพระคตลพรคชาติพัฒนา ที่มีมติรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อกวันศุกร์ที่ ๑ ถ้าเก็นพรคชาติพัฒนา ไม่มีมติรับ ผมคิดว่า ผมตยเลิกเล่นเพื่อชาติ เพราะผมปรารถนาดีมาก ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นครั้งแรกในทล

๑๙๖

ร ๔/๒๕๕๐ (ส. ๒)

จินตนา ๙๕/๓

ที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่างกว้างขวางโดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เป็นส่วนมาก และไม่เคยมีที่ไหนมาก่อนที่ประชาชนมีโอกาสสยกร่างฯ ในลักษณะ เช่นนี้ ถ้าทำ สสร. จะทำให้ประเทศอื่น ๆ เล่าอย่างประเทศไทย นับว่าเป็น ตัวอย่างที่ดีมาก ผมขอปรบมือให้ สสร. ทุกท่านในฐานะที่สมเป็นนักการเมือง ดีวเล็ก ๆ แต่ไม่ทราบว่าประธาน สสร. จะมีความเห็น ว่า ส.ส. เป็นอย่างไร แต่ผมให้เกียรติท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออภิปรายหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานของรัฐทั้งหมด ๑๙ มาตรา เพื่อให้เสียเวลานะครับ ผมท้อ อภิปรายสัก ๒ มาตรา -----

มาตรา ๘๐ รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน

รัฐต้องส่งเสริมความหัดคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

ท่านประธานครับ มาตรา ๘๔ คือหัวใจของพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ คือ

มาตรา ๘๔ รัฐต้องจัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม จัดหาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง และรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร

มาตรา ๘๕ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ ถ้าหากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านรัฐสภา จะมีผลตั้งพี่น้องเกษตรกรคือ

๑. จะช่วยให้ผลประโยชน์ในโครงสร้างการผลิตการตลาดสู่เกษตรกรมากขึ้นและเป็นธรรม
๒. ช่วยให้เกษตรกรได้รับความเป็นธรรมในการขายผลผลิต
๓. ช่วยให้การรวมตัวของเกษตรกรง่ายขึ้น ทำให้มีอำนาจต่อรองในโครงการของตลาด

๔. ได้รับการจัดหาแหล่งน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๕. ได้รับเอกสารสิทธิซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของพี่น้องเกษตรกร

ท่านประธานที่เคารพครับ แนวนโยบายพื้นฐานของรัฐระดับท่านเลขาธิการทองเที่ยวกับการกีฬาไปชุกไว้ไหนครับ ผมมองไม่เห็นนะครับ ขอท่านตอบด้วย สำหรับข้อที่รับไม่ได้ นะครับ เพื่อน ส.ส. ของผมก็อภิปรายไปมากพอสมควร ผมอยากจะถามว่า มาตราไหนครับที่ทำมาซื้อสิทธิขายเสียง แล้วอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่อง พ.ร.บ. เลือกตั้งฉบับเก่า ให้ให้เงินคนละ

- ๑ ล้านบาท ผมว่าค่าประชาธิปไตย ค่าป้าย ค่าอะไรทั้งหมดแล้วครับ แล้วรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ให้ทุกคนออกมาใช้สิทธิ ถ้าประชาชนอยู่ตามชนบทไกล ๆ แล้วเขาจะมาได้อย่างไร ที่แล้วมาผมว่า พ.ร.บ. เลือกตั้งฉบับเก่านี้ให้คนละ ๑ ล้านบาทนี้ ผมว่าทุกพรรคนั่นแหละผิดทุกพรรคนั่นแหละ ใครบอกว่าไม่ผิดคนละ ๑ ล้านบาท ใครบอกว่าไม่ผิด ถ้าคนไหนบอกว่าไม่ผิดคนนั้นก็ลูกหลานสัมพันธ์

๑๑๑

ร ๔/๓๕๕๐ (ส. ๒)

อัมพา ๔๕/๒

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะขออภิปรายหมวด ๔ นะครับ การปกครองท้องถิ่น มาตรา ๒๘๕ ไม่ทราบว่าประธาน สสร. จงใจเขียนให้ คมด. กับท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านแตกแยกกันหรือเปล่าครับ ท่านประธานชมรมท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน จังหวัดสุพรรณบุรี ขอภัยที่ออกนาม ที่เอ่ยนามนะครับชื่อท่านบุญพร้อม บอกกระผม เล่าให้กระผมฟังว่า ท่านทำหนังสือถึงท่านประธาน สสร. นี้ ๓ ฉบับ บอกว่า ขอให้มอบเฉพาะกาลไว้สักหน่อยหนึ่ง -----

- ๔๖/๑

ท่านประธานว่า โค.เค. นะครวัช ถึงเวลาที่ตัดทิ้งหมดเลย เขาเสียใจมาก เขายังมารวมตัวกัน ขอให้ตัดไว้สักหน่อยหนึ่ง ท่านคล้ายล้มนะครวัช เพราะว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ มีมา ๑๐๐ กว่าปีแล้วนะครวัช เขาปกครองมา ๑๐๐ กว่าปี เขาลูกภรรยาจะพัฒนาหมู่บ้านของเขาและ อบต. นี้ก็มาใหม่ เขาบอกว่าเขาจะชัววกันดู เขาไม่ได้หวังกำนันหรือครวัช แล้วคล้ายล้มนะครวัชว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนี้ ถึงเวลาที่ปราบใจผู้ร้าย ปราบคอมมิวนิสต์ เวลาบ้านเมืองดี ๆ ก็ไล่เขาส่งไป สมก็ไม่มีบ่าใจเหมือนกันนะครวัช สมเองกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ตัดกันนะครวัช พอเขามาร้องทุกข์กับผม สมถึงบางกั๊ล เขาเสนอไว้ตั้ง ๓ คน ก็เรียกเขา ว่าจะให้ผมบ่เฉพาะกาล ถึงเวลาที่ตัดเขาหมดเลย ไม่เป็นนะครวัช ก็แล้วแต่ ท่านประธานนะครวัช เพราะว่าผมให้กำลังใจเสมอนะครวัช ท่านประธานที่เคารพครวัช ผมคงไม่ลี้ภัยขาว ก่อนจนนะครวัช ผมชอบบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ จึงดลบันดาลให้คนไทยทุกคนจงอดทน อดกลั้น ท้าทานกันสักวันแก่ปัญหาของชาติให้พ้นวิกฤติในเวลานี้ สักให้แตกแยก เหมือนเนตรมา เลกนะครวัช ทอบคุณครวัช

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสืบแสง ครวัช

นายกสืบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะที่กระผม เป็นหนึ่งในตัวแทนของประชาชนในสภาแห่งนี้ อดยากจะขอ เริ่มต้นด้วยการขอบพระคุณ สสร. ทั้ง ๙๔ ท่าน ที่ได้เสียสละ ความเหนื่อยยากและเวลา ตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น ทำในสิ่งที่ยากที่สุด เพราะว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้มันยากทั้งประเทศ และมีที่คลุมเครือหลากหลายมากมาย กระผมเอง ก็ตั้งฉายาที่ท่านสามารถทำได้ทันทีกำหนด นอกจากนั้นร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็น ร่างรัฐธรรมนูญในส่วนตัวของกระผมแล้ว เห็นว่าดีที่สุด เห็นดีกว่าฉบับใด ๆ ที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีที่คล้จ่ากัฒมากมาจนนะครวัช แต่ที่คล้จ่ากัฒมากเหลือเกิน ส่วน ข้อที่มีบางข้อ ซึ่งกระผมไม่ถือว่าเป็นข้อบกพร่อง แต่ในเวลาที่ยากนั้นการพัฒนา การวาง เมืองและปฏิรูปทางการเมืองนั้น จะตั้งมีความอดทนครวัช ท่านประธานครวัช มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราอยากจะทำในวันนี้แต่เราทำไม่ได้ เพราะว่าเรา

ทั้งขาดความพร้อมหลายเรื่อง ไม่ได้หมายความว่าคณะ สสร. จะไม่ยอม
 กระทำ ผมติดตามการทำงานของ สสร. มาโดยตลอด ทราบดีว่าท่านผู้ทรงคุณวิ
 ทยายิ่งที่ล่งจ่ากิด ในด้านของการศึกษา ก็ล่งจ่ากิดในเรื่องของปัญหาและอุปสรรค
 การครองชีพของประชาชน คู่สรวรดในเรื่องกลไกของรัฐธรรมนูญ สิ่งเหล่านี้กระผม
 ทราบดีว่า สสร. ทราบ เพราะฉะนั้นถ้าเราลดทอนให้มีการเริ่มต้นการปฏิรูป
 ทางการเมืองแล้ว กระผมเชื่อมั่นว่าประเทศชาติต้องเราจะประสบความสำเร็จ
 ในการพัฒนาทางการเมืองอย่างมั่นคง แต่ท่านประธานรับ การปฏิรูปทาง
 การเมืองที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น ถ้าสมมุติว่าร่างฯ ฉบับนี้ได้รับการรับรอง
 ในการลงมติวาระที่ ๓ ถ้าหากว่าไม่มีการเบี่ยงกลางภาคเช่นเดี๋ยวนั้น ถ้าไม่มี
 การแก้ไขกันแล้วถึงแม้จะประสบความสำเร็จในการได้รับการรับรอง กระผม
 ก็อยากจะกราบเรียนว่า นั้นเป็นมันได้ขั้นที่ ๑ เท่านั้น ไม่ได้หมายความว่า
 การปฏิรูปสำเร็จแล้ว เป็นเพียงแต่การเริ่มต้น และกระผมเป็นนักประวัติศาสตร์
 คงจะกราบเรียนว่า การปฏิรูปใด ๆ ก็ดีไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปทางการเมือง
 การปฏิรูปทางเศรษฐกิจหรือทางสังคม ไม่สามารถจะก้าวหน้าได้ทางมั่นคง
 และตั้งกันได้ ถ้าเราไม่หันไปให้ความสนใจเหตุผลของการที่จะทำให้เกิด
 ความมั่นคงและพัฒนาการที่ยั่งยืน นั่นคือการศึกษา การปฏิรูปทางการเมืองนั้น
 ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าขาดฐานรากที่มั่นคง ฐานรากที่มั่นคงของประเทศชาติ
 คือการศึกษาครับ ท่านประธานครับ การปฏิรูปทางการเมืองจะเป็นไปไม่ได้
 ถ้าคุณภาพของคนไม่ได้ตามที่เราปรารถนา และคุณภาพของคนนั้นสามารถจะมี
 คุณภาพได้ก็ด้วยการศึกษาเท่านั้น คนเราเกิดมาแต่ตัวนะครับ ท่านประธาน
 การศึกษานั้นทำให้ประชาชนทุกคนที่มีโอกาสทางการศึกษานั้นสามารถจะพัฒนาได้
 และถ้ามีโอกาสเท่าเทียมกันตามที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้วางไว้ นั่น ก็ไม่ได้
 หมายความว่าเราจะสามารถพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันได้ แต่โอกาสนั้นเรา
 สามารถให้อย่างเท่าเทียมกันได้ -----

เพราะฉะนั้นในการที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดสิ่งที่ก้าวหน้าไว้มากมาย กระทบอย่างกระทบเรี่ยกันนะครีบบว่าผมชื่นชมมาก กล่าวคือตั้งแต่มาตรา ๕ ในหมวด ๑ บททั่วไป มาตรา ๗๗ ในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของ สันชาชาวไทยก็ดี มาตรา ๗๙ ที่เกี่ยวกับเรื่องการจำกัดสิทธิและเสรีภาพกระทำ มิได้ก็ดี หรือมาตรา ๓๐ ที่เกี่ยวกับการที่ห้ามเลือกปฏิบัติก็ดี หรือมาตรา ๓๔ ที่พูดถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นก็ดี ตลอดจนมาตรา ๕๒ ที่ให้ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทางวิชาการก็ดี นี่เป็นเพียงตัวอย่างถึงควมก้าวหน้า ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้สิทธิ เสรีภาพ และให้ขอบข่ายของโอกาส สกทางกว้าง ซึ่งกระทบขอแสดงความชื่นชมนะครีบบ แต่ว่าในมาตรา ๕๓ ที่ เป็นหัวใจของสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเพชรของการศึกษาในร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ได้พูดไว้อย่างน่าชมเชย กระทบตอนญ่าอ่านนะครีบบท่านประธาน ซึ่งมีหลายท่านได้อภิปรายแล้ว แต่กระทบเห็นว่า มีสิ่งที่จะผมอยากจะเสริม ให้สมบูรณ์ขึ้น ก็คือในมาตรา ๕๓ นั้นได้พูดถึงสิ่งที่สำคัญคือ บุคคลย่อมมีสิทธิ เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ความข้อนี้ นะครีบบ ผมอยากจะย้ำ เพื่อความกระจ่างในการที่จะพัฒนาทางการศึกษา เพื่อเป็น รากฐานของการปฏิรูปทางการเมืองต่อไปนะครีบบท่านประธานการที่ระบุไว้ว่า ย่อมมีสิทธิ เสมอกัน นั้นเป็นสิ่งประเสริฐครีบบ แต่การมีสิทธินี้ทำอย่างไร จะได้อีกาสที่เท่าเทียมกัน ในประเด็นนี้ในข้อนี้กระทบอยากจะขึ้นนะครีบบ ท่านประธาน ซึ่งมีหลายท่านได้พูดแล้วแต่ไม่ได้ชี้ให้เฉพาะเจาะจงนะครีบบ ว่าถ้าอ่านในมาตรา ๕๓ บรรคหนึ่งนั้น รัฐจะให้ความสำคัญกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีโดยที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายนั้นเป็นสิ่งที่ประเสริฐ แต่ในความเป็นจริง ในทางการศึกษา สมมุติว่าเรามีประชากร ๑๘ ล้านคนที่จะต้องได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีอีก ๘๐ กว่าล้านคนที่อาจจะเคยได้รับการศึกษาระดับต่าง ๆ มาแล้วและบวก ๑๘ ล้านคนทีใน ๕ ปีข้างหน้าอาจจะได้รับการศึกษา ๑๒ ปี แต่ถามว่าหลังจากนั้นคืออะไร เรามีนักเรียนที่จบการศึกษาขั้นบังคับ หรือขั้นพื้นฐานมากมายนะครีบบ แต่โอกาสในการพัฒนาต่อเนื่องนั้นไม่มีครีบบ ท่านประธาน หรือแม้กระทั่งคนที่อยู่ในวัยทำงานแล้ว อาจจะได้รับการศึกษา ระดับปริญญาตรีนะครีบบ บางคนจบปริญญาตรีมา ๓๐ - ๕๐ ปี ปรากฏว่าทั้งไป แล้วก็ยังทว่าสนิมนะครีบบ เพราะฉะนั้นกระทบพูดอย่างนี้หมายความว่า ถ้ารัฐจะ ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว รัฐจะต้องใจกว้างในการที่จะ

สร้างเครือข่ายการ เรียนรู้ในชุมชน ในสังคมสำหรับคนทุกเพศทุกวัย ไม่จำกัดว่า จะต้องเป็นเด็กที่อยู่ในชั้นระดับที่จะ เรียนทันพื้นฐาน แต่คนที่อยู่ในวัยทำงาน คนด้อยโอกาส แม้กระทั่งผู้สูงอายุสนะครับ ผู้อาวุโส นั้นเป็นคุณภาพ เป็นบุคลากร ที่มีคุณภาพ ท่านอาจจะเคยเป็นนักกฎหมาย เป็นนักบัญชี เป็นวิศวกร แต่มีเลิกทำงานไประยะหนึ่งแล้วทางอย่างท่านเรือครับ ท่านอาจจะเก่งในการสร้างถนนหนทางหรือทางพิเศษ แต่บางเรื่องท่านเสียครับ เพราะฉะนั้นถ้าเรา ต้องการให้ประชากรของเรามีคุณภาพอย่างต่อเนื่องลงมะครับท่านประธาน รัฐบาล จะต้องให้ความสำคัญสนับสนุนสร้างบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อม แห่งการ เรียนรู้ และที่สำคัญที่สุดสร้าง เครือข่ายแห่งการ เรียนรู้ให้ประชากร ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ แม้ว่าจะได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่มี มี เป็นผู้ที่ยากจน เป็นผู้ที่ ด้อยโอกาส เป็นคนชรา เป็นผู้อาวุโส มีโอกาสที่จะได้ศึกษาความรู้เพิ่มเติม นอกกระบบครับ ผมอยากจะเน้นคำว่า นกกระบบ คำว่า นกกระบบ นี้ไม่ได้ หมายความว่า กณ. หรือการศึกษานอกกระบบมะครับ นั้นเป็นสิ่งที่ดีครับ แต่คำว่า การ เรียนรู้ นกกระบบของกณนั้น หมายถึงสภาพแวดล้อมครับท่านประธาน ผมอยู่ใน เมืองไทยนั้นมะครับมีความ กลุ้มใจ เป็นอันมาก ที่ขับรถไฟหรือหนึ่งรถไฟนี้ จะเห็นภาษาที่วิบัติ ภาษาที่เป็นป้ายต่าง ๆ ไม้เอก ไม้โท อยู่คนละที่ ในหนังสือพิมพ์ ๙ ใน ๑๐ ฉบับ เห็นคำว่า วิกฤติ ผิดครับ วิกฤต ไม่มีสระอิครับท่านประธาน แต่ท่านไปดูได้ว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาวิบัติหมด ไม่ถึงพูดถึง ความรู้ที่ภาคอยากจะหาหว่าได้ยาก ผมยกตัวค้านะครับ สภาใช้ เงินจำนวนมาก ในการแจกคอมพิวเตอร์ แต่ผมขอพูดแทนผู้แทนฯ ในนั้นมะครับ ถึงแม้ว่าจะเล่น คอมพิวเตอร์ เป็นอยู่แล้วมะครับบางคน หลายคนเป็นอยู่แล้ว แต่บริการที่ให้ขณะนี้ กังไม่พอครับ นี่คือบรรยากาศในการ เรียนรู้ว่า แม้สภาจะแจกคอมพิวเตอร์ให้ สมาชิกในนั้นมะครับ แต่ว่าการจัดบริการด้านนี้ในการที่จะให้โอกาสที่ให้สมาชิก นั้นไปใช้ทรัพยากรกันไปเพิ่มเติม โปรแกรม ซอฟต์แวร์ (Program software) ใหม่ ๆ ยังไม่ เต็มที่ครับท่านประธาน-----

แต่ฉันนี้ไม่ใช่คำหาหน้าท่านเลขาธิการฯ นะครับ แต่ผมกราบเรียนยกตัวอย่างว่า แม้กระทั่งในสภาแห่งนี้บรรพบุรุษก็จะเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ นั้นยังไม่เต็มที่ ผมเข้าใจอุปสรรคนะครับ อันนี้ผมด้วยความเคารพ แต่ผมขอยกตัวอย่างนะครับ ไม่ต้องไปพูดถึงในต่างจังหวัด ในชุมชน แม้กระทั่งคนที่มีอาวุโสนะครับ ในต่างประเทศหลายท่านผ่านมาแล้ว คนที่มีอายุ ๖๐ ปี ๗๐ ปี จะเห็นว่า เมื่อนั้น ๆ ชุมชนนั้น ๆ ให้คนผู้มีอาวุโสเหล่านั้นไปเผ่าทัพพิภพแล้วผม ไปดูที่ท่านก็เล่าประวัติที่ท่านให้เราฟัง ท่านเคยทำอะไรมาบ้างต่อประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้นอกระบบ ผู้อาวุโสของเราในต่างจังหวัดในชุมชนนี้ ยังมีความรู้อยู่มากสามารถจะถ่ายทอดให้กับลูกหลานได้ และคนทุกคนที่ทำงาน ในทุกระดับทำให้โอกาส ผมเชื่อว่าจะทำให้เราได้ประชากรที่มีคุณภาพอย่าง ต่อเนื่องและไม่ขาดสาย สามารถที่จะใช้ประสบการณ์แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เป็นการเรียนรู้ที่ประหยัดที่สุดพิเศษที่สุดครับท่านประธาน เมื่อพูดถึงตรงนี้นะครับ ผมอยากจะทำมาในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพที่ให้กับบุคคลมีสิทธิเสมอกัน ในการเรียนรู้ ๆ ในมาตรา ๘๓ นั้นเป็นสิ่งที่ผมชื่นชมก็จริง อันนี้เป็นหมวด ที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพนะครับ แต่พอให้ดูแนวนโยบายแห่งรัฐในมาตรา ๘๐ ในมาตรา ๘๑ นั้นจะพบว่าแม้จะเขียนไว้อย่างดีนะครับท่านประธานผมก็ชื่นชม แต่ผมยังไม่แน่ใจ เพราะว่าถ้าเปรียบเทียบกับมาตรา ๘๑ นั้นสะท้อนอะไรบ้าง จากมาตรา ๘๓ และมาตราก่อนหน้านั้นว่าเป็นสิทธิหน้าที่ในเรื่องการศึกษานั้น พอเป็นนโยบายแห่งรัฐเอามาเขียนรวมกันไว้ในมาตรา ๘๑ อย่างสั้น ๆ นะครับว่า รัฐจะต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และมีข้อความอีกเล็กน้อย แต่เพื่อประหยัดเวลา ผมอยากจะทำเปรียบเทียบในมาตรา ๘๑ นี้ของใหม่ได้ปรับปรุงมาจาก มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่เขียนไว้อย่างครอบคลุมและชัดเจนเสมอภาคและเป็นธรรม โดยได้พูดถึงการศึกษา ทุกประเภทที่รัฐพึงให้การสนับสนุนและการส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ระดับพื้นฐาน การศึกษาระดับวิชาชีพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา บทบาทของ การศึกษาเอกชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาของเด็กผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ตลอดจนผู้อาวุโสและผู้ที่อยู่ในวัยชรา ผมอยากจะทำเปรียบเทียบ ว่าผมแม้จะอายุยังไม่ถึงวัยชราะครับ แต่ว่ามีผู้เคารพนับถือเป็นผู้เฒ่าผู้แก่ และผู้มีอาวุโส พบว่าท่านเหล่านั้นยังทรงภูมิรู้อย่างมาก และแม้บางท่านจะ เกิน ๖๐ ปีนะครับ ความจริงท่านเหล่านั้นอยากจะทำอะไรใหม่ ๆ แตกต่าง

ไปจากที่ทำงานเลิกทำงานมาก็คงเกษียณ แต่โอกาสไม่มีครับ แต่ว่าท่านอายุ ๖๐ ปีจะเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ โอกาสไม่ค่อยมี เพราะคนคิดว่าแก่แล้วค่อยมาเรียน แม้กระทั่งผมมีลูกศิษย์อยู่ในวัยทำงาน แต่ว่าเรียนไม่ต่อเนื่อง เพราะว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี โดทหลักแล้วเข้าที่ผ่านมหาวิทยาลัย ก็นั่ง หน่วยงานอื่น ๆ ก็นั่ง ถ้าจะให้ทุน คุณจะต้องเรียนอย่างต่อเนื่อง อาจจะต้องเข้าชั้นบ้างนะครับ แต่ว่าถ้าเลขอายุ ๒๐ ปี หรือ ๓๕ ปีแล้วค่อยมากลับมาเข้าเรียนต่อตลอด จากที่เคยเรียนเดิมจะต้องไปเรียน กศน. ครับ แต่ถ้ามาเข้าเรียนในระบบหรือจะรับทุนการศึกษา หรือจะขอโอกาสเรียนไปทำงานไป หรือว่าถ้ามีบรรยากาศทางวิชาการหรือสิ่งแวดล้อมทางวิชาการแห่งการ เรียนรู้แล้วโอกาสเหล่านั้นหาไม่ได้ ไม่มีครับ ถ้าจะดูใน ทวี ก็ไม่มีนะครับ โปรมหาวิทยาลัยการศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ มีแต่ละคร ซึ่งก็ไม่ว่ากันนะครับ เรื่องละคร แต่ว่าเห็นไปได้ใหม่ว่าสื่อทุกประเภทนั้นรัฐจะจัดให้มีระบบการเรียนการสอนนละครแบบที่ให้ความรู้แก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบตามอัตราเฉลี่ย ตามเวลาที่สะดวกและหลากหลายและยืดหยุ่นนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ถ้ามีประเด็นสำคัญสักประการหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนให้ทราบนะครับว่าลดภาคจะฝากไว้ในมาตรา ๘๑ ก็ถือว่า ทั้งหลายทั้งปวงที่มาตรา ๘๑ ได้ประยุกต์หรือปรับปรุงมาจากมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ นั้นน่าจะจะไปรวมอยู่ในกฎหมายสำคัญฉบับหนึ่ง ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๘๑ คือจะจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับ การศึกษาแห่งชาติครับท่านประธาน -----

กฎหมายอันนี้ ผมเองก็นักภาษาศาสตร์เหมือนกัน การใช้คำว่า กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาตินั้น ผมยังไม่ค่อยถูกใจ เพราะคำว่า เกี่ยวกับ อาจจะ เป็นกฎหมายอะไรก็ได้ที่เกี่ยวกับการศึกษา แต่จริง ๆ แล้วอยากจะเห็นกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ไม่ใช่ว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องทุนหรือเรื่องความปลอดภัยของอาคารเรียนก็เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์คงจะหมายถึง กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอยากจะให้ครอบคลุมเรื่องสำคัญ ๆ ที่กระผมได้กราบเรียนไปเบื้องต้นนั้น และอยากจะฝากว่า การศึกษาจะเป็นไปได้ทั้งในระบบและนอกระบบ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้อย่างถูกต้องนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ใหม่ ๆ เป็นไปได้ไหมที่เราจะมีการเก็บภาษีอากรในบางเรื่องเพื่อการศึกษาโดยตรงไม่ว่าจะเป็นภาษีการท่องเที่ยว ซึ่งหลายประเทศเก็บ อินโดนีเซียเวลาเราไปเขาเก็บเลย ไปพักโรงแรมก็เก็บ กีเปอร์เซ็นต์ผมจำไม่ได้ ท่านประธาน เพราะไปมา ๒ - ๓ ปีแล้ว แต่เขาเก็บเพื่อเป็นภาษีการศึกษา แม้กระทั่งภาษีบุหรี่ถ้าเราเห็นว่าเราไม่ส่งเสริมบุหรี่ แต่ถ้าใครจะสูบ จะต้องช่วยอุดหนุนของท่าน ด้วยการเสียค่าภาษีการศึกษา นี่เป็นตัวอย่าง ท่านประธาน ถ้าเรามีภาษีอากรใหม่ ๆ เหล่านี้ ซึ่งอาจจะระบุไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้รู้ว่า เพื่อนำภาษีเหล่านี้มาใช้ในการศึกษาโดยตรง ผมก็เชื่อว่าการะของรัฐบาลที่จะให้การศึกษาพื้นฐาน ๑๒ ปี และศึกษานอกระบบ และบรรยากาศทางการศึกษา ให้คนทุกคนนั้นสามารถจะเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ อาชีพใหม่ ๆ ความสนใจใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ประชากรของประเทศมีคุณภาพซึ่งจะส่งเสริมให้การพัฒนาทางการเมืองนั้นสามารถเป็นไปได้ เพราะว่า ถ้าคนมีการศึกษา และได้รับข้อมูลข่าวสารทุกอย่าง นอกจากจะไม่เครียดแล้ว ก็จะทำให้มีเวลาที่จะติดตามสนใจการเมือง ก็จะมีสติที่จะจลาจลทางการเมืองนั้น มีหรือไม่มี และเป็นอย่างไร ความซื่อสัตย์ทางการเมืองเป็นอย่างไร การปฏิรูปทางการเมืองจะเบาบางไปมาก ท่านประธาน แต่ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า แม้ว่าจะมีการระบุไว้ในมาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๓ ก็พบว่า ในมาตรา ๓๓๕ (๓) ได้พูดไว้ กระผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์คืออะไร แต่ในมาตรา ๓๓๕ (๓) นั้น ได้ระบุไว้ มาตรา ๔๓วรรคหนึ่ง ที่ระบุไว้ว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น ยังไม่ให้เกิดผลบังคับใช้ จนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติ หรือมีการทำอะไร

ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ภายใน ๕ ปีนั้นหมายความว่า กฎหมายลูกของรัฐธรรมนูญ จะออกมาก่อน ซึ่งอาจจะอีก ๒๕๐ วัน ตามว่าเมื่อไรจะได้กฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ และสักเมื่อไร แม้กระทั่งพื้นฐาน ๑๒ ปีนั้น จึงจะบรรลุผล ผมคิดว่า ๕ ปีนี้อาจจะไม่พอ ฉะนั้นกระผมก็ฝากกราบเรียนว่า ในช่วงที่มีการร่างกฎหมายลูกนั้น ถ้าเราเห็น และเราต้องการให้การปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปทางการเมืองนั้น ก็ก้าวไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติคงจะต้องขอความกรุณารีบเร่งสักหน่อย เพราะว่าจะ เป็นแม่บทในการที่จะแก้ไขจุดสำคัญบางประการที่เกี่ยวกับการศึกษา ที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจจะ เห็นความสำคัญ แต่ไม่มีเวลาที่จะเพิ่มเติมไว้ให้ ชัดเจน ในประเด็นนี้ ท่านประธาน กระผมคิดว่าโอกาสทางการศึกษานี้ จะ เป็นการแก้ปัญหาในภาพรวมทุกด้านของประเทศ เศรษฐกิจของเราไม่สามารถจะ แข่งกับโลกได้ ถ้าการศึกษาของเรายังล้ากปิดกั้น กฎหมายการศึกษาแห่งชาติ เป็นสิ่งจำเป็น เพราะไม่ว่าในรัฐบาลไหนจะมีกฎหมายนี้บังคับอยู่ นโยบายจะ แน่นนอน โครงสร้างจะแน่นอน เช่น ผมยกตัวอย่าง ขออีก ๒ ประเด็นผมก็จะจบ ถ้าการศึกษาของชาติจะเจริญแล้ว เราต้องลดความเป็นราชการของการศึกษาไทย ให้น้อยลงกว่านี้ ความเป็นราชการนั้น ทำให้การกระทำหลายสิ่งหลายอย่างใน เรื่องการศึกษานั้น ไม่สามารถทำได้คล่องตัว แต่สิ่งที่ควรจะระบุไว้ให้ ชัดเจน เพื่อคุณภาพของการศึกษาก็คือว่า หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการศึกษานั้น จะต้องเห็นการตรวจสอบคุณภาพเป็นสำคัญ ไม่ใช่เน้นการอนุญาตให้เปิด เป็นสำคัญ เพราะนั่นหมายถึงรายได้ของบางท่าน แต่การตรวจสอบคุณภาพ โดยมีวิธีการทั้ง โดยสถาบันอิสระ สถาบันกลาง สถาบันต่างประเทศ สถาบันเอกชน -----

น้ำท่วมอย่างนี้ได้เคยทวีลดความ เป็นราชสภายุทธให้ เลกชน เข้ามาจับการะ การที่
 ระบุมัวมาดชา ๓๘๙ ว่าให้ส่วนที่คงถิ่นเข้ามาจับบาทนั้นถูกต้องแล้วควรจับท่านประธาน
 แต่ผมคิดว่าร่างฯ นี้ลิมไปอีกอันหนึ่ง ส่วนที่คงถิ่นทำไม่ได้ถ้าท่านไม่บอกว่าเป็นเอกชน
 เข้ามาช่วยด้วย ในที่คงถิ่นนั้น เอกชนสามารถจะช่วยได้ค่อนข้างมากทั้งในระดัที่คงถิ่น
 และในระดัต้นชาติรับท่านประธาน และถ้า เราให้ส่วนที่คงถิ่นนั้นสามารถที่จะ
 ดำเนินการใน เรื่องการศึกษาศึกษาและสร้างคุณภาพของประชากรในที่คงถิ่นได้อย่าง
 เต็มที่ที่คงถิ่นสมควรแล้ว และต้องลดความเป็นราชการ ต้องลดการรวมศูนย์อำนาจ
 การศึกษาไว้ที่ส่วนกลาง และก็เพิ่มบทบาทของ เอกชน เพิ่มบทบาทใหม่ของหน่วยงาน
 การศึกษาของรัฐ เลิกหน่วยงานบางกันได้แล้วครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ระดับ
 ถ้าเราไม่มีการศึกษาในแนวใหม่ครับ ภาวการณ์ที่จะพูดถึงการปฏิรูปทางการเมือง
 ที่เราต้องการจะพึงปรารถนา และผมเชื่อว่าถ้าเรา ก็จะต้องร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
 เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้รับท่านประธาน กระผมขอเป็นนระดัรับว่าโลกาสถาง
 การศึกษาในไม่ได้อำนาจต่อเลขฯ ๑๘ ล้านคนสำหรับภาคพื้นฐาน เป็นเรื่องที่เรา
 จะต้องระดมพลังทุกส่วนของสังคมให้ประชาชนทุกคนได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวน ในระดมต้น เป็นการศึกษาที่แพงมาก แต่เราต้องมี
 แต่ในกระบวนต้น เป็นการศึกษาที่สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว อย่างต่อเนื่อง และ
 วิทยเฉพาะอย่างซึ่งถ้าเรามีการเก็บค่าเล่าเรียน การลดค่าของ ผู้ที่บริหารจัดการ
 ทางการศึกษา หนึ่งหกวันเวลาให้ ดังนั้นก็ลดชุดลงไปถึง เรื่องนั้น เพื่อจะได้ทราบว่
 การศึกษาซึ่งเป็น เรื่องที่จริงแล้ว เป็นการลงทุนที่ถูกต้องที่สุด แต่ก็ใช้เงินมาก เพราะว่
 ครอบคลุมนคนจำนวนมาก ต้องระดมทรัพยากรทุกประเภทกับท่านประธาน ถ้าเรา
 สามารถทำได้ค่อนข้างดีครับ กระผมเชื่อว่าศักยภาพของคนไทยไม่ด้อยกว่าประเทศใด
 ในโลกรดับ ขอขอบคุณมากรับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา การพิจารณา
 กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ยื่น เสนอนี้ กระผมขอทวงจะ
 ปรึกษต่อท่านประธานว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะครอบคลุมประสาชั้ทั้งประเทศ
 ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ เกษตรกร ครู หรือกลุ่มอาชีพใด ๆ ก็ตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญ นี้
 จะกล่าวถึงศูนย์รวมจิตใจของประชาชนคนไทย นั่นก็คือชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 ซึ่งเราได้อภิปรายกันไปแล้วในหมวดที่ ๓ ในช่วงวัน ๒ วันที่ผ่านมา สิ่งที่เราถกถาง
 จะคุยกันต่อไปก็ถกส่วนที่เกี่ยวข้องของประสาชั้ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนของประชาชน

ที่จะเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ส่วนที่จะเกี่ยวข้องกับประชาชนที่จะทำประโยชน์ให้กับประชาชนโดยตรงนั้นก็คือ รัฐบาล ความสัมพันธ์ของรัฐบาลกับประชาชนเป็นอย่างไร คนที่ไปทำหน้าที่ในฐานะ เป็นรัฐบาลควรจะเป็นคนลักษณะไหน อย่างไร อันนี้จะมีปรากฏอยู่ในกฎหมาย รัฐธรรมนูญทั้งสิ้น คนที่ไปทำหน้าที่เป็นรัฐบาล แม้ว่าจะคัดเลือกคนที่ดีไปแล้วก็ตาม แต่คนเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับความกระจ่าย นั่นก็คือจะต้องผ่านการตรวจสอบ ทุกกระบวนการ เพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจนขึ้นในหมู่ประชาชนว่า คนเหล่านั้น ตั้งใจที่จะทำประโยชน์ให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาชนนั้นคืออะไร ปรากฏใน หมวดสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยหมวดหนึ่ง ปรากฏในหมวดหน้าที่ของชนชาวไทย สักหมวดหนึ่ง -----

ถ้าเราจะมองดูจะเห็นได้ชัดว่า ส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาชนนี้ ถ้าไปมอง
 เทียบกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ เราจะเห็นได้ชัดว่า
 จะต่างกันอยู่แทบทุกเรื่อง แต่จะมีข้อเด่นที่สมควรจะกล่าวถึงว่า รัฐธรรมนูญนั้นได้เขียน
 ท้ายขึ้นมา ซึ่งกระผมจะเน้นในโอกาสต่อไปว่าเป็นอย่างไร แต่ผมอยากจะ
 กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ส่วนที่ต่างกันนี้เพื่อที่จะได้ทราบกันโดยทั่วไปได้ว่า
 ว่าต่างกันเรื่องอะไรบ้าง เกี่ยวกับในเรื่องของการให้ความคุ้มครองชีวิตและ
 ทรัพย์สิน ร่างกาย การให้ความคุ้มครองในเรื่องของบุคคลในครอบครัว
 เกี่ยวกับชื่อเสียง ความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล อันนี้จะละเมิดมิได้ กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ชัดเจน ประชาชนคนไทยจะเดินทางไปไหนได้ จะเลือก
 ถิ่นที่อยู่ก็ได้ คุณละในเรื่องของสิทธิเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิเสรีภาพ
 ในเรื่องของการนับถือศาสนาหรือการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ จะชุมนุมโดยสงบ
 โดยปราศจากอาวุธแบบที่หน้ารัฐสภา ทำได้ หรือสนามหลวง ทำได้ กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญคุ้มครอง จะอยู่รวมกัน เป็นแบบสมาคม เป็นกลุ่มสหกรณ์หรืออะไร
 ก็สุดแล้วแต่ เพื่อที่จะหาหรือเพื่อที่จะทำประโยชน์ในกลุ่ม หรือทำประโยชน์
 เพื่อบ้านเมืองนั้นกฎหมายคุ้มครองให้ เรื่องราวต่าง ๆ ความจริงมีอีกเยอะแยะ
 มากมาย ก็พยายามที่จะมองให้ครอบคลุมถึงประชาชนทุกคน เพราะเรื่องของ
 กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขนั้น เป็นเรื่องของการให้ความสำคัญกับประชาชน
 เพราะฉะนั้นจึงได้บัญญัติสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ ความถ่วงที่อยู่ที่ สสร. ที่ได้
 พยายามจะเน้นในส่วนอื่นคืออะไร คือศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ผู้ใช้อำนาจรัฐ
 หรือผู้ที่มีอำนาจบังคับใช้กฎหมาย เช่น ตำรวจก็ตี หรือในส่วนอื่น ๆ ก็ดังนี้
 จำเป็นจะต้องดูแลถึงความเป็นมนุษย์ของคนด้วย จะรังแกจะทรมานจะทำอะไรนั้น
 ไม่ได้ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ความสำคัญ การประกันในเรื่องของชีวิต
 ความเป็นอยู่ตั้งแต่เด็กจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งแก่เฒ่าชรา นั้น ปราบกฏ
 ในหมวดสิทธิเสรีภาพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เด็กที่ไม่มี
 ผู้ดูแลนี้ เว้นจนพบเจรตามท้องถนน ตามใต้สะพานทั้งหลาย อยู๋อย่างนั้นไม่ได้ครับ
 รัฐบาลจะต้องเอามาดูแลพร้อมทั้งให้การศึกษาคด้วย การดูแลในเรื่องสาธารณสุข
 ตามมาตรา ๕๒ นี้ คนที่ยากไร้ต้องดูแล โรคที่จะติดต่อกจะเป็นอันตราย รัฐจะต้อง
 รับผิดชอบ หลักประกันในเรื่องความมีสุขภาพอนามัยของประชาชนนั้นได้ปรากฏ
 อยู่ในมาตรา ๕๒ บุคคลใดก็ตามในมาตรา ๕๒ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่มีอายุ
 ๖๐ ปีขึ้นไป ไม่มีผู้ดูแลจะปล่อยทิ้งปล่อยขว้าง ซึ่งสังคมไทยในอนาคตอาจจะ

สังคมแบบต่างประเทศในบางประเทศที่ขาดผู้ดูแล รัฐก็จะต้องให้ความดูแล
แก่บุคคลเหล่านั้น จะปล่อยให้ขอย่างงอนจนเวลานั้นทำไม่ได้ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ที่ไว้แก่ผู้ในปัจจุบัน คนพิจารณาบอกชี้แจงว่าจะต้องดูแลจะต้องให้การช่วยเหลือ
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นหลักเด่นที่ปรากฏในกฎหมายรัฐธรรมนูญในหมวดสิทธิเสรีภาพ
นอกจากนั้นการกำหนดให้รัฐได้จัดการศึกษาให้บุคคลได้มีการศึกษาถึง ๑๒ ปี
นั้นก็คือจนถึงชั้น ม. ๖ หลักประกันตรงนี้เป็นหลักประกันในแง่ปริมาณและในแง่
คุณภาพประกอบด้วย นั่นก็คือต้องจัดให้อย่างมีคุณภาพ ต่อไปนี้จะทำได้แค่ไหน
รัฐจะต้องพยายาม ต้องดูแลเด็กสาวชนที่ยู่ตามพื้นที่ชนบทนั้นให้ได้รับการศึกษา
อย่างมีคุณภาพ เรื่องอื่น ๆ ความสัมพันธ์กับข้าราชการ กันนี้ข้าราชการนั้น
จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัติแล้วทำให้ประชาชนเดือดร้อนนี้เขาทำไม่ได้
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ความจริงมีอีกหลายเรื่อง การใช้ข้อครหาอิสระมาดูแลในเรื่อง
คลื่นความถี่วิทยุ โทรทัศน์ การส่งกระแสเสียงเป็น เรื่องที่ดี กระผมดูแล
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่จะมีสิทธิเสรีภาพนั้น ความปรากฏชัดแจ้ง
แทบไม่มีที่ตำหนิ หน้าที่ของประชาชน เมื่อมีสิทธิแล้วจะต้องมีหน้าที่ หน้าที่
ที่จะต้องรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อันนี้ความทั่วไป
ซึ่งมีอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับ -----

ักเด่นในเรื่องนี้ นอกเหนือจากการที่จะต้องเสียภาษีอากร นอกเหนือจากการที่จะต้องรับราชการทหาร และนอกเหนือจากเรื่องอื่น ๆ นั้นมีที่เด่นตรงที่ว่าประชาชนนั้นมีหน้าที่ต้องไปเลือกตั้ง การมีหน้าที่ไปเลือกตั้งกำหนดไว้

ไม่มีมาตรการในการลงโทษ เป็นข้อดี แต่นั่นก็หมายความว่า ให้ประชาชนได้มีหน้าที่ แต่ให้ประชาชนนั้นได้รู้ว่า ถ้าหากว่าคนไม่ใช้หน้าที่ของตนตามการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว ตนอาจจะเสียสิทธิบางกต่าง เพราะฉะนั้นอันนี้ เป็นการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข

ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหลายทั้งปวงแม้กระทั่งผมจะพูดต่อไปนั้น เขา ความมาหลอมรวมไว้ในแนวนโยบายแห่งรัฐ แล้วจึงได้กำหนดว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรตรวจสอบซึ่งผมจะต้องพูดต่อไปนี้ รัฐบาลจะต้องจัดสรรเงินงบประมาณให้ เพียงพอต่อการดำเนินงานกิจกรรมของคณะกรรมการเลือกตั้ง หรือองค์กรตรวจสอบอื่น เช่น สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กิตี สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามและป้องกันการค้าทุจริตแห่งชาติ กิตี องค์กรตรวจสอบเหล่านี้ รัฐบาลจะต้องจัดสรร เงินงบประมาณให้ต่างเพียงพอที่จะดำเนินการให้สิ่งต่าง ๆ นั้น เกิดผลดี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนที่จะต้องเข้ามาเป็นตัวแทน นั่นก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ชาวบ้านชาวเมืองเขาจะเดือดร้อนอย่างไร ผมต้องขอรับรองว่าอย่าเดือดร้อน เพราะตรงนี้เป็นจุดสำคัญที่จะต้องเอาคนมาทำหน้าที่แทนตนให้เกิดประโยชน์แก่ตน ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขากำหนดให้มีเขตละ ๑ คน คนที่อยู่ในเขตนั้นสามารถที่จะเลือกได้เบอร์เดียว มีท่านสมาชิกหลายท่านก็อภิปรายบอกว่าเขตเล็กจะดีเลือกได้ง่าย ผมได้ติดตามการศึกษาของสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญกลุ่มประมาณ ๒ เดือนเศษ ผมได้เอามาอ่านว่า เติ้ะ พื้นฐานความคิดของสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญนี้ ถ้าใหม่ที่เขาคิดอย่างนี้ ผมก็ได้ดูว่าเขาทำการศึกษาเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ หลาย ๆ ประเทศมาดูเปรียบเทียบกัน แล้วมองดูว่าส่วนไหนที่จะเป็นส่วนที่ดีที่สุด ซึ่งให้เห็นถึงผลดีผลเสียของการเลือกตั้งแต่ละแบบ ๆ แล้วจึงบอกด้วยว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เขาบอกว่ามีปัญหา ปัญหาตรงที่ว่าไม่สามารถที่จะทำหน้าที่หลากหลายในเวลาเดียวกันได้ ๗ วัน ๓๐ วัน ๒๕ วัน ปีหนึ่งไม่ได้หยุดหัดคน บางทีต้องมานั่งหลับในสภา ซึ่งคั่นนั้น เป็นเชิงเหตุเชิงผลที่ผมมองดูแล้วว่า เกินกำลังความสามารถที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะทำหน้าที่มากมายหลากหลายอย่างนั้นได้ เพราะฉะนั้นการกำหนดไว้

๒๐๒

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

จกณอม ๑๐๒/๓

ในเขตเล็ก ๆ นั้น สามารถที่จะช่วยทำหน้าที่ดูแลประชาชนในพื้นที่ตัวเอง
รับผิดชอบได้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้แทนราษฎรกับประชาชนนั้นจะมีความสัมพันธ์
กันกว้างไกลยิ่งนักมัน มีเหตุที่เกิดขึ้น คือผลเสียของการที่ให้มีเขตเล็ก
คือการซื้อเสียง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ ชักมัดตรงนี้ ไปดูในมาตรา ๑๒๖
มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘-----

- ๑๐๓/๑

เราจะเห็นได้ชัดว่าในส่วนนั้นจะพูดถึงคณะกรรมการการเลือกตั้ง กระผมเอง
 ผมมั่นใจในคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้เพราะอะไรครับ ท่านประธาน
 เขาบอกว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งให้มี ๕ คน แต่ ๕ คนที่มีนั้นคนที่สรรหา
 ติ๊กใคร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ตัวแทนพรรคการเมือง
 เลือกกันมาเอง ๔ คน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเลือกกันมาเอง ๕ คน รวมเป็น
 ๑๐ คน สรรพามา ๕ คน แล้วให้ศาลฎีกาสรรพมาอีก ๕ คน เป็น ๑๐ คน
 ๑๐ คน มาให้สมาชิกวุฒิสภาพิจารณาเลือกให้เหลือ ๕ คน ต้องมีคะแนนเสียง
 เกินกว่ากึ่งหนึ่ง หลายข้อหลายข้อพยายามที่จะให้ได้คนที่ทำหน้าที่ในฐานะ
 ที่เป็นกรรมการการเลือกตั้งแก้ไขปัญหาจุดอ่อนขององค์กรกลางที่ทำหน้าที่ในการ
 เลือกตั้ง หน้าที่ในการเลือกตั้งมาอยู่ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเงื่อนหน่วยงาน
 อีสาระไม่ได้อยู่ในภายใต้การบังคับบัญชาหรือการบงการของใคร เป็นบุคคลที่สรรหา
 มาค่อนข้างจะรอบคอบ ผมเองให้ความไว้วางใจกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ที่จะเกิดขึ้นค่อนข้างมาก ตรงนั้นจะเป็นจุดที่อธิบายได้ชัดเจน บางคนก็สงสัยว่า
 กรรมการการเลือกตั้งจะไปเอากำลังที่ไหน กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติไว้
 อย่างชัดเจนว่าสามารถที่จะสั่งการเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือบุคคลอื่น ๆ
 เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจสามารถที่จะสั่งการได้หมด อำนาจที่เคยอยู่ที่
 กระทรวงมหาดไทยมาอยู่ที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง สามารถที่จะสอบสวน
 ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดเหตุทุจริตขึ้นมาได้ ประกาศผลการเลือกตั้งคือ
 โดยสรุปรวมความแล้ว ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งได้อย่างสมบูรณ์แบบ
 ไม่เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เฉพาะสมาชิกวุฒิสภา ลงไปถึงระดับ
 ฐานรากคือในส่วนที่ท้องถิ่นด้วย ประชาธิปไตยที่จะเกิดขึ้นในลักษณะที่
 จะก่อให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมในฐานะที่จะเอาคนที่จะมา เป็นตัวแทนของ
 ประชาชน กระผมไม่มีข้อสงสัยอะไร ไม่มีข้อติดใจอะไรทั้งสิ้น ความสมบูรณ์
 ตรงนี้ถ้าจะให้ดีต้องให้แรงจูงใจ นั่นก็คือให้คณะกรรมการฯ ให้แรงจูงใจกับ
 ผู้ที่ทำหน้าที่ในเรื่องการเลือกตั้งด้วย ถ้าหากว่าทำหน้าที่ได้ดีมีประสิทธิภาพ
 จะต้องหาทางเสริมเพื่อกันจะปิดช่องว่าง เพื่อที่จะปิดข้อเสียที่จะเกิดขึ้นในเขตเล็ก
 เพราะฉะนั้นดังนั้นในส่วนของเขตเล็ก ในส่วนของบัญชีรายชื่อพรรคที่จะเสนอ
 มันนั้นก็ป็นองค์ประกอบที่จะเข้ามารวมกันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จำนวน ๕๐๐ คน ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภานั้น กระผมเองดูแล้วเห็นว่า
 บุคคลที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นจำเป็นจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และจะต้อง
 ได้รับความเห็นชอบจากประชาชน นั่นก็คือต้องผ่านการเลือกตั้ง และจะต้อง

แสดงความจำนงหรือจะต้องมาสาปประชาชนเข้ามาเลือกตั้ง เลือกตั้งเข้ามา
 ให้ประชาชนให้ความเห็นชอบ ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักประชาธิปไตย คณะกรรมการ
 การเลือกตั้งจะเป็นตัวกำหนด จะเป็นตัวดูแลที่จะให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมขึ้นได้
 ความเกี่ยวเนื่อง ความไว้วางใจที่จะทำหน้าที่อื่นของสมาชิกวุฒิสภาก็จะต้องเกิดขึ้น
 เป็นลูกโซ่ ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภานี้เอง การกำหนด
 ให้ไม่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือรัฐมนตรี รัฐมนตรีนั้น นั่นก็คือความพยายาม
 ที่จะให้สมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและดำรงตน คือความเป็นกลางในการ
 ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อเราได้คนดีมาแล้ว
 คนดีเหล่านั้นก็จะไปเป็นผู้บริหารประเทศ คือประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี -----

คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารประเทศนั้น จะต้องดำรงตำแหน่งเดียว เพื่อที่จะให้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ในทางปฏิบัติถ้าจะให้ทำหน้าที่หลาย ๆ อย่าง ในขณะที่เดียวกัน เกินกำลังความสามารถที่มนุษย์ปุถุชนจะกระทำได้ คนที่เข้ามาแล้วจะปราศจากซึ่งการตรวจสอบนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนที่จะมา เป็น นายภาว ก็ดี คนที่จะมาเป็นรัฐมนตรีก็ดีนั้น จะต้องแสดงบัญชีทรัพย์สิน เป็นเบื้องต้น ต่อสาธารณชน เพราะเป็นบุคคลสาธารณะ คนเป็นบุคคลสาธารณะต้องซัดเซ้ง ต้องแสดงมีทรัพย์สินเท่าไร คู่สมรสมีเท่าไรต้องแสดง ระหว่างทำงานไปก็จะ ต้องทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นการบอกให้พ่อแม่พี่น้องที่รับผลพวงจาก การบริหารประเทศนี้ เขาได้ทราบว่ามีผู้บริหารที่เข้ามาทำนั้นทำงานด้วยความ ตั้งใจ ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ได้ขณะนั้น ไม่มีการโกงไม่มีการคอร์รัปชัน เพราะฉะนั้นกระบวนการตรวจสอบจะเป็นกระบวนการที่จะทำให้คนหยุดคิด อยู่ตลอดเวลาว่า จะต้องทำประโยชน์ให้กับส่วนรวม การมีคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การมีสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ การมีคณะกรรมการที่จะดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ตีนั้น ความสมบูรณ์นี้สมบูรณ์มาก ส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ตรวจสอบแล้วก็ลงโทษด้วย คนที่ทำทุจริตประพฤติมิชอบ แต่สมาชิกวุฒิสภานั้นเองจะเป็นอภิสิทธิ์ชนไม่ได้ เพราะเมื่อใดก็ตามถ้ามีความร้ายวร้ายผิดปกติ เมื่อมีการตรวจสอบเกิดขึ้นมา มีการทุจริตการเลือกตั้งอะไรก็สุดแล้วแต่ จะถูกพิจารณาตัดสินโดยศาลฎีกา แผนกการเมือง เพราะฉะนั้นอันนี้ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ ป.ป.ป. ก็ดี หน่วยงานไหนก็ดีไม่ผ่านการ สื่อพูดง่าย ๆ มีหน่วยงานหรือ องค์กรตรวจสอบได้ตลอดเวลา ความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระ กระผมเองนั้น เห็นว่ามีความสมบูรณ์ นั่นก็คือในเนื้อหาสาระข้อเขียนอะไรต่าง ๆ สมบูรณ์ แต่สิ่งที่จะทำความสมบูรณ์นั้นให้สมบูรณ์ที่สุด ก็คือคนที่ จะเข้ามาดำรงตำแหน่ง หรือคนที่ จะเข้ามาทำหน้าที่ในแต่ละส่วนที่ได้กำหนดขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ ๒ อย่างต้องประกอบกัน ผมได้รับทราบจากชาวบ้านชาวช่อง เขาพูดกันว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สมมุติว่า ๑๕ วันเขาอนุมัติไปแล้ว เขาจะใช้กัน เมื่อไร ผมก็บอกไปตามความจริงว่า เขากำหนดให้ร่างให้เสร็จ สื่อกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง จะต้องทำ สิกลกับหนึ่ง อีกฉบับนั้นคือ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับพรรคการเมือง

๓ ฉบับนี้ต้องเสร็จภายใน ๒๕๐ วัน เขาถามว่าทำไมนานนัก ทำไมไม่เร็ว ผมบอกว่าหน้าที่ของพ่อแม่พี่น้องประชาชนมีหน้าที่ ถ้าจะให้เร็วท่านก็ศึกษาได้ ศึกษาแล้วเสนอความเห็นไปตามที่ต่าง ๆ ผู้แทนราษฎร หรือเสนอสื่อมวลชน อะไรก็สุดแล้วแต่ ท่านทำเสร็จเดือนหนึ่งก็เสนอเดือนหนึ่ง ทางรัฐบาลเขาก็ทำไป ทางผู้แทนราษฎร เขาก็ทำไป เพราะเป็นหน้าที่ของทางรัฐสภาและเป็นหน้าที่ของทางคณะรัฐมนตรี ประชาชนเขาไม่ได้ห้ามว่าไม่ให้ว่าง เพราะฉะนั้น เสนอว่างๆ ขึ้นมา อาจารย์มหาวิทยาลัยจะทำว่างๆ ขึ้นมาให้เห็นเสร็จภายในเดือน ๒ เดือนก็เป็นเรื่องที่น่ายินดีทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าเราเห็นว่ามีสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์ สิ่งใดที่เห็นว่าเมื่อทำขึ้นมาแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชาติบ้านเมืองนั้น ให้รีบทำ และรีบ ความร่วมมือร่วมมือ คนละไม้คนละมือ ไม่ใช่เฉพาะ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การศึกษ เศรษฐกิจ สังคม หรืออะไรก็สุดแล้วแต่ จำเป็นจะต้องอาศัยจากทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นอันนี้ที่ผมได้ใช้ความเพียรพยายาม และผมขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานที่ให้โอกาสสักกับผม เพราะว่ากว่าที่ผมได้มีโอกาสศึกษาในเรื่องนี้ ค่อนข้างละเอียด ดีว่าจะให้พูดกันก็ใช้เวลาเนิ่นนานมากกว่านี้ ซึ่งกระผมคงไม่ใช้เวลาสมมากกว่านี้ เพราะว่าความคิดเห็นของสมาชิกท่านอื่นนั้น นำมาฟังอีกมากมาย สุดท้ายนี้กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญ สสร. ชี้แจงครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา สมาชิก
 สภาว่างรัฐธรรมนุญ ผู้ได้รับมอบหมายให้ชี้แจง ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมเองคงจะต้องขออนุญาตกราบเรียนต่อข้อสังเกตของท่านสมาชิกรัฐสภา
 ผู้ทรงเกียรติซึ่งได้ตั้งข้อสังเกตในหมวดของศาล ท่านได้กรุณาตั้งข้อสังเกตว่า
 ศาลรัฐธรรมนุญนั้นมีอำนาจมาก มากกว่าองค์กรอื่น ๆ ท่านได้เปรียบ
 ศาลรัฐธรรมนุญตามร่างรัฐธรรมนุญ ฉบับนี้ว่าเป็นยักษ์ที่ทักข์รัฐธรรมนุญ
 ทำให้ดูเหมือนกับว่ามีอำนาจมากมายเสียเหลือเกิน จริง ๆ แล้วกระผมคงต้อง
 ขอกราบเรียนว่า ศาลรัฐธรรมนุญที่ตั้งขึ้นมาใหม่นั้น ซึ่งพัฒนาตุลาการรัฐธรรมนุญ
 ที่มีอยู่่าที่มีความเป็นอิสระมากขึ้นนั้น ไม่ได้มีอำนาจอะไรมากมายอย่างที่คิด
 อำนาจส่วนใหญ่ของศาลรัฐธรรมนุญนั้นก็คือ อำนาจที่ตุลาการรัฐธรรมนุญ
 ในปัจจุบันมีอยู่นั่นเอง อำนาจ ๖ ประการแรกที่เหมือนกัน

ประการที่ ๑ คือการวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภา
 ให้ความเห็นชอบแล้วขัดรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ปัจจุบันตุลาการรัฐธรรมนุญเอง
 ก็มีอำนาจอยู่ในมาตรา ๒๐๕ ที่ท่านได้กรุณาถามว่าประเทศไหนมีแบบนี้ ก็คง
 ต้องตอบว่าก็ประเทศไทยนี่ละครับ ส่วนที่แตกต่างกันไป มีแตกต่างกันนิดเดียว
 คือแต่เดิมนั้นสมาชิกรัฐสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของใหม่นั้นลดจำนวนลง
 เพียงจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐

แล้วในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านได้กรุณา
 ตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมสมาชิกรัฐสภาเพียง ๒๐ คนเท่านั้น ก็สามารถที่จะเสนอ
 เรื่องให้ศาลรัฐธรรมนุญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วนั้น
 ขัดรัฐธรรมนูญ เหตุที่กำหนดครั้งนี้ไว้น้อยกว่าร่างพระราชบัญญัติธรรมดา ก็เพราะว่า
 ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ยกตัวอย่าง ร่างพระราชบัญญัติ
 เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ถ้าขัดรัฐธรรมนูญแล้วความปรกฏขึ้นในภายหลัง
 แต่การเลือกตั้งที่ผ่านมามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาเข้ามา
 ตามกฎหมาย ที่ตอนหลังปรากฏว่าขัดรัฐธรรมนูญแล้วจะเกิดปัญหาตามมา
 ตรงนี้ก็เลยกำหนดเงื่อนไขให้เบาลง ในกรณีที่เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนุญ
 วินิจฉัยได้

อำนาจประการที่ ๓ คืออำนาจที่วินิจฉัยว่ากฎหมายที่ศาลจะใช้นั้นบังคับ

แก้คดีนั้น ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ทางศาลส่งมา อยู่ในมาตรา ๒๐๖ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั่นเอง

อำนาจประการที่ ๔ คืออำนาจที่จะวินิจฉัยว่าร่างข้อบังคับการประชุมของสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎรหรือของวุฒิสภา ขัดรัฐธรรมนูญ ก็เป็นอำนาจเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๔ ทวิ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

อำนาจประการที่ ๕ คืออำนาจที่จะวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดนั้น ออกโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ต้องด้วยเงื่อนไขตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้หรือไม่ ก็เป็นอำนาจเดียวกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

อำนาจประการสุดท้าย อำนาจประการที่ ๖ คือการวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ของท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ดี สิ้นสุดลงหรือไม่ ก็เป็นอำนาจที่ตุลาการรัฐธรรมนูญมีอยู่

มีอำนาจที่เพิ่มมาเพียง ๓ อย่าง ซึ่งก็ไม่ใช่อำนาจที่มากมายอะไร

อำนาจแรก คืออำนาจตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกของพรรคการเมืองหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองได้แย้งมติหรือข้อบังคับของพรรคการเมืองว่าขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือขัดแย้งต่อหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งกรณีเหล่านี้ก็มีไม่เยอะครับ-----

อำนาจประการที่ ๒ ก็เป็นกรณีที่ผู้ตรวจการรัฐสภาไปพบเห็นวาทกรรมที่ผิดที่เข้าอยู่ในปัจจุบันขัดต่อรัฐธรรมนูญ แล้วก็ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

อำนาจประการที่ ๓ ก็คือกรณีตามมาตรา ๖๓ ที่ว่ามีบุคคลใดหรือพรรคการเมืองใด ใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจการปกครองโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กรณีนี้ก็มีการเสนอให้ยึดการสูงสุดร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้

จะเห็นว่าอำนาจที่เพิ่มมา ๓ อย่างนั้นไม่ใช่อำนาจที่มามากมายถึงจะพูดได้ว่ามีอำนาจเหนือองค์กรอื่น ๆ ที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

มีประเด็นอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ประเด็นที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นเมื่ออำนาจที่จะออกวิธีพิจารณาภาคีขึ้นใช้ตัวเอง ซึ่งปกติวิธีพิจารณาภาคีความต่าง ๆ จะออกโดยรัฐสภา ออกเป็นรูปของพระราชบัญญัติแต่ในปัจจุบันวิธีพิจารณาภาคีของศาลภาษีอากร วิธีพิจารณาภาคีของศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาภาคีของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศนั้นรัฐสภาเองก็ได้ยินยอมให้ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลเหล่านั้นออกข้อบังคับ ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีพิจารณาภาคี โดยความเห็นชอบของท่านประธานศาลฎีกามาใช้บังคับได้เอง เพราะฉะนั้นการที่กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดวิธีพิจารณาภาคีเพื่อให้เกิดความคล่องตัว ให้เกิดความเหมาะสมกับการพิจารณาภาคีของศาลรัฐธรรมนูญ ก็ไม่ใช่เรื่องที่แตกต่างกันไปจากทางปฏิบัติที่ทำอยู่ในปัจจุบันอย่างไร ท่านได้กรุณาตั้งประเด็นว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นขัดกับหลักความเป็นศาล ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรก ท่านบอกว่าศาลนั้นต้องมี ๒ ชั้น เห็นอย่างน้อย กระผมเองคงจะชี้ให้เห็นได้ว่า ในปัจจุบันแม้กระทั่งในศาลของไทยเราเนี่ยเองคดีฟ้องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศาลเดียวตัดสิน คือศาลฎีกา ศาลชั้นต้นเพียงแต่พิจารณาภาคีแล้วก็ส่งให้ศาลฎีกาตัดสิน ศาลเดียวเท่านั้นเองในคดีการฟ้องการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ศาลชั้นต้นแต่ศาลเดียวตัดสินแล้วเด็ดขาดเลย ตัวอย่างในต่างประเทศ ยกตัวอย่างในสหรัฐอเมริกา คดีที่ฟ้องเอกอัครราชทูตนั้น ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาเพียงศาลเดียวตัดสินและเป็นเด็ดขาด

ส่วนข้อสังเกตประการที่ ๒ ที่ท่านกรุณาตั้งข้อสังเกตว่า ศาลนั้น ต้องไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง จริงครับ ศาลนั้นในการทำงาน การปฏิบัติหน้าที่ ต้องเป็นกลางทางการเมือง ไม่ฝักใฝ่ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทางการเมือง แต่ที่มาของผู้พิพากษานั้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับทางการเมือง แม้แต่ในระบบของศาลไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้เสนอชื่อท่านผู้พิพากษาให้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการตุลาการ ในต่างประเทศเองหลาย ๆ ประเทศนั้น ผู้บริหารอาจจะเห็นทางรัฐบาล เสนอชื่อผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาต่อรัฐสภา เพราะฉะนั้นที่มาของผู้พิพากษาอาจจะเกี่ยวข้องกับทางรัฐสภา ซึ่งเป็นอำนาจที่เชื่อมโยงมาจากอำนาจของประชาชนได้

ส่วนข้อสังเกตอีกประการหนึ่งที่ท่านตั้งข้อสังเกต ในมาตรา ๒๕๖ (๓) ที่บอกว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นั้น ขัดกับหลักความเป็นศาลที่บอกว่า ต้องเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าว่า รองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ กระผมกราบเรียนไว้ที่ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญเหล่านี้ไม่มีที่ไหนห้ามที่จะไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา แต่การที่กำหนดคุณสมบัติไว้สูง เช่นนี้ก็เพื่อประกันว่า คนที่จะ เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จะต้องมีความรู้ มีประสบการณ์เพียงพอที่จะรับตำแหน่งนั้นได้

ส่วนอีกประการหนึ่งที่ท่านได้กรุณาตั้งข้อสังเกต คือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำไมถึงจะต้องมีศาลนี้ แล้วมีไว้เพื่อประโยชน์อะไร ต้องกราบเรียนว่าปัจจุบันในการผิดที่มีการฟ้องคดีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญต้องหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่นั้น คดีจะต้องฟ้องที่ศาลชั้นต้น มีการอุทธรณ์ มีการฎีกาไป ใช้เวลาอย่างรวดเร็วที่สุดไม่ต่ำกว่า ๓ ปีอย่างแน่นอน -----

สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเหล่านี้ ก็คือความรวดเร็วคู่กับประสิทธิภาพและความเชื่อถือได้ ความรวดเร็วนี้ ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดขึ้นได้ครับ ถ้าให้ระบบการพิจารณาคดี ๓ ศาลอย่างที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน และประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้อย่างไร สิ่งที่เกิดขึ้นตาม ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็คือให้ศาลฎีกาซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาที่มีประสมการณ์ สูงที่สุดในระบบของศาลยุติธรรม ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมาถึง ๕ ท่าน มาหนึ่งเป็นองค์คณะ ทั้งพยานทั้งฝ่ายโจทก์ทั้งฝ่ายจำเลยพร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้น บอกว่าได้ว่าองค์คณะนี้สามารถที่จะอยู่ในจุดที่วินิจฉัยทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายได้ดีที่สุด และการที่ให้ศาลฎีกาเป็นทั้งศาลชั้นต้นและศาลสูงสุดในศาลเดียวกันนั้นก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอย่างที่ได้ทราบเรียนไปแล้วในกรณีของ ศาลรัฐธรรมนูญที่ศาลฎีกาเองก็เคยตัดสินในคดีเลือกตั้ง ศาลในต่างประเทศ ก็มี

แล้วประการสุดท้ายในเรื่องของศาลปกครองที่ท่านกรุณา ชี้ว่าเป็นเรื่องของเป็นระบบศาลคู่ ระบบศาลปกครองที่เป็นศาลคู่ นั้น จริง ๆ แล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญเองก็ไม่ได้ยกร่างฯ ให้แตกต่างไปจาก รัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ในปัจจุบัน ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครับ มาตรา ๑๕๕ ตรี ที่บอกว่าใช้คำว่า ตุลาการในศาลปกครอง ไม่ใช่คำว่า ผู้พิพากษา และในมาตรา ๑๕๕ ตรีที่กำหนดให้มีคณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครองนั้น แสดงอยู่ในตัวว่าระบบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดให้ ศาลปกครองเป็นศาลคู่ ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญเองก็ไม่ได้กระทำอะไร ให้หลักการแตกต่างไปจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันครับ ขอมพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวุฒิจูติ

นายวุฒิจูติ ประ เสงวีสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวุฒิจูติ ประ เสงวีสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นกระผมต้องขออนุญาตท่านประธานแสดงความรู้สึก ชื่นชมกับผลความสำเร็จของท่านสมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้ง ๕๗ ท่าน ความสำเร็จที่เห็นผลชัดเจนมีด้วยกัน ๒ ประการคือ

ประการที่ ๑ ความสำเร็จประการแรก คือประชาชนได้รู้จัก

ได้ เข้าใจถึงความสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งในทางลึกและในทางกว้าง

มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไปอยู่แล้วว่า ในปี ๒๕๗๕ นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยมีการนำรัฐธรรมนูญมาใช้เป็นครั้งแรก ปรากฏว่า ในเวลานั้นในขณะนั้นประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทยังเข้าใจ คำว่า รัฐธรรมนูญ หมายถึงชื่อของลูกชายพระยาพลพลพยุหเสนา ซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของคณะราษฎรที่ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง และตลอดช่วงระยะเวลา ๖๕ ปีที่ผ่านมา นั้น ก็ยังไม่สามารถที่จะประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ได้อย่างกว้างขวางเท่ากับเวลา ๒๕๐ วัน ในการทำการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ความสำเร็จที่เด่นชัดประการที่ ๒ คือประชาชนได้เห็นการบริหารเวลา อย่างมีประสิทธิภาพของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งสามารถดำเนินการได้เสร็จสิ้น ภายในกำหนดระยะเวลา ๒๕๐ วัน -----

๒๑๓

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๓)

ภาวดี ๑๐๘/๑

ทั้ง ๆ ที่การร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีภารกิจที่สำคัญ ๆ มากมายหลายประการ
ไม่ว่าจะต้องฟังความคิดเห็นของประชาชน หรือการทำประชาพิจารณ์
แต่ตัวสภานิติบัญญัติการบริหารจัดการโดยมีการวางแผนอย่างสอดคล้อง
และมีการกำหนดกรอบในการทำงานอย่างชัดเจน ด้วยการจัดทำปฏิทินเวลา
การปฏิบัติงานไว้ครบทุกขั้นตอน ถ้ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้นำวิถีการดังกล่าวไปใช้
ในการบริหารประเทศ ผมมั่นใจว่าวันนี้เราไม่ต้องยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐบาลอย่างแน่นอน คล้ายไรก็ตามผมใคร่ขอแสดงความเป็นห่วงในความไม่ชัดเจน
ประการเดียวครับ และเป็นประการที่สำคัญด้วย ได้แก่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อนำไป
ปฏิบัติแล้วจะท้วงให้การปฏิรูปทางการเมืองที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคน
๖๐ ล้านคนในที่สุดนั้นได้จริงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ภาพเหตุการณ์น้ำท่วมภาคใต้
อย่างรุนแรงเมื่อ ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา นั้น ภาพหนึ่งเพื่อร่วมชาติของเราที่ได้รับ
ความทุกข์ระทมค้ำฟ้าแสนสาหัสได้เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ แต่ความทุกข์ยากเหล่านั้น
ได้รับการกำจัดขจัดปิดเป่าไปได้โดยรวดเร็ว ด้วยประสิทธิภาพของเรือรบหลวง
จักรีนฤเบศร์ ผมหวังว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นเหมือนเรือรบหลวงจักรีนฤเบศร์
ที่ทันสมัย สามารถแก้ไขวิกฤตการณ์ที่คุกคามความมั่นคงของชาติอยู่ในขณะนี้ได้
ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงก็หมายความว่า เรามารรลุเป้าหมายในการปฏิรูปทางการเมือง
ซึ่งประวัติศาสตร์จะได้จารึกถึงนักการเมืองทุกพรรคที่ร่วมกันผลักดัน ตั้งแต่ก้าว
แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ จนกระทั่งนำมาสู่การพิจารณาของสภาสูงใน
ขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบรรลุเป้าหมายของพรรคชาติไทย ที่ตระหนักดีว่า
การปฏิรูปการเมืองเป็นเสมือนการปลดปล่อยความเจริญของชาติ และคงจะดีต่อ
ค่าเงินการปฏิรูปครบถ้วน เพื่อการพัฒนาครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูป
ทางการศึกษา หรือการปฏิรูประบบราชการต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งอย่างต่อเนื่อง
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอเสนอญัตติอภิปรายต่อรัฐสภาครั้งที่ ๖ ข้อด้วยกัน
มาใช้ในการประกอบการอภิปรายและการพิจารณาตัดสินรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ข้อแรก รัฐธรรมนูญที่ต้นนี้จะต้องมีบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
พลกประชาชนไว้อย่างสมบูรณ์ ตลอดระยะเวลา ๓ วันในวันนี้ ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายให้เป็นที่ประจักษ์ และยืนยันได้ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้
ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพดีกว่าทุกฉบับที่ผ่านมา ดังปรากฏอยู่
ในหมวด ๓ ตั้งแต่มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๖๕ รวมทั้งสิ้น ๕๐ มาตราด้วยกัน
ลักษณะที่ดีของรัฐธรรมนูญข้อที่ ๒ จะต้องต้องมีบทบัญญัติครบถ้วน ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้

๒๑๔

ร ๔/๒๕๕๐ (ส. ๒)

ภาวดี ๑๐๘/๒

ประกอบด้วยมาตราต่าง ๆ ถึง ๓๓๖ มาตรา ซึ่งถือว่ามีควมยาวเป็นอันดับ ๒ ของโลก รองจากประเทศอินเดีย ก็น่าจะครบถ้วนครอบคลุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แม้แต่เรื่องจะขัดจริยธรรม คุณธรรมในมาตรา ๗๗ ซึ่งผมเห็นว่ามีควมสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง ขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาตนามกราบเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ครับ มาตรา ๗๗ รัฐจะต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ -----

- ๑๐๘/๑

นอกจากนั้นยังมีระบบการตรวจสอบการถอดถอนนักการเมืองซึ่งครบถ้วนทุกประการ กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นการแก้ปัญหาอย่างถาวร เพราะว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ รากเหง้าอย่างแท้จริง

ลักษณะที่ตีประการที่ ๓ รัฐธรรมนูญจะต้องกำหนดบทบัญญัติการแก้ไข เพิ่มเติมที่ชอบด้วยกฎหมายไว้ด้วย ซึ่งอยู่บนความเชื่อพื้นฐานที่ว่า ไม่มีรัฐธรรมนูญใด ในโลกที่สมบูรณ์ หรือใช้อยู่ได้ตลอดเวลาโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย ก็ปรากฏอยู่ใน หมวด ๑๑ ในมาตรา ๓๑๒

ลักษณะที่ตีประการที่ ๔ รัฐธรรมนูญที่ตีนั้นต้องสั้นครับ เราได้พูดเรื่องนี มาตั้งแต่วันแรกที่ได้ เริ่มประชุม และท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้กรุณาชี้แจง ในที่ประชุมแห่งนี้ถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ไปเรียบร้อยแล้ว

ลักษณะที่ตีประการที่ ๕ รัฐธรรมนูญจะต้องมีบทบัญญัติ หรือมีข้อความ ที่แน่นอนชัดเจน เพื่อป้องกันความยุ่งยากในการตีความ โดยจะต้องใช้ถ้อยคำที่ได้ เลือกรสรแล้ว มีความหมายแน่นอนและควรละเว้นถ้อยคำที่กำกวม ซึ่งอาจจะ เข้าใจไปได้ในหลายกรณีด้วยกัน ไม่ว่าจะคำว่า คักคี่ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และคำอื่น ๆ ซึ่งกระผมจะไม่ขอนำมากล่าวซ้ำ ณ โอกาสนี้ ยังมีบางมาตราที่ท่านสมาชิกยังไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องของความชัดเจน กระผมใคร่ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ เช่นในมาตรา ซึ่งสำคัญมากในมาตรานี้ โดยส่วนตัวแล้วกระผมให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับ เรื่องนโยบายของรัฐบาลในมาตรา ๘๘ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติม ข้อความในรายละเอียด ซึ่งผู้มัครัฐบาลมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม พร้อมทั้งให้นำมา รายงานผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้นปีละ ๑ ครั้ง เป็นเรื่องที่ตีครับ แต่ยังไม่มีความชัดเจนในบางถ้อยคำ ผมใคร่ขออนุญาตนำมากล่าว ณ โอกาสนี้ ในวาระสอง ที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมขึ้นมา ได้กล่าวว่า ในการแถลงนโยบาย ของรัฐสภาตามมาตรา ๒๑๑ คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน ต้องชี้แจง ต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่า จะดำเนินการใดเพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวทางนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ จริง ๆ แล้วคำนี้ถ้าจะขยายคำว่า ชัดแจ้ง น่าจะเป็นคำว่า ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่า จะดำเนินการอย่างไร น่าจะ เหมาะสมกว่าในความเห็นของกระผม ถ้ามีสิ่งใดที่จะให้ความชัดเจนกระผม ได้ขอความกรุณาท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และอีกมาตราหนึ่งใน มาตรา ๒๑๑ ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรา ๘๘ ซึ่งผมกล่าวไว้เมื่อสักครู่

คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินนั้นจะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพื่อแสดงเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้เห็นถึงแนวทาง หรือทิศทางในการแก้ไข หรือพัฒนาประเทศของรัฐบาล ในวาระที่สอง สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติม ซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะเป็นปัญหาต่อไป ข้อความมีดังนี้ ก่อนแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามวรรคหนึ่ง หากมีกรณีสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งหากปล่อยให้เนิ่นช้าไป จะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีที่เข้ารับหน้าที่จะดำเนินการ ไปพลางก่อนเพียงเท่าที่จำเป็นก็ได้ ถ้อยคำข้างหลัง อาจจะต้องตีความคำว่า เพียงเท่าที่จำเป็น นั้นครอบคลุมกว้างขวางสักซึ่งขนาดไหน เช่นเดียวกันครับ นโยบายจะสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยงบประมาณแผ่นดิน

ในมาตรา ๑๘๐ ซึ่งเกี่ยวกับขั้นตอนในการพิจารณาขบประมาณ
ในมาตราที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของรัฐธรรมนูญได้จัดออกรัฐธรรมนูญปัจจุบันมาตลอด
แต่พอมาถึงวรรคห้าของมาตรานี้ ไม่ทราบว่าคุณค่าในบรรทัดที่ ๔ บรรทัดที่ ๕
ของวรรคห้ามันได้ตก คำว่า รายการใดมิได้ แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของรัฐธรรมนูญได้ตัด
คำว่า ใด ออกไป ตรงนี้จะใครขอเรียนถามว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของรัฐธรรมนูญ
ได้มีวัตถุประสงค์อย่างไร และจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการพิจารณาขบประมาณ
มากน้อยเพียงใด และในวรรคหกนั้น ได้กำหนดไว้ว่าการพิจารณาส่วนนี้เป็นส่วน
ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของรัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมขึ้นไว้ใหม่ ได้กำหนดว่าในการพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือ
การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
หรือกรรมการการเลือกตั้งมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการไปซึ่งขบประมาณรายจ่าย
จะกระทำมิได้ กระผมขอใคร่ถกเถียงรัฐมนตรีไปเป็นกรรมการพิจารณาขบประมาณ
งบประมาณ เมื่อเป็นกรรมการแล้วกลับไปกระทรวงก็ไปเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจ
ลงนามอนุมัติขบประมาณจะกระทำได้น้อยเพียงใด ประเด็นนี้จะใคร่ขอ
ทราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย

ประการสุดท้าย ข้อสุดท้าย ลักษณะรัฐธรรมนูญที่ตีนั้นจะต้องมีความ
เหมาะสมกับสภาพอันแท้จริงของรัฐ ในข้อนี้ เป็นข้อที่สำคัญมาก ที่กระผมได้กล่าว
และกังวลถึง เมื่อขึ้นต้นว่า ประเด็นนี้จะสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้มากน้อย
เพียงใด ซึ่งสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้พูดถึง ได้กล่าวถึงกันมาหลายประเด็น ไม่ว่า
จะเป็นระบบการเลือกตั้งแบบใหม่ ไม่ว่าจะ เป็นการนำโครงสร้างทางการเมือง
หลายประการมาใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รวมทั้งเมื่อสักครู่ขออนุญาตเอ่ยนาม
ท่านธวัชชัย อนามพงษ์ ได้กล่าวถึงท่าน ผู้ใหญ่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประธานท่านหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี ท่านท่านนั้นพูดพร้อม คชินทร ได้พยายาม
ชักท้วงรวมทั้งหลาย ๆ ท่านในจังหวัดสุพรรณบุรีก็ได้พยายามชักท้วงในประการนี้
กระผมจะชี้ประเด็นในความเหมาะสมอีกสัก ๒ - ๓ มาตรา เพื่อผ่านไปยัง
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญ อย่าง เช่นในมาตรา ๘๙ ซึ่งได้มีกรกำหนดให้
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นมาจากอีกสภานึง ก็ไม่ทราบว่ามีวัตถุประสงค์
อย่างไรและภารกิจต่าง ๆ จะไปซ้ำซ้อนกับสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติหรือไม่ ซึ่งทั้ง ๆ ที่ในมาตรา ๗๖ นั้น ได้กำหนดให้ประชาชน

เข้าไปมีส่วนร่วมแล้วในการพิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใน
มาตรา ๑๕๙ ก็เช่นเดียวกัน ที่กำหนดให้มีการประชุม ๒ สมัยด้วยกัน สมัยแรก
เรียกว่าเป็นสมัยสามัญทั่วไป สมัยที่ ๒ เรียกว่าสมัยสามัญนิติบัญญัติ มีระยะเวลา
การประชุมสมัยละ ๑๒๐ วัน ปีหนึ่งก็ประชุม ๘ เดือน ไม่ทราบว่าจะติดหลักการที่
ทำนสนาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญพยายามแบ่งอำนาจ แบ่งการทำงานระหว่าง
สภานิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร ให้ฝ่ายบริหารมีระยะเวลาในการทำงานให้มาก
โดยไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหารเลย -----

เพราะว่าในมาตรา^๓นี้รัฐบาจะตั้งมารับผิดชอบต่อสภาปีหนึ่งถึง เป็นเวลาถึง ๘ เดือนด้วยกัน ทั้งหมดนี้ผมหวังว่าคงจะได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากท่านสมาชิก สภา^๔ร่างรัฐธรรมนูญผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมาสาวโกลกอยู่ในเวลาการเสว้าโศกต่อกรจากไปชองบุคคลสำคัญท่านหนึ่ง ฝ่ายเขตแห่งการจากไปนั้นก็เกิดจากปาปาราสซี (Paparassi) เพียงไม่กี่คน วันนั้นได้รับกระผมขอร้องยื่นต่อสภาแห่งนี้ว่า ผมจะไม่กระทำการเหมือนปาปาราสซีกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อการก้าวไปเพื่อความเจริญของชาติไทยในการก้าวสู่ศตวรรษที่ ๒๑ ในอีก ๓ ปีข้างหน้า ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พล.เจ๊กคุณนิเซต

นายนิเซต สุนทรพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิเซต สุนทรพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสผมได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หลังจากที่ผมได้ยกมือมาแล้ววันที่ ๒ ซึ่งก็เป็นความพยายามเป็นอย่างมากก่อนสิ้นกระผมต้องขอแสดงความชื่นชมต่อคณะสภา^๕ร่างรัฐธรรมนูญที่ได้ทำงานอย่างหนักมุ่งมั่นเสียสละเหน็ดเหนื่อย ตลอดระยะเวลา ๓๕๐ วันนั้นผมได้ติดตามดูในความชื่นชม ท่านได้ปลุกคนไทยทั้งประเทศให้ตื่นขึ้นให้มีโอกาสได้สัมผัสกับความหมายของคำว่า รัฐธรรมนูญ ที่งเดิมทีนั้นเด่ว่าห่างเหลือเกินจากประชาชนคนไทย บางครั้งก็มองเหมือนกับว่าอยู่บนพยานเท่านั้นเอง แต่บัดนี้ด้วยกระบวนการทำงานต่าง ๆ ที่ได้จัดสรรขึ้นมานั้น ทำให้ผมเกิดศรัทธาและผมเชื่อเพื่อนสมาชิกคงจะศรัทธาด้วยเช่นเดียวกันว่า ศรัทธาในสิ่งที่เกิดขึ้นงานต่าง ๆ จะสำเร็จทันได้ทันก็คงอยู่ที่ศรัทธา ถ้าทุกคนขาดศรัทธางานภาคแคไปไหนก็ตาม หรืองานง่ายแคไหนก็ตามก็คงไปไม่รอด เพราะฉะนั้นศรัทธาที่มีต่อการทำงานคณะนี้ ผมหมายรวมไปถึงศรัทธาต่อความใจกว้างของรัฐสภา ความใจกว้างของรัฐบาลที่ต่อเนื่องกันมา ที่ทำให้เรา่วมกันคิดด้วยความรู้สึกที่ถอดตันจากสภา^๖บ้านเมืองว่า ถึงเวลาแล้วที่จะต้องปฏิรูปการเมือง และผลจากอันนั้นจึงเกิดแนวทางที่จะไปสู่การมี สสร. ขึ้น เมื่อเราได้ได้ถึงกันเรื่อง สสร. นั้นผมเองเนื่องจากเป็นวุฒิสมาชิกเข้ามาใหม่ มีความภาคภูมิใจว่าเรามาถึงจุด ๆ หนึ่งที่ปัญหาคุกรุ่นมากขึ้นแล้ว ถึงขั้นที่ทำให้เราได้มีโยกาสที่สำคัญยิ่งขึ้นหนึ่งก็คือได้มีโอกาสนี้จะเสนอร่างรัฐธรรมนูญโดยประชาชน

ให้มีกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนให้มากที่สุด และด้วยฉันทานุมัติจาก
 รัฐสภา ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในลักษณะต่าง ๆ และด้วยความใจกว้าง
 และเข้าใจใหญ่หลวงของรัฐบาลผลจึงเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นศรีรักษานี้เป็นศรีรักษา
 ที่ผมคิดว่า ถ้าผลงานใด ๆ เกิดขึ้นนั้นก็เป็ผลงานร่วมกันของทุกฝ่าย
 และด้วยกระบวนการทำงานที่ทาง สสร. ได้ดำเนินการไปนั้นได้มีส่วนผลักดัน
 ให้ผมเกิดมีศรัทธาท่างที่กันหนึ่งก็คือว่า ศรีรักษาที่มีความมุ่งมั่นที่จะสนอง
 เจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมือง ซึ่งหมายความถึงว่าจะต้องร่างรัฐธรรมนูญ
 ที่จับต้องได้ ความคิดที่ได้เขียนกันมากขณะนั้นก็กลัว ไม่ทราบว่าให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
 ในผลได้ ลี้นี้มาถึงตัวเรามีส่วน เพราะฉะนั้นแต่อย่างไรก็ตามด้วยกระบวนการ
 ต่าง ๆ นั้นเราก็มายังวันนี้ได้มีส่วนสัมผัสที่จะรับทราบงานจากทาง สสร.
 และก็ให้ผมได้เห็นผลและไม่เห็นชอบตามที่ได้กำหนดไว้ และก็ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลง
 ร่างรัฐธรรมนูญจนกว่าจะผ่านกระบวนการ เข้าไปแล้วนั้นก็ เป็นส่วนหนึ่ง-----

ในส่วนของเจตนารมณ์อันนี้ เป็นส่วนที่มีกรอบที่กำหนดไว้ชัดเจน ซึ่งกรอบนี้ก็คือ กรอบระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กรอบนี้ชัดเจนและผม เชื่อว่า เมื่อก่อนหลังต่อไปนั้นก็จะมิสถาบันชาติ ศาสนา ประกอบตามไปด้วย ภาวะนี้ ทาง สสร. ได้กำหนดกระบวนการในการทำงานและผมศรัทธามากก็คือ กระบวนการทำงานที่นำไปสู่การกระตุ้นให้ประชาชนทั้งประเทศนั้นได้มีความ ตื่นตัว มันไม่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใดที่จะเปิดเผยเท่าฉบับนี้ เปิดเผยตั้งแต่ เริ่มต้น แท้จริงก่อน ๒๕๐ วันด้วยซ้ำไปที่ได้มีการพูดกัน เรื่องนี้มาเป็นหลายเดือน ก่อนจะมาถึงภาวะที่มีความสุขสงบที่จะเข้าไปสู่กระบวนการ ๒๕๐ วัน องค์ประกอบ ของ สสร. นั้นจะเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่ผมคิดว่า เราควรจะศรัทธาอย่างยิ่ง แม้ว่าเราจะไม่ได้ตรงอย่างที่เรากำลังต้องการ ผมเองติดตามงานโดยตลอด เฝ้ามองด้วยความรู้สึกว่าจะไปรอดหรือไม่ เพราะองค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนที่มา จากต่างจังหวัดนั้นเรารู้ว่าอาจจะไม่ตรงอย่างที่เราคิด แต่ที่สุดด้วยการบริหารงาน จริง ๆ ก็คือด้วยความสำนึกอย่างที่ผมเข้าใจว่า เรามั่นใจว่าที่มาจากผู้มีอิทธิพล การเมืองบนมาด้วยแน่ ๆ แต่ว่าด้วยความสำนึกในภาระหน้าที่ที่เราทำงานที่หนัก ที่สุดและมีความหวังเป็นความหวังที่สุดของประเทศ เป็นคุณค่าของแผ่นดิน ผมคิดว่า ส่วนนั้นได้ปรับกระบวนการ จนกระทั่งมาสู่จุดสุดท้ายที่ได้มีการรับรองร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้เกือบเป็นเอกฉันท์ แท้จริงก็เอกฉันท์นั้นแหละ ก็มีส่วนหนึ่งที่ท่านไม่ออกเสียง เท่านี้เอง อันนี้ก็แสดงถึงภาวะที่แตกต่างแต่คนไปสู่เป้าหมายอันเดียวกันและไปสู่ จุดที่สำเร็จ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้จึง เป็นส่วนที่ควรจากการศรัทธาอย่างยิ่ง

ประเด็นต่อไปก็คือ ประเด็นที่ท่านสามารถปลุกระดมใจคนตื่นตัว ได้รับรู้ ซึ่งส่วนนี้ก็ทำให้เกิดกำลังหนุนคือ สื่อมวลชนบวกเข้ากับพลังเคลื่อนไหว ของประชาชนที่ตื่นขึ้นมาได้รับรู้ที่เราามองจังหวะที่เราต้องการการเปลี่ยนแปลง ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ดีขึ้น ตรงขึ้น ชัดเจนขึ้นกับบ้านเมือง จุดนี้ สสร. ผม เข้าใจว่าได้ยกเอาปัญหาของบ้านเมือง ทั้งทางด้านการเมือง ทางด้านเศรษฐกิจ การบริหารต่าง ๆ เข้ามาประกอบ ตลอดจนความเชื่อมโยงต่าง ๆ ซึ่งต้องมอง ภาพรวมนั้นเข้ามาเป็นส่วนประกอบ เมื่อเป็นส่วนประกอบแล้วก็พยายามที่จะ แก้ปัญหานั้นเป็นจุด ๆ และก็ตั้งกลุ่มแนวทางที่จะแก้ปัญหานั้น เพราะเหตุนี้จึงทำ ให้ผลที่เกิดขึ้นมานั้นมีความเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างจะ เห็นได้ชัดมากในทั้งหมด ๓๐๐ กว่ามาตรานั้น แต่ส่วนหนึ่งที่หลาย ๆ ท่านพูดถึงก็คือ ทางด้านสิทธิและ เสรีภาพ ส่วนนี้กระผมเข้าใจว่า เพราะท่านเดินผ่านคนมาจำนวนมากใน ๒๕๐ วัน

ผ่านความเห็นทั้งของประชาชน ทั้งของสื่อมวลชน ทั้งของรัฐสภา ทั้งฝ่ายวุฒิสภา ทั้งฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งจากพรรค ทั้งโดยตรงทุกอย่าง โดยท่านกำหนดร่างขึ้นมาแล้วให้มีความคิดเห็นต่อร่างนั้น ทั้งหมดท่านก็ปรับ แต่ภาวะที่เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องที่อัครธรรพ์ตรงที่ว่า อาจจะเป็นเพราะสังคมเรานี้มัน เรื่องนี้มาค่อนข้างมาก ความเห็นที่เสนอมานั้นกลับกว้างและก็มีช่องว่างในความคิดแตกต่างกันมาก แต่ท่านก็พยายามปรับความคิดเข้ามาจนกระทั่งได้ออกมาเป็นรูปแบบที่ปรากฏในวันนี้ กระผมคิดว่าอันนี้ก็คือความงดงาม เพราะฉะนั้นความงดงามต้องบอกเป็นความงดงามของทุกคนที่มีส่วนร่วมทั้ง ๕ - ๖ ฝ่ายที่มีส่วนร่วม ถ้าเรารู้คิดอย่างนี้แล้วเราจะรู้สึกว่าการตัดสินใจที่มีความเห็นที่แตกต่างกันไปนั้นเป็นกระบวนการของประชาธิปไตยธรรมดา เพราะต้องมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างนี้ และบางคนอาจจะมีโอกาสบ้าง ไม่มีโอกาสบ้าง แต่เป้าหมายก็คือ เรามาถึงจุดที่เราต้องปฏิรูป และสิ่งที่ยืนยันชัดเจนขึ้นก็คือสภาวะบ้านเมืองที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ถึงขั้นที่เรากังวลวิกฤตเป็นอย่างยิ่ง คลื่นลูกนี้มันตามเข้ามา แท้จริงตามมาเร็ว ก็คิดว่ามันจะตามมาหลังจากปฏิรูปการเมืองแล้ว แต่ปรากฏว่ามันตามมาเร็วกว่าเสียอีก พวกนี้ก็กลายเป็นตัวเร่งที่ทำให้เราต้องคิดมากขึ้น ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่กระผมอยากจะทำ และอยากจะทำให้มีความรู้สึกร่วมกันในจุดนี้มากที่สุด เพราะผมมีความรู้สึกเช่นนั้น ตั้งแต่ผมเริ่มเข้ามาทำงานในฐานะเป็นวุฒิสมาชิก และก็ชื่นชมในความใจกว้างต่าง ๆ ที่ทางรัฐสภาและรัฐบาลได้มีส่วนร่วม และคุณค่าของ สสร. ที่ได้ทำงานนี้อย่างดีที่สุด -----

ประเด็นที่ผมมองรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมพยายามที่จะมองบนภาพรวมว่า หมวด ๑ นั้น เป็นหมวด ทั้ง ๗ มาตรา นั่นคือขงนำ ทั้ง ๗ ข้อ ๗ มาตรา นั่นคือขงนำ หมวดทั่วไปทั้งหมดในหมวด ๑ นั้น เป็นเหมือนกรอบเหมือนเขตเหมือนที่กั้นไว้ในหมวดนี้ เห็นทันที เราจะได้บรรจุมหาวิทยาลัยทั้งหมด ๑๑ หมวดลงไป ในนั้น ลงไปในกรอบฉบับนี้ ไม่มีทางออกนอกกรอบได้ ถ้าเรามองภาพนี้เราก็จะเห็นภาพชัดว่า แต่ละหมวด ๆ นั้นจะเข้าไปสู่อะไร ในหมวด ๒ นั้นก็ไม่ต้องพูด เพราะเป็นส่วนที่เรายอมรับและเป็นส่วนที่เราภาคภูมิใจสูงสุดอยู่แล้ว หมวด ๓ คือ หมวดที่ผมว่าถ้าไม่มีกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญแบบนี้ ไม่มีวันจะได้หมวด ๓ ในสังคมเรา และท่านก็ได้หมวด ๓ มาที่ดีที่สุดหมวดหนึ่ง หมวดสิทธิและเสรีภาพของพลชนชาวไทยนั้น มีทั้งหมด ๕๐ มาตราด้วยกัน กระผม เข้าใจว่าหมวดนี้ แท้จริงก็คือรูปธรรมของมาตรา ๕ ในหมวด ๑ เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมาก เนื่องจากรูปธรรมอันนี้ก็จะแตกย่อยต่อไป ในหมวดนี้เป็นหมวดที่ผมคิดว่า เป็นหัวใจอย่างยิ่งของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นหัวใจอย่างยิ่งเพราะอะไร ก็เพราะว่ามีคนเรานั้นขาดสิทธิและเสรีภาพแล้ว ศักยภาพของความเป็นมนุษย์นั้นไม่สามารถจะพัฒนาได้ จะถูกปิดถูกกดด้วยกระบวนการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นทั้งกระบวนการในหมวด ๓ นี้ เป็นหมวดที่จะทำให้เรามีสิทธิเสรีภาพในการที่เป็นมนุษย์ มีสิทธิที่จะเข้าสู่อำนาจจริง มีสิทธิที่จะ เคารพความจริงนั้นมาเผยแพร่ มีสิทธิที่จะใช้สื่อ เพื่อจะไปสู่การเผยแพร่ที่ชัดเจนขึ้นเพื่อกระบวนการต่าง ๆ มีสิทธิที่เราจะสามารถที่จะล้วงลึกเข้าไปหาความจริงที่ลึกซึ้งในเชิงวิชา ความจริงที่ลึกซึ้งในเชิงวิชาที่เท่านั้น ที่ทำให้สังคมเราหลุดจากภาวะของโศกนาศตร์ เราจะได้เข้าหาความจริง ความจริงที่จะนำไปสู่ข้อมูล ที่จะนำไปสู่การวางแผน ไปสู่การแก้ปัญหาที่ตรงจุด ไม่ใช่ภาพลวงตา ไปสู่ความจริงที่เราจะไม่ต้องมาปกปิดหรือว่าแสวงหาว่าจะอะไร เป็นอะไรแล้ว กระบวนการวิจัยที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๒ นั้น เป็นกระบวนการที่กระผมคิดว่าให้อิสระทางวิชาการ ให้อิสระที่จะค้นหาความจริงที่ลึก ความจริงที่ว่ามันลึกเข้าไปทั้งปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของประเทศ ปัญหาการปกครองระบอบสังคมต่าง ๆ ทุกอย่าง และกล้าที่จะนำมาสู่การนำเสนอและผลจากนำเสนอที่ได้รับผิดชอบที่จริงนั้นก็จะนำไปสู่การวางแผนที่ถูกตั้ง และในประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ทำให้เราบุกเบิกทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้งไปในทุกแขนง ทั้งหมดตัวนี้ก็เป็นส่วนที่กระผมคิดว่าลึกลับหน้าที่ที่ได้มาจากหมวด ๓ นั้น คือการสร้างคุณภาพของความเป็นมนุษย์

เราเติมคุณภาพจากสิทธิเสรีภาพที่เราได้นั้น เติมลงมาได้ด้วยปัญหา ด้วย
 มาตรา ๕๒ เพื่อมาตรา ๕๓ และยังรักษาภูมิปัญญาของพื้นที่ของคนในท้องถิ่น
 ในมรดกต่าง ๆ ของเรานี้ให้คงอยู่ด้วยมาตรา ๕๖ แล้วเราก็ตึงส่ง เสริมให้
 มีการเกาะกลุ่ม กลุ่มหลวมบ้าง กลุ่มแน่นบ้าง กลุ่มหลวมก็ตีความหาความว่า
 เดินชบวนได้ด้วยสันติและกลุ่มแน่นก็เป็นสมาชิก เป็นชมรม เป็นสมาคมที่จะก่อกลุ่ม
 สมาคมวิชาชีพ เกาะกลุ่มให้เกิดความลึกของวิชาที่มีแรงขึ้น คือมีกำลังต่อรอง
 ที่เหมาะสม แล้วก็มาสู่กระบวนการที่นำไปสู่พรรคการเมือง ผมจะไม่กล่าวถึง
 ทั้งหมดเหล่านี้ผมคิดว่า คุณภาพของชีวิตคนไทยนั้นจะอยู่ในหมวดนี้ที่ชัดเจนมาก
 ผมขออภิปรายในส่วนในความลึกสักนิดหนึ่งในส่วนของมาตรา ๕๓ -----

ในมาตรา ๘๓ เห็นได้กำหนดไว้ในกาารให้การศึกษาถึง ๑๓ ปี ในส่วนนี้เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับกว้างขวางมาก ผมเข้าใจตลอดว่าปัญหาประจำก็โดยในบ้านเรานั้นมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรที่หยิบขึ้นมาก็ตามนั้น ลึกถึงที่สุดคือปัญหาคุณภาพการศึกษา ถ้าคุณภาพการศึกษาของเราไม่แข็งแรงแรงพอ คนเราไม่มีความรู้ทางด้านนี้ลึกลง เราถึงไม่เข้าใจความหมายของกาการศึกษาที่ลึกพอว่า การศึกษาขึ้นคือกระบวนการที่จะสร้างองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดได้ให้เป็นเครื่องมือในการที่จะไปสู่การพัฒนา หรือเป็นอีกส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิตที่แตกไม่ผลก ถ้าเราเข้าใจอย่างนั้นเราจึงจะมุ่งการศึกษาได้ไปอย่างเต็มที่ แต่แล้วเราก็คิดว่าที่นั้เพ็ชร์ฟลอร์ม (Form) เท่านั้นเอง เป็นเพียงรูปแบบเรายังห่วงในเรื่องรูปแบบ เราขอมให้มันกลวง การศึกษาเราก็ไม่มีคุณภาพ ถ้าขาดคุณภาพการคิดด้วยเหตุด้วยผลต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการวิทยาศาสตร์ กระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ในโลกสังคมที่กว้างอย่างนี้ก็ค่อนข้างถึงความ เป็นตัวของตัวเองก็ลดลง เมื่อตัวนี้ลดลงการศึกษาก็ง่ายขึ้น การศึกษาที่ง่ายขึ้น เข็่กง่ายขึ้นเกิดจากอะไร เกิดกระบวนการศึกษาที่เราสอนในกระบวนการสร้างกระบวนการความคิด เราไม่เห็นในเรื่องของกระบวนการสอนให้คนเกิดกระบวนการคิดที่กว้าง แต่ด้วยสภาพภาวะต่าง ๆ ที่รุมล้อมเรา นั้นหนักไปทางด้านกระบวนการจำ และการบอกกาารจำในสูตรนั้น เพราะฉะนั้นการบอกให้จำ ก็กาารให้หาความรู้เอง คิดเองนั่นมันต่างกัน การบอกให้จำนั้นก็นำไปสู่กระบวนการสิ่งอะไรก็ได้ บอกอะไรก็ได้ อะไรที่ไม่ขัดก็พร้อมที่จะเชื่อ เราก็ก็ไม่ลึก เมื่อเราไม่ลึกอะไรพัฒนามันก็ไหว ไหวก็ผ่อนตามสภาวะของสังคมไปโดยง่าก ขาดกาารวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่ถึงขั้นตรรกะมาก ก็ไปถึงขั้นที่ เราตกในโลกโลกกวีวิทัศน์ ทั้งหมดตรงนี้กระผมคิดว่า เป็นส่วนที่จะส่งกระทบ ในส่วนของกาารจัดการศึกษาถึง ๑๒ ปีที่กำหนดไว้ นี้ผลัว่ของจากภาพกว้างก็คือจะกระทบนัก เร็ยนักศึกษานี้ เป็นจำนวนเงือบ ๒๐ กว่าล้านคน จะกระทบครูจำนวน ๖ แสนกว่าคน ครูนั้นคือผู้ที่จะกาารสอนในทุกระดับ ๖,๐๐๐ กว่า คนด. กระจากลุ่มตามหมู่บ้าน กระจากทั่วประเทศ ครูคือลุ่มผลที่ขอมไปอยู่ ณ ที่ที่คนอื่นเขาไม่กล้าอยู่ อดทนและไม่มัน เพราะไม่มีสิ่งที่จะบันเก่าไว้มัน แต่คนเหล่านี้ที่เก่าหลังดลด ดลด. ถ้ากระบวนการพัฒนาครู สิ่งจะมีเรื่องกาารปฏิรูปครูที่กำหนดไว้เนั้นแแข็งแรงขึ้น คน ๖ แสนคน จะเป็นกำลังทั้งในการสร้างคุณภาพการศึกษาให้กับนัก เร็ย สร้างในเรื่องของคุณภาพของการพัฒนา ดลด. เป็นกำลังหลักดลด. ด้วย เพราะฉะนั้น

การทุ่มเงิน ทุ่มงบประมาณหรือการที่กฎหมายออกกรองรับในปัจจุบันก็จะมีส่วนที่เป็นความหวังได้ชัดเจนขึ้นว่า ในเรื่องของการศึกษานั้นได้มีการก้าวร่นตีแล้ว แต่ในเรื่องของเงินทองนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง ผมเองอยู่ในวงการการศึกษามา ๓๘ ปี ก็อยากจะกราบเรียนว่า เราเชื่อว่ามหาวิทยาลัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพประชาชน คุณภาพประชาชนนั้นเกี่ยวถึงลำดับขั้นอย่างซึ่งในมารองรับ การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาทุกอย่าง แม้เราจะหาเงินมาได้มาก แต่ถ้ากำลังคนของเรามีคุณภาพ ระวังแต่จะสร้างปัญหา ผมถึงจำคำพูดของ ท่านพุทธทาสได้ชัดเจนว่า ถ้าสิ่งหนึ่งไม่สนใจศิลปกรรม แม้ว่าประเทศชาติ จะร่ำรวยขนาดฝนตกลงมาทุกเม็ดเป็นทองก็ไม่อาจจะหาความสุขความสงบได้ จินต เราก็ได้พบประเทศที่ร่ำรวยแล้วแต่ก็ขาดความสุข แต่เราเองก็เคยว่าเราหนึ่งในระดับหนึ่ง แต่เราก็รู้ว่ามันไม่รวยจริง เรื่องปัญหา มันก็เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นกระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการที่กระผมเข้าใจว่า ถ้าเราผลักดันในเรื่องการศึกษาออกไปให้มีคุณภาพ ในส่วนของครู ๖ แสนคน ในส่วนของนักเรียนต่าง ๆ ทำให้ได้ผลจริงจัง กันแน่แหละด้วยสิ่งที่จะทำให้ ประชาธิปไตย เราไม่ประสบความสำเร็จ ถ้าคนเรามีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลในการจัดการทำต่าง ๆ รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ ไม่ใช่ใช้ด้วยกระบวนการ เรือนลัดทุกชนิด ผลักดันให้ได้ก็ตั้งเป้าสู่กระบวนการแข่งขันที่มีความเห็นแก่ตัวมุ่ง และคิดถึงคนอื่นน้อย และก้าวได้สั้น ๆ แล้วก็ล้มไป อันนั้นไม่ใช่คุณภาพการศึกษา

เพราะฉะนั้นทั้งหมดเหล่านี้คือสิ่งที่กระทบเข้าใจว่าจะ เป็นพื้นฐานของ
 ประชาธิปไตยโดยแท้จริง แต่ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนของการศึกษานั้น
 ผมอยู่ในวงการศึกษา ผมเข้าใจและพบว่ารัฐก็รู้ว่าจำกัด แต่ว่าในการจำกัด
 งบประมาณการศึกษานั้นมีแต่ความขาดแคลนมาโดยตลอด อยู่ในภาวะรัดเข็มขัด
 เพราะฉะนั้นถ้าใครจะโทษว่า การศึกษานั้นไม่มีคุณภาพ ก็ขอให้เข้าใจว่า
 เมื่อเราลงทุนน้อย แต่เราหวังคุณภาพเกินกว่าเงินที่เราลงทุนนั้น ก็เป็นสิ่งที่
 ลำบากมาก เราได้เห็นชีวิตในเรื่องการศึกษามากจากตะวันตก จากที่ไหนก็ตาม
 ในเรื่องที่จะต้องสอน เรื่องอุปกรณ์การสอน ต้องมีกระบวนการคิดอะไรต่าง ๆ
 เหล่านั้น มีห้องสมุด ห้องอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น แต่ว่าในข้อเท็จจริงแล้ว
 เรามีแต่เงินเดือนให้ครู มีอุปกรณ์การสอนน้อยมาก ประมาณเพียง ๕ - ๑๐
 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด ทั้งหมดตรงนี้ก็คือสิ่งที่มีสิ่งสมมาจนออกผล
 ในขณะนี้ ขณะที่การศึกษาเราก็ยังคงลวงอยู่มาก ผมเข้าใจว่าในส่วนของ ๑๒ ปี
 ที่ให้มานั้น ผมเข้าใจในเรื่องของงบประมาณ แต่ถ้าหากว่าสำหรับผมเอง
 เข้าใจว่าถ้าเราสามารถทุ่ม ๙ ปีแรกให้เข้มแข็ง เด็กอายุ ๑๕ ปีที่จบ ๙ ปี
 คือจบ ม.๓ นั้น สามารถจะเข้าสู่ตลาดแรงงานในบางจุดได้ สามารถจะเลือก
 ทางเดินที่จะไปอยู่ในระดับมัธยมปลายได้อย่างชัดเจนขึ้น แต่ถ้า ๙ ปีนี้ไม่แข็งแรง
 ปล่อยให้ไปฮึกก็จะได้ประกาศนียบัตร แต่ว่าความลึกในเชิงของพุทธิศึกษา
 ก็คงจะพอได้ในเรื่องของเนื้อหาสาระ แต่ในเรื่องกระบวนการนั้นมันมีหลายอย่าง
 ที่ทำให้เขาต้องข้ามขั้นตอน จึงไม่มีกระบวนการคิดเหตุผลต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่
 ส่วนในเรื่องของพุทธิศึกษาได้ และศึกษานั้นค่อนข้างจะมีปัญหาหนัก หักเสีย
 ผลศึกษาทั้งหมดเหล่านี้ เป็นเรื่องของสมดุลของการศึกษา ถ้าเราสามารถจัดได้สมดุล
 คุณภาพก็จะเกิด แต่ถ้าเราจัดไม่ได้สมดุล หนักไปทางด้านเคาน์เตอร์แอคทีฟ
 (Counteractive) คือทางด้านของพุทธิศึกษา ส่วนอื่นนั้นก็ลำบากไป อันนี้
 ก็จะมีปัญหาในการออกปฏิบัติงาน อันนี้ก็ เป็นส่วนที่กระผมคิดว่าถ้า ๙ ปีนี้ทุ่มเต็มที่
 และให้ เข้มแข็งเต็มที่ และก็ค่อยขยับต่อไปตามที่ท่านผอนไว้ ๕ ปีนั้น แต่การ
 ศึกษานั้นเนื่องจากว่าสะสมขาดแคลนมานานแล้ว เพราะฉะนั้นการให้จึงจะต้อง
 ให้งบประมาณการศึกษานิดที่ไว้ด้วยความรู้สึกที่ว่าถ้าไม่ทำให้การศึกษามีคุณภาพ
 เราอยู่ไม่ได้แน่ ๆ เพราะฉะนั้นต้องให้ด้วยจิตวิญญาณ ต้องเข้าใจคุณค่าการศึกษา
 ด้วยจิตวิญญาณ ไม่ใช่เพียงรูปแบบเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนนี้กระผม

ยังคิดว่าในเรื่องของการศึกษานั้นก็จะมีมาตรา ๘๑ รองรับอยู่แล้วที่จะทำให้เกิดการสร้าง พ.ร.บ. บวรศึกษาชาติขึ้นมา ซึ่งตอนนั้นก็คงจะมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่ติดตามมา แต่ผมอยากจะยืนยันว่าจุดนี้เป็นจุดที่มีความสำคัญที่สุด และถ้าหากกระบวนการทั้งหมดที่อยู่ในหมวด ๓ นี้ ได้รับการดูแลอย่างจริงจังเต็มที่ คุณภาพของประชาชนของเราก็จะเป็นคุณภาพที่มีความเข้มแข็งขึ้น แต่คุณภาพจุดนี้จะไปไหนท่านประธาน คุณภาพจุดนี้ก็จะไหลไปสู่ความสามารถในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ของ เขาในหมวดที่ ๔ คุณภาพส่วนนี้ก็จะไปทำให้พื้นฐานแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๕ ซึ่งผมมองดูก็คือหน้าที่ของรัฐที่มีต่อประชาชนนั้นมีความหมายยิ่งขึ้น และคุณภาพส่วนนี้จะไปสู่ส่วนสำคัญที่สุดที่เป็นรากฐานของประเทศก็คือหมวด ๕ คือการปกครองส่วนท้องถิ่น น้ำส่วนนี้ไหลไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นเข้มแข็งขึ้น รากฝอยแข็งแรงขึ้น ต้นไม้ประเทศไทยนั้นก็จะมีเจริญเติบโต เพราะฉะนั้นผมจึงมองว่าหมวดที่ ๓ นี้เปรียบเสมือนกับน้ำ และแสงแดดที่ไหลไปทำให้ต้นไม้ที่เจริญเติบโต ถ้าจุดนี้ขาด ชีวิตก็ไม่มี ความหมายอะไร ผมจึงมีความรู้สึกว่าในส่วนที่ทั้งหมดที่ท่านได้พูดมาเห็น แล้วก็มองไปทาง อบต. ซึ่งมีความหมายอย่างยิ่งในการปกครองท้องถิ่นส่วนท้องถิ่นนั้น ส่วนนี้ก็จะทำให้มีความเชื่อมโยงกันต่อไป และทำให้คุณภาพนั้นเกิดขึ้นทั่วหน้าทั้งหมด

สุดท้ายท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า คือในส่วน
 ของการดำเนินงานนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระบวนการที่ได้ทำมา
 ทั้งหมดนี้ที่ทาง สสร. ได้ดำเนินการมา ๒๕๐ วันนั้น เป็นกระบวนการ
 ที่ได้ปลุกกระดม ได้ตั้งให้คนได้ศึกษา และผมเองได้ศึกษาติดตามมาโดยตลอด
 จนกระทั่งผมพูดได้เลยว่า ผมจะรับโดยที่ยังไม่ต้องเข้าประชุมในนี้ เพราะ
 ผมเชื่อว่า ทุกคนหลายคนก็ได้ศึกษามาโดยตลอด วิเคราะห์ได้ตลอดมาอยู่แล้ว
 ในนี้ เพียงแต่มาฟังให้มันขยายความขึ้น เรามองภาพรวมได้ เพราะฉะนั้นผม
 เลยคิดว่าในจุดนี้มันทำให้ผม เข้าใจว่า ส่วนนี้มีความสำคัญ และจากกระบวนการนี้
 ท่านประธานที่เคารพ เมื่อปฏิรูปการเมืองแล้วจะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา
 ซึ่งต้องตามมาต่าง เว้นบสนะพานที่ท่านวางไว้ให้ เราเดินต่อไป ปฏิรูปทางเศรษฐกิจ
 หรือโครงสร้างที่ท่านอาจารย์ดอกเตอร์ลิปพนนท์ทอลนุญแต่ที่กล่าว เล็กที่ที่ท่าน ได้พูดไว้
 แต่จริงขณะนี้ก็ผลักดันกันอยู่แล้ว ทั้งหมดเหล่านี้จะเป็นส่วนที่จะทำให้เราสามารถ
 ที่จะช่วยบ้าน เมืองในขณะนี้ได้อย่างมีความมั่นใจยิ่งขึ้น และผลงานทั้งหมดนี้
 กระผมคิดว่า ต้องเป็นผลงานรวม ผมไม่อยากจะบอกว่าเป็นเพราะท่าน สสร.
 เป็นคนทำดีที่สุดก็ถูกต้อง แต่ต้องเข้าใจว่า ทำไมท่านถึงได้ทำละ เพราะ
 รัฐบาลใช้ใหม่ที่ใจกว้าง เพราะรัฐสภาใช้ใหม่ที่ใจกว้าง แม้ว่าจะมีข้อขัดข้องบ้าง
 ในขณะนี้ก็เป็นข้อขัดข้องโดยธรรมชาติในบางเรื่องเท่านั้นเอง ประชาชนใช้ใหม่
 ที่เด่นชัดขึ้นมาต่างมากมาย สื่อมวลชนใช้ใหม่ที่ผลักดันเรื่องนี้และเอาจริงเอาจัง
 ที่สุดเราก็ได้รัฐธรรมนูญฉบับที่คิดว่า มีเสถียรภาพและให้แนวคิดที่ตั้งประชาชน
 เข้ามามีส่วนร่วมสูงสุด และถ้ามองในภาพรวมในฐานะที่เป็นนักการศึกษา
 ผมคิดว่า ทั้งหมดที่ท่านทำมา ๒๕๐ กว่าวัน บวกก่อนหน้านั้นสักนั้น นั่นคือกระบวนการ
 ศึกษาที่ทั้งใหญ่ที่สุดของประเทศเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ ต่อไปนี้
 กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ใช่เฉพาะคนกลุ่มหนึ่งหรือคนที่เรียนเท่านั้น แต่เป็นของ
 ทุกคนในชาติ เป็นส่วนที่อยู่กับกระเป๋ไปได้เพราะมีสมุด มีกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ฉบับเล็ก ๆ ไม่ใช่ส่วนที่เราเห็นบนพานที่ถนนราชดำเนิน ทั้งหมดเหล่านี้คือส่วนที่
 ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน แต่ผมเองก็มีความรู้สึกอย่างหนึ่งว่า ถ้า
 มองภาพรวมแล้วถามว่าเป็นอย่างไร ผมว่าภาพรวมนั้นต้องรับได้ แต่ก็ไม่ใช่มีฟ้า
 อยู่ค่อนข้างมากเหมือนกัน หลายท่านบอกว่าอย่าเอาไป หลายท่านบอกว่าอย่าพูด
 ภาวจะเกิน เอ๊ยไป ละเอ๊ยไป มันทำให้ตีความหมายแทนที่จะกว้างกลับแคบ แต่
 ผมมองว่า น่าเห็นใจครับ เพราะว่าแม้ว่าจะมีนักกฎหมายมหาชนอยู่ในนี้ ๘ ท่าน
 แม้จะมีนักรัฐศาสตร์หรือผู้มีประสบการณ์ในทางการเมือง และการบริหาร

อยู่ใต้นั้นจำนวน ๒๓ ท่าน ท่านเหล่านั้นจะต้องรับฟังทั่วประเทศ และต้องรับฟัง
อีก ๗๖ ท่าน ซึ่งเป็นผู้แทนของแต่ละจังหวัด ถ้าท่านร่างกฎหมายแบบนักกฎหมาย
อ่านเข้าใจแต่ชาวบ้านต้องแปล หรือว่าต้องแปลให้ชาวบ้านก็อาจจะได้รัฐธรรมนูญ
ที่มีความกระชับดีมาก แต่ว่าผมเห็นใจเพราะว่าท่านต้องพูดให้กับอีก ๗๖ ท่าน
ได้เข้าใจด้วย ไม่ต้องมีคนแปล อ่านแล้วก็เข้าใจได้ว่าอะไรคืออะไร เพราะฉะนั้น
จึงดูว่า ค่อนข้างจะละเอียด ในส่วนที่แตกต่างทำไมต้องแตกต่างกัน ก็เพราะว่า
เมื่อท่านจะปฏิรูปท่านก็ต้องคงส่วนหนึ่งไว้ และดึงบางอย่างที่คิดว่าจะไม่เหมาะสม
ออกไปเพราะส่วข้างปัญหา และก็เติมส่วนที่คิดว่าจะควบคุมได้เข้าไป ส่วนผสม
อันนี้เป็นส่วนผสมที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของการปฏิรูป เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่า
ถ้าผมคงเห็นว่ามีไผ่ฟ้า แล้วแต่ผู้มองแต่ละคน บางคนอาจจะมองไผ่ฟ้าให้เป็นไผ่
เม็ดใหญ่ หรือบางคนอาจจะมองว่าเป็นเนื้อร้ายก็ได้ สำหรับผม ผมมองว่า
เป็นเพียงไผ่และไผ่ ผมอยากเห็นภาพที่ถ้ามานแล้ว ถ้ากระบวนการนี้ได้เสร็จ
เรียบร้อยแล้วก็มีการบวนการลงมติ -----

สำหรับผมเองนั้นสนับสนุน แต่ถ้าหากว่าผ่านไปได้ เปรียบร้อยด้วยกระบวนการอื่นนี้ ผมก็เข้าใจว่าภาวะบ้านเมืองในขณะนี้ก็คือภาวะของความยุ่งยากซับซ้อน ของเศรษฐกิจ ทุกคนกังวลนอนไม่หลับ ขณะเดียวกันในเรื่องนี้คือความหวัง ในความหวังอื่นก็คือควรจะไปได้อย่างเรียบง่ายตรงตามกติกา โดยที่คนไม่ต้อง มานั่งกังวลว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับสิ่งที่เรียบง่ายที่ข้าพเจ้าหวัง ถ้าทำให้ทุกคน เมาใจในเรื่องนี้ก็จะมิลิทธิมุ่งมั่นในการที่จะทำงาน เรื่องเศรษฐกิจโดยไม่ต้อง กังวลว่าส่วนนี้จะมีผลกระทบอะไรบ้างกับเศรษฐกิจต่อไป ผมคิดว่าความเรียบง่าย ตรงไปตรงมาเท่านั้นที่จะทำให้คนไม่สับสนทั้งคนกระทำและคนมองอยู่ และนี่ อาจจะเป็นแนวทางที่สมควรที่สุด และเมื่อกระบวนการผ่านไปแล้วกระผมเอง มีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านอาจารย์สีปอนันท์ ว่าก็ควรจะได้ดำเนินการ ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วหลังจากการไว้เปรียบร้อยแล้วก็ประเมินข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ว่ามีอะไรที่บกพร่องที่จำเป็นจะต้องแก้ไขจริง ๆ บ้าง ไม่เช่นนั้น เราก็จะไม่ได้ลองในส่วนที่ทาง สสร. ได้ดำเนินการไว้แล้ว ซึ่งผมก็รู้ว่า สสร. เองนั้นก็ยังมีข้อขัดแย้งกันค่อนข้างมาก แต่ก็ด้วยความเป็นประชาธิปไตยนี้ใน กิ่งตัวได้ เราก็ต้องยอมรับในกฎเกณฑ์กติกาที่เราสร้างขึ้นมา เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นหลังจากที่ผ่านแล้ว ไว้แล้ว ก็ควรจะเก็บเรื่องที่จะนำมาปรับปรุง ต่อไป ถ้าเป็นเช่นนั้นถ้าทุกคนเข้าใจว่าเรื่องต้องเป็นเช่นนั้นก็จะไม่มีความสับสน ก็จะนอนหลับ เพียงแต่มานั่งดูว่าไฟ ฝ้านั้นจะมากน้อยแค่ไหนเพียงไร ผมขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเงิน

นายเงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภาคีลินธุ์) : กราบเรียนประธานรัฐสภา ผม นายเงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ สมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานครับ มีข้อมูลประมาณ ๗ อาทิพย์ก่อนที่ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสังคมตั้งคำถาม เกี่ยวกับหมวด ๗ เป็นข้อสงสัยส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้น แต่ยังไม่ได้รับคำชี้แจง อย่างต่อเนื่องหรือชัดเจนก็คือ การที่ผู้แทนราษฎรหลังจากมีการเลือกตั้งแล้ว และไปเป็นรัฐมนตรีต้องลาออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๐๑ เนิงมาตรา ๒๐๔ ตรงนี้ผมขอกราบเรียนถามว่า จากกฎหมายข้อมูลที่ว่าให้มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔๐๐ คน ถ้าฝ่ายรัฐบาลได้ ๒๐๑ คน ฝ่ายค้านได้ ๑๙๙ คน มีรัฐมนตรีได้ ๑๕ คน ส.ส. ไปเป็นรัฐมนตรี ๒๑ คน ปาร์ตี้ ลิสต์

๑๔ คน รวมเป็น ๑๕ คน ถ้ามีการเลือกตั้งซ่อม ๒๑ คนของฝ่ายรัฐบาล
เลือกตั้งซ่อมใหม่ทั้งหมด ฝ่ายค้านได้มาทั้งหมด ๒๑ คน ฝ่ายรัฐบาลเหลือ ๑๘๐ คน
ฝ่ายค้านเป็น ๒๒๐ คน เสถียรภาพในการจัดตั้งคณะรัฐบาลจะดำเนินการได้
อย่างไร ตรงนี้เป็นข้อสงสัยเกี่ยวกับเสถียรภาพ เป็นประเด็นหลักในการ
ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองค่อนข้างมีปัญหาแล้วยังไม่ได้รับคำตอบอย่างชัดเจน

เพราะว่าแนวทางการเมืองบางครั้งเราดูภาพรวมส่วนใหญ่นับว่ามี เป็นภาพรวมที่ค่อนข้างสดใสสวยชัดเจน แต่การเมืองมันเหมือนคนกระຈกแผ่นดินใหญ่ ๆ แต่หนึ่งก้อนหินก้อนเดียวสามารถทำให้กระຈกทั้งบ้านแตกไปได้ ภาพรวมส่วนใหญ่ ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ค่อนข้างอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะมีการตรวจสอบต่าง ๆ มีการตรวจสอบที่ค้ำค้ำผู้ทุจริต ตรงนี้กราบเรียนตั้งคำถามและผมอยากให้ตอบในวันนี้ด้วย เพราะว่าผมมาประมาณ ๒ อาทิตย์เศษ ๆ แล้ว ส่วนหนึ่งตามใบเสนอแนะจากสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสภาการเมืองที่มาจากภาวเลือกตั้งก็มีส่วนหนึ่งผมจะถามในฐานะที่เป็นประธานจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรของประเทศที่ได้มีการแต่งตั้งจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ท่านเสนาะ เกษนทอง จากลลิตที่เข้ามาทำการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ปีที่ผ่านมาเกษตรกรไม่เคยประสบความสำ เร็จในด้านเศรษฐกิจ ประชากร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรประมาณ ๕๐ กว่าล้านคน จากผลเมืองทั้งหมดประมาณ ๖๐ ล้านคน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของประเทศซึ่งคิดแล้วมาตลอด ๕๐ กว่าปี สภาภาพเดี่ยวนั้นอยู่ในภาวะที่ตายใช้หนี้ หนี้ ส.ก.ส. หนี้สหกรณ์ หนี้สหกรณ์ ปัญหาประมาณ ๑๐ ประเด็นด้วยกันจากที่ลลิตในการร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ อยู่ในโครงการของเกษตรกรรมตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเก่าทั้งหมด ตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า มันไม่ได้แก้ปัญหาย ในการช่วยเหลือภาคเกษตรกร ปัญหาของการร่างกฎหมาย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความถูกต้องกันดีของประชาชนและความผาสุกของประชาชนคือการร่างกฎหมายที่ดีที่สุด ปัญหาของเกษตรกร ๑. ฤดูกาล ๒. ตลาด ๓. เงินทุนหมุนเวียน ๔. ปัญหาหนี้สิน ๕. เรื่องน้ำ ๖. สถานที่ประกอบกิจการ ๗. โครงสร้างค้ำค้ำของของกลุ่มเกษตรกร ๘. เกี่ยวกับสถาบันเกษตรกรไม่ได้เป็นนิติบุคคลและไม่ได้มีการจัดตั้งพร้อมกันทั่วประเทศ กลุ่มเกษตรกรตาม ปว. มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๑๘ ๔,๐๐๐ กว่ากลุ่มเกิดขึ้นมา สภาเกษตรกรค่อนข้างอ่อนแอ เพราะไม่ได้ตั้งขึ้นมาพร้อมกันทั้งหมด ถูกพ่อค้าผูกพันธุรกิจ เด็ดหัวไม่ให้มีการรวมตัวกัน มีอำนาจประเภทเดียวที่ผลิตผลออกมาแล้วพ่อค้าตั้งราคาให้ ขยายขึ้นราคา ที่ค้ำค้ำต่ำกว่าราคา พ่อแม่หมดเงินกับลูก สภาสังคมการศึกษา กับ เศรษฐกิจของเกษตรกรอยู่ในเนื้อหาสาระเดียวกันทั้งหมด

๒๓๔

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สำเนาที่ ๑๑๘/๒

เศรษฐกิจไม่ดี ไม่มีเงินส่งเสียให้ลูกเรียน ๕๐ กว่าล้านเรียน ป. ๕ ป. ๕
ทั้งหมดขาดต่อการพัฒนา การรณรงค์ การเดินทวง แรงแจ้งงานอพยพ ทำงาน
ป้อน้ำมัน เป็นบ่อค

- ๑๑๘/๑

ชายสี่มด้า ลาน โรงงานอุตสาหกรรม ชายพวงมาลัย กรุงเทพมหานครประมาณ ๕ ล้านคน ถึง ๕ ล้านคน แรงงานอพยพประมาณ ๗ ล้านคน เป็นทั้งสวรรค์ เป็นทั้งนรก กรุงเทพมหานครสร้างถนนใต้ดินบนดิน ๓ ชั้น ๕ ชั้น สิ่งคมต่าง ๆ มันไม่เสมอภาคกัน สิ่งคมส่วนหนึ่งเกิดจากภูมิภาวะ เชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพฯ และสิ่งคมต่างประเทศ เอาสิ่งคมที่อยู่ในภาวะค่อนข้างสูง มีคำกล่าวที่ว่า กลุ่มใต้ก็ตามร่างกฎหมายออกมาจะเอนเอียงไปในกลุ่มนั้น ผมเป็นคลัตเตอร์มาธิการ ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๑ มีความคิดเสียใจอยู่จุดหนึ่งที่ว่าเรา ไม่ได้ระบุให้ตัวแทนของเกษตรกร เข้ามาร่างกฎหมาย ตามมาตรา ๑๐๗ (๓) สิทธิ คุณสมบัติในการลงรับสมัครเลือกตั้งต้องมีวิญญา ตัดสิทธิคนประมาณ ๕๐ กว่าล้านคน แนวทางแก้ไขต่าง ๆ ผมดูตามมาตรา ๘๘ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๕ ดยากให้แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา ยากให้โครงสร้างของเกษตรกรเป็นนิติบุคคลทั้งหมด เพื่อการที่ภาครัฐบาลจะได้สนับสนุนเงินงบประมาณ มี ๕ อำนาจด้วยกัน พระราชอำนาจ อำนาจการเมือง อำนาจจากรัฐบาล อำนาจจากข้าราชการ อำนาจการทหาร อำนาจของประชาชน มีอำนาจเดียวที่ไม่เคยได้รับงบประมาณอย่างครบถ้วน เปรียบเสมือนไอส์กรีม เราจะต้องฝากหน่วยงานของรัฐ ลงไปสู่ภาคเกษตรกรทุกภาค จนข้าซาก ดายใช้หนี้ ผมอยากกราบเรียนหม่อมหลวงตรงนี้ก็เพราะว่าร่างกฎหมายนี้อยากให้กลุ่มคนที่ปัญหาส่วนใหญ่ จริง ๆ แล้ว เราดำเนินการแก้ไขตรงนี้ได้ ถ้าเกษตรกรไม่เคยเป็นนิติบุคคล เราไม่สามารถเข้าถึงประมาณ เข้าไปสู่เกษตรกรได้ เราต้องผ่านคนของรัฐ ผ่านพ่อค้าไปในกระบวนการ ตัวอย่างเช่นการอนุมัติเงินช่วยเหลือไปแทรกแซงราคามันสำปะหลัง ก็โลกรวมละ ๑ บาท เปรียบเสมือนเราฝากเนื้อไปให้เสือ แล้วเอาไปตีภาคเกษตรกร เคาเงินไปให้ทางคนของรัฐบาลบวกกับพ่อค้า กระบวรวงพาณิชย์ แล้วก็โยนเข้าไป เกษตรกรไม่ได้รับตรงนี้เลย เหลือก็โลกรวมละ ๖๐ - ๗๐ สตางค์จริง ๆ แล้วกระบวนการนี้ผมเคยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนว่า เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อนที่สุด แต่จำเป็นต้งดำเนินการแก้ไข เพราะว่า เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ แม้แต่แรงงานที่อพยพเข้ามาในกรุงเทพฯ ก็เป็นลูกเกษตรกร ผมเป็นประชาชนส่วนหนึ่งในการไปดำเนินการในการแก้ไขปัญหานี้ล้นของ

ข้าราชการครู ทั่วประเทศ ข้าราชการครู ข้าราชการรายย่อยทั้งหมดส่วนหนึ่ง เป็นลูกเกษตรกรทั้งหมด จุดนี้ดำเนินการสลบซับซ้อนถึง ๖ กระบวรวงด้วยกัน

๑. กระบวรวงเกษตรฯ ๒. กระบวรวงพาณิชย์ ๓. กระบวรวงอุตสาหกรรม

๒๓๖

ร. ๘/๒๕๕๐ (มี. พ.)

อุทธรณ์ ๑๑๙/๓

๘. กระทรวงการคลัง ๙. กระทรวงการต่างประเทศ ๑๐. กระทรวงมหาดไทย
การแก้ไขในคณะกรรมการเกษตรกรรมต้องร่วมกันถึง ๖ กระทรวงจึงจะ
ดำเนินการได้ เกษตรกรที่เพิ่งที่สุดเราไม่สามารถทำได้ทุก ๖๐ กว่าล้านคน
๖๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้าน ๘๐๐ กว่าอำเภอ แต่เราสามารถวางโครงการเข้าไป
ในโครงการซึ่งแสดงสภาพแวดล้อมและการมีบางส่วนดำเนินการได้ในโครงการหลัก
ประมาณ ๘,๗๖๕ ตำบล -----

๑๑๐/๖

๒๓๖

ร ๔/๒๕๔๐ (ส. ๒)

รัศมี ๑๒๐/๑

กลุ่มเกษตรกรที่ล้มเหลวมาโดยตลอดก็คือกลุ่มเกษตรกรที่ไม่ได้เป็นตัวแทน
ของประชาชนในเขตตำบลนั้น ความล้มเหลวผ่านมาโดยตลอด แนวทาง
แก้ไขก็คือควรจะต้องโครงสร้างเกษตรกรตามการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรจาก
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรขึ้นมาก่อน
และเป็นสหกรณ์ในที่สุด เพราะว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มชน เป็นเกษตรกรที่แข็งแรง
ที่สุด สามารถเรียนรู้ระบบโครงสร้างต่าง ๆ ปัญหาส่วนหนึ่งที่ภาครัฐไม่
สามารถดำเนินการเข้าไปช่วยเหลือในภาคเกษตรกรได้ก็คือการจัดตั้ง
กลุ่มเกษตรกรและหาที่ดินเพื่อจะหาสถานที่ประกอบการ ๑. คราซึ่งใหญ่
๒. โรงปุ๋ยรวมซึ่งรวมขาย ๓. ที่เก็บสินค้าตามฤดูกาลไม่สามารถเก็บกักได้
ผลักดิน เข้าไปเหมือนปลาหน้าฝนราคาจะถูกกด ๔. ลานตาก ในโครงสร้าง
ของแต่ละภาคย่อมแตกต่างกัน ยีสาน มัน ข้าว อ้อย เป็นหลัก ภาคเหนือ
ผลไม้ต่าง ๆ ชีงทางภาคใต้ ยางพารา กาแฟ ปาล์ม ภาคกลาง พุเรียน
ผลไม้แตกต่างกันไป บางจุดเป็นส่วนของการประมง ผมคิดว่าการสร้าง
สถานที่ประกอบการเราสามารถรองรับตรงนี้ได้ ถ้าเป็นกุ้งเป็นอะไรต่าง ๆ
ที่ทำห้อง เป็นน้ำให้เขาไปเก็บกักรวมกัน เพื่อผู้ไปพ่อค้าที่กดขี่ รวมกันผู้กักขาย
ที่กดขี่รวมกันผู้ต่อรองจากภาครัฐบาลเพื่อให้ได้วิ่งบนปรประมาลงไปดำเนินกิจกรรม
ในส่วนนี้เป็นการลดต้นทุนการผลิต สร้างโครงสร้างเป็นองค์กรมหภาคขึ้นมา
จากโครงสร้างตำบลเลือกเป็นอำเภอ อำเภอเลือกเป็นจังหวัด จังหวัด
เลือกเป็นภาคเอาเข้าสู่บอร์ดใหญ่ตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจ โครงสร้างเกษตรกร
ทุกจุดบวกกันเข้าไป รองนายกฯ กระทรวงทุกกระทรวง ๖ กระทรวงบวก
เข้าไปเป็นการจัดตั้งคณะกรรมการ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวง
พาณิชย์ไปหาสินค้าในตลาดต่างประเทศทำให้เขา ผมคิดว่าตรงนี้ส่วนหนึ่งอยาก
กราบเรียนท่านประธานว่า ในการร่างกฎหมายออกก้ำกึ่งของทุกกลุ่มชนกลุ่มใหญ่
ที่เดือดร้อนปากท้อง เศรษฐกิจ การบ้าน การค้า การเมือง ถ้าเราดูแล
การบ้านในส่วนนี้ เศรษฐกิจต่าง ๆ พ่อแม่หมดเงินกับลูก การศึกษาเงินไม่มี
ทุกบาททุกสตางค์พร้อมที่จะเป็นหนี้เป็นสินให้ลูก แม้แต่เงิน ธ.ก.ส.
เงินประกันชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ในกระบวนการการแก้ไขปัญหารากฐาน
เศรษฐกิจทั้งหมด แต่เป็นพื้นฐาน ผมแยกประเด็นออกมาเป็น ๒ ประเด็น
ท่านประธาน สำหรับกลุ่มคนกลุ่มบุคคลมีอยู่ ๒ จุดด้วยกันที่เราไม่ได้
แยกประเด็นออกมาอย่างชัดเจน ๑. กลุ่มที่ไม่มีจริง ๆ มีหนี้มีสิน และรอตายใช้หนี้

(การประชุมคำเินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กล่าวนำขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณเงินศรีรับ ไม่ทราบว่ามีน เกี่ยวข้องกับ รัฐธรรมนูญในหมวดไหนครับ

นายเงิน ไชยสีความงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : เกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมายที่ควรจะแก้ไขเพิ่มเติม เข้าไปให้ครบกระบวนการในการสร้างประโยชน์ให้เกษตรกร

ประธานรัฐสภา : กฎหมายรัฐธรรมนูญหรือว่ากฎหมายอย่างอื่น

นายเงิน ไชยสีความงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : กฎหมายรัฐธรรมนูญครับ เกี่ยวผมโยงไปครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เพราะผมฟังแล้วไม่ค่อยจะ เกี่ยวกับเรื่อง รัฐธรรมนูญ

นายเงิน ไชยสีความงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ผมแยกประเด็นออกเป็น ๒ จุดด้วยกัน ก็หมายถึงว่าการร่างกฎหมายเพื่อประโยชน์ของกลุ่มคนส่วนใหญ่ในประเทศ ๑. กลุ่มคนที่ไม่มี ๒. กลุ่มคนที่ไม่มี ผมหมายถึงว่าเราร่างกฎหมายต่าง ๆ เข้าไปมันเข้าไปสู่กลุ่มบุคคลที่ไม่พอเพียง มีความโลก อยู่ตรงนี้

ประธานรัฐสภา : เอาให้มันใกล้รัฐธรรมนูญหน่อยก็แล้วกัน ไม่เป็นไร หมวดไหนก็ได้ เอาให้มันใกล้ประเด็น

นายเงิน ไชยสีความงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ขอขอบคุณท่านประธาน ผมจะย่อเข้ามานิดหนึ่ง ก็หมายถึงว่าตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ในการดัดลัทธิตรงนี้ ดัดลัทธิที่มาของคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้ง ในโครงสร้างต่าง ๆ มันทำให้กระบวนการสิทธิและ เสรีภาพของคนส่วนใหญ่ ประมาณ ๕๐ กว่าล้าน และในโครงสร้างของพื้นล่างจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ส.ข. ส.ก. ส่วนใหญ่แล้วมีปริญญาประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเองในการดัดลัทธิตรงนี้

๒๓๓

ว ๔/๒๕๔๐ (ส. ๓)

อุษารัตน์ ๑๒๑/๑

และสิ่งหนึ่งที่ผมอยากให้มองภาพรวมและก็ประเด็นการเมืองหลัก ๆ ก็คือ ตามหมวดที่ ๗ จากมาตรา ๒๐๑ ถึงมาตรา ๒๐๕ ตรงนี้มันเป็นปัญหาณะครับท่าน มันเป็นภาพรวมหลัก ๆ ที่ถ้าเราไม่ดำเนินการแก้ไข ในภาคทฤษฎีค่อนข้างชัดเจน ใช้ได้ แต่ภาคปฏิบัติผมเกรงว่าถ้าเราเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซ่อมหลังจากที่ ส.ส. ไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว ถ้าได้ฝ่ายค้านเข้ามา ฝ่ายค้านไปวอกกับฝ่ายค้าน มีอยู่ในสภา เสถียรภาพในการทำงานเราจะทำอย่างไร ผมยกตัวอย่างเช่น ๒๐๑ เสียง กับ ๑๙๙ เสียง ส.ส. ไปเป็นรัฐมนตรี ๒๐ คน ปาร์ตี้ ลิสต์ เอาไป ๑๕ คน ๒๑ คนไปได้ฝ่ายค้านอีก ๒๑ คน เป็น ๒๒๐ คน ฝ่ายรัฐบาลเหลือ ๑๘๐ คน ฝ่ายค้านมีอยู่ในสภาเหลือ ๒๒๐ คน เราจะดำเนินการอย่างไร หรือจะเลือกมาเพื่อล้มรัฐบาล เสถียรภาพในการเมืองในด้านการพัฒนาด้านการเมืองของภาครัฐบาลมันจะต่อเนื่องอย่างไรบ้าง เพียงจุด ๆ เดียวกระทบกราบ เรียกว่าการเมืองเราไปประเมินเหมือนสิ่งอื่นลำบาก มันเหมือนกับเราจะเลือกรถสักคันหนึ่ง มีจุดนิดเดียวอยู่กระจะก้างหน้าแค่นั้นเอง ภาพรวม ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่จุดนิดเดียวมันติดอยู่ตรงกระจะก แต่ถ้ามันแตกมันแตกทั้งบานเลย แล้วรถขับไม่ได้รับการเมืองจะออกในแนวนี้ ผมกราบ เรียนท่านสมาชิกสภาว่า งฯ ด้วยครับ แล้วก็คยากได้รับคำตอบวันเนี้ด้วย เพราะว่ารอองมาตั้งแต่คุณจิตรได้สอบถามประมาณ ๒ อาทิตย์เศษ ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งคำถามประมาณ ๖ ครั้งด้วยกัน ผมก็มีคำถามอยู่ในใจ รอองอยู่เหมือนกันแต่ยังไม่ได้รับคำตอบ ผมกราบ เรียนให้ท่านสมาชิกสภาว่า งฯ ที่แจ้งด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : เทียมคุณมัน พิธินทชัย ครับ

นายมัน พิธินทชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) :

ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม มัน พิธินทชัย ส.ส. สมุทรปราการ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ยื่นคำขอลอภิปรายต่อท่านประธานในหัวข้อศาลรัฐธรรมนูญ เพราะผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญและก็ขอเวลาไว้เพียง ๑๕ นาที แต่พอไม่นานมานี้ก็มีท่านวุฒิสมาชิกซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ทางกฎหมายก็พูดไปบ้างแล้ว แล้วก็ท่าน สสร. ก็ได้ตอบไปบ้างแล้ว ก็คงจะไม่รบกวนเวลาของท่านมากนัก ก่อนจะเข้าถึงเรื่องที่ผมจะถามนั้น ผมขอกราบเรียนว่าได้มีการปฏิรูปการเมือง มีความคิดที่จะพัฒนาการเมืองมาในช่วง ๕ - ๖ ปีที่ผ่านมา ก็เท่าที่จำได้ในที่ ๒๕๓๗ ก็มีคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยซึ่งมีคุณหมอบุระเวส เวสสี เป็นประธาน ต่อมาในสมัย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ก็มีอาจารย์ชัมพล ศิลปอาชา เป็นประธานคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง แล้วก็ยังมี

ของ ฯพณฯ ประจวบ ไชยสาส์น จะเห็นว่าในสภานี้มีความพยายามที่จะปฏิรูป
การเมืองโดยการแต่งตั้งของรัฐบาลมาหลายครั้ง เป็นคณะกรรมการวิสามัญ
หมายความว่า ได้มีการเชิญบรรดาคณาจารย์ ท่านผู้รู้ทางนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์
เข้ามาร่วมเป็นกรรมการด้วย -----

และผมเองก็เป็นภรรยาที่อาศัยอยู่หลายคณะที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง ที่นั่ง
 อยู่ข้างบนนั้น ผมถือว่าหลาย ๆ ท่าน โดยเฉพาะนักกฎหมายมหาชนนั้นก็ได้เคย
 ถกเถียงได้ เคยมีความเห็นที่ขัดแย้งกัน แต่เมื่อเสร็จแล้ว เราก็ไปกินข้าวด้วยกัน
 คือความเห็นที่ขัดแย้งนั้นไม่ได้หมายความว่าเราถือว่า เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือใคร
 ถูกใครผิด แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายนั้นในขณะปฏิรูปการเมือง
 ส่วนใหญ่จะเป็นนักกฎหมายมหาชน ขณะเดียวกันก็มีนักกฎหมายคลาสสิก (Classic)
 ของอังกฤษอยู่ด้วย เราก็มีจุดยืนที่ต่างก็ค่อนข้างค้ำคัมภีร์ อย่างเช่นในเรื่องเกี่ยวกับ
 ส.ส. เป็นรัฐมนตรีหรือไม่ เราได้มีการถกเถียงกันมากทุกคณะที่มีมา และก่อนหน้า
 นั้นสภาวิจัยที่ทำกาวิเคราะห์อย่างนี้เกือบทุก ๆ เรื่องว่า เราจะปฏิรูปอย่างไร
 คณะกรรมการปฏิรูปการเมืองหรือว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหรือ สสร.
 ปัจจุบันนี้รับเอาความคิดความอ่านเหล่านี้มาบรรจุไว้ ซึ่งก็เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่
 ท่านเห็นอยู่ทุกวันนี้ แต่เกิดจากความคิดความอ่านของนักวิชาการ ๒ ฝ่ายที่ยัง
 ไม่มีข้อสรุปว่าอย่างไรดีต่อกัน ผมได้แย้งความเห็นไปว่า ถ้าหากใช้ระบบของ
 อังกฤษอยู่ คือการปกครองระบอบรัฐสภานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐมนตรีจะต้องเป็น
 ส.ส. ด้วย เป็นหลักการที่เราใช้มาตลอด ๖๐ กว่าปี และถ้าหากเปลี่ยนไปรูป
 อย่างที่เป็นในปัจจุบันนี้ ผมก็ยืนยันว่ามันจะไม่ทำให้เกิดผลประโยชน์ที่ดีอย่างหลาย ๆ
 ท่านได้พูดมาแล้ว เช่นว่า จะทำให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งไม่มีอำนาจบริหาร แต่คนที่
 ไม่ต้องเข้าสนามเลือกตั้งมีอำนาจบริหาร ก็แปลว่าคนที่ เป็น ส.ส. ก็ต้องเอาใจ
 ประชาชน ส่วนคนที่อยากเป็นรัฐมนตรีก็ตั้งเอาใจพรรค จึงจะได้เป็นรัฐมนตรี
 ซึ่งเป็นการผิดระบอบการปกครองหรือระบบของอังกฤษที่เรา เรียงกันมา ผมเคย
 เขียนไว้ด้วยว่า ความพยายามของคณะ สสร. เราเชื่อในความบริสุทธิ์ใจว่า
 ท่านอยากจะให้เป็นรูปปกครองแบบอาริสโตเครซี (Aristocracy) หรือผู้ที่มีความ
 รู้ความสามารถมาบริหารประเทศ แต่ผมก็แย้งไว้แล้วว่า ระบบนี้จะทำให้เกิด
 เกิดปาร์ตี้เครซี (Partycracy) หรือพรรคคณาธิปไตย คือพรรคเป็น
 ใหญ่ที่สุดที่จะ เลือกคนมาเป็นรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามมันออกมาเป็นรูปนี้แล้ว
 เราก็คงไม่มีอะไรที่จะไปตอบโต้ได้ใน เรื่องของหลักการอันหนึ่ง ซึ่งเป็นความ
 คิดเห็นของนักวิชาการ ๒ ฝ่ายนั่นเอง เพราะฉะนั้นจุดนี้ผมเชื่อว่าสมาชิกหลาย
 ท่านก็ได้กล่าวไปแล้ว ที่ผมกราบเรียนท่านประธานที่จะพูดวันนี้ก็คือว่า เรื่องศาล
 รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งผมก็เห็นความขัดแย้งกันอย่างชัดเจนในวัน
 ระหว่งนักกฎหมายคลาสสิกกับนักกฎหมายมหาชนทางคำภาคพื้นทวีปยุโรป พูดถึง
 ศาลรัฐธรรมนูญ เราก็ต้องศึกษา ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการ

ปกครอง ๓๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เราเปลี่ยนสภาวะของรัฐบาลและสภาเป็นผู้มีอำนาจ
 สูงสุด ทางตำราเขาเรียกว่า สูปรีเมซี ออฟ พาร์เลียเมนต์ (Supremacy of
 parliament) จะไม่มีการยอมให้ตั้งศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการรัฐธรรมนูญ
 เป็นอันขาด เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าจนถึงปี ๒๕๕๕ จะไม่มีศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการ
 รัฐธรรมนูญ รัฐสภาจะเป็นผู้ตีความทุก ๆ อย่างเมื่อเกิดปัญหาของรัฐธรรมนูญขึ้น
 ต่อมาเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เสร็จสิ้น มีการจับตัวอาชญากรสงครามโลก
 ซึ่งมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม และคณะ รัฐสภาได้ออกกฎหมายอาชญากรสงครามโลก
 ด้วยจุดประสงค์ที่จะถือว่า กฎหมายของรัฐสภานั้นจะต้องเอาพวกนี้เข้าคุกให้ได้
 ปราบกฏว่าศาลฎีกาได้ตัดสินว่าเป็นกฎหมายย้อนหลัง-----

เมื่อเป็นกฎหมายย้อนหลัง หลักกฎหมายอังกฤษบอกชัดเจนว่าใช้บังคับไม่ได้
 ก็ยกฟ้องจำเลยหมด ตั้งแต่นั้นมารัฐสภาเกิดความไม่แน่ใจแล้วว่า ทำไมศาล
 ยุติธรรม ศาลฎีกาจึงตัดสินขัดกับความรู้อีกของรัฐสภา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ จึงมี
 การแต่งตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้น เพื่อคอยตีความ แต่ว่าที่อยู่ในวงของงาน
 รัฐสภา หลังจากปี ๒๕๔๙ มาจนถึงปัจจุบัน มีรัฐธรรมนูญอีก ๗ ฉบับ มีตุลาการ
 รัฐธรรมนูญหมด ซึ่งคณะร่างฯ สสร. ซึ่งเป็นนักกฎหมายมหาชนก็ได้อธิบายกับ
 พวกเราเหมือนกันว่า พัฒนาการของศาลรัฐธรรมนูญนั้นน่าจะขยายกว้างขึ้น
 น่าจะมีขอบเขตกว้างขึ้น เลขทุก ๆ ครั้งก็เริ่มจะค่อย ๆ มีอำนาจมากขึ้น
 แต่ให้คำว่าการตุลาการ ท่านจำไว้ในอดีตหนึ่งว่า ตุลาการเดี๋ยวนี้ใช้คำว่าศาลแล้ว
 เดี่ยวผมจะอธิบายต่อไปว่าเปลี่ยนมาอย่างไร เมื่อเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญใน
 พอดีกระบวนการ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๘ ก็ให้สิทธิมากขึ้นอีก
 เพราะว่าถือว่าถ้าหากดำเนินในสภาจะเกิดเหตุการณ์ทางรัฐสภา เวลาจะ
 ศึกษาม ส.ส. ขาดคุณสมบัติหรือไม่ รัฐมนตรีขาดคุณสมบัติหรือไม่ รัฐสภา
 มักจะเข้าข้างพวกตัวเอง เพราะฉะนั้นความคิดเห็นของกฎหมายนักกฎหมาย
 มหาชนจึงกว้างขวางขึ้น ทำให้หรรอบคลุมได้ทุกอย่าง แต่ก็ยังมีความจำกัด
 อย่างที่ท่าน สสร. พงศ์เทพ เทพกาญจนา ทอดก้อยที่เล่าขานมาได้กรุณาอธิบายว่า
 ปัจจุบันนี้เราก็มีกฎหมายให้อำนาจตุลาการรัฐธรรมนูญ ๖ ประการ ซึ่งก็เกี่ยว
 เกี่ยวพันพอสมควรอยู่ในเรื่องของรัฐสภา ๖ ประการ ท่านประธานคณะ
 มาตราว่าเราได้ฟังเราได้เห็น ๒ ข้างชัดเจน ท่านอาจารย์สสร.เสรี
 ไกรจิตติ ทอประธานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ท่านบอกผิดกฎหมายอังกฤษผิดหลัก
 กฎหมายคลาสสิกของอังกฤษ เพราะว่ามันเป็นศาลไปเสียแล้ว มันมีอำนาจหนึ่ง
 ขึ้นมาในรัฐธรรมนูญนี้ และมีอำนาจสูงกว่า ๓ ท่านาจตติปไตย ถ้าท่านจะเปิด
 ร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๘ ดู ผมขออนุญาตนิดเดียวมาตรา ๒๖๘ บอกว่า
 อันนี้ไม่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเดิม คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็น
 เด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ แปลว่า
 สูงกว่า ท่านบอกทำไมสูงกว่าไม่รู้จะพูดอย่างไรแล้ว เพราะในนี้บอกว่าสูงกว่า
 ึ่งมาตราปัจจุบัน มาตรา ๒๐๙ บอกว่า คำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญ
 ให้ถือเป็นเด็ดขาดและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งหมายความว่า
 ถ้าศาลตัดสินเห็นเด็ดขาดในศาลยุติธรรมแล้ว คำวินิจฉัยของตุลาการ
 รัฐธรรมนูญนั้นก็ไม่มีผลบังคับ แต่อันใหม่นี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
 ให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ

๒๔๔

ร ๘/๒๕๕๐ (ส. ๓)

กศนที่ ๑๒๓/๒

ตั้งตีความบทต่างตีกันว่าต้องสูงกว่า สูงกว่าอย่างไร ท่านอาจารย์สรรเสริญ
ได้อธิบายไปแล้วว่า ในร่างรัฐธรรมนูญปัจจุบันนั้น สมมติว่ากฎหมายชำน ๓ สภา
ไปแล้ว โดยปกติถ้าหากจะมี ส.ส. หรือ ส.ว. คิดจะให้ตีตรา ต้องใช้อัตราส่วน
ถึง ๑ ใน ๕ แต่อันใหม่นี้แค่ ๑ ใน ๑๐ ก็แสดงว่าค่านาจที่จะเข้ามาสู่ศาล
รัฐธรรมนูญที่จะตีความและยกขึ้นเด็ดขาดนั้นก็ตั้งอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ
ไปแล้ว และท่านประธานได้รับ ที่น่ากลัวไปกว่านั้นคือ มาตรา ๒๗ อันว่าด้วย
สิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทย รัฐธรรมนูญปัจจุบันมีมาตราที่เกี่ยวข้อง
ไว้สองที่ ๓๑ มาตรา แต่ฉบับใหม่เพิ่มขึ้นอีก ๑๐ กว่ามาตรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ตี
เพราะว่ามีสิทธิเสรีภาพอะไรเพิ่มขึ้นอีก -----

- ๑๒๔/๑

แต่ว่าท่านต้องเข้าใจอีก ว่ามาตรา ๒๗ ถ้าผมจำไม่ผิดมาตรา ๒๗ บัญญัติ
 อย่างนี้ครับ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย
 หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา
 คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย
 การไว้ซึ่งบังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง หมายความว่าในหมวด
 สิทธิ เสรีภาพซึ่งประชาชนจะได้รับอย่างมากมายนี้จะขึ้นอยู่กับศาลรัฐธรรมนูญที่จะ
 วินิจฉัย แม้แต่ศาลยุติธรรมก็ไม่สามารถจะลบล้างคำวินิจฉัยนี้ได้ เพราะบอกว่า
 ต้องผูกพัน ผมยกตัวอย่าง เอากันว่า เรื่องน้ำท่วม น้ำท่วมที่ชุมพรของท่านศิริศักดิ์
 อ่อนละมัย ผมไม่ทราบพื้นที่แต่มีคนที่ผม บอกให้ผมฟังว่าชุมพรนั้นมันเป็นแอ่ง
 โดยเฉพาะอำเภอเมือง ทุกปีจะมีน้ำท่วม ๓ ครั้ง คือน้ำจากเทือกเขาตะนาวศรี
 ยี่น้ท่วมถึง ๓ เมตร ค่าเสียหาย ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถ้ารัฐบาลจะสร้างเขื่อน
 ๑,๒๐๐ ล้านบาท สร้างได้และจะไม่มีน้ำท่วมอีกเลย ไม่ใช่เขื่อนครับ ประทานโทษ
 อย่างเก็บน้ำ อันนี้จะเกิดปัญหาขึ้นกับสิทธิชุมชน ผมไม่ได้ขัดแย้ง แต่ถ้าเป็นอย่างนี้
 มันก็ไปสู่วิธีการที่ขาดของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้รับ
 อำนาจเพิ่มขึ้นอย่างมากมาในการที่จะตีความเรื่องสิทธิ เสรีภาพของ
 ประชาชนด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านประธานครับ มันก็เข้าสู่หลักกฎหมายอีกแล้วว่า
 ศาลรัฐธรรมนูญนี้เป็นศาลหรือเปล่า ถ้าเป็นศาลมันก็ต้องเป็นศาล เพราะ
 มาตราอื่น ๆ ที่ผมจะได้ทราบ เรียนต่อไปนั้นมันไม่ใช่เป็นคณะตุลาการแล้ว
 มันเป็นศาล หมายความว่าศาล ศาลา ยายมี ยายมาไปฟ้องได้ มีสำนักตุลาการ
 รับเรื่อง มีเงินเดือน ศาลรัฐธรรมนูญที่มี ๑๕ คน ๑๕ ท่านนั้นมาจากไหน
 ท่านลองไปเปิดอ่านดูแล้วกันว่ามาอย่างไร เพราะท่านอาจารย์สรรเสริญ
 ไปได้ฮิบายไปหมดแล้ว เมื่อ ๑๕ ท่านจะเป็นผู้ทำงานทางศาลทั้งหมด
 ในการที่จะดำเนินการคดีตัดสินวินิจฉัย โดยศาลยุติธรรมไม่มีสิทธิที่จะ
 ดำเนินการได้ แต่ในปัจจุบันนี้ตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ใครที่มีปัญหาเรื่อง
 ขัดแย้งรัฐธรรมนูญ เอกชนหรือบุคคลก็ต้องไปฟ้องศาลธรรมดาก่อน จนกระทั่ง
 ถึงศาลฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าคดีนี้น่าจะเป็นเรื่องปัญหาตีความรัฐธรรมนูญ
 จึงส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญ เห็นไหมครับ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ค่อยมีงานทำมาก
 แต่อันใหม่นี้ด้วยรัฐธรรมนูญนี้ ศาลรัฐธรรมนูญก็คือศาลอีกอันหนึ่ง ถ้าผมจะตีความ
 ผิดหรือถูกไม่ทราบ แต่ผมคิดว่าผมตีความอย่างนี้ใช่ เป็นศาลแน่นอน มิฉะนั้น
 จะไม่เปลี่ยนคำว่า ตุลาการ เป็นคำว่า ศาล เมื่อเป็นศาลก็เข้าสู่หลักกฎหมายทั่วไป

อย่าไปคิดว่าหลักกฎหมายดังกฤษฎหรือหลักกฎหมายภาคพื้นทวีปเลย มันก็ขึ้นอยู่กับ
หลักการที่ว่า เป็นศาลนั้นควรจะเป็นจุดีเซียล รีวิว หรือเปล่า หมายความว่า
ควรจะมี ๑ หรือ ๒ หรือเปล่า สุภาษีศรีเสียบอกอย่างนี้ครับ อีเว่น มิ่งกี้
พอร์ พรอม เดอะ ทรี (Even monkey for from the tree) แม้สิ่งยัง
ตกจากต้นไม้ คนละไม้พลาดบ้างหรือ ศาลยุติธรรมทั่วไปจึงได้มีสิ่ง ๗ ศาล

ประธานรัฐสภา : ก็หลายคนครับยกมือตั้งแต่เช้า มากกว่า
๓ ชั่วโมงก็มี ก็คงจะดูตามพรรคต่าง ๆ ตามสัดส่วน

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
พรรคประชาธิปัตย์วันนี้ได้คัดค้านข้างจะนัดย ทลคมควิบทำนประกาน

ประธานรัฐสภา : พรรคประชาธิปัตย์นี้ะครับ ๑, ๓, ๓, ๔
๔ ทำนแล้วควิบ เทำกับพรรคความหวังใหม่ เข็ญควิบทำนอาจารย์เอนก

นายเอนก สิทธิประศาสน์ (สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
กราบเรียนทำนประธานรัฐสภาที่เคารพ และทำนสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติที่
เคารพทุกทำน กัดนที่ผมจะชี้แจงต่อไปขออนุญาตชี้แจงว่า ทั้งหมดได้พยายาม
รวบรวมประมผลคำถามต่าง ๆ ที่ทำนยังข้องใจอยู่ไว้ทั้งหมด ๕ ประการ
ด้วยกัน

ประการที่ ๑ คือ เรื่องที่สงสัยกันว่า คำว่า ลงค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ยังคงความเป็นอยู่ในราชการหรือเปล่า ดันนั้นต้องตัดบทตรงนี้ก่อน
ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะหายไปเลยเป็นโมฆะไปเลยทั้งหมด

ประการที่ ๒ นั้นที่เกี่ยวข้องกับการตีความกันว่า ราชการส่วน
ภูมิภาคตั้งอยู่หรือเปล่า นั้นคือกล่าวความรวมไปถึงว่า เมื่อใช้รัฐธรรมนุญนี้แล้ว
ตั้งเปลี่ยนแปลงเป็นการ เล็ดกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมดหรือเปล่าคะโร
ต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งเป็นข้อวิตกของหลายทำนอยู่

และในบางกรณีพิเศษก็มีเพียงศาลเดียว แต่เมื่อสภาพของศาลรัฐธรรมนูญในรัฐธรรมนูญใหม่นี้ไม่ใช่ตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยิ่งตั้งจากต้นไม่ได้ ท่านคิดอย่างไรว่าคำพิพากษาอย่างกรณีที่ผมยกขึ้นมา อย่างเช่นนี้ท้าวทุมพธร การตัดสินท่านจะให้คณะเดียว ผู้เดียวตัดสินนั้นจะถูกต้องหรือไม่ ถ้าท่านชี้แจงได้ชัดเจนว่า อันนี้ไม่ใช่ศาล ไม่มีเงินเดือนประจำ ไม่มีอะไร มันก็มีในมาตราที่บอกว่ามีงบประมาณของตัวเอง การที่มีงบประมาณของตัวเอง มีหน่วยราชการของตัวเอง มาตรา ๒๗๐ มีเลขาธิการ มีงบประมาณเอง ก็แสดงว่าเป็นศาล ศาลนี้จะชุกอยู่ข้าง ร่างพระราชบัญญัติตัว ๆ ไปให้ ๑ ใน ๑๐ คือมาแต่ ๑ ใน ๑๐ อำนาจก็ไปอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาความแล้ว กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแต่ ๒๐ คน เพราะฉะนั้นที่ท่านหวังว่าจะไปก็ กฎหมายกันต่อไป เพียง ๒๐ คนขึ้นไปก็เข้าพิจารณาต้องหยุดหมด ตกลงเข้าสู่ในม็อดศาลรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะมีคำวินิจฉัย หรือเป็นคำพิพากษากลับมา อันนี้แหละที่ผมเป็นห่วง และคิดว่าอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญนั้นอยู่สูงแน่นอน ประเด็นนี้ถ้าหากท่าน สสร. ชี้แจงว่ามันไม่ใช่ แต่เราก็พูดกันมาหลายครั้ง เพราะเราอยู่ในคณะกรรมการด้วยกันมา และก็มีความเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่ว่าไม่ได้ขัดแย้ง ไม่ได้โกรธเคืองกัน เป็นสิ่งที่เราถือคารากันคนละหลัก เพราะฉะนั้นการเสนอกฎหมายอะไรต่าง ๆ ที่ร้ายที่สุดที่อันตรายมากที่สุดก็เกี่ยวกับศาลวินิจฉัยอย่างไรแล้ว ถ้าหากมีศาลรัฐธรรมนูญตัดสิน คำวินิจฉัยนั้นใช้ไม่ได้ ต้องเป็นคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายสภาออกไปแล้วปกติมันก็จะไปลงพระปรมาภิไธย อาจจะต้องผ่านคณะองคมนตรีตรวจดูแล แต่เดี๋ยวนี้ถ้ามีแค่ตามกฎหมายใหม่ ๑ ใน ๑๐ คือ ๕๐ คน อำนาจก็อยู่ในมือศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่ผมก็อาจจะขอพูดในที่นี้ก่อน เพราะได้เรียนท่านไว้แล้วว่าอาจจะขอพูดเฉพาะเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ คบข้างไรก็ตามประชาธิปไตยนั้นก็คือการปกครองโดยเสียงข้างมาก พรรคประชาชนไทยก็อยากจะ เป็นเสียงข้างน้อย เพื่อให้เห็นว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น เรามีความเห็น มีความรู้สึกขัดแย้งกันได้ แต่ความขัดแย้งเหล่านั้นมันอยู่ในกรอบของความเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นก็โปรดเห็นใจด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายสุวัชร พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ทุมพธร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดเดียว ไม่ทราบว่ามีผมกี่คน ๓ ชั่วโมงแล้วมีโลกาสจะได้อภิปรายไหม

ประการที่ ๓ นั้นการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองท้องถิ่น มีคำกล่าวบางท่านว่า ถ้ากระจายมากเกินไปแล้วจะเป็นเหตุให้รัฐแตกเป็นเสี่ยง ๆ อะไรท่านองนี่ นั้นเป็นประการที่ ๓

ประการที่ ๔ คือปัญหาที่ท่านกำหนด ผู้ใหญ่บ้านต้องเปลื้องเรี่ยว เปลื้องแรงเดินทางกันมา แล้วก็เดินทางกลับไปแล้วโดยเรียบร้อย ท่านก็กังวล ฟังคำตอบอยู่เช่นเดียวกัน

ประการที่ ๕ ได้มีการกล่าวพาดพิงถึงเรื่องการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าควรจะทำอย่างไรให้ชัดเจน ขอคำอธิบายที่กระจ่างขึ้น ว่าท้องถิ่นควรจะมีบทบาทอย่างไรแค่ไหน ก่อนที่จะไปถึงคำอธิบายทั้ง ๕ ประการนี้ กระผมขออนุญาตชี้แจงก่อนนะครับว่า ถ้าหากว่าพูดถึงการปกครองส่วนท้องถิ่น มันก็เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยเรา ซึ่งมีพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นเป็นหลักอยู่แล้ว แล้วมีราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมาย อันนั้น แต่ในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาแล้วหลายฉบับ รวมทั้งฉบับปัจจุบันด้วย ไม่มีที่ใดที่เขียนไว้ถึงเรื่องราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นคำว่าไม่ต้องระบุไว้ อย่างเช่นชื่อเป็นห่วงของท่านสมาชิกบางท่านที่ได้เป็นห่วงอยู่ จึงน่าจะไม่ต้องเป็นห่วงแล้ว การที่ใช้คำว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ความจริงนั้น ความหมายชัดเจนครับว่า ท้องถิ่นนั้นอยู่ทางฝ่ายบริหารแน่นอนครับ เป็นองค์การปกครองฝ่ายบริหารอยู่แล้ว ควบคู่ไปกับการมีองค์การปกครองส่วนกลาง แล้วก็ องค์การปกครองส่วนภูมิภาค นั้นเป็นเหตุผลประการที่ ๒ นะครับ ประการที่ ๓ นั้น ในมาตรา ๒๘๓ วาระสองนั้นก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่า รัฐจะต้องกำกับดูแลท้องถิ่น คำว่ารัฐในที่นี้ก็คือประกอบไปด้วยราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ต้องเป็นผู้กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นนั่นเอง เพราะฉะนั้นประการแรก ข้อเสนออันนี้คงจะพอผ่านทันไปได้ครับ ประการที่ ๒ นั้นเกี่ยวข้องกับราชการบริหารส่วนภูมิภาคว่า ยังคงอยู่หรือเปล่า ที่ท่านเป็นห่วงกันหลายท่าน ผมคิดว่าใน มาตรา ๘๘ นั้น ซึ่งอยู่ในหมวดแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ท่านอ่านแล้วคงเกิดความวิตกตรงนี้ครับ ว่าการกระจายอำนาจนั้นต้องคำนึงถึงเรื่องการปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ถ้าท่านไปอ่านมาตรานั้นมาตราเดียว ก็คงจะไม่เพียงพอ มันยังมีบทบัญญัติกำหนดไว้ในหมวด ๘ ที่ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่มาตรา ๘๘๒ ถึงมาตรา ๘๙๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๘๘๒ นั้น

ที่อยู่ภายใต้มาตรา ๑ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และมาตรา ๒๘๓ วรรคสอง ที่กล่าวถึงการกำกับดูแล ซึ่งทั้งหมดนี้จะเห็นว่าราชการส่วนภูมิภาคนั้นยังคงต้อง มีต่อไป ยังไม่มีปัญหา ประการที่ ๒ เพื่อที่จะคลี่คลายความสงสัยในข้อนี้ ถ้าเรา จะดูมาตรา ๗๘ เมื่อเทียบกับมาตราที่เหลือที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องการปกครองท้องถิ่น คือมาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๙๐ นั้น มาตรา ๗๘ นั้นเป็นเพียงแนวนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐ ซึ่งก็มีมาตรา ๘๘ ในหมวดเดียวกันกล่าวว่า ให้ถือเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะมีกลไกเพื่อให้มาตรา ๗๘ เป็นจริงเป็นจังขึ้น โดยในมาตรา ๘๘ วรรคสอง แล้วก็ตาม แต่ว่าตัวที่เป็นหลักจริง ๆ นั้นก็คือมาตรา ๒๘๒ และ มาตรา ๒๙๐ อยู่นั่นเองครับ ในประการที่ ๓ นั้น มาตรา ๗๘ บัญญัติว่า รัฐต้อง พัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึง เจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น แต่อันนี้ไม่ได้หมายความว่า การเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่เพียงอย่างเดียวจะครบ ถ้าจะตีความอย่างนั้นก็ได้แต่ต้อง ดูอนาคต ความจริงนั้นอาจจะหมายความว่าจังหวัดในอนาคตจะพัฒนาเป็นองค์การ บริหารส่วนจังหวัดที่มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง และก็ยังคงมีราชการส่วนภูมิภาคไว้ก็ได้ ซึ่งอันนั้นเป็นเรื่องอนาคตเช่นเดียวกัน และเป็น เรื่องความต้องการของประชาชน ความต้องการของรัฐสภา และ ความต้องการของรัฐบาลด้วย

ประการที่ ๒ นั้นจังหวัดในอนาคตจะพัฒนาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอ้อมก็ได้ แต่ยังคงมีราชการส่วนภูมิภาคไว้ และในประการที่ ๓ ถ้าหากเป็นจุดสูงสุดซึ่งในทางปฏิบัตินั้นท่านต้องคิดว่าที่ว่าจะจะเป็นไปได้แค่ไหน เป็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรงก็อาจเป็นไปได้ ทั้ง ๓ ประการเป็นข้อที่สันนิษฐานว่าเป็นไปได้ทั้ง ๓ ประการ แต่ถ้าจะเป็นไปได้ในประการใดประการหนึ่งนั้นทั้งหมดขึ้นกับนโยบายของรัฐบาล ขึ้นกับเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และที่สำคัญนั้นจะต้องมีกฎหมายรับรองออกมา ถ้าไม่มีกฎหมายรองรับแล้วสิ่งที่บัญญัติไว้ก็ยังไม่เป็นจริงเป็นจริงอะไรขึ้นมา ในประการที่ ๔ นั้น ถ้าหากสมมุติว่ามีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือจะเรียกตำแหน่งนั้นเป็นอื่นใดอย่างไรก็ตามขึ้นมาในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ผมเขียนตรง ๆ อย่างกรุงเทพมหานคร เดิมก็เป็นจังหวัดพระนคร - ธนบุรี สืบเนื่องมาจากการเป็นคนละจังหวัดด้วยซ้ำไป เป็นพระนครกับธนบุรีแล้วก็รวมกันมาเป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นพระนคร - ธนบุรี ในที่สุดก็ออกมาเป็นกรุงเทพมหานคร วันนั้นก็ผ่านกันเมื่อปี ๒๕๑๗ ปี ๒๕๑๘ ต่อเนื่องกันกรุงเทพมหานครก็คลอออกมา ก็เป็นความต้องการเกือบเป็นเอกฉันท์ของสภาขณะนั้นในที่นี้ครับ นอกจากนั้นยังมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่เรามาพิจารณากันในต่างประเทศหลายประเทศจะเป็นญี่ปุ่นก็ตาม จะเป็นอังกฤษก็ตาม อันนั้นเขาไม่มีราชการบริหารส่วนภูมิภาค เขาไม่มีครับ แต่เขาก็เป็นประเทศเป็นรัฐเดี่ยว แล้วก็ไม่มีแยกแต่แยกสาย ๆ ของเรา คือมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ที่นี่ผมอธิบายทั้งหมดนี้หมายความว่า พยายามเทียบกับต่างประเทศ เช่นเดียวกัน ไม่ได้หมายความว่าเราต้องเป็นไปตามนั้นทั้งหมด ประการที่ ๓ นั้นคือปัญหาเรื่องที่มีท่านหลายท่านข้องใจว่า ถ้ามีการกระจายอำนาจมาก ๆ เข้าไปแล้วจะทำให้รัฐแตกเป็นเสี่ยง ๆ หรือจะกลายเป็นสาธารณรัฐหรือสหพันธรัฐหรืออะไรก็แล้วแต่ แล้วแต่จะคิดกันไปก็อยากจะเรียนว่าการกระจายอำนาจในหมวด ๕ นั้นมุ่งปรับปรุง ประการแรกทีเดียว คืออำนาจหน้าที่และการคลังท้องถิ่น ซึ่งอันนี้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ชัดเจน ในเรื่องตามมาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๐ ประการที่ ๒ นั้นองค์กรของท้องถิ่นตามมาตรา ๒๘๕ ประการที่ ๓ นั้นการมีส่วนร่วมโดยตรงของคนในท้องถิ่น ประการที่ ๔ การบริหารงานบุคคลในท้องถิ่นตามมาตรา ๒๘๘ ซึ่งอันนี้เป็นเสี่ยงที่ประชาชนเรียกร้องกันมานานแล้ว

๒๕๒

ร ๘/๒๕๔๐ (ส. ๒)

วิรุทัย ๑๒๗/๒

แต่อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจดังกล่าวข้างต้นที่กระผมเพิ่งเรียนไป
เมื่อครั้ง นี้ ก็จะไม่ทำให้ประเทศไทยนั้นแตกแยก เป็นเสี่ยง ๆ แต่ประการใด
แน่นอนที่สุด เพราะว่าตามมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๑ ดังที่ผมได้กราบเรียน
ไว้เบื้องต้นแล้วนั้น ก็ยังคงเป็นหลักสำคัญไว้ว่าจะไปกระทบกระเทือนถึงหลัก
ใน ๒ มาตราที่ไม่ได้ นั่นคือความเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกัน แบ่งแยก
มิได้ นอกจากนั้นตามมาตรา ๒๘๓ วรรคสอง นั้นได้กล่าวถึงเรื่องการกระจาย
อำนาจนั้นยังต้องอยู่ในความกำกับดูแลของรัฐ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าก็คงตั้งแต่
มีกฎหมายหลักไว้ แล้วก็ มีรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลราชการบริหารส่วนกลาง
กำกับดูแลและราชการบริหารส่วนภูมิภาคดูแลอยู่ -----

-- ๑๒๘/๑

ในประการสำคัญ การกระจายอำนาจซึ่งกล่าวไว้ในหมวดที่ว่าด้วยภาพปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีมาตราอื่น ๆ อีกหลายมาตราจริง ๆ ที่ได้กำกับไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการเข้าใจผิดหรือปฏิบัติผิดพลาด อย่างในมาตรา ๒๘๑ ว่าด้วยการตั้งองค์รปกครองท้องถิ่นนั้น และกัมาตรา ๒๘๘ วรรคสอง ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์รปกครองท้องถิ่นไว้ชัดเจน นอกจากนี้แม้กล่าวถึง

ระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่นด้วยกันนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไรอีกด้วย

มาตรา ๒๘๘ วรรคหก ซึ่งอันนี้จะกล่าวถึงผู้บริหารท้องถิ่น และคณะผู้บริหารท้องถิ่น ก็เห็นไว้บอกไว้ไม่ให้ใช้คำว่าสภากร ไม่ใช่ใช้พินิจทางอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้

เดี่ยจะกล่าวเพิ่มเติ่มสัก เล็กน้อยว่าอันนี้จะกระทบกระเทือนถึง เรื่องก้ำก้ำกัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหลาย ซึ่งหลายก้ำก้ำก็ปฏิบัติกันอยู่ขณะนี้ ซึ่งกระผมจะขอคัด

ไปยกคำในหัวข้อที่ ๕ ถัดไปก็เป็นเรื่องมาตรา ๒๘๖ วรรคหนึ่ง ไปกล่าวถึงให้สิทธิประชาชนที่ว่าถ้าในท้องถิ่นนั้นน้อยกว่า ๓ ใน ๕ สามารถยกเลิกสิ่งให้สมาชิก

หรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้นตำแหน่งได้ ต่อไปมาตรา ๒๘๗ วรรคสาม ก็กล่าวถึงว่า และมีอำนาจที่จะทำตั้งข้อสงสัยไว้ว่า ถ้าหากว่ามีผู้วิสัยในการเลือกตั้งของท้องถิ่นใด

รวมตัวกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ก็เข้าที่กันเสนอประชาชนแล้วก็สามารถยกเลิกผู้มีสิทธิท้องถิ่นได้ มาตรา ๒๘๘ วรรคหนึ่งกับวรรคสาม ได้กล่าวถึงเรื่องการแต่งตั้ง

การพ้นการเลือกตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ และกัมาตรา ๒๘๙ วรรคสอง ศึกษารจัดการศึกษานนกรมการศึกษาลึ่ต่าง ๆ และมาตรา ๒๙๐ วรรคหนึ่งและ

วรรคสอง อันนี้เป็น เรื่องใหญ่ในเรื่องเกี่ยวกับกาสร้างเสริมการรักษาคูณภาพ สิ่งแวดล้อม ซึ่งกระผมจะเอาไปกล่าวในรายละเอียดอีกสักครู่ใหญ่ในหัวข้อที่ ๕

ทั้งหมดนี้ต้องมีกฎหมายทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าอำนาจรัฐธรรมนุญฉบับนี้แล้ว เอาไปปฏิบัติทันทีหาได้ ต่อไปขออนุญาตกล่าวถึง เรื่องปัญหาของก้ำก้ำกัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหลาย อันนี้ขอเขียนสั้นสั้นว่าผมก็เคยรับราชการในส่วนภูมิภาค

มาเห็นนานแสนนาน ตั้งแต่เป็นปลัดตำบล เป็นปลัดจังหวัด เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และกัรับราชการในกระทรวงมหาดไทยมาอีก ทั้งตำแหน่งรองกับดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการปกครอง รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย ครั้งสุดท้ายก็ได้มารับตำแหน่งทางด้านเป็นที่ราชการการเมื่ออีกด้วผลคู่ระยะหนึ่ง กระผมมีความสำนึกในบุญคุณของก้ำก้ำกัน ผู้ใหญ่บ้าน รู้ความสำคัญค่าก้ำก้ำกัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นพิเศษ ตั้งแต่ผมออกไปเผชิญกับชีวิตในชนบทในฐานะปลัดตำบลแล้ว ไปไหนก็หาไปโดดเดี่ยว ไม่มีรถ ไม่มีเรือ เดินบ้าง บางครั้งขี่ม้าไป-----

ก็ได้อาศัยทั้งท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ ท่านท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านหลายท่าน รวมทั้งท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไว้ ไม่มีผิดจากข้อเท็จจริงเลยครับ เป็นความเป็นจริงทุกประการ แต่ท่านทั้งหลายครับ ก่อนนี้โดยเจตนาารมณ์ของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมา เป็นสิ่งที่เราได้กำหนดไว้ไว้ในเจตนาารมณ์ของรัฐธรรมนูญนี้แล้วหลาย ๆ ประการทีเดียว ท่านจะเห็นได้ว่าขณะนี้แม้กระทั่งการปกครองท้องถิ่นบางรูปยังมีข้าราชการเป็นฝ่ายบริหารอยู่หรือบางรูปก็เขียนไว้แบบมีเงื่อนไขว่า ถ้ารายได้ไม่ถึงถึงก็ยังคงความเป็นผู้บริหารอยู่ ถ้ามีรายได้ถึงขนาดนั้น ๆ ก็ให้มาจากการเลือกตั้งล้วน อย่างเช่นสุขาภิบาล เป็นต้น อันนี้ก็ เป็นเจตนาที่ดีว่าไปตามลำดับขั้น แต่โดยรวมแล้วขั้นสุดท้ายจะระบุถึงเรื่องว่า คนคนเดียวกันนั้นไม่ควรจะดำรงตำแหน่ง ๒ ตำแหน่ง ในขณะที่ที่มีปรากฏไว้แม้กระทั่งนอกเรื่องการปกครองท้องถิ่นก็ตาม อย่าง ส.ส. ที่เราห้ามเป็นรัฐมนตรีไว้ ถ้าเกินก็ต้องลาออก แล้ว ส.ส. ก็จะเป็นวุฒิว ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ และก็ห้ามสมาชิกสภาเทศบาลเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ความจริงนั้นท่านหรือผู้ใหญ่บ้านถ้าจะอยู่ใน อบต. แล้วท่านจะสวมหมวกหลายใบมากทีเดียว ถ้าผมจะกล่าวให้ท่านฟังแล้วท่านจะรู้สึก ว่า เอ๊ะ อย่างนั้น เขียวหรือ คือประการที่ ๑ ถ้าท่านเข้ามาตามเดิมตามที่ไม่มีมีการแก้ไขอะไรเลยตามรัฐธรรมนูญนี้ ท่านก็เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าน เป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และท่านก็ยังคงเป็นกำนันอยู่ด้วย และตามกฎหมายลักษณะการปกครองท้องถิ่น ท่านมาจากผู้ใหญ่บ้าน ท่านยังคงเป็นผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านของท่านด้วย นอกจากดูแลทั้งตำบลในฐานะกำนันแล้ว และที่ไหนเป็นเขตสุขาภิบาลท่านเป็นกรรมการอีกด้วย ก็เหมือนหนุมานไม่มีผิดเลย บทบาทอันนี้ก็คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องแบ่งแยกกันแล้ว อันไหนที่เป็นเรื่องของการปกครองภูมิภาค อันไหนเป็นเรื่องของการปกครองท้องถิ่น อย่างไรก็ตามเมื่อก็มีบางท่านท่านได้กล่าวว่า เรื่องบทบาทเวลา อันนี้ผมก็ไม่อยากให้มียาวออกไป เอาสั้น ๆ ว่าขณะนี้ได้มีบทบาทเวลาซึ่ง เอื้ออำนวยประโยชน์ตามสมควรแก่ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งอันนี้ก็อยู่ในมาตรา ๒๕๕ ทั้งวรรคหก วรรคเจ็ด ได้เขียนไว้เรียบร้อยแล้ว คือถ้าดูตามบทเฉพาะกาลจะเห็นว่า-----

ในมาตรา ๓๓๕ วรรคเจ็ด บอกว่า มิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕๕ วรรคสองและ วรรคสาม มาใช้บังคับกับสมาชิกหรือผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิกหรือผู้บริหารโดยตำแหน่ง และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกซึ่งมาจากกาเลือกตั้งของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ถ้ายังไม่ครบวาระของการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ยังเป็นได้อยู่เนะครับ นอกจากนั้นสมมุติว่าครบวาระกันหมดแล้วหรือตำบลไหน องค์การบริหารส่วนตำบลไหนครบวาระไปแล้ว สิ่งที่ท่านจะทำได้นะครับ ท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านใดที่มีความประสงค์จะมาทำหน้าที่นี้ ท่านก็สามารถทำได้ ขณะนั้นะครับถ้าปัจจุบันนี้เรายังไม่ได้มีการแก้ไขกฎหมาย กฎหมายลูกยังไม่ออกนะครับ ท่านสามารถไปสมัคร เป็นสมาชิกสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมาย กฎหมายนั้นจะต้องเขียนไว้ถึงเรื่องของการยกเว้นวันเนะครับ ยกเว้นไว้ว่า มันอยู่ในคุณสมบัติของผู้ที่สมัครครับ คุณสมบัติของผู้สมัครในรัฐธรรมนูญนี้ เขียนไว้แล้วว่า เป็นไปตามกฎหมายที่จะบัญญัติขึ้น ถ้ากฎหมายบัญญัติขึ้นและให้สิทธิแก่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ สมัคร เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เลยครับ ส่วนการที่จะได้รับ เลือก เป็นประธานหรือไม่ นั้นคือแล้วแต่คณะ ของที่ประชุม ที่ประชุมสภานั้นสามารถเลือก เข้าไปได้ ใครก็สามารถเป็นได้ แล้วก็การที่จะต้องพ้นหน้าที่จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ ถ้าได้เป็นแล้วนี้ มันอยู่ที่กฎหมายที่จะ เขียน อยู่ที่นโยบายของกระทรวงมหาดไทยด้วย แล้วของรัฐบาลด้วย ถ้าท่านเขียนกฎหมายว่าอย่างไร ขึ้นมาอย่างไร ก็เป็นไปตามนั้น เพราะฉะนั้น เรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมคิดว่าท่านคงจะสบายใจได้เนะครับ ว่าเราไม่เคยทอดทิ้ง มีจิตสำนึกตลอดเวลาค่ะครับว่าเป็นผู้ที่เคยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในที่ทางไกลมามาก ผมขอยืนยันได้

และ เรื่องสุดท้ายที่ผมจะกล่าวถึงในขณะเนะครับ ก็เป็นเรื่องของการดูแลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๒๕๐ ซึ่งติดค้างท่านไว้เมื่อครั้งนี้ อันนี้ก็ความจริงนั้นไม่มีปัญหาที่ท้องถิ่นจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมโดยไม่ให้รัฐใช้แต่ประการใด อันนี้ก็ เป็นข้อวิตก ซึ่งปรากฏทั้งเป็นข้ออภิปรายของบางท่านและจากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ทั่วไป เพราะว่ารัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็คงจะต้องออกกฎหมายมารับกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งถ้าหากว่ารัฐบาลออกกฎหมาย เป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนั้นแล้ว ผมคิดว่าก็คง

ไม่มีรัฐบาลไหนที่จะออกกฎหมายให้ท้องถิ่นไปใช้อำนาจนี้แต่ผู้เดียวละครับ เป็นเจ้าเข้าเจ้าของไปจัดการอะไรแต่ผู้เดียว คงเป็นไปไม่ได้ครับ ที่นี้ผมมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะสนับสนุนเรื่องนี้นะครับว่า คนในท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นก็ตาม หรือคนในท้องถิ่นซึ่งเป็นชุมชนทั่วไป แต่ว่าเป็นชุมชนในท้องถิ่นซึ่งขนานแท้และตั้งเดิมนะครับ เขาสามารถดูแลเขาได้ ถ้าเขามีความเข้าใจ แต่มันใช้เวลาครับ ผมไปเยี่ยมชมมาแล้ว ใช้เวลาถึง ๒๐ ปีครับ จากการที่เขอพยพเคลื่อนย้ายต่าง ๆ นานา แล้วก็บุกรุกอะไรต่าง ๆ นานา ไปตากถางเพื่อปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารเพื่อการบริโภค เพื่อขายบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อได้รับความเข้าใจที่ถูกต้องแล้ว เขาอยู่ได้ เขาหวงแหนได้ เขายุติการบุกรุกโดยสิ้นเชิง สามารถกำหนดให้เลยว่าตรงไหนเป็นเขตของเขาได้

อันนี้เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจมาก แล้วขณะนี้เขามอบว่า หลังจากที่สภากะ เศรษฐกิจ เป็นอย่างนี้ สิ่งที่เขาจะต้องซื้ออยู่อย่างเดียว เขาไม่พอรับประทานเท่าไรนั้น คือข้าว ผมยังต้องทบทวนกับเขามอบว่า ข้าวที่ว่ามันแพงขึ้นมันกระทบกระเทือน ถึงคุณแล้วหรือ คุณปลูกไม่พอรับประทานหรืออย่างไร เขาก็ยังบอกว่าเป็นไม่ค่อยพอ ผมบอกแล้วว่ามันทำนปลูกกินกันหรือเปล่า กินมันด้วยครับ แต่แยกกันกินกับข้าว สมัยก่อนโน้นขนานแท้และตั้ง เต็มนะครับ เขาหุงข้าวเขาใส่มันด้วย แล้วแต่เขา ปลูกอะไรแล้วเขาผสมกันไป เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งผมคิดว่าท้องถื่น จริง ๆ แล้ว ถ้าเป็นชุมชนจริง ๆ แล้วในชนบทนะครับ ซึ่งจะ เป็นท้องถื่นก็ก็ตาม ไม่เป็นท้องถื่นก็ตามในรูปแบบที่กำลังพูดถึงนี้ เขาช่วยตัวเองได้พอสมควรทีเดียวครับ อันนี้ก็ยกจากกราบเรียนนิดหน่อยนะครับว่า ในมาตรา ๔๖ ซึ่งอยู่นอกเหนือ ไปจากเรื่องการปกครองท้องถื่น อันนี้ก็คือเรื่องถึงสิทธิชุมชนต่าง ๆ ที่ผมเรียน ให้ทราบเมื่อที่นี้ อันนี้ก็ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น อันนี้ก็อยู่ที่ตัวกฎหมาย ที่จะ เขียนขึ้นมาครับ ในชั้นนี้ผมขอกราบ เรียนชี้แจง เท่าที่คิดว่าจะครอบคลุมไปถึงคำถามต่าง ๆ มาบ้างแล้ว แต่เพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านอาจารย์อมรครับ

ศาสตราจารย์อมร รักษาสิทธิ์ (สมาชิกสภาสร้างรัฐธรรมนูญ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อมร รักษาสิทธิ์ และ สสร. ประเภทวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ได้รับมอบหมาย จากท่านประธานสภาสร้างรัฐธรรมนูญให้ช่วยตอบคำถาม ช่วยชี้แจงข้อข้องใจ ต่าง ๆ ของท่านสมาชิก ๔ - ๕ ท่าน ที่ได้มีข้อสงสัยอยู่ ๔ - ๕ ท่าน ในตอนหัวค่ำวันนี้ คำถามที่ขอคำชี้แจงมานั้นก็มีทั้ง เรื่องใหญ่ เป็นเรื่องกว้าง ๆ กับเรื่องที่เจาะจงในมาตราต่าง ๆ ผมจะพยายามลองตอบดูนะครับ ก่อนอื่นนะครับ ผมก็ขอขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกหลายท่านที่เดียวที่ได้พูดในตอนหัวค่ำนี้ ได้มองเห็น ความพยายามของพวกเราในสภาสร้างรัฐธรรมนูญ ที่พยายามร่างรัฐธรรมนูญที่ จะให้ดีขึ้นระยะเวลาจำกัดที่สมบูรณ์ ท่านตระหนักถึงความยากลำบากของเรานะครับ แล้วท่านพูดค่อนข้างในลักษณะที่สรรเสริญหรือว่า สนับสนุนเราอย่าง เข้มแข็งนะครับ ก็ขอขอบพระคุณ ที่จริงแล้วพวกเราทุกคนก็ขอบพระคุณที่ท่านทั้งหลายอดส้าห์เลือก พวกเรามาให้ทำงานให้เหนื่อย ๆ นะครับ เมื่อเหนื่อยแล้วก็ขอฝากผลงานมาเสนอ

คำถามแรกเป็นคำถามที่สำคัญมาก ผมอยากให้ ท่านประธาน
 รัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ แล้วก็ประชาชนที่รับฟังอยู่ได้ตระหนัก
 ก็คือว่า รัฐธรรมนูญนี้จะแก้ปัญหาของชาติได้จริงไหม ผมอยากเรียนด้วยความ
 มั่นใจว่า เราจะต้องทำได้ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าในการที่ท่านทั้งหลาย
 มอบภารกิจให้เราสร้างรัฐธรรมนูญนี้ ท่านเขียนขมวดมาเสร็จนะครับ บอกว่า
 ให้ปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองชั้นใหม่ ให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ
 ยิ่งขึ้น นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้เขียนรัฐธรรมนูญนี้เมื่อ ๒ ปีที่แล้วนี้ะครับ
 ก็เห็นอยู่แล้วว่าประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีเสถียรภาพ ทีนี้ผมจะได้จี้
 ลงมาให้ท่านทั้งหลายเห็นให้ชัดเจนไปเลยนะครับว่า มันไม่มีประสิทธิภาพ
 ไม่มีเสถียรภาพอย่างไร ผมได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าในรอบตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑
 ถึงปีนี้นะครับ ๒๕๔๐ เป็นเวลา ๙ ปี ยกเว้นในช่วงที่ รสช. ทำการยึดอำนาจ
 ปกครองแล้วตั้งรัฐบาลที่เรียกว่า อานันท์ ๑ นี้ครับ ท่านก็นั่งอยู่ข้างผมนี้ะครับ
 ก็เสียประมาณปีเศษ ๆ ก็ตกลงเวลาจริง ๆ ก็มี ๘ ปี -----

ท่านทราบไหมครับ ในเวลา ๘ ปี รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้นอะไรเกิดขึ้น
 แต่ในประเทศไทย รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งใน ๘ ปีนั้น มี ๗ ชุด ประการที่ ๑
 มี ๗ ชุดนะครับ นี่ก็สะดุ้งพอสมควรแล้วนะครับ ในรัฐบาล ๒ ชุดนั้นะครับ
 มีรัฐมนตรีรวมกันประมาณ ๔๐๐ กว่าคน มีรวมกัน ๔๐๐ กว่าคนนะครับ
 มีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีด้วยการปรับเข้า ปรับออกอะไรนั้นะครับ ๔๘ ครั้ง
 ที่ท่านจะต้องมีคนขอลาออก มีคนขอเปลี่ยนโน้นเปลี่ยนนี่ะครับ ในรัฐบาล ๗ ชุดนี้
 มีการเปลี่ยนพรรคที่มาร่วมรัฐบาล คือปกติเมื่อเวลาจะตั้งรัฐบาลก็มีรัฐบาลผสม
 มีอยู่ ๔ พรรค ๕ พรรค อะไรก็แล้วแต่ อยู่ไป ๆ เปลี่ยนนี่ะครับ รวมกันแล้ว
 ๑๐ ครั้งครับ ๗ รัฐบาลนี้ที่จริงเปลี่ยนส่วนผสม เปลี่ยนสูตรที่ชาวบ้านเรียกว่า
 เสี่ยง มีตอน มีเสียนี่ะครับ รวมกัน ๑๐ ครั้งครับ นี่คือตัวอย่างของเสถียรภาพ
 รัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งสั้นที่สุดทราบไหมครับก็วัน หรือก็เดือน หรือก็ปี ท่านอาจจะ
 ถามว่าก็ปี ที่แรกผมถามก็คิดจะเป็นปีหรือจะเป็นเดือน ไม่ใช่ครับ เป็นวันครับ
 รัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งสั้นที่สุดในรัฐบาล ในรอบ ๘ ปีที่ผ่านมา ๔ วันครับ
 ๔ วันนะครับ ยาวที่สุด ๑,๕๒๐ วัน ท่านนั่งอยู่ที่นี้ ในห้องนี้ มีรัฐมนตรีท่านหนึ่ง
 อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ๔ ตำแหน่ง รัฐมนตรีส่วนมากที่เป็นผู้อาวุโสของพรรคต่าง ๆ
 อยู่ในตำแหน่ง ๔ - ๕ ตำแหน่งครับ ต่าง ๆ กัน เต็มอายุกระทรวงโน้น เต็มอายุ
 กระทรวงนี้ เพราะฉะนั้นก็ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาขีดความสามารถให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ
 ในกิจการของแต่ละกระทรวงได้ ถูกไหมครับ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิด
 ความยุ่งยากพอสมควร รัฐมนตรีในกระทรวงสำคัญของประเทศไทย เกิดปัญหา
 อะไรครับ เกิดภาพว่านะครับ ยกตัวอย่าง รองนายกรัฐมนตรีทั้งหมดมี ๔๘ คนด้วย
 ในรอบ ๘ ปีนี้ะครับ มีรองนายกรัฐมนตรี ๔๘ คนครั้งนะครับ คือคนเดียว
 อาจะเข้าออก นับครั้งนะครับ ๔ คนครั้ง ๔๘ ครั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 นี้ครับ ๘ ปี มี ๑๐ คนครับ แล้วท่านจะคิดอย่างไรกับเสถียรภาพทางการเงิน
 ของประเทศ ในเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๑๐ คน ในรอบ ๘ ปี
 มีเพื่อนผมบางท่านเมื่อตอนหัวค่ำเจอกันถาม ท่านเป็นรัฐมนตรีเท่าไร ๕ เดือนครับ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๕ เดือน แล้วก็มีคนเป็นน้อยกว่า ๕ เดือน
 ด้วยนะครับ อย่างนี้เสถียรภาพทางการคลัง เสถียรภาพทางการต่างประเทศเป็น
 อย่างไรครับ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ๑๑ คนครับ ๑๑ คนครับ
 ในรอบ ๘ ปีนี้ะครับ แล้วอย่าลืมว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 เต็มวต้องไปเยี่ยมประเทศโน้น เต็มวต้องไปเยี่ยมประเทศนี้ เต็มวไปเจรจา

อย่างนั้นอย่างนี้ กลับมายังไม่ทันอะไรก็เปลี่ยนแปลงเสียอีกแล้ว นี่นะครับ ที่เราไม่มีเสถียรภาพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนะครับ เราอยากจะมีนโยบายอุตสาหกรรมที่ดี มี ๑๑ ท่านเหมือนกันครับ มี ๑๑ ท่านนะครับ มหาดไทย ๘ ท่าน เกษตร ๑๐ ท่าน กลาโหม ๘ ท่าน คมนาคม ๘ ท่าน นี่นะครับไม่มีรัฐมนตรีคนไหนโดยเฉลี่ยอยู่ในตำแหน่งเกิน ๑ ปีเลย ในกระทรวงสำคัญที่ระดมได้ เรียบมา ดังนั้นคือข้อนี้ละครับ เป็นข้อพิสูจน์ที่ท่านได้ตั้งโจทย์มาว่าให้มาแก้ เรื่องเสถียรภาพ เราไปเช็คดี เออ จริง ๆ ทอม่า เช็คตัวเลขดูแล้วยังเห็นชัดเจนอย่างที่เราได้ เรียบแล้วนะครับ มีรัฐมนตรีประมาณ ๑๕๐ คนครับ ที่เข้ารับตำแหน่งครั้งเดียวแล้วหลุดหายไปจากวงจร คนที่เป็นซ้ำมีเยอะนะครับ อันนี้ก็อยากจะได้ เรียบเพื่อทราบถึงเรื่องความไม่มีเสถียรภาพ แล้วก็เมื่อไม่มีเสถียรภาพก็เลยทำให้ไม่มีประสิทธิภาพไปด้วย ดังนั้น เราถึงได้เกิดปัญหาต่างหากกันอยู่ในประเทศนี้มากมายมหาศาล สสร. ก็ได้พยายามยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้มีองค์กรต่าง ๆ มีสถาบันต่าง ๆ มีวิธีการต่าง ๆ ที่ผมเรียนตามตรงนะครับ ในฐานะที่ได้ร่วมร่างฯ ได้ร่วมพิจารณา ยิ่งอ่านยิ่งชอบ ยิ่งอ่านยิ่งเห็นว่าได้มีความสมดุล ต่างๆกันอยู่ภายในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้างดี แล้วก็ถ้าจะขอดตัวเองหรือขอยกพวกกันเองก็เรียกว่า ดีมาก ๆ นะครับ รัฐธรรมนูญที่เราเขียนนี้จะไม่น้อยหน้าใครในโลกนี้จะไม่ล้าหลังใครในโลกนี้ประเทศ รัฐธรรมนูญที่ก้าวหน้ากว่าเรานี้ะครับ ผมอ่านรัฐธรรมนูญของประเทศใหม่ ๆ เสมอนะครับ ประเทศใหม่ ๆ ที่ก้าวหน้าี่ครับ ก็จะเรียกว่าไม่น้อยหน้าแล้วจะอยู่ในแนวหน้าของโลกนะครับ โดยเฉพาะถ้าเราผ่านรัฐธรรมนูญนี้ไป เราจะมีวิฤตสภา ซึ่งเป็นสิ่งผิดธรรมดาใหม่แนวกรรมใหม่ของพวกเราเอง ซึ่งในโลกนี้ยังไม่มีใครทำ แต่เราเชื่อว่าไม่คิดนะครับ ไม่เข้าใจอะไรที่ไม่เคยทำแล้วมันจะผิดนะครับ ทุกอย่างนอกเหนือจากเรื่องวิฤตสภาแล้ว เป็นสิ่งที่

๑. ถูกหลักวิชา
๒. ประชาชนพอใจ
๓. ปฏิบัติได้ในหลาย ๆ ประเทศแล้วทั้งสิ้น

ไม่มีอะไรที่ทะเลาะกลางปล้องมาเองนะครับ อันนี้ก็อยากจะได้ เรียบเพื่อทราบ ว่า

๑. เราขาดเสถียรภาพจริง
๒. ระบบใหม่มันใจได้ว่าจะดีจริง

ที่ปัญหาที่ว่ารัฐธรรมนูญนี้จะแก้ปัญหของชาติได้ไหม เมื่อท่านทั้งหลายได้ปลงใจจะรับรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ผลสุดท้ายท่านก็ต้องมีรัฐสภาแบบใหม่ มีรัฐบาลในรูปใหม่ ซึ่งจะต้องเกิดจากรัฐสภาใหม่ ปัญหาที่อยู่ที่ท่านเหล่านั้นจะรับงานในอนาคตได้เพียงใด ท่านหลาย ๆ ท่านอ่านรัฐธรรมนูญแล้วก็มาถามผมว่า ไอ้ยี้ แล้วมันจะดีได้ไหม มันจะทำได้ไหม มันมีอย่างนี้ครับ มันมีมาตรการเร่งด่วน ต้องทำให้เสร็จภายใน ๒๔๐ วัน มีมาตรการรองลงไปให้เสร็จใน ๒ ปี มีมาตรการอีกบางชนิดให้ทำเสร็จใน ๕ ปี แล้วนอกจากนี้ยังมีเขียนอีกครับ ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ซึ่งอาจจะหลังกว่า ๕ ปีไปก็ได้ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ที่ครับ ถ้าเราได้รับรัฐบาลที่ดี มีขีดความสามารถสูง มีรัฐสภาซึ่งร่วมมือกัน ถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำได้ อะไรที่ว่าทำไม่ได้มันมีช่วงเวลาที่ท่านทำ แล้วถ้าท่านทำไม่ได้จริง ๆ ท่านเอาไปรายงานต่อสภาตามมาตรา ๘๘ มันนะครับ ให้รายงานว่าสิ่งไหนมันทำได้ สิ่งไหนมันทำไม่ได้เพราะอะไร มาตรา ๘๘ นี้หลายคนถามผมว่าเป็นการรับบังคับรัฐบาลครับ แต่ท่านประธานครับ ที่จริงแล้วเป็นประตูเปิดให้รัฐบาลแจ้งกับประชาชนว่าสิ่งนี้อยากทำ แล้วทำไม่ได้เพราะอะไร แล้วรัฐสภาจะร่วมมือกับรัฐบาลได้เพียงไหนที่จะแก้ไขปัญหาสิ่งเหล่านั้น ในฐานะที่ร่วมกันร่างมา มันใจว่าทำได้ครับ เราคงจะไม่เขียนอะไรที่มันทำไม่ได้นะครับ

ที่นี่เพื่อประหยัดเวลา นะครับ ผมจะตอบเจาะจงไปเล่นนะครับในคำถามซึ่งท่านยกมา แล้วท่านก็บอกว่าพวกเรา ยังไม่ได้ตอบ มาตรา ๘๘ นี้ได้เขียนแล้วนะครับ แต่ว่านี่เองว่า แนวนโยบายนั้นไม่ใช่กับรัฐบาล แต่กลายเป็นการเปิดโอกาสให้รัฐบาลแถลงแก่ประชาชนว่าสิ่งใดทำได้ สิ่งใดทำไม่ได้ เพราะเหตุใด ถ้าจะทำได้ต้องทำอะไร กับเป็นผลดีต่อรัฐบาลนะครับ มาตรา ๒๑๑ การแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นก็บอกว่า เมื่อจะเข้ารับตำแหน่งก็ต้องมีการแถลงนโยบาย แต่มันมีช่วงเวลาครับ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง แต่ว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะแถลงนโยบายนั้น ก็บอกว่าอะไรที่จำเป็นก็ให้ทำไปก่อน เพราะอะไรครับ เพื่อไม่ให้รัฐบาลนั้นทำผิดนโยบายที่ตัวเองจะต้องทำไปเองนะครับ

อันนี้ก็เป็นการถามของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติจากสุพรรณบุรีนะครับ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก ที่บอกว่า ห้ามไม่ให้ใครผันเงินมาเข้าประโยชน์ของตัวเองนะครับ อันนั้นก็ระบุไว้ว่า ส.ส. ส.ว. และกรรมาธิการ ท่านก็ถามว่า และผู้ที่เป็นรัฐมนตรีละ ในนั้นก็เห็นแล้วนะครับว่าเขาเขียนไว้ดีแล้วละครับ เขาบอกว่า

เฉพาะกรณีการที่ใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะกรรมการ แต่ว่าท่านที่เป็นรัฐมนตรี ท่านต้องมาขออนุมัติเงิน อนุมัติทองในภายหลังนี้ ก็ไม่ได้มีความผิดตามมาตรานี้ แล้วถ้าสงสัยอย่างไรก็ต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญอีกละครับ อันนี้ก็ไม่น่าจะมีปัญหาละครับ มาตรา ๘๘ ถามว่า สภาที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจและสังคมนั้นจำเป็นไหม มันจะไป ช้ำกับมาตรา ๗๖ ไหม ประชาชนก็ให้ความคิดเห็นได้ ผมขอเรียนตรง ๆ นะครับ ประเทศที่เจริญแล้วหลาย ๆ ประเทศ เขาจะแอบมีคณะกรรมการที่ปรึกษา โดยเปิดเผยหรือไม่เปิดเผย เยอรมันนี่ไม่เปิดเผย ญี่ปุ่นไม่เปิดเผยนะครับ แต่มี ที่ปรึกษาของรัฐบาลที่จะให้คำปรึกษาแก่รัฐบาล การมีที่ปรึกษาที่ดี ๆ ไม่เสียหายเลย การที่เราเล่นการเมืองแบบพาร์ติซัน (Partisan) คือเล่นพรรคเล่นพวกนั้นลึกลับ ที่เสียหาย แต่ว่าถ้าเราสามารถมีองค์กรที่เป็นที่ปรึกษาต่อรัฐบาล ช่วยเหลือ ประเทศชาติในวงกว้างและในระยะยาว จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ อย่างแน่นอนนะครับ อันนี้มาตรา ๘๘ นะครับ มีท่าน ส.ส. ขออภัยที่ต้องเอ่ยชื่อ ท่าน ส.ส. เงิน จากชัยภูมินะครับ ท่านถามว่า พยายามถามมาหลายครั้งแล้ว หลายสัปดาห์แล้ว ว่าทำไมที่จะให้ ถ้า ส.ส. ลายออกไปเป็นรัฐมนตรีแล้วก็จะต้อง เลือกตั้งซ่อม แล้วก็ทำไปทำมามันก็จะไม่มีเสียงเพียงพอที่จะเป็นเสียงข้างมาก ในรัฐสภา ในสภาผู้แทนราษฎร ผมก็อยากจะได้เรียนว่า ในวิธีใหม่นี้เนี่ยครับ คณะรัฐมนตรีมีเพียง ๓๖ คน แล้วรูปการณืเราจะจะมีรัฐบาลผสมไปอีกพรรคหนึ่ง นะครับ เพราะฉะนั้นวิธีที่ท่านจะต้องทำวิธีแรกก็คือว่า เวลาที่จะผสมกันให้เป็น รัฐบาลเสียงข้างมากนี้ ให้มากเผื่อไว้หน่อย ไม่ใช่ว่าทั้งหมดมี ๕๐๐ เสียง ก็ให้ได้ดีสัก ๓๐๐ เสียง ๒๐๐ เสียง หรือ ๒๗๕ เสียงไปแล้ว อย่างนี้ก็จะแพ้ ในการเลือกตั้งซ่อมทุกอัน ท่านก็ยังมีความเสี่ยงมากในสภาอยู่ ก็อยู่ที่ตัวนี้อันหนึ่ง นะครับ อีกอันหนึ่งก็คือพรรคนี้เนี่ยครับ จุดประสงค์ของตรงนี้เรื่องหนึ่งคือ การจะทำให้พรรคนี้เข้มแข็ง พรรคจะมีระบบการปกครองบังคับบัญชา พรรคจะมี ทางเลือกที่จะส่งใครไปอยู่ใน ปาร์ตี้ ลิสต์ ใครไม่ส่งใคร ไปใน ปาร์ตี้ ลิสต์ ส.ส. เพื่อนผมหลายคนก็มาบอกว่า โอ๊ย เขาไม่หลงหรอก เขาจงใจหวัด ของเขาดีกว่า สนุกกว่า เขาว่าอย่างนั้นนะครับ อย่างนี้เป็นต้น ก็ ส.ส. แต่ละคน ท่านที่จะสมัครแต่ละคนก็คิดเอาเองด้วยนะครับ -----

ที่นี้ปัญหาสุดท้ายที่ผมจะ เรียบตอบ ขอความกรุณาอนุญาตตอบในตอนนี้ก็คือ เรื่องของท่านที่พูดเรื่องเกษตรกร ท่านเงินเหมือนกันนะครับที่พูดเรื่องเกษตรกรนั้น ความจริงเรื่องนี้ในฐานะที่ สสร. ได้ออกไปปรับทั้งความคิดเห็นประชาชนมากเลยในระหว่างประชาพิจารณ์ ได้พบปะกับประชาชนมากมาย มหาศาล แล้วเขาก็ฝากเรื่องเหล่านี้มา แล้วท่านครับ ผมเองส่วนตัวเลย ได้ขอเติมอะไรไปหลาย ๆ อย่างในรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งของเก่าไม่มี ในลักษณะที่จะส่งเสริมพี่น้องเกษตรกร แต่อย่างไรก็ตามรายละเอียดนั้นน่าจะต้อง เป็น เรื่องของกฎหมายใหม่ กฎหมายที่จะต้องไป เขียนเอาเอง แล้วกฎหมายเหล่านี้จะครบท่านอย่าเป็นห่วง เพราะเหตุว่าถ้ารัฐสภาไม่ออก พรรคก็ เสนอได้ รัฐบาลก็เสนอได้ ประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน ที่ว่าจะเข้าชื่อก็ได้ แต่พอลงมือจะครบ ผมว่าพอลงมือได้สัก ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ ชื่อ สภาก็รับแล้ว ก็จะต้องมีพรรคใดพรรคหนึ่งนำมายื่นแล้ว เพราะฉะนั้นอย่าวิตกว่าสิ่งเหล่านี้ ประชาชนจะ ไม่ได้รับผลประโยชน์ แล้วท่าน ส.ส. ทั้งหลายก็มีสิทธิที่จะ ยืนหยัดดีดีถึงกระตุ้ถามจี้รัฐบาลให้ทำได้

ประการสุดท้ายก็อยู่ที่ เรื่องตัดสินใจที่บอกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับปริญญาตรี เป็น ส.ส. ไม่ได้นี่นะครับ อันนี้ก็อยากจะเรียนว่าเหตุผลเยอะนะครับ ในบรรดาเหตุผลอันหนึ่งก็คือว่า ประชาชนเรียกร้อง เราถูกประชาชนได้ เรียกร้องเรื่องนี้มาโดยเจาะจง ถ้าเราตามคำถาม ๕ ข้อว่า คุณวุฒิจะมี อย่างไรบ้าง เขียนลงมาเลยครับ ปริญญาตรีเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือนี้ รวมกันจะ เท่ากับอันนี้อันเดียว คำถามทุกชนิดนี้ครับ อันนี้เรามีข้อมูลชัดเจน จังหวัดต่าง ๆ เมื่อถามรอบที่ ๒ นะครับ ๕๐ จังหวัด เจาะจงมาเลยว่า ขอให้ได้รับปริญญาตรี แล้วการปรับปรุงคุณภาพของสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาอะไรทั้งหลายนี้ นะครับที่กำลังจะปรับปรุงคุณวุฒิยิ่งขึ้น

แล้วประการสุดท้ายนะครับท่านครับ เวลาที่ราษฎรประชาชน มาเลือกผู้แทนฯ นั้นได้สอบถาม ได้คุยกันแล้ว เขาบอกเขาต้องการคนที่ มีความรู้ความสามารถสูงจะได้มาทำงานแทนเขาได้ สมมตินะครับ สมมติ ประชาชนจบ ป. ๔ นี้เขาไม่ต้องการคนจบ ป. ๔ มาเป็นผู้แทนฯ เขาหรอกครับ เขาต้องการคนที่เก่งกว่านั้นจึงจะมาเป็นผู้แทนฯ เขาได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ผมได้ตอบมานี้ก็ครอบคลุม ๔ - ๕ ท่าน ที่ได้ถามเรื่องต่าง ๆ มา ผมก็ได้ได้เรียนแล้ว ขอขอบพระคุณที่ท่านเลือก

พวกเรามาทำงาน แล้วเราก็ได้พยายามทำ แล้วหลายท่านก็แสดงความตระหนักรับทราบต้นะครับ ผมขอยุติเท่านี้ครับ ประเด็น เรื่องของศาลรัฐธรรมนูญจะให้ท่านผู้อื่นตอบครับ

นายเงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) :
ท่านครับ ผมตามประเด็นเดียวกันครับ

นายอำนาจ สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอเวลาท่านประธาน ๑ นาที เพื่อจะตอบท่านอาจารย์นิดเดียว ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายเงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) :
ท่านครับ ผมกราบเรียนถามคือนิดเดียวครับ เพราะว่าข้อซักถามเมื่อถึงมันไม่ตรงประเด็นเท่าไร ผมขอคือนิดเดียวนะครับ

ประธานรัฐสภา : นั่งลงก่อน ยกมือแล้วผมจะให้พูดนะครับ
เชิญคุณเงิน ประเด็นติดพันกันนะครับ ลั่น ๆ นะครับ

นายเงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ผม เงิน ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ หมวดที่ ๗ เกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี ถ้าตามที่ท่านตอบว่า ถ้าฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลนี้ที่ผมอ้างไว้ว่า ถ้าคะแนน ๒๐๑ เสียง ฝ่ายรัฐบาล ถ้าฝ่ายค้าน ๑๙๙ เสียง ถ้าออกมาในแนวนี้ะครับ นายกรัฐมนตรีที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๐๑ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่น ๆ อีก ๓๕ คน นายกรัฐมนตรีจะไม่กล้าตั้งรัฐมนตรีที่มาจาก ส.ส. มากเกินระบบ ปาร์ตี้ ลิสต์ เพราะฉะนั้น ๘๐ เปอร์เซนต์ ต้องมาจากระบบ ปาร์ตี้ ลิสต์หมด นายกรัฐมนตรีจะไม่กล้าตั้ง ส.ส. เป็นรัฐมนตรี เพราะว่าโอกาสที่จะเสี่ยงในการเลือกตั้งใหม่ เสี่ยงอาจจะน้อยกว่าฝ่ายค้าน ตรงนี้ใครสร้างทำให้มีปัญหาไม่สอดคล้อง ผมกราบเรียนท่านตอบข้อซักถามด้วยครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เป็นประเด็น คุณอำนาจยิวประเด็นเดียวกับกับท่านอมรนะครับ รอท่านอำนาจยิวอีกคนหนึ่งแล้วผมจะให้

นายอำนาจ สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
เดี๋ยวอาจารย์จะได้ตอบพร้อมกันเลยครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอำนาจ สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านอาจารย์อมร

ที่จริงก็เคยไปพูดด้วยกันหลายครั้งนะครับ ในประเด็นนี้ผมคิดว่าควรจะบันทึกไว้ในรัฐสภา เพื่อเป็นเกียรติประวัติของสมาชิกรัฐสภาด้วย เพื่อเป็นเกียรติประวัติของพรรคการเมืองด้วยนะครับ ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๖๕ ปีนี้มีการยึดอำนาจ แล้วนายกรัฐมนตรีมาจากการยึดอำนาจเป็นเวลา ๔๗ ปีแล้วเป็นประชาธิปไตยโดยครึ่งใบอีก ๘ ปี ใน ๖๕ ปีนี้ไม่เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงเสียเป็นเวลา ๕๕ ปีครับ เพราะฉะนั้นวิวัฒนาการการเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตยเหลือเวลาเพียง ๑๐ ปีเท่านั้น ที่นายกรัฐมนตรีมาอย่างท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย แล้วเวลาสั้น ๆ เท่านั้นเอง ยกตัวอย่างเช่นพวกเราเป็นผู้แทนราษฎร ๗ - ๘ สมัยนี้จะถูกยึดอำนาจประมาณ ๗ ครั้ง หรือ ๘ ครั้ง ถ้าท่านลองนับดูจะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นวิวัฒนาการการเมืองไทยที่ได้มาถึงขนาดนี้ค่อนข้างดี ถ้ามองด้วยความเป็นธรรมนะครับ

แต่ว่าตามเวลาเช้ามีนเข้ามามีผู้มีธุรกิจการเมือง มีผู้มีธุรกิจนอกกฎหมาย มีนมีการถือสิทธิ์ มีทหารหลบหนี มีทหารใช้เงินปลานเอาผิดเวลา ปรีชยจนทั่วโกลน เขาว่ากันว่า ลาวเมืองไทยเริ่มแก่แล้วด้วย เพราะฉะนั้นมันก็ตั้งคณะกรรมการปฏิรูป แต่ที่ว่าเวลาพูดอะไรทำละโยนกัน นี้ก็มีสภาวการณ์เหมือนกัน เพราะว่าล้มมาล้มไปแล้วเกิดใหม่ ต้องใช้เวลานาน ก็เพราะงั้นก็อีกหลายเมืองที่ตี ๆ ที่เหลือก็หมายว่า เวลาเกิดออกมา ตลอดนี้ซึ่งไม่มีใครได้อะไรจนขนาดอื่น เพราะว่านี่มันถูกคิดคำนวณมา มันถูกใช้เงินเข้าป่าขลุ่ยเหวที่อื่นที่ทำงานอยู่ข้างที่เอื้อมลวงสวามันนี่ก็ติดอยู่ไม่ใส่ใจลงส่วนบุคคลจนหมด แต่มีอีกหลายชาติ ทำหลายสภามันก็มีปัญหาของชาติ ซึ่งมันก็เป็นเรื่องที่ดีจนกว่าจะยกเอาอะไรไปหมด แต่พูดกันแต่ส่วนคน พูดกันแต่ส่วนคำ คำว่าลาวไม่พูด มีบางเวลาโดยเจตนาเอาใจไม่เอาใจที่ตามประเพณี เพราะฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญก็เอาใจไป เป็นปฏิรูปการ เมืองที่ดีลง ที่ลดการถืออำนาจ เป็นช่วงกับนักต่อสู้ แต่ทำนั้นด้วย สมบูรณ์กับเวลาจริงและถ่วงโยนเอาวิเศษหลายสภามันลงถึงกับมีมติ เสด็จ วันนี้อยู่ในรัฐสภาที่ กราบเรียนท่านประธานแต่เมื่อวัน พลเอกถนอม

ปลัดสภารัฐสภา : ปฏิรูปแห่งชาติฉบับ
 นายสงสวัสดิ รัตนวิสา สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สงสวัสดิ รัตนวิสา สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ขอแจ้งข้อคิดเห็นซึ่งกระผมขอสงวนการเปิดเผยแจ้งแจ้งกับสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ตามประเด็นที่ท่านได้กล่าวถึงดังนี้มาว่า การที่ให้ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ เมื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วต้องลาออกจาก ส.ส. นั้นจะทำให้รัฐมนตรีเสียความจงรักภักดี การจะมีประเด็นที่ทำให้รัฐมนตรีต้องขาดเสียจากตำแหน่งไป ถือตั้งก่อนท่านประธานด้วย กระผมขอสงวนการถาม หรือว่า ในการจัดตั้งรัฐบาลนั้น วัตถุประสงค์ที่ท่านตั้งขึ้นมาทำไมน่าจะเป็นอย่างนี้ได้ เพราะเหตุว่า ส.ส. มีทั้งหมด ๕๐๐ คน เมื่อจะตั้งรัฐบาลนั้นน่าจะตั้งตั้งรัฐบาลที่ ๓๐๐ คน หรือ ๒๕๐ คนขึ้นไป โดษข้อเท็จจริงแล้วรัฐบาลจะต้องตั้งแล้วไป เหม่ให้มีความมั่นคง แข็งแรง เพราะฉะนั้นถ้าจะตั้งรัฐบาลแค่เพียง ๒๐๑ คนนั้นไม่น่าจะเป็นอย่างนี้ได้ ท่านประธานได้รับประเด็นปัญหาอันนี้หรือ การเปลี่ยนระบบเลือกตั้งจากเขตละ ๓ คนมาเป็นระบบสัดส่วนเลือกตั้ง ๗ ประเภท เป็นสัดส่วนเดียวคนเดียว ที่เรียกว่า วัน แนน วัน โทด กับผู้แทนระบบบัญชีรายชื่อ นั้น โดษรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องให้ผู้กับการที่ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกันไม่ได้ มาตรการที่ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกันไม่ได้นั้น เป็นกลไกกลไกหนึ่งในการที่ให้พรรคการเมืองได้พิจารณา

๒๖๗

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๓)

วัดปี ๑๓๕/๓

ตั้งแต่ต้นในการที่จะพิจารณาว่าจะให้ใครเป็นรัฐมนตรี ถ้าเมื่อพรรคของตน
เป็นรัฐบาล นั่นก็แปลว่าโดยกลไกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และโดยกลไกของ
พรรคการเมืองตามกลไกของรัฐธรรมนูญนั้นพรรคจะต้องประชุมพิจารณาปรึกษา
กันก่อนการเลือกตั้งว่า ในบัญชีรายชื่อของพรรคนั้นบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อต้น ๆ
น่าจะเป็นบุคคลที่จะได้รับตำแหน่งเมื่อพรรคเป็นรัฐบาล และบัญชีเหล่านั้นพี่น้อง
ประชาชนก็จะได้รับทราบด้วยเหมือนกันว่า ถ้าพี่น้องประชาชนเลือกพรรคนี้
บุคคลเหล่านั้นแต่ละน่าจะได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลของพรรคนี้
เพราะฉะนั้นภาพของ ส.ส. ๒ ระบบนั้น ก็เหมือนเป็นภาพของคณะรัฐมนตรีกับ
ส.ส. ฝ่ายนิติบัญญัตินั่นเอง นั่นก็แปลว่า ส.ส. ในเขตเลือกตั้งเขตเดียวคนเดียวเท่านั้น
มีหน้าที่นิติบัญญัติ ส.ส. ในบัญชีรายชื่อของพรรคนั้นน่าจะเป็นฝ่ายบริหาร

ซึ่งว่าที่จริงแล้วที่เนื่องประชาชนเขาเรียกร้องให้เราเขียนรัฐธรรมนูญให้เลือก
นายกรัฐมนตรีโดยตรง เลือกรัฐบาลโดยตรง แต่ว่าโดยระบบแล้วไม่สามารถ
กระทำได้ เพราะว่าขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ ในฉบับปัจจุบัน ดังนั้นระบบ
การเลือกตั้ง ๒ ระบบนี้ก็น่าจะสนองเจตนารมณ์ของที่เนื่องประชาชนได้แต่ไม่ใช่
การเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ใช่เลือกรัฐบาลโดยตรง เพียงแต่ว่าโดย
กลไกแล้วพรรคการเมืองเหล่านั้นน่าจะจะต้องจัดให้หัวหน้าพรรคนั้นมาอยู่เบอร์ ๑
เพื่อให้ที่เนื่องประชาชนทั้งประเทศได้พิจารณาจัดให้คนที่จะเป็นรัฐมนตรีของพรรค
มาอยู่ปลายลำดับ ๆ ไป เพื่อให้ที่ที่เนื่องประชาชนทั้งประเทศได้พิจารณา เพราะฉะนั้น
โดยระบบนี้เราก็จะได้รัฐมนตรีที่มาจากที่เนื่องประชาชนทั้งประเทศพิจารณาแล้ว
ไม่ใช่รัฐมนตรีที่มาจากเขตเลือกตั้งเล็ก ๆ รัฐมนตรีจะเป็นคนที่มีวิสัยทัศน์กว้าง
สามารถมองภาพรวมของประเทศในด้านต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและบุคคล
เหล่านี้เมื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อพรรค ก็แปลว่าจะต้องหาเสียงกับที่เนื่องประชาชน
ทั้งประเทศ ไม่ได้หมายความว่า ส.ส. ในบัญชีรายชื่อพรรคไม่ต้องหาเสียงนะครับ
ส.ส. ในบัญชีรายชื่อพรรคนั้นว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วจะต้องหาเสียงมากกว่า
ส.ส. ในเขตเลือกตั้งเขตเดียวคนเดียวด้วยซ้ำไป เพราะท่าน ส.ส. เหล่านี้
ก็ต้องแบ่งกันไปตามภาคต่าง ๆ ไปหาเสียงในภาคต่าง ๆ เพื่อขอคะแนนนิยม
จากที่เนื่องประชาชนทั่วประเทศ และถ้าบุคคลในบัญชีรายชื่อพรรคเป็นบุคคลที่มี
คุณภาพสูงเป็นที่พออกพอใจหรือศรัทธาของที่เนื่องประชาชน รายชื่อของบุคคลเหล่านี้
ก็จะมีส่วนช่วยทำให้ที่เนื่องประชาชนนี้ศรัทธาพรรคนั้น แล้วก็พลอยเลือกผู้แทนในเขต
เลือกตั้งเล็ก ๆ ไปด้วย เพราะฉะนั้นว่าโดยข้อเท็จจริงแล้ว ส.ส. ในบัญชี
รายชื่อพรรคก็จะเป็น ส.ส. ที่จะมีส่วนช่วยให้พรรคการเมืองนั้นได้ปรับตัวเอง
ให้เป็นที่ยอมรับของที่เนื่องประชาชน นั่นก็คือด้วยกลไกอันนี้ ด้วยกลไกของ
รัฐธรรมนูญนี้ เราต้องการสร้างพรรคที่มีความเข้มแข็ง สร้างพรรคให้เป็นพรรค
ของที่เนื่องประชาชนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นเมื่อกลไกเป็นอย่างนี้พรรคการเมือง
ที่จะเป็นรัฐบาลต่อไปก็มักจะตั้งรัฐมนตรีที่มาจากบัญชีรายชื่อพรรค เว้นแต่ว่าพรรคนั้น
ได้พิจารณาแล้วว่าแม้จะตั้งรัฐมนตรีจากเขตเลือกตั้งเขตเดียวคนเดียวก็จะไม่
กระทบกระเทือนกับสถานะของพรรค เขาอาจจะตั้งรัฐมนตรีจากเขตเดียวคนเดียวไว้
โดยให้มีการเลือกตั้งซ่อม ซึ่งมั่นใจว่าแม้เลือกตั้งซ่อมพรรคของตนก็ยังชนะ หรือแม้จะ
แพ้การเลือกตั้งก็ไม่กระทบกระเทือนต่อสถานะของรัฐบาล เพราะฉะนั้นด้วยกลไก
อย่างนี้เราจึงมอบอำนาจการตัดสินใจเหล่านี้ให้พรรคได้พิจารณากันเองในพรรค

ว่าจะตั้งรัฐมนตรีใครไหน แต่ด้วยความไม่เสี่ยงแล้วพรรคก็จะต้องตั้งรัฐมนตรี จากบัญชีรายชื่อพรรคอย่างแน่นอน เพราะพรรคได้กำหนดตัวบุคคลเอาไว้แล้วก่อน การเลือกตั้ง มาตราการอย่างนี้ทำให้พรรคไม่ทะเลาะกันเมื่อเวลาจะจัดตั้งรัฐบาล ไม่มีการแย่งกันเป็นรัฐมนตรี เพราะว่าได้กำหนดตัวรัฐมนตรีไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ามาตราที่เรากำหนดไว้ในบัญชีรายชื่อ ในเขตเลือกตั้ง และ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีในเวลาเดียวกันไม่ได้มัน จะเป็นบทบัญญัติ ที่เป็นกลไกให้พรรคการเมืองเข้มแข็ง ให้ที่นี้้องประชาชนสามารถทราบล่วงหน้า ว่ารัฐมนตรีของพรรคนี้มีใครบ้าง ให้ที่นี้้องประชาชนได้เห็น ว่า ส.ส. ในเขตเลือกตั้ง เล็ก ๆ นั้นจะเป็น ส.ส. ที่อยู่กับที่นี้้องประชาชนอย่างไรใกล้ชิดและเมื่อ ส.ส. ในเขตเลือกตั้งเล็ก ๆ ได้เข้ามาเป็น ส.ส. สัปดาห์ ๑ สมัย ๒ สมัย มีชื่อเสียงทำงาน ให้เป็นที่ปรากฏชัดแก่ที่นี้้องประชาชนขึ้นมาเมื่อใด พรรคก็ควรจะหยิบเอา ส.ส. เหล่านั้น เข้าไปอยู่ในบัญชีรายชื่อพรรคต่อไปเพื่อเตรียมตัวเป็นผู้บริหารพรรคหรือเป็นผู้บริหาร ประเทศต่อไปเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นนี่คือมาตราที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดไว้ และคิดว่าจะ เป็นประโยชน์สำหรับที่นี้้องประชาชนในท้ายที่สุดครับ

ประธานสภารัฐสภา : ผมขอประชุมพุ่มนี้เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ครับ
วันนี้ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๓๕ นาฬิกา